

Amit
a mennyben
már nem
tehetsz meg...

Mark Cahill

EVANGÉLIUMI KIADÓ

*Hálattelt szívvel mondom köszönetet
az Úr Jézus Krisztusnak,
mert értelmet adott az életemnek,
és indokot arra, hogy bátran vállaljam a halált.*

*Köszönetemet fejezem ki
Apának, Anyának, Mike-nak, Mattnek, Jillnek, Steve-nek, Morgannek,
Hollynak, Christiannek és kiterjedt családi köröm minden egyes tagjának, akik
keresztyén befolyást gyakoroltak életemre.
De hálásan köszönöm Joe White-nak, Mike McCoy-nak, Richard Kingnek,
Jeff Myersnek és David Noebelnek is azt, hogy lehetővé tették számomra
a nyilvános előadások megszervezését.
Ha esetleg a Te nevedet itt elfelejtettem megemlíteni, nehogy azt hidd,
hogy azért téged elfelejtettem.*

Az eredeti könyv címe:
One Thing You Can't Do in Heaven
© 2002, 2003 by Mark Cahill

Magyar kiadás
© 2015 by Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

ISBN 978-615-5189-92-0

A magyarországi jogok tulajdonosa és a kiadásért felel
az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó utca 16.
www.evangeliumikiado.hu
Felelős szerkesztő:
Vohmann Péter és Lemperger Róbert

Készült: **fotogOLD[®]Nyomda** 2015/000, Budapest
Felelős vezető: Borvető Béla

TARTALOM

Bevezetés.....	5
1. Suoth Beach, Florida	9
2. Szabad!.....	14
3. Győzni, győzni, győzni!.....	20
4. Bocsánatkérések, bocsánatkérések	34
5. „Ön kapott már egyet?”	46
6. „Amíg lélegeznek, szükségük van Jézusra!”	55
7. Mit kell mondanom?	72
8. „Vétkes!”	87
9. Négy telitalálatos kérdés	110
10. Jó felelet!.....	117
11. A belépőjegyekkel teli táska.....	135
12. Nincs erre okunk?!	145
13. Halállista	160
14. Sátán vagy Isten?	176

*

BEVEZETÉS

Mi lesz az az egyedüli dolog (ha lesz még), ami 300 millió év múlva számítani fog? Talán az lesz fontos, mennyi pénzt kerestél? Vagy milyen autót vezettél? Esetleg az fog számítani, hogy ki nyerte meg a futball-világbajnokságot? Lesz-e valami jelentősége annak, hogy kivel jártál?

300 millió év múlva egyedül az fog számítani, ki került a mennybe, és ki jutott a pokolba. És ha ez az az egyetlen dolog, ami *akkor* számítani fog, *most* nem ennek kellene a mi legnagyobb célunknak lennie? Az Úr Jézus a Máté 18,11-ben kijelenti: „Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.” Ha tehát az Úr Jézusnak annyira fontos volt az elveszettek megmentése, vajon nem ennek kellene a te számodra is elsőbbséget élveznie? A tulajdonképpeni kérdés ez: Milyen fontos dolgot teszel *ma*, ami 300 millió év múlva is fontos lesz?

A 2Korintus 5,10 félreérthetetlenül kijelenti: „Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat.” Hiszed-e te, az Úr Jézus Krisztus követője, hogy valóban eljön az a nap, amikor oda kell állnod az Ő trónja elé? Mindenkinek saját magának kell számot adnia az univerzum Istene előtt! El tudod ezt képzelni? Hiszed-e, hogy akkor egyedül az lesz fontos, hogy bizonyosságot tettél-e bátran hitedről a hitetlenek előtt, hogy beszéltél-e Jézusról – az egyedüli válaszról a kereső lélek számára – a haldokló és elvesző világnak? Igen, ez lesz fontos! Az lesz fontos, hogy a legdrágábbról, amit birtokolsz, bizonyosságot tettél-e minden személynek, ahol arra lehetőség nyílt!

Elképzeltem, milyen lesz az, amikor majd Isten trónja előtt fogok állni, és azt hiszem, nagyon szégyellni fogom magam. Ha Jézust látom, világos

lesz előttem, hogy sokkal valóságosabb, mint ahogy elképzeltem, és meg fogok ijedni a tudattól, hogy én milyen tisztátalan és bűnös vagyok az Ő tökéletes szentségével szemben. Csodálkozni fogok, hogy milyen szép a menny, sokkal szebb, mint amit valaha is álmodni mertem. Úgy gondolom, szívem mélyéig megrendülök e csoda láttán, és azt fogom kívánni, bár többet beszéltem volna az Úrról a Földön, mint amennyit megtettem.

Ha Péterrel és Pállal tölthetnék egy kis időt, tanácsot kérnék tőlük, nagyon kíváncsi vagyok, mit tanácsolnának. Ha Spurgeon, Whitefield, Wesley és Moody válaszolnának – ők vajon milyen tanácsot adnának? Meg vagyok győződve, hogy azt mondanák, az elveszettekért kellett volna mindent megtennünk, került volna bármibe is, és bátran bizonyoságot tenni az Úrról. A Róma 10,13-15-ben ezt olvassuk:

„...»Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözüül.« De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: »Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!«”

Erről van szó ebben a könyvben: Minden hívőnek az lenne a feladata, hogy bizalommal, merészséggel, Krisztus szeretetével felkeresse az elkárhozó, haldokló világot. Az emberek nem fognak Jézusban hinni, és a megváltását sem fogják kérni, míg nem hallanak arról, hogy mit tett Ő értük. És hogy fognak róla hallani, ha a keresztyének nem beszélnek Jézus nevének nagyszerűségéről mindig és mindenütt, ahol lehetséges?

Az elmúlt hét év során lehetőségem volt néhány ezer ember előtt személyesen tanúbizonyoságot tennem. E tapasztalatok és leckék által, amelyeket Isten ekkor adott, sok megaláztatásban volt részem. Ez a könyv összefoglalja, amit az elmúlt hét évben tanultam, és remélhetőleg megrövidíti mások tanulási idejét, megkíméli őket a vargabetűktől. Azért imádkozom, hogy ez a könyv számokra is célt és feladatot jelentsen, és egyben bátorítson. Az 1Tesszalonika 5,11-ben ezt olvassuk: „Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.” Mindnyájunknak szüksége van bátorításra, hogy a legjobbat adhassuk a mi Urunkért, Jézus Krisztusért. Nem az a szándékom, hogy benned büntudatot keltsek, ha hitedről eddig nem tettél úgy bizonyoságot, ahogy megtehetted volna. Inkább azt szeretném, ha ezek az oldalak bátorítanának, hogy hátrózzottan lépj fel az Úr ügyében. Ez a könyv tisztázni akarja számokra,

hogyan ez az egyedül fontos feladat az örökkévalóságra nézve. Ugyanakkor felruház gyakorlati tanácsokkal, bibliai segédeszközökkel, hogy a megfelelő választ megtaláld és továbbadd, és az elveszetteket megszólíthasd.

Ha ezt a könyvet személyesen vagy egy csoporttal akarod tanulmányozni, letölthetsz egy tanulmányozási útmutatót a www.daniel-verlag.de weboldalról.¹ Ha ezekkel a dokumentumokkal foglalkoztok, és egymás között megbeszélitek, segítséget fognak nyújtani, hogy a bennük megfogalmazott elveket a gyakorlati életben is alkalmazzátok, felhasználjátok.

A mai napon is világviszonylatban legalább 150 000 ember hal meg. Vajon hol kell majd az örökkévalóságot eltölteniük? Ez a könyv örömförrás, de egyben arra ösztönöz, hogy kényelmességedet tedd félre, bízz az Úrban, és tedd azt, amit általad tenni akar!

Légy annak tudatában, hogy minden lépés, amellyel elhagyod komfortzónádat, egy lépést jelent Istenhez közelebb jutnod. Köszönöm, hogy tenni akarsz valamit, aminek még 300 millió év múlva is lesz hatása!

¹ A tanulmányozást segítő anyag hozzáférhető a <http://www.daniel-verlag.de>.

ELSŐ FEJEZET

SOUTH BEACH, FLORIDA

*„A keresztyén vagy misszionárius,
vagy szélhámos.”*

CHARLES HADDON SPURGEON

South Beach, Miami, Florida. Ha még nem voltál ott – South Beach valóban hihetetlen egy hely: strand, homok, napsütés, Lamborghinik, tivornyák, drogok, éjszakai élet, bűn – hát ez South Beach. Vad, őrtült hely, Sodoma és Gomora amerikai változata. És én szívesen járok oda! Tudom, különösen hangzik, de legalább évenként egyszer megpróbálok eljutni South Beachbe. Hihetetlen ott a szellemi sötétség. Olyan sok ember szenved ott és keresi az igazságot és a szeretetet. Tény az, hogy ott abban a sötétségben egy hívő ember könnyen megcsillanthatja Isten világosságát.

Pár évvel ezelőtt is South Beachben jártam, hogy hirdessem az evangéliumot. Legszívesebben este nyolc órakor megyek ki az utcára, és ott maradok hajnali négy óráig. Ez minden alkalommal érdekes, de nagyon hosszú éjszaka. Egyik este az utcán egy fiatal nőt vettem észre, aki egy köteg újságon ült. Odaléptem hozzá, és megkérdeztem tőle: „Mit gondolsz, mi lesz majd odaát, ha meghalsz?” Ezt a nagyon tanulságos választ adta: „Egy rakás meztelen nő.”

Fiatal férfiktól már hallottam ilyen választ, de egy lánytól még soha. A beszélgetés közben kiderült, hogy ő egy 17 éves zsidó lány, akinek az azal kell megküzdnie, hogy leszbikus.

Lassan közlékenyvé vált, egy sor mélyreható kérdése volt Istenről és a bűnről. A valóságban már gondolkodott az élet örökkévaló oldaláról. Beszélgetés közben bevallotta, hogy éjfélre haza kellett volna mennie, és

már 20 perc múlva egy óra, de olyan benyomása támadt, hogy neki most nem haza kell mennie, hanem South Beachbe. Így aztán idejött. Rám mutatott az ujjával, és így szólt: „Maga az oka annak, hogy nekem ma éjszaka South Beachbe kellett jönnöm!”

Majd leesett az állam. Rendszerint azt gondoljuk, hogy az emberek nem az örökkévalóságról és Jézusról akarnak velünk beszélni. De ez is csak egyike az ördög sokféle hazugságának. Ez a fiatal lány az örök igazság után kutatott, és Isten úgy intézte, hogy az őszintén keresett információkat megkapja. A Zsoltárok 145,18-ban ezt olvassuk: „Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.” A Prédikátor 3,11-ben pedig ezt: „... az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta...” Isten minden ember szívében elhelyezte az örökkévalóság tudatát.

Rendszerint azt gondoljuk, hogy az emberek nem az örökkévalóságról és Jézusról akarnak velünk beszélni. De ez is csak egyike az ördög sokféle hazugságának.

Mindegy, mennyire igyekszik is az ember elnyomni, az mindig ott van. Tudják, érzik, hogy az élet többet jelent, tehát nem minden csak viszonylagos és mulandó. A mi feladatunk segíteni nekik, hogy megtalálják, megismerjék az igazságot arról, mi várja őket az örökkévalóságban, kicsoda Isten, hogyan adhatják át életüket neki, és hogyan élhetnek az Ő törvényei szerint.

Amint tovább beszélgettünk, az egyik barátja kijött a fagyizóból és leült mellénk. A lány megkérdezte tőle: „Te hiszel Jézusban? Mi a véleményed mindarról, amit Jézusról beszélnek?” Ez a fiatal lány már beszélni mert Jézusról, pedig még nem is volt hívő!

Beszélgetésünk végén a lány rám nézett, és ezt kérdezte tőlem: „Maga Isten egyik angyala?”

Mondtam neki, hogy én nem lehetek az, hisz van címem, telefonszámom stb. A Biblia kijelenti, hogy szállást kell adnunk az idegeneknek, mert akkor tudtunkon kívül angyalt vendégelhetünk meg. Amit ő a kérdésével mondani akart, ez lehetett: Isten megérintette az ő életét, és ahhoz véletlenül engem használt fel. A mindenség Istene esendő embereket használ, hogy magot hintsen az elveszettek szívébe – tegyen ez a gondolat alázatosakká bennünket! Engem már ötször kérdeztek meg életemben, hogy Isten angyala vagyok-e. Ha az embereknek bátran, szeretettel hirdetjük a jó hírt Jézus Krisztusról, akkor felismerik Jézust a mi életünkön keresztül.

Amit a mennyben már nem tehetsz meg

Ezt a fiatal lányt soha nem fogom elfelejteni. Vajon mi ösztönözhetett engem arra, hogy azon az éjszakán megszólítsam? Az okok egyike az örök igazság fontos része. Van *egyetlen* dolog, amit a mennyben biztosan nem tehetsz meg, csak a Földön. A mennyben imádkhatsz Istent, dicsőítheted, énekelhetsz neki dicséreteket, hallgathatod Őt. De azt nem teheted meg, hogy egy hitetlennek bizonytságot tegyél a hitedről. Miért? Mert a mennyben *mindenki* hívő! Tudatában vagy-e annak, hogy utolsó lélegzetvételeddel vége annak a lehetőségnek, hogy egy elveszett emberrel beszélj? Ezért nem az lenne-e a legfontosabb számokra itt e földi életben, hogy minél több elkárhozó embert elérj az örömezenettel?

Az Auburn Egyetemről kaptam egy négyéves kosárlabda-ösztöndíjat, aminek nagyon egyszerű az oka. Nem akarok dicsekedni, de különösen jól tudok kosárra dobni. Egyszerűen kézbe veszem azt a narancssárga labdát, és beletalálok a célba. Egyesek azt mondják, ezzel a tehetséggel születtem. Nem hiszem, noha vannak sportos adottságaim. Annak, hogy olyan jól tudok kosárra dobni, szerintem a sok gyakorlás az oka – órákon át folyamatosan. Gyermekkoromban is szívesen töltöttem az időm kosarazással. És ha valamit elég gyakran csinálunk, akkor azt jól is fogjuk tudni.

Tehát ha a mennyben már nem tehetünk bizonytságot, hanem csak itt a Földön, akkor mi az egyedüli út, abban „jónak” lenni? – A gyakorlás, gyakorlás, gyakorlás!

Szilárdan hiszem, hogy a bizonytságtétel megtanult képesség. Isten szívünkre helyezi az elkárhozó megszólításának terhét, nekünk pedig ki kell mennünk közéjük, és beszélgetnünk kell velük. Ami biztató: minél gyakrabban tesszük, annál könnyebben fog menni.

„Abban az órában...”

Az elmúlt négy évben mindig beszédbe elegyedtem azzal az emberrel, aki éppen mellettem ült a repülőgépen. Ezt azért teszem, mert tudom, gyakorolnom kell hitem átadásának képességét, hogy egyre jobb legyek benne. És mióta imádkozom ezekért az emberekért, mielőtt még találkoznék velük, nem tekintem őket idegeneknek, hanem barátoknak. Ha Isten egy hívőt ültet mellém, arra biztatom, hogy Istennek bátor bizony-

ságtevője legyen. Ha pedig egy hitetlen kerül mellém, elmondom neki a legszebb örömeimet, ami csak létezik!

Egyik alkalommal, amikor a Colorado Springsből induló gépen elfoglaltam a helyemet, bemutatkoztam a mellettem ülő férfinak, és beszélgetni kezdtünk. Egy vastag, apró betűs könyvet tartott a kezében. Megkérdeztem, mit olvas, és miért ilyen vastag könyvet választott. Dosztojevszkij egyik könyve volt, amit még a kollégiumban olvasott ezelőtt 20 évvel, és most úgy gondolta, újra el kell olvasnia. Rögtön arra gondoltam, hogy *ennek az embernek túl sok a szabadideje.*

A Pentagonban, a rakétaelhárító részlegen dolgozott – nagyon érdekes embernek tűnt, és külső benyomás szerint konzervatívnak. Egyből megértettük egymást, és sok mindenről azonos volt a véleményünk. A probléma csak az volt, hogy nem csukta be a könyvét. Nem pillantott ugyan a könyvbe, de kinyitva az ölébe helyezte. Ha valaki becsukja a könyvét, az azt jelenti, hogy kedve van egy jó beszélgetéshez. Már majdnem egy órája beszélgettünk, de a könyv még mindig nyitva volt. Végül megkérdeztem tőle:

– Feltehetek önnek egy érdekes kérdést?

– Persze, természetesen – válaszolta.

– Ha meghal, véleménye szerint mit fog a túlvilágon találni?

*Isten szívünkre
helyezi az elkár-
hozók megszólí-
tásának terhét,
nekünk pedig ki
kell mennünk
közéjük, és be-
szélgetést kezde-
ményezni velük.*

Erre nem tudott semmi biztosat mondani. A könyv még mindig nyitva volt, de mi beszélgettünk tovább.

Hirtelen vette a repülőjegyet, könyvjelzőként a könyvbe tette, és becsukta! Ekkor indult csak be igazán a beszélgetés. A repülőút további szakaszában az örökkévaló dolgokról beszélgettünk. Egy idő után megjegyezte:

– Az az érzésem, hogy ön engem sarokba akar szorítani!

Mindketten nevtünk. Az út végén ezt mondta:

– Köszönöm önnek a beszélgetést. Ön nem vakbuzgó vagy fanatikus, és ezt értékelem.

– Hát igen – nevettem –, ha ön megismerne, talán más véleménye lenne. – Majd hozzáfűztem: – Úgy hiszem, ezzel azt akarja mondani, hogy nem akartam a vallásomat egyszerűen önre erőltetni.

– Éppen ezt akartam mondani – felelte, és átnyújtotta névjegykártyáját.

A későbbiek folyamán írtam neki levelet, és egy könyvet is küldtem.

Ez a beszélgetés hat héttel a World Trade Center és a Pentagon elleni terrortámadás előtt zajlott, és azóta is foglalkoztat, vajon mi történhetett vele.

A legkevésbé sem sejtettem, hogy az élő Isten ezen a repülőúton egy olyan férfit ültet mellém, aki annyira éhezett a szellemi igazságokra. Minden, amit tennem kellett, hogy beszélgetést kezdeményezzek vele, és figyeljem, hogyan alakul a társalgás. Jézus a Lukács 12,12-ben azt mondja: „...a Szent Szellem *abban az órában* megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.” A Szent Szellem hűséges, vezet bennünket a beszélgetés folyamán, és sok olyan dolgot helyez a szívünkre, melyekről beszélnünk kell. Minden, amit tennünk kell, hogy készek legyünk „*abban az órában*”. Hagyd, hogy megajándékozzon az Úr ilyen alkalmakkal, és Ő megmutatja, milyen hűséges.

A 2Timóteus 4,2-8 nagyszerű fejezete a Bibliának. A 2. versben Pál figyelmeztet: „...hirdesd az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással.” Tudd meg, hogy csak két alkalom létezik, amikor az embereket az evangéliummal elérheted: az alkalmas és az alkalmatlan idő! Minden más időpont téves lenne. Ez azt jelenti, hogy készek legyünk hirdetni az Igét minden időben.

Ha majd Isten előtt állunk, egyikünk sem fogja azt mondani, hogy az Ő Fiáról túl sokszor tettünk bizonyosságot. Azt viszont sokan felismerik ott közülünk, hogy életünk során túl kevésszer tettük.

Gyakorolj, gyakorolj, gyakorolj! Gondolsz-e valakin, akin ma „gyakorolhatsz”? Nem szerepjátékra gondolok, hanem egy baráttal folytatott igazi beszélgetésre. Kezdd el! Boldog leszel, ha megtetted.

Nos, ha már tudjuk, mit nem tehetünk meg a mennyben, mi adhat bátorságot ahhoz, hogy az Úrért itt a Földön megtegyük? A következő fejezet megmutatja, hogyan kell edzenünk gondolkodásunkat, hogy elkezdjük azokat az alkalmakat, amelyekkel az Úr megajándékozz, más szemszögből nézni.

Csak két alkalom létezik, amikor az embereket az evangéliummal elérheted: az alkalmas és az alkalmatlan idő! Minden más időpont téves lenne.

MÁSODIK FEJEZET

SZABAD!

„Számomra nem jelent különösebben problémát, ha kinevetnek. Én még a megvetésnek és gúnyolódásnak is tudok örülni. A karikatúrák, a nyilvános kritikák, a rágalmozások számomra kitüntetést jelentenek. Ám az én nagy aggodalmam az, hogy te elfordulsz a kegyelemtől. Köpj le engem, de kérlek, tégy bűnvallást! Nevezz ki, de kérlek, higgy az én Uramban! Fröcskölj be engem az utca sarával, csak a saját lelked ne kárhoztasd el!”

CHARLES HADDON SPURGEON

Meg vagyok győződve, hogy a bizonyoságtételhez való hozzáállásunkon változtatnunk kell. Nagyszerű alkalomnak kell tekintenünk, mert hisz az is, nem pedig vesződségnek, gyötrelmes munkának. Hitünkről bizonyoságot tenni az a lehetőség, ami örömet nyújt, ami elé nagy várákozással tekintünk, ezért így is kell felfognunk, és nem a hét legnehezebb vagy legszörnyűbb feladataként. Hogy juthatunk el ide?

Isten ezt nekem néhány éve nagyon egyszerű, de életet megváltoztató módon helyezte a szívemre. Amikor vasárnap reggel túl későn és fáradtan ébredtünk, arra gondolunk, hogy gyülekezetbe „kell” mennünk. Ez egy teljesen téves látásmód. Hisz nem arról van szó, hogy gyülekezetbe kell mennünk, hanem arról, hogy „szabad” odamennünk!

Ez egy kiváltság, mert hívő testvéreinkkel összegyűlhetünk, és imádkozhatjuk a mi nagy Istenünket és Megváltónkat. Kínában vannak hívők, akik hat órát utaznak, hogy templomba menjenek – és ott nem valami „szórakoztató alkalom” várja őket egy félórára! Szívük mélyéből imádkoznak az Úrhoz, aztán hat órát utaznak vissza. Mi már azt is kellemetlenségként éljük meg (sokszor), ha esőben kell elindulnunk a gyülekezet-

be. Azt a hozzáállást kell magunkban kialakítanunk, hogy nekünk *szabad* a gyülekezetbe mennünk.

Néha este tizenegykor ébredünk rá, hogy még nem volt ezen a napon egy csendes percünk az imádságra. Az sem úgy van, hogy imádkoznunk *kell*, hanem *szabad* az univerzum mindenható Istenéhez imádkoznunk! Nem felfoghatatlan, hogy a nagy Isten, aki az egész univerzumot a kezében tartja, fordít arra időt, hogy bennünket meghallgasson, ha hozzá imádkozunk? Sőt, alig várja, hogy velünk közösségben legyen és meghallgasson. Az imádság nem terhes kötelesség, hanem csodálatos kiváltság, előjog. Úgy kellene vágnunk a mennyei Atyánkkal folytatott beszélgetésre, hogy megfogadva az 1Tesszalonika 5,17 intelmét, „szüntelenül imádkozzunk”.

Néha csak késő este tudatosul bennünk, hogy egész nap nem olvastuk a Bibliát. Tudjuk, hogy olvasnunk kell a Bibliát, de ezt nem kellene kötelességként megélnünk. Ugyanis nem arról van szó, hogy olvasnunk *kell* a Bibliát, hanem arról, hogy *szabad* a Szentírást olvasnunk. Lehetőségünk van szellemünket a nap bármely szakában örökkévaló táplálékkal ellátni. Jézus mondta:

„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik” (Mt 4,4).

Egyik alkalommal Kaliforniában tartottam előadásokat, és az Arrowhead See melletti hotelben szálltam meg. Minden este későn tértem haza az előadásokról. A második éjszakán beszédbe elegyedtem az őrrrel. Luis nagyon érdekes fiatalember volt. 20 éves létére nagy problémákkal küszködött, ugyanis elhagyta a barátnője. Meg volt győződve, hogy ezt a lányt kell feleségül vennie. Beszélgetés közben elmondta, hogy ő már korábban átadta életét Krisztusnak, de nem úgy él, ahogy tulajdonképpen kellene. A szolgálata miatt nem tud vasárnap templomba menni. Megkérdeztem, van-e Bibliája, azt felelte, hogy van. Aztán azt kérdeztem, van-e a szolgálat alatt ideje Bibliát olvasni. Azt felelte, hogy szinte egész idő alatt olvas. Asztalán folyóiratok heverték, a Rolling Stone, People és Spin. Elmondtam neki, hogy egy év alatt elolvashatná a Bibliát, ha naponta egy és háromnegyed fejezetet elolvasna. Ha egy nap legalább egy félórát szentelne bibliaolvasásra, egy év alatt az egész Bibliát elolvashatná. Megígérte, hogy megteszi.

Nem felfoghatatlan, hogy a nagy Isten, aki az egész univerzumot a kezében tartja, fordít arra időt, hogy bennünket meghallgasson, ha hozzá imádkozunk?

Amikor a következő két este a hotelbe visszatértem, Luist nem találtam ott. Az utolsó ott töltött éjszakán ismét szolgálatban volt, és jót beszélgettünk. Megkérdeztem, hozta-e a Bibliáját, és olvasott-e belőle. Elmondta, hogy minden éjjel olvasta. Már az első éjjel húsz fejezetet olvasott el! Mióta a Bibliát olvassa, már nincsenek olyan féltékeny gondolatai a barátnőjével kapcsolatban.

Mindegy, milyen helyzetbe kerülsz, Isten Igéjében útmutatást találsz. A 2Timóteus 3,16-17 igazolja ezt: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” Micsoda kiváltság az, hogy *szabad* Isten Igéjét olvasni!

Sokszor gondolunk arra, hogy jövedelmünkből tizedet *kell* Istennek adnunk. Ez valóban téves elképzelés, ugyanis nem *kell* a tizedet odaadnunk Isten szolgálatára, hanem *szabad* megtennünk! Napjainkban, a gazdasági recesszió idején igencsak visszaesett az adományok mértéke. Erről panaszkodnak a lelkészek az egész országban. Meggyőződésem szerint *többet* kellene adnunk, amikor kemény idők járnak, és nem *kevesebbet*. Megtörténhet, hogy kiadásaimat csökkentenem kell, de azt ne csökkentsem, ami Isten szolgálatát segíti elő. A múltban becsaptam Istent a tizeddel és az adományokkal, de most már nem teszem.

Egyik barátom minden hónapban 25 misszionáriust támogat. Amikor elfogy a pénze, hitelt vesz fel, hogy el tudja a misszionáriusoknak a havi támogatást küldeni. Amit tesz, engem nagyon megszégyenített. Ő tudja, hogy mindennel, amije van, az Urat szolgálja.

A Lukács 6,38 ezt mondja: „Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértétek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.” És a Malakiás 3,8-11-ben ezt olvassuk:

„– Becsaphatja-e az ember az Istent? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? – A tizeddel és a felajánlásokkal! Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem! Hozátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem – mondja a Seregek URa. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok. Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik tönkre szőlőtöket a határban – mondja a Seregek URa.”

Nagy kiváltság valamit visszaadni Istennek. Meg kell tanulnunk az adást ilyen szemszögből nézni. Amikor különböző rendezvényeken előadást tartok, nagy érdeklődéssel figyelem, ahogy az emberek különböző módon imádják Istent. Egyes emberek nyilvánvalóan tehernek érzik, hogy az Úrnak, akit szeretünk, hangosan és szívből énekeljenek. Talán úgy érzik, hogy nekik Istent dicsőíteni és imádni *kell*. Pedig rá kellene ébredniük, hogy nekünk a királyok Királyát teljes valónkkal imádnunk *szabad!*

A 150. zsoltár jó példa arra, hogyan kellene Istent imádni:

*Dicsérjétek az URat!
Dicsérjétek Istent szentélyében,
dicsérjétek a hatalmas égboltozaton!
Dicsérjétek hatalmas tetteiért,
dicsérjétek nagyságához méltóan!
Dicsérjétek kürtzengéssel,
dicsérjétek lanttal és hárfával!
Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva,
dicsérjétek citerával és fuvalával!
Dicsérjétek csengő cintányérral,
dicsérjétek zengő cintányérral!
Minden lélek dicsérje az URat!
Dicsérjétek az URat!*

Egyébként: Amikor meghalunk, nem *kell* a mennybe mennünk, csupán *szabad*. Azért imádkozom, hogy a Szent Szellem használja fel ezt a könyvet a te hozzáállásod megváltoztatására úgy, hogy hitedet másoknak továbbadnod ne *kelljen*, hanem azt érezd, hogy *szabad* megtenned sok elveszett ember megmentésére mindaddig, míg elköltözöl a mennyei házába.

Ha meghalsz, nem *kell* egyedül a mennybe menned! Ha meghalsz és a mennybe *szabad* menned, tetszés szerint *szabad* lesz sok embert magaddal vinned! Így kell gondolkodnunk!

Valami másnak is tudatában kell lennünk, ha hitünkről bizonyosságot teszünk: mégpedig a másik ember értékének a mindenható Isten szemében. Mennyit ér egy lélek? Isten kijelentette, hogy az embert a saját képmására, hozzá hasonlóvá teremtette (1Móz 1,26). Minden lélek végtelenül értékes Isten számára. Ha ezt egyszer megértettük, nem lesz ma-

radásunk, állandó készenlétben leszünk, hogy a Jézusról szóló örömhírt minden elveszett léleknek elvigyük ezen a bolygón.

A Márk 16,15-ben Jézus felszólít bennünket: „Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”

A bizonyágtételre nagyszerű lehetőséget kínálnak az olyan rendezvények, mint a népünnepély. Egy ilyen ünnepségen igen tanulságos beszélgetést folytattam három kissé vadul kinéző tinédzserrel. Tele voltak tetoválásokkal, piercingekkel, és őrült cuccokban feszítettek. A beszélgetés vége felé azt mondtam nekik, hogy Isten csodálatosan megalkotta őket, hogy anyjuk méhében formálódtak tökéletes egységgé. Majd megkérdeztem tőlük:

– Nem gondoljátok, hogy nagyon különlegesen néztek ki?

– Meglehetősen – válaszolták.

Ezután megkérdeztem:

– Tudjátok-e, hogy Isten, ennek az univerzumnak az Ura, saját képmására teremtett benneteket? Tudjátok-e, mennyire egyedivé, egyedülállóvá formált benneteket?

– Nagyon is egyedülállóvá – felelték kórusban.

– Igen – erősítettem meg –, ti egészen különlegesek vagytok. Ha valaki nektek mást próbálna bemesélni, az száz százalékgig tévedne, ezt ne felejtsetek el!

Látnotok kellett volna, hogy felragyogott a szemük! Én nemcsak a külső megjelenésüket láttam, belső emberük értékét is néztem. Mivel tudtam, hogy Isten szemében ők egészen különlegesek, azt akartam, hogy halljanak Fiának, Jézus Krisztusnak az igazságáról.

Te hogyan tekintesz a munkatársaidra? Azokra az emberekre, akik naponta elmennek melletted? Értékeseknek kell őket tekintenünk, amint

Mivel tudtam, hogy Isten szemében ők egészen különlegesek, azt akartam, hogy halljanak Fiának, Jézus Krisztusnak az igazságáról.

Isten is úgy tekinti őket, és akkor arra fogunk törekedni, hogy az Úr Jézust mint személyes Megváltójukat megismerjék. Az lenne az igazi öröm, ha széles e világon hirdethetnénk az evangéliumot!

Ha visszaretent a gondolat, hogy egyszerűen odamenj egy idegenhez, és bizonyágot tégy neki, hidd el, ez nagyszerű lehetőség az elkárhozó embereket így elérni – és működni!

Felkértek, hogy egy szabadidős programot állítsak össze egy nagy gyülekezet fiataljai számára. A fiatal-

ságért felelős testvérrel azt terveztük, hogy a programokat egy közeli hotelben szervezzük meg. Aztán el akartunk a tinédzserekkel egy bevásárló központba menni, hogy ott bizonytságot tegyenek. Amikor a lelkipásztor értesült a tervünkről, nem nagyon lelkesedett érte. Azt mondta, hogy ez a fajta bizonytságtétel nem fog működni. A keresztyéneknek először kapcsolatokat kellene kiépíteniük, és nem csak úgy, minden további nélkül bizonytságot tenni. Így a fiatalok vezetője úgy döntött, hogy a kamaszokat egy félreeső keresztyén szabadidőközpontba viszi, messze a civilizációtól (és így az elkárhozó emberektől is), hogy ott megtanulhassák, hogyan tegyenek bizonytságot hitükről. Vasárnap délután az egyik tinédzser elhatározta, hogy elmegy a bevásárló központba bizonytságot tenni, és egy iráni férfival kezdet beszélgetni. A férfi azt mondta neki:

- Nagyon érdekes, hogy te éppen velem beszélgetsz. Az egyik ok, amiért Amerikába jöttem, hogy többet tudjak meg a keresztyénségről. Pontosabban fogalmazva, épp tegnap vettem magamnak egy Bibliát.

Beszélgetés közben a fiú megkérdezte tőle:

- Meglátogatott már egy keresztyén gyülekezetet?

Amikor az iráni nemmel válaszolt, a fiú tovább kérdezett:

- Eljönne velem a jövő héten abba a gyülekezetbe, amelyikbe járok?

- Nagyon szívesen - felelte a férfi.

Szép dolog, ha megélhetjük, hogy a bizonytságtétel ilyen formája valóban működik!

A következő fejezetben szeretnék továbbadni neked egy igazságot, amit Isten a szívemre helyezett, és ami belőlem, a gyávából, sokkal bátrabb bizonytságtévőt formált. Éppen ez az az igazság, amely előadásaim során az egész országban sok ember életét megváltoztatta. Arra bátorítja a hívőket, hogy elhagyják saját komfortzónájukat, ha arról van szó, hogy bizonytságot tegyenek, és belépjenek Isten komfortzónájába. Ezután már nem ugyanazok, akik voltak! Lássuk tehát, mi változtat meg olyan sok életet!

HARMADIK FEJEZET

GYŐZNI, GYŐZNI, GYŐZNI!

„Ha van valami, amiben a keresztyénségnek izzó buzgósággal munkálkodnia kell, akkor az a misszió. Ha van valami, amiben semmiféle lanyhaságot nem tűrhetünk, akkor az az evangélium hirdetése ennek a haldokló világnak.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Mindig nagy öröm egy keresztyén nyári táborban dolgozni. Ez jó alkalom a hitben való növekedésre és egyben a mások életéért való munkálkodásra. Amerika egyik ilyen nagy tábora a „Kanakuk Kamps” (www.kanakuk.com). Ott dolgoztam néhány évvel ezelőtt gyermekfelügyelőként. Az én csoportom 10 táborozóból és 3 munkatársból állt. Faházunkban minden este áhítatot tartottunk. Amikor egyik délután az esti áhítat témájáért imádkoztam, az Úr a bizonyágtételt és az evangelizációt helyezte a szívemre. Ezt elég különlegesnek találtam, mert akkor még nem olyan voltam, aki hitéről túl sokszor tett volna bizonyágot. De egy valamit megtanultam: ha Isten vezetni kezd, jó, ha követjük Őt. Így megkérdeztem a fiatalokat azon az estén: „Melyik az a három lehetőség, ami akkor adódik, ha hitünkéről másoknak bizonyágot teszünk?”

A helyes válasz, amit adtak, a következő:

1. A személy elfogadhatja az Úr Jézust.
2. A személy elutasíthatja az Úr Jézust.
3. Elhinthetjük a magot.

Miután mindhárom lehetőséget megbeszéltük, vázlatot készítettünk körülbelül így:

Elfogadják Jézust:	Magot hinteni:	Jézust elutasítják
jó	jó	rossz
győzelem	győzelem	vereség

Megegyeztünk abban, hogy Jézust elfogadni és magot hinteni jó szituáció, Jézust elutasítani pedig rossz. Vagyis Jézust elfogadni győzelem, a maghintés is győzelem, de az elutasítás vereség. Vagyis: bizonyoságtételünk 66%-a győzelem. Nem zseniális arány? Az esetek kétharmadában szó szerint nem veszíthetünk!

Ha valamennyire értesz a sporthoz, megkérdezem: Shaquille O’Neal² a szabaddobásaiban ezt az arányt vajon szívesen fogadná? Természetesen! Ő eléggé rossz szabaddobó volt, akinek a dobásai kb. 40%-ban landoltak a kosárban. Egy pillanatig sem gondolkodna, és elfogadná a 66%-ot a szabaddobások eredményeként. Ám sokan közülünk nem elégednének meg a 66%-kal, mert nagyon félnek az elutasítástól, amikor az Úr Jézusról beszélnek. Legtöbben azt vallják, hogy a bizonyoságtétel alkalmával leginkább a visszautasítástól félnek.

A legkevésbé sem sejtettem, hogy az univerzum Istene a következő napon örökre megváltoztatja az életem. Egy tó közepén, egy hajódokkon ültem, amikor Isten úgy szólt a szívemhez, mint azelőtt még soha. Éppen az 1Péter 4,14-et olvastam: „Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket Krisztus nevéért, mert a dicsőség Szelleme, az Isten Szelleme megnyugszik rajtatok.” Gondolj bele: amikor Jézus neve miatt megszegyenülünk, mindig áldásban részesülünk, és Isten dicsősége megnyugszik rajtunk! Kívánnád-e, hogy Isten dicsősége ragyogjon be, és másokra is kisugározzon? De még mennyire vágyunk erre mindnyájan! Ez történik, ha Jézus nevéért megszegyenülünk.

De Isten itt még nem végezte be a tanításomat. A Lukács 6,22-23-ban ezt olvastam: „Boldogok vagytok, amikor gyűlölnék titeket az emberek, és amikor kiközösítenek, gyaláznak benneteket, és kitorlík neveteket mint gonosz nevet, az Emberfiáért. Örüljete az azon a napon, és ujjongja-

2 Shaquille Rashaun O’Neal, 1972 – Newark, New Jersey) egykori amerikai kosárlabdázó.

tok! Íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal.”

Tudatosult-e benned, hogy ha Jézus neve miatt megszegyenülsz, Isten a mennyben olyan jutalmat készít neked, amely mellett minden földi jutalom elhalványul? Ez valóban megdöbbenítő!

Amikor Mobile városkában, Alabamában egy keresztyén főiskolán előadást tartottam, egy csoport diák elhatározta, hogy elmennek egy bevásárlóközpontba és a strandra bizonytságot tenni. Csak ritkán fordult elő, hogy szidalmazták vagy gyalázták volna őket, de ha ez történt, olyan hangot hallottak, mint amelyet a pénztárgép ad ki: cha-ching. Tudomásul vették jutalmukat a mennyben, kezet fogtak, és odafordultak egy másik személyhez. Szó szerint vették Isten Szavát, és semmitől sem hagyták magukat eltéríteni, határozottan kiálltak az Úr ügye mellett.

Amikor a Keresztyén Atléták Szövetségének vezetői gyűlésén tartottam beszédet Lexingtonban (Kentucky), a tinédzserek és egyetemisták egyik délután ajtóról ajtóra jártak hirdetni az evangéliumot. Az egyik csoport az utca első házához csengetett be, de elutasították őket. Tudva, hogy jutalmuk készen áll a mennyben, tapsoltak, és tovább mentek. A következő háznál nem volt otthon senki. Aztán a soron következő háznál is elküldték őket, majd ismét egy üres ház következett. A nyolcadik ház után elcsüggedtek. Arról tanakodtak, hogy talán egy másik alkalommal kellene folytatniuk, de aztán a mennyben rájuk váró jutalom jutott eszükbe, és mentek tovább. A kilencedik háznál a verandán egy férfi ült a hintaszékében és sört ivott. Amikor beszélni kezdtek hozzá, szavukba vágott, és kertelés nélkül megmondta, hogy csak az idejüket vesztegetik. Megkérdezték tőle, miért mondja ezt. A férfi ezt felelte: „Mert nincs arra lehetőség, hogy Isten nekem minden bűnömet megbocsássa.”

Mi tudjuk, hogy ez nem így van. A Sátán azonban azt hazudja az embereknek, hogy a bűnük olyan szörnyű, hogy azokat nem lehet megbocsátani, és az emberek el is hiszik neki. A diákok megkérdezték a férfitől, milyen szörnyű bűnt követett el, amit Isten nem bocsáthat meg neki.

Ő elmondta, hogy annak idején a vietnámi háborúban kiküldték városokba és falvakba, ahol válogatás nélkül asszonyokat és gyerekeket gyilkolt. Néha a háta mögé tartotta a puskáját, és úgy lötte le az embereket, mintha ez egy játék lenne.

A diákok őszinte törődéssel fordultak felé, felmutatták neki Isten szeretetét. Beszéltek a bűnről és Jézus vérének megtisztító erejéről. Háromgyedőrával később a férfi ezt mondta:

„Nekem valóban szükségem van erre a Jézusra, akiről beszéltek. Most már szeretném olvasni a Bibliám. Most már vágyom arra, hogy templomba menjek. Ez az, amit a legszívesebben tennék!” Imádkoztak vele, és ő elfogadta Jézust. Később elmondták, hogy amikor a férfi felemelte a fejét, az arcán olyan ragyogást láttak, amelyet azelőtt még senkin sem tapasztaltak.

Micsoda megdöbbentő történet! De nem történt volna meg, ha a fiatalok feladják, és az Úr erejével nem mentek volna tovább, ha csak a visszatérésre tekintettek volna, és nem a rájuk váró jutalomra a mennyben.

Miután Isten e két igeversre (1Pt 4,14; Lk 6,22-23) felhívta a figyelmem, a következő esti áhítatot azzal kezdtem, hogy kijelentettem, miszerint én előző este valami téves dolgot mondtam nekik. Azt mondtam, hogy 66% esélyünk van a győzelemre, amikor másoknak bizonyoságot teszünk hitünkéről. Aztán beszéltem velük e két igehelyről, és csodálkozó szemekkel fedezték fel ők is a hibát. Nos lássuk, hogyan alakul a vázlatunk:

Elfogadják Jézust:	Magot hinteni:	Jézust elutasítják (Jézusért szenvedni)
jó	jó	jó
győzelem	győzelem	győzelem

Így tanultuk meg Isten Szava által, hogy minden alkalommal, amikor hitünkéről bizonyoságot teszünk, győzelmet aratunk. Így már nem kell tovább amiatt aggódnom, hogy a Sátán lebeszél a bizonyoságtételről, mivel Isten Igéje kijelenti, nem veszíthetek, minden ilyen alkalom egy győzelem!

Hagyd a Sátánt, hadd gyűjtse össze őket...!

Amikor Denverben, egy bevásárlóközpontban bizonyoságot tettem, két tinédzserrel kezdtem beszélgetni. Az egyik kijelentette, hogy ez őt nem érdekli, és távolabb állt, míg a barátjával beszélgettem. A fiú elmondta, hogy nemrég szakítottak egy sátánista kultusszal. Egyes találkozókon átlátáldozatokat láttak. Ekkor az az örült ötletem támadt, hogy felteszem ezt a kérdést:

- Találkozóitokon láttal emberáldozatot is?

Vigyázz, mit kérdezel, mert megtörténhet, hogy választ is kapsz rá!

- Igen, láttam - jött a felelet. Aztán elmondta, mit csináltak egy újszülött csecsemővel. Valósággal sokkolt az, amit elmesélt, a szemében láthattam, hogy nem lódit.

Aztán beszéltem neki a bűnről és arról, hogy szüksége van az Úr Jézusra. Ebben a helyzetben, amikor hitemről bizonyosságot tettem, lehetetlen volt veszítenem, hisz ez győztes szituáció. Nemcsak egy jót beszélgettünk, hanem alkalmam volt másodszer is beszélni vele, mielőtt a bevásárlóközpontot elhagyta volna.

Téged nem rémít az, amit a Sátán a 15-16 éves fiatalokkal művel ebben a világban? Kellőképpen dühít-e, hogy még nem tettél ellene semmit? Ha jó helyet keresel a bizonyágtételre, akkor oda menj, ahol a Sátán működik: a középiskolák és főiskolák tanulóihoz. Miért nem megyünk közéjük az evangéliummal, mielőtt a Sátán elérné őket hazugságaival?

Az egyik testvér a következő mottóval indult bizonyosságot tenni: „Hagyd a Sátánt, hadd gyűjtse össze őket egy-egy helyre, mi majd elviszszük hozzájuk az evangéliumot!” Micsoda mottó! Hagyd, végezze el a munkát a Sátán, gyűjtse össze az embereket, nekünk egyszerűen meg kell jelennünk, és hirdetnünk közöttük az evangéliumot. Bevásárlóközpontok, sportrendezvények, kávéházak, egyetemek, parkolók futballmérkőzés előtt, koncertek, zenei fesztiválok, mindenféle fesztivál, parkok, strandok, bárók, mosószalonok, buszmegállók stb. Mindezek jó helyek az evangélium hirdetésére és traktátusok osztogatására.

Atlantában minden év májusának első hétvégéjén nagy zenei fesztivált rendeznek, az ún. *Music Midtown* fesztivált. Legalább egy tucat színpadot építenek fel, ahol három napon át a világ legismertebb együtteseinek zenének. Én minden évben bejegyzem ezt az eseményt a naptáramba, hogy ott is hirdessem az evangéliumot. Ebben az évben körülbelül 300 000 ember gyűlt össze. Isten megadta nekem a lehetőséget, hogy több mint ötven embernek adjam át személyesen az evangélium üzenetét, és több mint 3000, Jézusról szóló traktátust osszak szét. Micsoda hétvége volt! Az év egyik kedvenc hétvégéje ez számomra. A múlt évben a fesztiválon egy férfi rám mutatott, és azt mondta: „Én ismerem önt!”

Elmondta, hogy két évvel ezelőtt megismertettem vele az evangéliumot, és a múlt évben is látott. Ebben az évben azonban nem velem beszélt. Lehet, soha nem tudom meg, hogy emlékezni fog-e még néhány év

múlva rám, de ugyanazt a nagy Istent szolgáljuk, aki úgy munkálkodik az emberi szívekben, ahogyan azt mi elképzelni sem tudjuk.

A Piedmont park Atlanta belvárosában évente négy fontos fesztivál színhelye. Ezek kitűnő alkalmak a bizonyoságtételre, mert az emberek, akik odaverődnek, hogy az időt valahogy eltöltsék, csak arra várnak, hogy beszélgesse nek valakivel. Az egyik ilyen fesztivál a meleg és leszbikusok legnagyobb fesztiválja az Egyesült Államokban. Az elmúlt években én is ott voltam, és bizonyoságot tettem. Lehet, azt gondolod, hogy ez nem éppen a legalkalmasabb hely az evangélium számára, de épp ellenkezőleg, nagyon is megfelelő hely. Sokan közülük a homoszexuálisok betegségében halnak meg. A homoszexuálisok is gondolnak az örökkévalóságra, hiszen nagyon sok barátjuk meghal.

Egy férfi, akivel a fesztiválon 1999-ben beszélgettem, elmesélte, hogy ő 18 barátjával együtt ezelőtt 20 évvel egy melegbárban fényképet csináltatott. Néhány héttel ezelőtt elővette a fotót. A magasba emelte őt új-ját, így jelezve, hogy a 18 személyből már csak 5 él! Beszélgetésünk végén ezt mondta: „Köszönöm, hogy itt továbbadja a hitéről szóló tanítást, és *nagyon* köszönöm azt a módot, ahogyan teszi.”

Egyetlen ember, amelyet a keresztyének megvetnek és az emberiség söpredékének tartanak, a homoszexuálisok csoportja. A hazugokkal, tolvajokkal, istenkáromlókkal, a foglyokkal nem bánunk úgy, mint a homoszexuálisokkal. Ha szemtől szembe kerülünk velük, és az evangéliumról beszélünk nekik, közben pedig tudatosul bennünk, mennyire szükségük van Jézusra, akkor szeretettel leszünk irántuk, és az megérinti a szívüket, befogadókká válnak az evangélium számára.

A múlt évben azon a hétvégén, amikor a melegfesztivált rendezték, a város másik részén a CCM fesztivált tartották (*Contemporary Christian Music* – kortárs keresztyén zene). Ez mutatja, hogyan él sok keresztyén – túl sok keresztyén! Teljesen elkülönülnek az elveszettektől, nem néznek szembe az igazsággal. Ha csak néhány keresztyén erről a zenei fesztiválról elment volna a melegek közé, néhány órán belül már beszélhetett volna velük Jézusról. Azzal az örömmel térhetek volna saját koncertjükre vissza, hogy továbbadták az evangélium örömeit. Ne zárkózzunk el az elveszettektől, hanem vigyük saját világosságunkat az ő sötétségükbe, és figyeljük meg, milyen megdöbbentő módon cselekszik az Úr!

Ne zárkózzunk el az elveszettektől, hanem vigyük saját világosságunkat az ő sötétségükbe, és figyeljük meg, milyen megdöbbentő módon cselekszik az Úr!

Embereket bosszantani...

Egyik alkalommal, amikor a Piedmont parki fesztiválról hazafelé tartottam, úgy éreztem, nem tettem elégszer bizonyosságot. Olyan városrészen haladtam át, ahol prostituáltak tartózkodtak. Elhatároztam, hogy megállok. Odamentem az egyik nőhöz, pár szót váltottam vele, és 10 dollárt kínáltam neki, ha 10 percet beszélget velem. A prostituáltak pénzért dolgoznak, és nem beszélnek, ha nem kapnak pénzt.

- Te rendőr vagy? - kérdezte csaldódtan.

- Nem - feleltem.

- Felveszed a beszélgetést?

- Nem!

Így beszállt az autóba, elindultunk, és beszélgettünk. De akadozott a társalgás, végül hagytam, szálljon ki. Még mindig úgy találtam, hogy kevés bizonyosságot tettem, és felszedtem egy másik prostituáltat. Vele már több mint 30 percig beszélgettünk. Ennek a nőnek volt egy hatéves gyereke. Azt hiszed, élvezik ezt az életet a prostituáltak? Nem, gyűlölik az életmódjukat.

Az egyik nő azt mesélte, hogy naponta 500 dollárt keres prostitúcióval és 300 dollárt ad ki kokainra. Isten senkit sem teremtett arra, hogy ilyen életet éljen! Egyes prostituáltak olyan boldogtalanok, hogy nem tudják a sírást abba hagyni, amikor a beszélgetést befejezzük.

Az embereket bosszantja, amikor erről a körülményről beszélek. Valaki megkérdezte:

- Mi van, ha valaki a gyülekezetedből arra jár, és meglátja, hogy felszedsz egy prostituáltat?

- Ha a gyülekezetemből valaki meglát - feleltem -, biztos azt fogja mondani, hogy Mark egy prostituálnak hirdeti az evangéliumot, imádkozzunk érte. És valószínűleg imádkozni fognak azért, hogy a Szent Szellem óvjon meg és vezessen engem - abban az esetben, ha a prostituáltat más okból vettem volna fel -, nehogy olyat tegyek, ami az Úr Jézus Krisztusért végzett szolgálatot rossz hírbe keveri.

Miért törődünk olyan nagyon azzal, hogy mit gondolnak mások rólunk? Jézusnak semmi kifogása nem volt az ellen, hogy vámszedők, prostituáltak és bűnösök barátjának mondták, de mi szemmel láthatóan tiltakozunk ez ellen.

Több embertől is kaptam levelet, akiket sokkolt, hogy én másokat is arra biztattam, hirdessék a prostituáltaknak is az evangéliumot. Az egyiktől megkérdeztem:

- Hirdetné a prostituáltaknak az evangéliumot?
- Nem, nem tenné - felelte.
- Akkor valaki a családjából megkereste-e a prostituáltakat az evangéliummal?
- Nem, senki.
- Hát a gyülekezetéből?
- Onnan sem.

Aztán megkérdeztem, akkor kinek kellene hozzájuk az evangéliumot elvinnie. Isten éppen úgy szereti ezeket az embereket is, mint minket, „normális” embereket, és éppen a prostituáltaknak van arra szükségük, hogy a Jézusról szóló jó hírt eljuttassuk hozzájuk.

Elismerem, nem éppen helyesen jártam el, amikor azon az estén a prostituáltaknak az evangéliumról így tettem bizonyosságot. Valakinek még ott kellett volna a kocsiiban ülnie. A jobb megoldás az lett volna, ha kiszállunk az autóból.

Úgy gondolom, a legjobb az lenne, ha nők mennének a prostituáltakhoz és nem férfiak az evangéliumról bizonyosságot tenni. De megérted, mi nyomta a szívemet? Azt szeretném, hogy mindenki, akivel találkozom, kapcsolatba kerüljön Jézussal.

Miután az UCF (University of Central Florida) rendezvényén tartott előadásomat befejeztem, legalább 30 ember jött oda hozzám. A rendezvény különben az „Undivided” (Oszthatlanul) címet viselte. A hozzám jövők azt mondták, hogy azon az estén ki akarnak menni és bizonyosságot akarnak tenni, és szükségük van néhány traktátusra. Megkérdeztem, hova akarnak menni. Tízen közülük Orlando egyik kerületébe akartak menni, ahol a bárók vannak, a következő tíz a kocsmák környékére, és a harmadik tíz oda, ahol a prostituáltak várják kuncsaftjaikat.

Egyikőjüktől megkérdeztem:

- Biztos vagy benne, hogy ezt akarod tenni?
- Igen - felelte -, az én gyülekezetemből mindig elvisszük az evangéliumot a prostituáltakhoz is.
- Ez lenne a neked való gyülekezet - mondtam.

Jézusnak semmi kifogása nem volt az ellen, hogy vámszedők, prostituáltak és bűnösök barátjának mondták, de mi szemmel láthatóan tiltakozunk ez ellen.

Ha felfedezed, hogy minden szituáció, amelyben hitedet továbbadod, egy győzelem, akkor várni fogod, hogy elkárhozó emberekkel találkozz csak azért, hogy beszéljess velük.

Egyik vasárnap a „Győzni, győzni, győzni!” – stratégiáról prédikáltam egy nagyon kedves kis templomban St. Augustine városkában, Floridában. A hallgatóság soraiban jelen volt a helyi kollégium egyik professzora is. Annyira megérintette az, amit hallott, hogy amikor istentisztelet után a feleségével a Wal-Mart-hoz hajtott (szupermarket), odament egy motoroshoz, aki egy Harley Davidsonon ült, és bizonyosságot tett neki a hitéről. A felesége azt mondta, ez volt a leghosszabb útjuk a Wal-Mart-ig.

A templom lelképásztora elmondta, hogy ő és a felesége is bizonyosságot tettek, amikor ebédelni mentek. Ha valaki eltervezi, hogy kikapcsolódik minden komolyabb szándék nélkül, ilyenkor nem feltétlenül szükséges moziba vagy egy partira mennie. Miért ne lehetne egy bevásárlóközpontban is bizonyosságot tenni?

Amikor vasárnap és hétfő este az ifjúsági csoporttal St. Augustine központjába mentem, hogy ott bizonyosságot tegyünk, a lelkészük is velünk jött. Azt mondta, már egészen elfelejtette, milyen öröm bizonyosságot tenni!

Az emberek meghallgatnak

Egyik nap a repülőtéren traktátusokat osztogattam. Amint az egyik férfinak is átnyújtottam egyet, megkérdezte:

– Emlékszik rám?

– Hm... én rengeteg embert ismerek – válaszoltam.

– Én voltam a szemégyűjtő ember az önök lakónegyedében – világosított fel.

Amikor a szüleimet meglátogattam, többször is találkoztam ezzel az emberrel. Nagyon hálás vagyok, hogy nekem nem szemégyűjtőként kell megkeresnem a kenyeremet, ezért mindig szóba álltam velük, bátorítottam őket, amikor csak tehettem. Gyakran odamentem hozzájuk, beszélgettem velük, néha traktátusokat is adtam nekik. Szívesen beszélnek a kosárlabdáról, így gyakran ez volt a beszédtema.

Egyik alkalommal néhány traktátust és valami pénzt szedtem elő a táskámból, és mindegyik szemetesnek 7 dollárt meg egy traktátust adtam. Azt mondtam nekik, hogy a pénzből megebédelhetnek, ám ami a

traktátusban van, az sokkal fontosabb. Kérdezem én, ki teszi ezt meg ezekkel az emberekkel? A körülöttünk élő, elkárhozó emberekért néha feltűnő dolgot kell cselekednünk, hogy szeretetünket kimutassuk irántuk. Ezt soha nem felejtik el!

A repülőtéren ez a férfi megemléltette, hogy látott engem az ESPN Classic³ adásában. (Megjegyzendő, hogy akit ez az adó bemutat, az már úgymond kiöregedett, a fiatal, aktív játékosokról az ESPN számol be.) Az ESPN Classic egyórás műsort közvetített Charles Barkleyről, egy híres kosárlabdázóról. Charles és én együtt játszottunk az Auburn Egyetem csapatában. Valahogy megtalálták a nevem az interneten, és azt akarták, hogy meséljek néhány történetet Charlesről. Az interjúból két dologra emlékszem. Először is megpróbáltam minden válaszbamba Jézus nevét beleszőni. Nem bántam, ha kivágják, valahogy csak megemléződik Jézus neve az interjú során. (Természetesen, nem sikerült, de legalább megpróbáltam.) Másodsorban az az úr, aki az interjút készítette velem, zsidó volt. Az interjú után feltettem neki egy kérdést szellemi témában. Aztán egy jó negyedórát beszélgettünk róla. „Hogyhogy olyan sokat tud arról, amiben hisz?” – tette fel aztán a meghökkentő kérdést.

Hát nem kellene sok mindent tudnunk arról, amit hiszünk? Minél többet tudunk, és minél többet adunk tovább szeretetben, annál inkább észrevesszük, hogy az emberek valóban meghallgatnak. Később írtam neki egy levelet, és elküldtem neki az *Isten nem hisz az ateistákban* című könyvet Ray Comforttól. Egy napon majd megtudjuk, az Úr mit hozott ki ebből a vetésből.

Az egyik bevásárlóközpontban odajött hozzám egy férfi és megkérdezte: „Emlékszik még rám? Két évvel ezelőtt ebben a bevásárlóközpontban beszélt nekem Jézusról. Két hónappal később átadtam életem Jézusnak, és most érte élelem az életem.” Sugárzott az örömtől.

Légy bátor, ha hitedről kell bizonyosságot tenned! Az emberek meghallgatnak.

Isten szélesre tárta előttem az ajtót, amikor előadást tarthattam a Keresztyén Atléták közössége előtt a Clemson Egyetemen. Az egyetemisták minden tavaszi szünetben elutaznak Daytona Beachbe evangelizálni. Nos, nem csodálatos tavaszi szünet az ilyen? Nem vesztegetik a drága

3 ESPN egy amerikai tévéadó, amely éjjel-nappal kizárólag sportműsorokat sugároz. A rövidítés jelentése: Entertainment and Sports Programming Network. (Wikipedia)
ESPN Classic az a tévéadó, amely történelmi sporteseményeket közvetít. (Wikipedia)

időt, felhasználják az Úr szolgálatára. Az egyetemisták a hajléktalanszállókon, a fiatalokúak büntetőintézetében dolgoznak. Beszéltem nekik a biztonságtételről, és este kimentünk az emberek közé átültetni a gyakorlatba is a hallottakat. Épp szombat volt, Szent Patrik napja.⁴ Csodálatos nap a biztonságtételre! Hajnali fél négykor odamentünk két motoroshoz. Az a férfi, akivel én szóba elegyedtem, elmesélte, hogy egy évvel ezelőtt 190 km/h sebességgel robogott, amikor elveszítette uralmát a motor fölött, és egy fának ütközött. És már kétszer is ütközött, egyszer önhibájából. A múlt héten a barátja szintén 190 km/h sebességgel haladt Daytona egyik utcáján, amikor egy részeg autós elébe vágott. A barátja a helyszínen meghalt, ahogy egy Ford Explorer oldalának rohant, amely azután négyszer szaltózott. Megdöbbenő, mi mindent hallasz, amikor hitben kimész az emberek közé, és szóba állsz velük.

Ez a motoros ateista volt. Miután úgy tíz percig beszélgettünk, arra kért, bizonyítsam be neki, hogy létezik Isten. Amikor az egyik alapvető bizonyítékot elmagyaráztam, amelyet használni szoktam (l. a 10. fejezetet), bólintott, és elismerte:

– Ez valóban jó érv.

Amint a beszélgetést befejeztük, megjegyezte:

– E beszélgetésből nagyon sokat tanultam.

Az emberek arra várnak, hogy meghallják az igazságot, de csak akkor fogadják el, ha szeretettel közelítünk feléjük.

Hajnali négykor visszamentem a fiatalokkal a hotelbe. Fél órával később újból kimentem, hogy valamit kivegyek az autóból. A hotel halljában négy tinédzser állt, akik utánam néztek, amint az autóhoz mentem. Visszafelé jövet még ott találtam őket. Így megkérdeztem tőlük, tehetek-e valamit értük. Egyik azt kérdezte, adnék-e egy 25 centest telefonálásra.

Elővettem a tárcám, de akkor jutott eszembe, hogy minden aprót a szobámban, a komódra borítottam. Így aztán azt feleltem nekik:

– 25 centem nincs, de feljöhetnek velem, és használhatjátok az én telefonomat.

Lelkesedtek az ötletért, és elindultak velem a lifthez. Ahogy az én emeletemhez értünk, az egyik fiú így szólt:

– Tudja, kit akarunk felhívni? Egy sztriptíztáncosnőt akarunk rendelni.

4 Ezt az emléknapot (március 17.) nemcsak Írországban ünneplik az ír nemzeti hős, Patrik emlékére. 461. vagy 493. március 17-én halt meg, ő volt az első keresztény misszionárius Írországban. (A szerk. megj.)

- Egy sztriptíztáncosnót?
- Igen, ha akarja, maga is bezállhat.

Elmondtam a fiúknak, hogy van egy kis probléma, én ugyanis az evangélium hirdetője vagyok. Látnod kellett volna, micsoda szemeket meresztettek! Azt kívántam, bárcsak lett volna egy videokamerám.

- Ó, ez azt jelenti - szólalt meg az egyik -, hogy akkor nem használhatjuk a telefonját?

Nem akartam ezeket a látogatókat elveszíteni, mert nyilvánvaló volt, hogy beszélünk kell egymással. Így mindegyiknek adtam egy evangéliumi könyvecskét, és azt mondtam, hogy a telefont akkor használhatják, ha a könyvecskét elolvasták.

Teljesítették a megállapodás rájuk eső részét, így bementünk a szobába, és megkapták a telefont. De Isten úgy akarta, hogy ne ériék el a sztriptíztáncosnót. Így elkezdtünk az olvasottakról beszélgetni. Éppen amikor a beszélgetést a természetfölötti területre irányítottam, kopogtak az ajtón, két fiú érdeklődött a sztriptíztáncosnő felől. Hihetetlen!

Ismerték egymást, így két fiú kiment, hogy beszéljen velük. A másik kettő a szobában maradt, és komoly beszélgetést kezdtünk Jézusról. Az egyik fiú elmondta, hogy előző éjszaka szexuális kapcsolata volt egy lánnyal, akinek egy olcsó fémmnyakláncot adott. Nagy ürességet láttam a szemében. Ahogy a beszélgetés komollyá vált, megint kopogtak az ajtón. Az előző két fiú volt, akik a barátaikra vártak. Azt mondtam nekik, hogy mindjárt mennek. Bezártam az ajtót, és folytattuk a beszélgetést. De megint kopogtak.

- Egy pillanat! - kiáltottam.

A 18 éves fiú, akivel éppen beszéltem, kiszólt, hogy nemsoká megy, és bezárta az orruk előtt az ajtót. Isten működött ebben a fiúban. Imádkoztam ezzel a két fiatallal - nem a megváltásukért, mert nem akarták átadni életüket Jézusnak, hanem csak azért, hogy hallgassák meg, ha valaki értük imádkozik. Kérlek, tedd te is ezt, valahányszor csak tudod. Ez sokat jelent az embereknek.

Ezután az ajtóhoz kísértem őket, és elbúcsúztunk. Ahogy az ajtót kívülről megláttam, rögtön tudtam, hogy csak a másik két fiú lehetett. Vas-tag filctollal ezeket írták az ajtómrá: „Szívj el egy jointot! Az Antikrisztus! A Sátán működik! 666” Lekialtottam a két fiúnak a hallba, hogy azonnal jöjjenek vissza.

- Talán megmagyaráznátok ezt? - szóltam rájuk.

Az egyik azt mondta, az a barátjuk tette, aki nem volt jelen. Mondtam nekik, hogy a barátjuknak ezt nem kellett volna megtennie. Amikor szappant és törölközőt hoztam, hogy az ajtót megtisztítsam, az egyik, akiben nyilvánvalóan Isten működött, így szólt:

– Nem, ezt nem önnek kell megtennie.

Bement a szobába, mosórongyot és szappant hozott, és elkezdte az ajtót megtisztítani! Isten megérintette ennek a fiúnak a szívét. Mondtam neki, hogy minden rendben, a további tisztítást magam is elvégzem. Így váltunk el.

Másnap elmeséltem a történeteket a diákoknak is. Az egyik egyetemista megjegyezte, hogy Isten kizavarta a Sátánt a szobából, így a benti beszélgetést nem zavarhatta meg. Én szintén ezen a véleményen vagyok. Minél inkább előrehaladsz a hitben, és megbízol Istenben, annál megdöbbentőbb dolgoknak leszel tanúja az Ő működése által.

Foglalj állást!

Amikor néhány nappal később Daytona Beachen az egyetemisták előtt beszéltem, az egyik térdem magdagadt. Egyre dagadtabb és dagadtabb lett, úgyhogy nem is tudtam a lábamra ráállni. Így aztán kértem egy széket – tipikus férfi megoldás –, hogy leüljek, és a beszédemet befejezzem. Aztán valaki azt tanácsolta, menjek inkább a sürgősségre, mert jární sem tudtam. Noha nem vagyok valami nagy barátja az orvosoknak, jelenleg nem láttam jobb megoldást. Így aztán vagy tíz egyetemista vállalkozott arra, hogy beszállít a sürgősségre. Útközben mondtam nekik, hogy már eléggé öreg és tapasztalt vagyok ahhoz, hogy felismerjem, az egész helyzetnek nem sok köze van a térdemhez. Isten biztosan meghatározott céllal küld a sürgősségre, és azt kell kitalálnunk, hogy mi az.

*Csak akkor ve-
szíthetünk, ha
nem teszünk
bizonyosságot hi-
tünkéről! Minden
más alkalom
nyereség!*

A sötét kórházba belépve, a diákok ragyogtatták Istentől kapott világosságukat, csodálatos módon sok ember előtt tettek bizonyosságot az evangéliumról. Az egyik lány beszédbe elegyedett egy férfival, aki öngyilkossági kísérleten volt túl. Nagyszerűen tette a dolgát. Másik két hallgató Jézushoz vezethetett két felvételre váró beteget. Amint elől a felvételnél az alkalmazottakkal beszéltem, el voltak ragadtatva a mi kedves, szere-

tetteljes magatartásunktól és kisugárzásunktól, és hogy mi nem panaszkodtunk, siránkoztunk, mint a többiek.

Az egyik asszony megjegyezte: „Elégedetlen és rosszkedvű voltam, mielőtt bejöttetek volna.”

Nem hagytuk, hogy rossz napja legyen!

Amikor eljöttünk, a hét alkalmazott utánunk nézett a felvevő ablakából.

Ezek az egyetemisták felismerték, hogy soha nem veszíthetnek, ha hitükről bizonyosságot tesznek, így bátran, sok szeretettel álltak ki Jézus ügye mellett.

A Bibliából megtanultuk, hogy minden alkalom, amikor hitünkről bizonyosságot teszünk, nyereségnek számít. E könyv további része semmit nem fog számodra jelenteni, ha erre az egyszerű kérdésre nem tudsz felelni: Ha minden alkalom, amikor hitünkről bizonyosságot teszünk, nyereség, mikor érhet veszteség bennünket, ha bizonyoságtételre kerül a sor? Csak akkor veszíthetünk, ha *nem* teszünk bizonyosságot hitünkről! Minden más alkalom nyereség!

Nos, ha ezt tudjuk, szeretnénk néhány kifogást górcső alá venni, amelyeket használunk, és amelyek visszatartanak attól, hogy bátran kiálljunk Isten Fia mellett, aki olyan bátran helyállt érted és értem a kereszten.

NEGYEDIK FEJEZET

BOCSÁNATKÉRÉSEK, BOCSÁNATKÉRÉSEK

*„Én inkább egy bűnöst vinnék az Úr Jézushoz,
minthogy Isten Szavának minden titkát megfejtsen,
mivel a megváltás az az egyedüli dolog,
amiért élnünk kellene.”*

CHARLES HADDON SPURGEON

Oswald J. Smith mondta egyszer: „Ó, drága Barátaim, annyira túlterheltek vagyunk a gyülekezet számtalan tevékenységével, miközben a tulajdonképpeni munkát – az evangélium hirdetését a világnak és az elkárhozottak megmentését – szinte teljesen elhanyagoljuk.” Ne hanyagold el, kérlek, a Gyülekezet hivatását, hogy az elkárhozottakat megkeresd. Az egyik prédikátor ezt így fogalmazta meg: „Minden egyes lélek megmentése az első és legfontosabb Isten előtt.” Legfőbb kívánságunk legyen, hogy Isten használjon fel bennünket a számára legfontosabb megvalósításában.

Jóllehet tudjuk, hogy bizonyosságot *kellene* tennünk, mégis számos okra hivatkozunk, amiért nem megyünk ki bátran az emberek közé, és nem teszünk bizonyosságot hitünkéről. Nézzünk most meg néhányat ezek közül az okok közül, vajon megáll-e egy is Isten előtt azon a napon, amikor számot kell adnunk.

Félelem az elutasítástól

Jobban aggódsz az emberek véleménye miatt, mint amiatt, hogy Isten mit gondol rólad? A hívők gyakran túl sokat adnak arra, mit gondolnak róluk mások. De mi az a legrosszabb, ami történhet velünk, amit az emberek velünk tehetnek, ha bizonyosságot teszünk? Megölhetnek, és így a mennybe juttatnak. Ez olyan rossz? A Filippi 1,21-ben ezt olvassuk: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!” Krisztusért élünk, és Krisztusért halunk meg. Ez az élete az igazi hívőnek, Jézus Krisztus tanítványának.

A Galata 1,10-ben ezt mondja Pál: „Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek? ... Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája.” A Jézus Krisztusban hívő embereknek úgy kell élniük, hogy *neki* tetsszenek, és senki másnak! Életed minden területén Jézusra irányítsd tekinteted, akkor Isten megdöbbentő dolgokat cselekszik általad!

Amint a harmadik fejezetben megtanultuk, a Szentírásban Isten megmutatja, hogy amikor másoknak bizonyosságot teszünk hitünkéről, mindig nyerünk. Ez az igazság nekem is, mint másnak az országban, megszűntette félelmemet a visszautasítástól. Engedd, hogy ez az igazság a te életedben is hasson!

„Nem tudom, hogyan...”

A közvélemény-kutatás szerint a második leggyakoribb ok, hogy az emberek nem tudják, *hogyan* kellene eljárniuk. De gondolj arra, hogy téged is elvezetett valaki Jézushoz! Akkor már tudod, hogyan kell valakit az Úrhoz vezetned! Az egyik egyetemista tanítványom, egy kedves lány a nyolcadik szemeszterben a barátnőjét vezette Jézushoz. És már a következő nap ez a barátnő az osztálytársnőjét vezette Jézushoz - noha még csak egy napja volt hívő! Megtanulta barátnőjétől, hogyan kell hitét továbbadnia.

A Biblia bemutat néhány hatásos példát és módszert, hogyan adhatjuk tovább hitünket. A János 4-ben Jézus először a közönséges ivóvízről beszél az asszonnyal, aztán az élő vízről. A természetes, emberi témáról áttért a természetfelettre. Amikor Pál beszédet tartott az Aeropágoszon (Csel 17), megemlített egy oltárt, amelyet személyesen látott, rajta ezzel

a felirattal: „Az ismeretlen Istennek”. Környezetének egy konkrét tényét használta fel kiindulási pontként, hogy eljusson a természetfölötti dolgok bizonyosságáig. Mit tanulhatunk ebből?

Gondolj a környezetedben megtörtént eseményre, amely során esetleg emberek haltak meg, és erről beszélve juss el az örökkévalóság ismertetéséhez. Én például megkérdem az embereket, mit gondolnak a Columbine High Schoolban vérengző ámokfutóról.⁵

Mindenkinek van valami mondanivalója erről a tragédiáról és az iskolákban jelen lévő erőszakról. Ha úgy érzem, elérkezett az idő, hogy a beszélgetést az örökkévaló dolgokra tereljem, egyszerűen megkérdem: „Véleménye szerint mi történt a 15 emberrel, miután bolygónkat elhagyták?”

Es már benne is vagy az örök dolgokról szóló beszélgetésben, és megtudod, mit hisz az a személy.

Egy Los Angelesből Atlantába tartó repülőúton egy pilóta mellett ültem, aki a következő szolgálati helyére repült. Először általánosságokról beszélgettünk. Közben kialakul a kapcsolat és a kölcsönös bizalom, és akkor az emberek jobban meghallgatják, ha az örök dolgokról beszélsz nekik.

Egy idő után megkérdtem a pilótától, mi a véleménye az Alaska Airlines egyik gépének pár évvel ezelőtti lezuhanásáról. A gépnek műszaki hibái voltak, a Csendes-óceánba zuhant a fedélzetén lévő 88 emberrel, akik közül senki sem menekült meg. Nagyon megindultan mondta:

– Ez tesz engem beteggé és fáradttá, hogy ezekben a szerelőkben kell megbíznom. Ha ők nem végeznek jó munkát, ki vagyok nekik szolgáltatva.

Megértettem, milyen megterhelő lehet ez egy pilóta számára. Együtt éreztem vele, amikor a gép lezuhanásának körülményeiről beszélgettünk. Aztán megkérdtem tőle:

– Különben, ön mit gondol, mi történik, amikor 88 személy ilyen módon hagyja el bolygónkat?

– Különben, ön mit gondol, mi történik, amikor 88 személy ilyen módon hagyja el bolygónkat?

5 A Columbine High Schoolban 1999. április 20-án két ámokfutó 12 tanulót (14 és 18 év közöttiek) és egy tanárt ölt meg. Az iskola Colorado Államban, a Denver és Littleton közelében fekvő Columbine városkában található. Az elkövetők: az iskola két tanulója, Erik Harris (18) és Dylan Klebold (17). Ezután még 24 embert sebesítettek meg, majd magukkal is végeztek. (Wikipedia)

Elmondta, hogy ő a reinkarnációban hisz. Az út további részén a reinkarnációról, a mennyről és a poklóról, a Biblia igazságairól stb. beszélgettünk.

Aztán szóba került a szeptember 11-i terrortámadás is. Erről az eseményről mindenkinek van véleménye. Csak meg kell kérdezned az embereket, mit szólnak a 3000 áldozathoz, és hosszú beszélgetést folytathatsz velük arról, miben hisznek.

A következő fejezetek megtanítanak arra, hogyan tehetsz bizonyóságot hitedről egy-egy embernek. Megnézünk további eljárásokat, hogyan lehet egy beszélgetést az örökkévaló dolgokról kezdeményezni, mit kell bizonyágtétel alkalmával mondani, hogyan kell az ellenérveket kezelni, a kérdéseket megválaszolni. E könyv olvasása után már senki sem mondhatja, nem tudja, *hogyan* kell hitéről bizonyóságot tennie!

Félelem egy barát elvesztésétől

Ez az egyik fő ok, amit a fiatalok megneveznek, amikor arról beszélnek, miért nem tesznek hitükről bizonyóságot. De milyen barátság az, ha te a haláloed után a mennybe kerülész, a barátod meg a pokolba? Ha 20 éven át barátok vagytok, és aztán sok millió évre, vagy még tovább is el kell válnotok egymástól – milyen barátság az? Ha nem vagytok az örökkévalóságban is barátok, vajon igazi barátok vagytok-e?

Egy rockkoncert alkalmával a bejáratnál álltam, és traktátusokat osztogattam az embereknek. Az egyik fiú, Ron, beszédbe elegyedett velem. Azt mondta, olvasta a traktátust, és tudja, hogy igazat mond. Egy ideig beszélgettünk, miközben a barátja várta, aki úgy nézett ki, mint egy rocksztár, és nem állt szóba velem. Majd együtt bementek a koncertre. Úgy egy fél óra múlva Ron kijött, és azt mondta, szívesen folytatná a beszélgetést. Megkérte a rendőrt, engedje ki a koncertről, hogy velem beszélhesen! A rocksztár barátjáról ezt mondta: „Úgy gondolom, azért vagyok a barátja, hogy Isten számára megnyerjem.”

Isten megengedi, hogy barátságot kössünk az elkárhozottakkal, hogy elhíntsük a magot az ő életükben is, és segítsünk nekik, hogy az örökkévalóságban is barátaink lehessenek.

Néhány évvel ezelőtt az egyik volt egyetemista diáktársam egy vacsora alkalmával megjegyezte: „Te vagy az egyedüli barátom, aki azért aggódik, hogy hol fogja a lelkem az örökkévalóságod tölteni.”

Nagyszerű dolog ezt hallani egy baráttól! Nagyon örülök, hogy azon a vacsorán felvettem az örökkévalóság kérdését. Ha pedig én vagyok az egyetlen, aki azzal törődik, hogy ez a barátom hol fogja az örökkévalóságot eltölteni, akkor hidd el, Isten meghatározott céllal ültetett engem oda; fel akart engem eszközként használni ennek a személynek az életében.

Olvasd el a következő baráti számonkérést, és engedd, hogy hasson rád!

Barátom, most sújt az ítélet engem,
tudod, hogy te sem vagy ebben vétlen.
Földi utamon együtt jártál velem,
az üdvösség útját nem mutattad meg nekem.

Te ismerted Isten kegyelmét és igazságát,
de soha nem keltetted fel erre szívem vágyát.
Így értelmem előtt rejtve maradt az élet értelme,
nem hallottam soha, mit jelent Isten kegyelme.

Soha nem beszéltél arról földi életemben,
hogy szükséges nékem is újjászületnem.
Itt állok most a trón előtt ítéletem várva,
mert soha nem mondtad, az Úr az ilyen bűnöst is várja.

Egykor barátomnak hittelek,
ismertelek, megbíztam benned.
Mondd, miért nem figyelmeztettél,
akkor sorsom elkerülhetném.

Sok hiábavalóság közben
nem mutattál utat a fénybe.
Láttál engem élni, meghalni,
és végül kárhozatba menni.

E földön mi barátok voltunk,
de most örökre el kell válnunk.
Te bejutsz a mennyei fénybe,
én meg ítélőbírárom elébe.

Ne aggódj amiatt, hogy elveszíted a barátodat, ha beszélsz neki az evangéliumról. Ha az emberek látják rajtad és hallják tőled Krisztus szeretetét, több barátod lesz, mint amennyire szükséged van. Én szeretnék a

mennyben sok-sok embert ismerni! Így sokkal több embert kellene meghívnom a mennybe addig, amíg itt vagyok és megtehetem.

Valaki egyszer azt mondta nekem, hogy ő komolyan akarja venni a Jézussal kapcsolatos dolgokat, de azért „cool”, azaz menő akar lenni.

„- És tudod, mi az a »cool«? – kérdeztem tőle.

- Az igazán menő, vagy ahogy ti mondjátok, »cool«, hogy haláloed után a mennybe jutsz, és sok embert viszel magaddal. Tehát arra törekedj, hogy valóban ilyen »cool« legyen az életed!”

Erről már hallottak egyszer

Nagyon fontos tisztában lenni azzal, hogy milyen értékes az ismétlés a bizonyágtételben. Nemrég azt hallottam, hogy az embereknek legalább hétszer, nyolcszor kell hallaniuk az evangéliumról, mielőtt átadják életüket Jézusnak. Azt nem tudhatod, hogy a hitről folytatott beszélgetés hányadik alkalom annak az embernek az életében – az első, az ötödik, a hatodik vagy akár a hetvenötödik. Az is lehet, Isten téged küldött, hogy egy kicsivel tovább vezesd és bevégezd azt, amit más elkezdett ennek az embernek az életében. A kulcs a hűség. Az 1Korintus 3,6-ban ezt olvasuk: „Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést Isten adta.” Egyesek közülünk ültetnek, mások öntöznek, de Isten az, aki a növekedést adhatja.

Gondoltál-e már arra, hogy éppen most jött el a megfelelő idő, amikor ennek az embernek hallania kell az evangéliumot? Életének körülményei úgy alakultak, hogy épp ez az a nap, amelyen Isten ehhez a baráthoz vagy idegenhez küldött, hogy beszéljess vele. Lehet, már hallott az evangéliumról, és ez lehet a megfelelő alkalom, amikor igazán meg is hallja.

Néhány évvel ezelőtt azt mondta nekem egy férfi, akinek bizonyágot tettem az evangéliumról Atlanta egyik bevásárlóközpontjában, hogy én vagyok a nyolcadik személy ebben az évben, aki Jézus Krisztusról beszélt neki. Valószínűleg többször is gondolkodhatott már a témáról, és el tudta mondani, hogyan és hányan beszéltek neki Jézusról.

Egyszer Dallasban megszólítottam három férfit egy bevásárlóközpontban: „Ha ma éjjel meg kellene halniuk, száz százalékgig biztosak abban, hogy a mennybe jutnak?”

Mindhárman határozott nemi választottak, és megfordultak, hogy továbbmenjenek. Gyorsan az egyik kezébe nyomtam egy traktátust, és már el is tűntek. Amint így faképnél maradtam, feltettem a kérdést:

„Uram, mire volt jó ez a beszélgetés?” Úgy egy fél óra múlva a három közül az egyik férfi visszajött hozzám, és ezt mondta: „Úgy két perccel azután, hogy megszólított bennünket, megtorpantam, mintha villám csapott volna le mellettem, és ezt kérdeztem magamtól: Ha én ma éjjel itt az Emerson Roadon autóbalesetben meghalnék, száz százalékig biztos vagyok benne, hogy a mennybe jutnék? Azt kellett felelnem, hogy nem. Abban a pillanatban elkezdtem Istenhez imádkozni.”

Miután imádkozott, elindult, hogy megkeressen engem. Leültünk és egy jó fél órát beszélgettünk. Ez január végén volt. Már az új év kezdetén elhatározta, hogy felhagy homoszexuális életvitelével. Így arról beszélgettünk, hogyan kell a bűnöket bevallani, és Isten szerinti életet élni. Megdöbbenve fogod tapasztalni, hogyan működik Isten, ha te hűségesen elveted a magot. Először azt gondoltam, hogy fölösleges időtöltés volt itt a bevásárlóközpontban ácsorognom, és megszólítanom ezt a három férfit. És kiderült, hogy ez éppen a legmegfelelőbb időpont volt, hogy annak a fiatal férfinak változást hozzon az életében.

„Egyszerűen lusta vagyok...”

Ha hiszed, ha nem, ez az egyik ok, amit az emberek megneveznek, amikor megkérdezed tőlük, miért nem adják tovább az evangéliumot. Mit gondolsz, Isten mit gondol arról, hogy lusták vagyunk az Ő ügyében munkálkodni, miközben naponta számtalan ember hal meg és jut a pokolra? Számodra keresztyénként mi lehet fontosabb, minthogy embereket ments meg a családotból, iskolából, környezetéből, országodból, ebből a világból, és juttasd el őket Jézus Krisztus megismeréséhez?

A felmérések azonban azt mutatják, hogy a gyülekezeti tagok 97 százaléka semmilyen evangéliumi tevékenységet nem folytat. A *Christianity Today* napilap felmérése szerint az utóbbi időben olvasóinak mindössze egy százaléka tett bizonyosságot az evangéliumról. Téged ez talán hidegen hagy? Ez egyáltalán nem úgy hangzik, ahogyan az Újszövetség ír a keresztyénekről. Ők olyan buzgón tevékenykedtek az Úr ügyében, hogy meghalni is készek voltak érte.

Annak oka, hogy a legtöbb ember nem adja tovább a hitét, valószínűleg az, hogy nincs is hite, amit továbbadjon. Charles Spurgeon mondta: „Ha nincs benned az a vágy, hogy megments valakit, akkor valószínűleg

te sem vagy megmentve.” Engedd, hogy az Úr felszítsa szívedben az evangélium iránti buzgóság tüzeit! A langymeleg szív nem az Úrtól való!

Samuel Chadwick (1860-1932) írta: „Miért marad az egyház a falakon belül? Mert a teológiája olyan filozófiává satnyult, amelybe nem hatol be a hit, amelyből hiányzik a kárhozattól való félelem, és amelyben a lelkekről nem gondoskodnak. A szenvedélyes hit tüzeit kioltotta a hitetlenség, az áldozati oltárt pedig világiasság díszíti a valótlanság giccses csillogásával.”

Ha Isten minden alkalommal 1000 eurót adna, amikor bizonyrágot tesz az evangéliumról, akkor megtennéd? Legyünk őszinték! Sokan közülünk ott hagynák állásukat, és teljes állású evangélistákká válnának. Mindenkinek közülünk (magamat sem vonom ki) bűnvallást kellene tennie, mert buzgón hirdetnénk Jézust, ha néhány rongyos eurót kapnánk érte. Pedig azért kellene a mi Urunkról bizonyrágot tennünk, mert Ő feltétel nélkül szeretett bennünket. Te is inkább pénzért hirdetnéd az evangéliumot, vagy az Isten iránti lelkesedésből és szeretetből? Legyőznéd-e lustaságodat a pénz miatt, ha az Isten iránti szeretetből nem sikerül megtenned? De meg van írva, hogy nem szolgálhatunk egyszerre Istennek és a Mammonnak! Jézusnak soha nem tudjuk visszafizetni azt, amit a kereszten értünk tett. De mindannyiszor köszönetet mondhatunk neki, valahányszor kimegyünk az emberek közé, és beszélünk nekik a szabadító Jézus Krisztusról.

Engedd, hogy az Úr felszítsa szívedben az evangélium iránti buzgóság tüzeit! A langymeleg szív nem az Úrtól való!

Barátság-evangelizáció

Sok keresztyén azt akarja, hogy a hitetlenek egyszerűen szemléljék az életüket, és lássák, hogy ők szeretik Jézust. Valószínűleg úgy vélik, a hitetlenek az ő életüket látva arra a következtetésre jutnak, hogy nekik is szeretniük kell Jézust. Az 1János 2,6-ban ezt olvassuk: „Aki azt mondja, hogy Őbenne van, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan Ő élt.” Nem kétséges: mindenki, aki azt állítja magáról, hogy ő hívő, arra kell törekednie, hogy úgy éljen, mint Jézus. A János 4-ben arról olvasunk, hogy Jézus tette meg az első lépést a samáriai asszonnyal folytatott beszélgetésben. Tehát, hogy úgy éljünk, mint Ő, engednünk kell a Szent Szellem műkö-

dését az életünkben, mert így tudunk beszélgetést kezdeményezni az emberekkel, amikor hitünkről bizonytságot teszünk.

Ha az emberek megfigyelnek – kinek az életét látják, a te életed vagy Isten életét? Ha semmit sem mondasz nekik a hitről, nem fogják tudni, miért vagy te tulajdonképpen olyan jó ember. Így tehát csak a *magad* életét mutatod. És ha megmondtad, hogy te keresztyén vagy, a hitetlenek mindent figyelemmel kísérnek, amit teszel. Kárörömmel látják, amikor egy keresztyén megbotlik. Tehát, ha rosszat mondasz az edzőről, aki nem ad elegendő időt a pályán, vagy szitkozódsz, esetleg kibeszélsz másokat a hátuk mögött – a hitetlenek figyelnek! Biztos vagy abban, hogy csak a viselkedéssel akarsz bizonytságot tenni? Én ezt biztosan nem szeretném, mert a viselkedésem néha nem jó fényben tünteti fel az én Megváltómat.

Néhány évvel ezelőtt alkalmam volt beszédet tartani egy missziós konferencián a Biola Egyetemen Los Angelesben. Csodálatos alkalom volt. Sok embert megszólított az üzenet, amit Isten általam át akart adni. Amikor aznap ebédeltem, néhány egyetemista meghívott, hogy ebédeljek velük. Először csevegtünk egy kicsit, majd az egyik lány így szólt: „Márk, hallgattam ma, amit mondtál, értettem is, de én mégis inkább cselekedeteimmel szeretném a hitemet megmutatni.”

Amikor az emberek ezt mondják, ezt szoktam felelni: „Ó, te biztosan a Róma 1,16-ra gondolsz: »Mert szégyellem az evangéliumot...«” Ekkor rendszerint így felelnek: „De hát ez egyáltalán nem így van!”

Ez igaz, mert az igevers így hangzik: „Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére, elsőként zsidónak, de görögnek is.”

Ha a hitről nem akarunk beszélni, az azért van, mert szégyelljük magunkat amiatt, amit az emberek rólunk gondolhatnak. Isten azonban azt a feladatot adta, hogy megvalljuk Őt az emberek előtt, és ne szégyelljük magunkat Jézus Krisztus miatt.

Minden diáktól megkérdeztem, ők hogyan tértek meg. A válaszok olyanok voltak, amilyenre számítottam.

– Engem szüleim vezettek Jézushoz.

– Egy evangelizáción hallottam Jézusról, és átadtam az életem neki.

– Az egyik vasárnap a gyülekezetben adtam át az életem az Úrnak.

– Egy barátom vezetett Krisztushoz.

– Most éppen arról beszéltek, hogy azért vagytok keresztyének, mert valaki Jézusról beszélt nektek – hívtam fel a figyelmüket. – Ennek

ellenére mégis olyan módon akartok bizonytságot tenni hitetekről, ahol szavakra nincs is szükség?

Vége felismerték, milyen fontos beszélni arról, amit hiszünk. A Róma 10,13-17-ben ezt írja Pál:

„Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül. De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: »Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!« Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, ahogyan Ézsaiás mondja: »Uram, ki hitt a mi beszédünknek?« A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.”

Az emberek akkor hisznek, ha elmondják nekik az evangéliumot, és Isten Szelleme megérinti a szívüket. Hirdesd tehát az evangéliumot úgy, amint azt Isten (Pál által) elrendelte.

„Túl keveset tudok...”

Ha az örömhír továbbadásának az lenne a feltétele, hogy mindent tudjunk, akkor egyikünk sem tudna bizonytságot tenni az emberek előtt. Érdekes módon a legjobb lehetőség, hogy többet tanuljunk meg a hitről, éppen az, ha saját hitünkről vallomást teszünk. Ha hitetlenekkel beszélsz, és nem tudsz kérdéseikre felelni, akkor a Bibliához vagy más könyvhöz fordulsz, hogy a választ megtaláld. Így megváltozik imaéleted is. Ha szenvedő emberekkel találkozol, azt szeretnéd, ha megismernék a Vigasztalót, és többet fogsz imádkozni másokért is, nemcsak magadért.

Lehet, arra gondolsz, hogy nem tudsz eleget, hogy szavakkal hihető, hiteles bizonytságot tégy. Gondolj azonban arra, hogy te megváltott vagy, de azokra az emberekre, akiknek megvallod hitedet, még a kárhozat vár. Tehát ki tudhat többet a szellemi dolgokról? Ha egy hitetlennel beszélsz, mindig többet tudsz Isten dolgairól, mint amennyit ő tudhat. Hiszen hívóként benned lakozik a Szent Szellem! Ő segít Isten Igéjét megérteni (1Kor 2,12). Képes vagy szellemi igazságokat felfogni, egy hitetlen ember erre nem képes.

Olvastam egy olyan férfiről, aki az egész Újszövetséget megtanulta kívülről. Szerintem ez csodálatraméltó teljesítmény, főleg ha arra gondolkodok, hogy nekem egyetlen verssel is gondom van néha. Két évvel később

a férfi megtért, és átadta életét Krisztusnak. Azelőtt tanulta meg kívülről az Újszövetséget, mielőtt megtért volna! Ha újjászületése előtt beszéltél volna vele, azt gondoltad volna, hogy többet tud, mint te, de nem ez lett volna a helyzet. Te *ismered Jézust* a szíveddel és az értelmekkel, de ő csak az értelmével tudott valamit Jézusról.

Ők nem akarnak erről beszélni

Amikor az evangéliumot továbbadva az emberek közt járok, már nem találok olyan személyt, aki ne akarna szóba állni velem. Általában mindenkit érdekel a beszédtema. Ebben az őrtült világban, amelyben élünk, a hitetlen emberek kíváncsiak arra, hogy tulajdonképpen miről van szó, a dolgok mögé szeretnének látni. Mi, hívők képesek vagyunk segíteni nekik, hisz nagyon sok kérdésükre tudjuk a választ. Nem tudnám összeszámolni, hány ember mondta már nekem: „Tulajdonképpen nem szoktam erről a témáról beszélni, de önnek ez valahogy úgy sikerül, hogy én is szívesen beszélek róla.”

Ha szeretetteljesen, krisztusi módon teszel bizonyosságot, az embereket érdekelni fogja, mit akarsz nekik mondani.

Nemrég egy orvosi vizsgálat alatt az orvosnővel beszélgetni kezdtem az örökkévalóságról. Az orvosnő pár mondat után megjegyezte: „Két olyan dolog van, amiről a betegekkel nem beszélek: a vallás és a politika.” De mi mégis erről kezdtünk beszélgetni.

Nagyon jó beszélgetés volt!

Mindig abból indulj ki, hogy az emberek *szeretnének* az örökkévalóságról beszélni, és ne abból, hogy nem szeretnének. Ezért nagyon fontos: imádkozz, mielőtt elhagyod a házat, hogy vezessen az Úr a hitetlenek közé, és nyissa meg szívüket az üzenet befogadására, mielőtt beszélgetni kezdenél velük. Akkor biztos lehetsz abban, hogy készen állnak, amikor hozzájuk lépsz.

„Nem tudok válaszolni a kérdéseikre”

Ernek a gondolatnak sok ember számára nagy visszatartó ereje van. Attól félnek, hogy állnak majd, mint borjú az új kapu előtt, ha nem tudnak megválaszolni egy kérdést. De hallgasd meg, mit mond az Úr a Zsoltárok 14,1-ben: „Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!” A bolond

az, aki nem hisz Istenben. Tehát te nem vagy bolond csak azért, mert egy kérdésre nem tudsz válaszolni.

Ha nem tudom a választ egy kérdésre, körülbelül így válaszolok: „Jó kérdés, és én nem tudom rá a feleletet. Nagyon szeretné tudni a választ?” Az emberek szinte mindig igennel felelnek, hisz azért tették fel a kérdést. Majd megkérdem: „Mi az e-mail címe, telefonszáma vagy címe, hogy eljuttassam a választ, ha megtaláltam?” Így kapcsolatban maradhatok velük.

Az embereknek sokat jelent, ha hívőkkel lehetnek kapcsolatban. Ez fejezi ki azt, hogy törődünk velük. Egy repülőút során mindig megpróbálok kérni a mellettem ülőtől egy névjegykártyát. Szinte mindig küldök nekik üzenetet, esetleg egy könyvet. Olyan erős vágyunk kell égnie bennünk, hogy az embereket viszontlássuk a mennyben, amely készsé tesz mindent megtenni azért, hogy megismertessük velük Jézust.

Az egyik fejezetben megvizsgálunk néhány olyan kérdést, amelyekkel valószínűleg találkozol bizonyágtétel közben. És meglátjuk, hogy nem is olyan nehéz ezekre válaszolni.

Most, amikor már tudod, hogy tulajdonképpen nincs kifogás az evangélium továbbadására, vessünk egy pillantást egy nagyon egyszerű lehetőségre, mellyel elhínthetjük az evangélium magvait – ezek az evangéliumi traktátusok.

Olyan erős vágy kell égnie bennünk, hogy az embereket viszontlássuk a mennyben, amely készsé tesz mindent megtenni azért, hogy megismertessük velük Jézust.

ÖTÖDIK FEJEZET

„ÖN KAPOTT MÁR EGYET?”

„Ha nincs lehetőség igehirdetésre vagy személyes beszélgetésre, legyen kéznél mindig egy traktátus... Jó, lelkesítő traktátusokat szerezz be, vagy semmilyenet. Egy megindító evangéliumi traktátus elhínheti az örök élet magyát. Ezért soha nem menj ki traktátus nélkül!”

CHARLES HADDON SPURGEON

A traktátus – az evangélium röviden egy kis papírlapon, egy levelezőlapon, egy füzetecskében stb. – az egyik legjobb eszköz, amivel továbbadhatod az evangéliumot. Sok hitetlen embernek van Bibliája, de nem olvassa. De Jézusról elolvasnak valamit, ha nem nagyon hosszú. A traktátusok hatásos eszközök a hitetlenek megszólításában, és Isten gyakran felhasználja ezeket, hogy az emberek érdeklődését felkeltse a Szentírás iránt. A traktátusok nagyszerű lehetőséget nyújtanak az evangélium magvainak elhintésére! Ugyanakkor szétosztásuk egyszerű módja a bizonyágtétel megkezdésének. A bátoratlan emberek inkább traktátusok osztogatásával szeretnék kezdeni, és később, ha már tapasztalatokat szereztek, és az önbizalmuk is megerősödött, folytathatják a szóbeli bizonyágtétellel.

Ha elindulok bizonyágtévé utamra, és jól bevált, kérdező módszereket használom (amelyről a 7. fejezetben fogok beszélni), mindig van a zsebemben traktátus. A beszélgetés végén együtt olvasom el a traktátust beszélgető partneremmel, vagy azt mondom neki: „Van egy ajándékom az ön számára, mert segített nekem.” Az emberek szeretik az ajándékokat – adj nekik tehát egy olyan ajándékot, amely a valaha létezett legnagyobb ajándékról, Jézus Krisztusról szól!

A traktátusok akkor is hasznosak, ha szóban teszel bizonyágot. Lehet, izgatott vagy, és nem úgy beszélsz, ahogy szeretnél. Ekkor kinyit-

hatsz egy jó traktátust, az világosan elmagyarázza, mi a bűn, és összefoglalja röviden, érthetően az evangéliumot.

Egyik alkalommal az egyik bevásárlóközpontban odaléptem egy csoport tinédzserkorú lányhoz, és beszélgetést kezdeményeztem velük. De nem akartak szóba állni velem, megfordultak, és el akartak menni. Ekkor utánauskóztam: „Na jó, így is kaptok egy ajándékot, noha nem segítettek nekem.” Ekkor visszajöttek, adtam nekik két traktátust, majd a lányok elkezdtek egymásnak hangosan felolvasni, miközben a bevásárlóközpontban járkáltak!

Egy másik alkalommal, miután egy pár percig néhány emberrel beszélgettem, valaki megszólított:

– Egy pillanat, ön beszélgetett velünk itt a bevásárlóközpontban tavaly, és adott nekem egy kis füzetet Jézusról, még emlékszem, hol van.

Nem akartam elhinni, és azt mondtam:

– Nem, az nem lehet.

– De – mondta – az íróasztalom legfelső fiókjában van.

Csodálkoztam, hogy olyan pontosan tudja, és az volt az érzésem, hogy nem is egyszer olvashatta el.

Atlantában, a Philips Arénában sok koncertet rendeznek, de kosárlabda-mérkőzéseket és más rendezvényeket is. A bejáratnál osztogattam ott traktátusokat. Így szoktam megszólítani az embereket: „Jó szórakozást!” „Kellemes estét!” – közben odanyújtom a traktátust.

Ha barátságos vagy és mosolyogsz, az emberek ugyanolyan barátságosan reagálnak. Minél barátságosabb vagy, annál valószínűbb, hogy szóba állnak veled, vagy elfogadják a traktátust. Egyik nap a városközpontban traktátusokat osztogattam, amikor egy lány hozzám lépett: „Ez alkalommal mit tud nekem adni?” – kérdezte. Pontosán beszámolt mind a három traktátusról, amelyeket eddig adtam neki, és azt akarta tudni, vannak-e újak. Noha nem volt hívő, a traktátusok tetszettek neki. Néhány héttel a 2001. szeptember 11-i terrortámadás után újra a városban voltam, és traktátusokat osztogattam. A lány ismét megkeresett, beszélgetni kezdtünk, több mint egy órát beszélünk egymással. De erre a beszélgetésre nem került volna sor, ha először nem adok neki egy traktátust: „Ön kapott már egyet?”

Ha kimegyek a városba, legtöbbször az Aréna vagy a futballstadion egyik bejáratánál kezdem a traktátusok osztogatását. Ha a mérkőzés megkezdődik, átmegek a másik oldalra, a parkolóhoz, és az autókra tűzöm a

Ez ügyes kérdés, mert az embereket gondolkodóba ejti, hogy valami tényleg hiányzik nekik. És ez így is van!

traktátusokat. Gyakran kérem a hajléktalanok segítségét is, és fizetek nekik érte. A traktátusokat odatűzheted az ablaktörlőhöz, de ettől jobb ötlet, ha a traktátust – amikor nem túl vékony – a gumi és az ablak közé, a vezető felőli ajtó kilincsével egy magasságban helyezed el, így azonnal meglátják, amikor az ajtót ki akarják nyitni, és egyszerűen elvehetik. A legtöbb ember nem szívesen dobja el a hulladékot, ezért magukkal viszik

a traktátust. Sok embert láttam már, amint ült az autójában, és az egész traktátust végigolvasta, mielőtt továbbhajtott. Bátorítani szeretnék: a hitetlenek tényleg elolvassák a traktátusokat.

Ha a repülőtéren vagyok, szívesen osztogatok traktátusokat, mielőtt beszállnék a gépbe. Megkérdezem az emberektől: „Ön kapott már egyet?”

Legtöbbször azt válaszolják, hogy még nem, és elfogadnak egyet. Ez ügyes kérdés, mert az embereket gondolkodóba ejti, hogy valami tényleg hiányzik nekik. És ez így is van! Elszalasztják a legjobbat a jelenlegi és a jövőbeli világból: Jézus Krisztust. Tedd fel te is ezt a kérdést, és sok traktátust fogsz szétosztani!

Egy lélek értéke

A strandok is alkalmas helyek a bizonyágtételre.

Legyen ez nappal, amikor az emberek a napsütést élvezik, vagy éjjel, amikor az éjszakai élet veti ki rájuk hálóját. Sokszor céltalanul jönnek-mennek, és készek a beszélgetésre.

Egyik este Myrtle Beachben voltam (Dél-Karolina). Ott akartam beszélgetni egy fiatalemberrel, aki egyik prédikációmát hallotta, és azóta tartja velem a kapcsolatot. A körkérdés módszerét alkalmaztuk, és három Kentuckyba való lánnyal elegyedtünk szóba. Nagyon hasznos, legalább 20 perces beszélgetést folytattunk. A beszélgetés végén azt mondtam, mivel együttműködők voltak, adok nekik egy ajándékot. Két lány elfogadta a traktátust, de a harmadik visszautasította.

– Ezután a kellemes beszélgetés után, amit folytattunk, nem akarod elfogadni a traktátust? – kérdeztem tőle.

– Nem, nem akarom – felelte.

– Rendben – mondtam –, adok neked egy dollárt, ha elolvasod.

- Nem.

- Két dollár.

De a fejét rázta.

- Öt dollárt adok, ha elolvasod.

Ezt is visszautasította. De én nem adtam fel.

- Adok tíz dollárt, ha elolvasod.

Végül beleegyezett. Elővettem egy tízdollárost, rátettem a traktátusra, és odanyújtottam. A lány még mindig vonakodott, és azt mondta:

- Nézd, mindenki, aki hozzád jön, hogy a hitéről bizonyoságot tegyen, meg van győződve, hogy ő tudja a helyes választ. De ha valaki pénzt ad neked, hogy a hitéről olvass, akkor annak száz százalékig biztosnak kell lennie abban, hogy ő tudja a helyes választ.

Ezután odaadtam neki a pénzt a traktátussal együtt. Látnod kellett volna megdöbbsent arckifejezését. Különbözik biztos vagyok abban, hogy eddig még senki sem tett neki bizonyoságot, és meg vagyok győződve, hogy senki nem adott neki pénzt azért, hogy valamit elolvasson Istenről. Ezek a lányok valószínűleg soha nem fogják elfelejteni ezt az éjszakai beszélgetést.

Abban az időben - csak nemrég kezdtem meg nyilvános előadásokat tartani - éves jövedelmen körülbelül 4000 dollár volt. Egy ilyen bevétel mellett 10 dollár nagyon sok pénz. De nem úgy gondolod te is, hogy Isten azt a 10 dollárt visszafizeti, amit arra adsz ki, hogy egy ember Jézusról olvasson? Abban biztos lehetsz! Isten hűségesebb, mint ahogy azt elképzelni tudnánk. Hudson Taylor, a nagy misszionárius mondta egykor: „Isten munkája, melyet az Ő útmutatása szerint végzünk, mindig magán viseli Isten áldását és támogatását.” Amikor egyik nap éppen imádkoztam, Isten valamire felhívta a figyelmem. Félreérthetetlenül megkérdezte tőlem, mennyit ér egy lélek. 10 dollárt? 20 dollárt? 4000 dollárt? Isten világossá tette előttem: a bankszámlánkat is fel kell áldoznunk, hogy egy lélek megismerje Jézust. Csak akkor tudjuk elképzelni, mennyit ér egy lélek, ha feltekintünk a keresztre.

Gondolkodj el ezen! Miért vagyunk mi az az egyedüli generáció a történelemben, amely úgy véli, csak akkor mehet nyugdíjba, ha 300 000 dollár van a számláján? Miért nem gondolkodtak így az előtünk élő nemzedékek? Jobban bízunk a pénzben, mint Istenben, hogy majd gondoskodni fog létszükségletünkéről? Ezzel nem azt akarom mondani, hogy

nem kellene a jövőre nézve terveznünk, de miért engedi meg Isten, hogy egyes embereknek olyan sok pénzük legyen?

Mit fogunk majd az Ítélobíró széke előtt mondani, ha Isten megkérdezi, mi a tervünk a számlánkon felgyűlt pénzzel most, amikor otthagytuk a földi világot. Akkor az Úr elmagyarázza nekünk, hogy azt a jövedelmet, amellyel Ő megáldott bennünket, arra kellett volna fordítanunk, hogy misszionáriusokat támogassunk, Bibliát vásároljunk, és segítsük az evangélium terjesztését a Föld szélső határáig. Szégyenkezve állunk majd azon a napon.

Néhány évvel ezelőtt volt valami pénzem egy magánbankszámlán. Ha viszonylag nem is volt olyan sok, nekem mégis nagy összegnek számított. Aztán világossá vált előttem, mire is van ez a pénz, korántsem arra, hogy én azon ücsörögjek. Én tartaléknak tekintetem arra az esetre, ha az előadásokból nem tudom fenntartani magam. De ez meglehetősen felületes és nem valami kegyes gondolkodásmód, ezért Isten a szívemre helyezte, hogy ezt a pénzt felvegyem és továbbadjam. Ha tudnád, milyen nehezemre esett! Abban az időben zsugorgattam minden egyes dollárt. Kínzó döntés volt, de tudtam, hogy meg kell tennem. Felszámoltam a számlámat, és kezdtem a pénz szétosztani. Támogattam misszionáriusokat más országokban, vásároltam Bibliát Kína és Szudán számára, enni adtam az éhezőknek stb. Óriási öröm volt mindet odaadni!

Néhány hónappal később azonban be kellett fizetnem az adómat. Teljesen elfelejtettem, hogy a felvett pénzre adót kell fizetnem, és semmit sem tettem félre az adóra. De Isten, aki ismeri a szükségleteinket, arra indított valakit, hogy elegendő pénz adjon, amiből az adót ki tudtam fizetni! Ezzel Isten megtanított arra, hogy adakozó legyek.

Isten megtanított arra, hogy adakozó legyek.

Most már valóban tudom, mire gondolt az Úr Jézus, amikor azt mondta: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”

Most már valóban tudom, mire gondolt az Úr Jézus, amikor azt mondta: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (Csel 20,35). Kérlek, légy te is adakozó! Ez az egyedüli módja annak, hogy ezt az életet élni tudjuk.

Kevés olyan dolog van, amit gyűlölök, de az élelmiszervásárlás ezek közé tartozik. De mivel szeretek enni, ez is a szükséges kellemetlenségek egyike. Egyszer az egyik élelmiszerezületben éppen rám került a sor a kasszánál, hogy fizessek. Az előttem álló család beszédéből arra következtettem, hogy külföldiek, és nem úgy néztek ki, mintha túl sok pénzük lett volna.

Így az jutott eszembe, hogy a vásárlásukat ki kellene fizetnem. Amikor a pénztáros összeszámolta a vásárlásukat, a fiuk meglátott a polcon egy vízipisztolyt, és elszaladt érte, de az apja visszatette vele, biztosan nem tudta volna kifizetni. Így aztán én vettem meg a fiúnak a csodás vízipisztolyt. Magánkívül volt az örömtől. A számlámra nézve, nem akartam hinni a szememnek – 79 dollár! És alig vettem valamit.

Azután szóba álltam a családdal, és kiderült, hogy egyetlen személlyel tudtam csak angolul beszélgetni. Kitalálod, hogy ki volt az? Hát a fiú a vadonatúj vízipisztolyával.

Így aztán vele beszélgettem az evangéliumról, adtam neki egy traktátust, és arra kértem, fordítsa le a szüleinek.

Ne szűnj meg te sem rendkívüli, szeretetteljes dolgokat cselekedni! Nagylelkűségeddel embereket nyerhetsz meg az evangéliumnak.

Készíts az embereknek meglepetést!

Az egyik ok, amiért utálok élelmiszerüzletbe menni, hogy ott nem tudok olyan sokszor bizonyosságot tenni, mint szeretnék. Hogy az alkalmakat lehetőleg jól kihasználjam, a parkoló legtávolibb részén állok meg, és traktátusokat rakok az autókra, miközben az üzletbe megyek. Az üzletben egyenesen a sörrészlegre megyek, és a 12-es csomagolású sörrökhöz egy-egy kis méretű (5x7,5 cm) traktátust mellékelek. Majd a 12-es csomagolású Coca Cola és Pepsi következik. Ezek a cégek olyan előzékenyek voltak, hogy a kartonok oldalán kis hézagot hagytak, ahova a traktátust be lehet csúsztatni. Arra gondolok, ha a Cracker Jacks meglepetést készít az embereknek, én miért ne tehetném?

Amikor egyik nap a bankból kijöttem, észrevettem három fiút egy szállítókocsiban. Odamentem hozzájuk, és traktátust adtam nekik. Az egyik így szólt:

– Ó, egy ilyen már láttam!

Meglepődve kérdeztem tőle:

– Láttál már egy ilyen kis füzetet?

Épp ekkor érkeztem ide, nem tudtam elképzelni, hogyan láthatta már ezt a traktátust.

– Néhány napja vettem egy 18-as csomagolású sört, és a füzet abba volt becsúsztatva.

Megdöböntő! Csak egy pár nap után, hogy a traktátust megtalálta, találkozott azzal az emberrel, aki azt odatette. Hatalmas Istent szolgálunk! Hintsd tovább ezt a magot! Isten kreatív ötleteket fog adni, hogy elérd az elkárhozó embereket.

Amikor első előadásomra Kanadába utaztam, különös élményben volt részem. Atlantából Medicine Hatba háromszori átszállással lehetett eljutni. Ritkán szoktam beteg lenni, de ezen a napon nem éreztem magam jól. Calgarybe megérkezve szükségem lett volna útlevele, de sajnos nem volt nálam, így egy másik sorba kellett beállnom. Ahogy a soron áthaladtam, szaladnom kellett, hogy elérjem a csatlakozást. Éppen akkor értem a repülőgéphez, amikor az ajtaját bezárták. Minden rábeszélő művészetemet bevettem, hogy a gépre feljuthassak, de hiába. Két órát kellett a következő gépre várnom, és nemigen lelkesedtem érte.

Ahogy első mérgem elmúlt, elhatároztam, hogy körbejárók a repülőtéren, és traktátusokat osztogatok. Beléptem egy ajándékboltba, körülnéztem, és kijövetkor átnyújtottam a pult mögött álló férfinak egy traktátust. Egy idő után ugyanott jöttem vissza, és a férfi a boltból észrevett. Oda kiáltott, hogy szeretne velem beszélni. Elmondta, hogy keresztyén, az apja itt dolgozik a repülőtéren lelkigondozóként. Mivel nem minden lelkigondozó Krisztus követője, először tudni akartam, hogy ez a férfi valóban átadta-e életét Jézusnak.

- Tegnap apám megtapogatta a pólómon lévő zsebet, és azt mondta, hogy ez egy traktátus-zseb - magyarázta a férfi.

Az apja arra gondolt, hogy a zseb épp megfelel traktátusok hordására, melyeket aztán osztogatni lehet.

- Nem tudtam, mi az a traktátus - folytatta. - Most már tudom, mert ön adott egyet. Most azt is tudom, hol kapok ilyeneket.

Ha egyszer elkésel valahonnan, vagy elszalasztol egy csatlakozást, köszönd meg az alkalmat Istennek, és éld meg úgy, hogy Ő ott akar téged használni nevének dicsőségére és országának támogatására.

Miután egy keresztyén iskolában, Augustában (Georgia) előadást tartottam, az egyik tanár meghívott ebédre. A belvárosba hajtottunk, leparkoltunk, és bementünk egy vendéglőbe. Amikor éppen rendelni akartunk, a tanár felnézett, és azt mondta:

- Márk, itt az idő egy kis utómunkára.

- Utómunkára? Valóban, ma még nem is tettem bizonyosságot.

Az ajtóra mutatott. Egy asszony lépett be az étterembe. El nem tudom képzelni, hogy talált ránk. Az étterem jó messze van attól a helytől, ahol a traktátust adtam neki. Az asztalunkhoz lépett, elém tartotta a traktátust, és azt kérdezte:

- Ezt ön adta nekem?

- Igen, én adtam - feleltem.

- Fogalma sincs arról, milyen nagy szükségem van nekem arra, ami ebben áll - folytatta. Megfogtam a kezét, és elmondtam neki, mit cselekedett az Úr az én életemben, és mit tehet az ő életében is.

- A szobataránsnőm az én kösziklám - folytatta. - Ő keresztyén. Pincérnő az egyik helyi étteremben, de azelőtt táncosnő volt, mint én.

Ez a nő sztriptíz táncosnő volt egy helyi sztriptíz lokálban. A traktátusra mutatott, és azt mondta:

- Ez most a harmadik dolog, amit Isten felhasznál, hogy megmutassa, mi a helyes döntés, ezzel tette fel a pontot az i-re.

Könnyek jelentek meg a szemében, ezért megkérdeztem tőle, átölelhetem-e. Amikor felálltam, és előrehajoltam, hogy átöleljem, észrevettem, hogy az emberek figyelnek bennünket az étteremben. Ez a nő a rövidnadrágjában és egy széldzsekivel a pólója felett nem illett az étterem miliőjébe.

Vajon mit gondolhattak ezek az emberek? Lehet arra gondoltak, hogy én különleges szívességet kaptam, mert a klubban, ahol dolgozik, nagy borraválót adtam neki. Milyen keveset tudtak arról, hogy én abban a kiváltságban részesültem, hogy láthattam, amint az örökkévalóság megérintette ennek a nőnek a szívét - és mindez egy papírlap alapján, amelynek 5 cent az értéke.

Nem törődtem azzal, mit gondolnak ezek az emberek, véleményük nem számított. Egyedül az számított, hogy hitben járjunk, és engedjük, hogy az Úr használjon bennünket. Ha Isten ennek a nőnek az életében fel tud egy öt cent értékű papírlapot használni, akkor használni tudja azt minden ember életében.

Ha Isten ennek a nőnek az életében fel tud egy öt cent értékű papírlapot használni, akkor használni tudja azt minden ember életében.

Indulj el hitben, és állj az Úr rendelkezésére, mint hasznos edény, hogy az elkárhozó emberekkel az örökkévalóságot, a megváltást és Krisztus szabadítását megismertesd. Nincs ennek egyszerűbb módja, mint a traktátusok használata!

Szükségünk van, amint Spurgeon mondta, „jó, lelkesítő” traktátusokra, amikor bizonyoságot teszünk. Kedvenc traktátusaimat a Living Waters

Publications (www.livingwaters.com) kiadónál rendelem meg. Lásd még: Chick Publications (www.chick.com).

Amikor elkezdtem az evangéliumot hirdetni, nem használtam traktátusokat. De megtanultam, hogyan lehel egy hitetlen embernek személyes beszélgetés közben az evangéliumot továbbadni. Mindmáig a bizonyágtételem legizgalmasabb része egy jó beszélgetést folytatni valakivel, aki nem ismeri Jézust.

A következő fejezetek a szükséges eszközöket adják a kezébe, hogy akivel találkozol, hasonló beszélgetéseket folytathass.

HATODIK FEJEZET

„AMÍG LÉLEGEZNEK, SZÜKSÉGÜK VAN JÉZUSRA!”

„Legnagyobb boldogság a világon lelkeket menteni. És minden lélekkel, akit Jézus Krisztushoz vezetsz, úgy fog tűnni, mintha egy új mennyország jött volna el erre a földre.”

CHARLES HADDON SPURGEON

George Harrison, egykori beatzenész mondta egy interjúban: „Nincs annál fontosabb, minthogy megtudd, mi lesz a halál után. Mi történik velünk, ha meghalunk?” A riporter megjegyezte: „Harrison hite volt az, ami átsegítette őt a rák elleni küzdelemben.” Az egyik híres dala a „My sweet Lord”. Harrison azonban nem volt keresztyén. Az ő ura egy hindu bálvány volt. Ha a hite át is segítette a betegségen, az ítélet napján már nem fog neki segíteni.

Hívókként tudjuk, mi történik velünk a halál után. A 2Korintus 5,8 ezt írja: „De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.” Az egyedüli igaz Úr pedig Jézus Krisztus.

Hogy tudjuk rávezetni az embereket, akikkel beszélgetünk, hogy gondoljanak arra, hogy mi történik a halál beállta után? Meg vagyok győződve, hogy mindenkinek el kell gondolkodnia a saját örök rendeltetésén, mielőtt el tudná fogadni Jézust.

Nézzünk meg néhány lehetőséget, hogyan segíthetünk az embereknek, hogy az örökkévaló dolgokról elgondolkodjanak, és ezt továbbra is megtegyék.

A sírkő példája

Az egyik lehetőség, hogy az embereket rávedd, gondolkodjanak el az örökkévalóságon, ha azután a három dolog után érdeklődsz, amelyek egy sírkövön állnak. Ezek az elhunyt neve, születési dátuma és halálának időpontja.

Majd folytasd így: „Egy valamiről biztosíthatom önt. Sokkal hosszabb ideig lesz halott, mint ameddig élni fog. Ezért már most kellene arról elgondolkodnia, mi van a halál után, és ne csak a jelenvaló, mulandó dolgokkal foglalkozzék. Ami itt van, mind időhöz kötött, elmúlik, ám odaát az örökkévalóság vár, és nem mindegy, hol töltjük.”

Dwight Moody, a nagy prédikátor mondta egyszer, hogy ha rá tud venni egy személyt, hogy öt percig gondolkodjék az örökkévalóságról, akkor arra is rá tudja venni, hogy fogadja el Jézust személyes Megváltójának. A Sátán egyik legjobb fondorlata éppen az, hogy az embereket arra veszi rá, koncentráljanak csak a munkájukra, a családjukra, a nyugdíjas éveikre, a bankszámláikra stb., és ne foglalkozzanak az örökkévaló dolgokkal. Segítenünk kell az embereknek elgondolkodni arról, mi történik velük haláluk után.

100 év múlva...

Tedd fel valakinek a kérdést:

„Mit gondol, lesz-e valami jelentősége 100 év múlva annak, hogy egymillió dollárt keresett, egy Mercedes Cabriotot vezetett, egyetemi végzettsége volt, vagy játszott valahol az elődöntőben? Nem, egyáltalán nem lesz semmi jelentősége! Az egyedüli, ami fontos lesz, és ami számít, hogy ismeri-e Istent, aki megteremtette, mert halála után az örökkévalóságot a két lehetséges rendeltetési hely közül az egyiknek kell eltöltenie.”

Nagyon fontos az embereket ráébreszteni, hogy nem a mulandó, hanem az örökkévaló dolgoknak van jelentőségük.

„És aztán?”

Egyik nap egy 17 éves fiúval beszélgettem, aki egy bevásárlóközpontban dolgozott. Az életről folyt a szó, vagyis megkérdeztem, mit fog csinálni, ha befejezi az iskolát.

- Már körülnéztem néhány egyetemen - felelte -, és valószínűleg tovább tanulok.

- És aztán? - kérdeztem.

- Nos - válaszolta -, ha a tanulmányaimat befejezem, valószínűleg kapok egy állást.

- És aztán?

- Azt hiszem, megnősülök, és gyerekeim lesznek.

- És aztán?

- Úgy gondolom, majd nyugdíjba megyek.

- És aztán? - kérdeztem tovább.

- Aztán biztosan meg fogok halni.

- És aztán?

- Hát, ez jó kérdés - válaszolta a fiú.

Ez valóban *jó kérdés*, mégpedig az a kérdés, amelyre mindnyájunknak válaszolnia kell egy napon. A fiúnak ebben a pillanatban nem volt rá felelete, de megtudta a választ, mielőtt a beszélgetésünk véget ért. Ez az „És aztán?” kérdezősködő módszer egyszerű, és segít az emberekkel az örökkévalóságról beszélni.

„Az örökkévalóság iszonyúan hosszú idő – biztosítsa, hogy a megfelelő helyre kerüljön!”

Az egyik repülőúton meglehetősen rövid beszélgetést folytattam egy férfival. Sehogy nem jutottunk közös nevezőre. Adtam neki egy traktátust, elolvasta, és visszaadta. Ateista volt, nem is akart velem tovább beszélni. Amikor felálltunk, hogy a gépet elhagyjuk, megpróbáltam néhány buzdító szót mondani, majd hozzáfűztem: „Gondoljon arra, hogy az örökkévalóság iszonyúan hosszú idő, biztosítsa be magát, hogy a megfelelő helyre kerüljön.”

A szemében láttam, hogy ez a mondat nem maradt hatástalanul. Soha nem gondolt arra, milyen hosszú az örökkévalóság, de most ez megváltozott.

Amikor a Georgia Egyetemen egy diákkal beszélgettem, megkérdeztem tőle, hogy került az egyetemre.

- Hát, igen - válaszolta -, ide az ember a felsőbb osztályok elvégzése után kerül.

De én tovább kérdeztem:

- De *te* miért vagy itt?
- Hogy egy diplomát szerezzek.
- Én azonban tovább faggattam:
- De miért vagy itt *valójában*?
- Hogy valamit kezdjek az életemmel.

Tíz ember közül
tíz meg fog hal-
ni. Bátran emlé-
kezzesz erre az
embereket.

- Pontosan - mondtam. - Az utazásból, amit élet-
nek hívunk, ki akarsz hozni valamit. A Jób 16,22-ben
ezt olvassuk: „Mert ez a néhány esztendő eltelik, és
én nem térek vissza az ösvényről, amelyen elmegyek.”
Ha tanulsz, és valamit kezdeni akarsz az életeddel, mi-
ért nem foglalkozol az örökkévalóságba vivő úttal is,
hisz arra mindnyájunknak rá kell térnie.

A fény felgyulladt. Tudta, hogy egyszer meg fog halni, és hogy az örökkévalóság nagyon hosszú idő, így okosan tenné, ha azt kutatná, mi várja odaát.

„Annak valószínűsége, hogy ön meg fog halni, 100%.”

Az egyik alkalommal egy férfival beszélgettem, és megkérdeztem tőle:

- Belegondolt-e ön abba, hogy annak a valószínűsége, hogy meg fog hal-
ni, 100%? És arra gondolt-e, hogy sokkal tovább lesz halott, mint ameddig él?

A férfi rám nézett, és így válaszolt:

- Mondja el még egyszer.

Ez a két mondat úgy gondolkodóba ejtette, hogy arra kért, ismételjem meg! Tíz ember közül tíz meg fog halni. Bátran emlékezzesz erre az embereket.

„Tudja-e garantálni, hogy holnap reggel is felébred? Ne hajtsa álomra addig a fejét, amíg nem tudja pontosan, hol fogja az örökkévalóságot eltölteni!”

Az egyik kedvelt művészeti fesztiválon három emberrel beszélgettem. Közben észrevettem egy fiatalembert, aki nem messze ült tőlünk, és ben-
nünket figyelt. Amikor a beszélgetésem befejeztem eddigi társaimmal, a
fiatalember még mindig ott ült. Így odamentem hozzá, és megkérdeztem,
szegíthetek-e neki.

- Emlékszik még - kérdezte -, hogy néhány hónappal ezelőtt a Piedmont parkban beszélgettem velem és néhány barátommal?

Azon a fesztiválon egy csoport tinédzserhez ültem oda, és beszélgettem velük. Ahogy emlékszem, nem valami jól haladt a társalgás. De most, három hónap után felismert ez a 17 éves fiatal, és beszélni akart velem.

Megkérdeztem tőle, miről beszélgettünk akkor, és szinte szó szerint felidézte az elhangzottakat. Aztán így folytattam:

- Mire emlékszel a legszívesebben?

- Arra, amit legutóbb mondtam. Megkérdezte tőlem, tudom-e garantálni, hogy másnap reggel is felébredek. Azóta minden reggel erre gondolok ébredéskor.

Örültem, hogy első gondolata reggelenként az, bárhol is legyen, mi lett volna, ha nem ébred fel! Isten jelen volt, munkálkodott ennek a fiatalembernek a szívében!

Néhány nappal később, amikor imádkoztam, és azon csodálkoztam, hogy ez a fiú három hónap után is vissza tudott emlékezni a hallottakra, Isten csendes, szelíd hangon így szólt a szívemhez: „Ha te elveted a magot, azzal én kezdek valamit.”

A mi Istenünk olyan hűséges! Ő megáldja az elvetett magvakat, és növekedésüket is Ő adja (1Kor 3,7). Soha ne fáradj bele a magvetésbe!

A Biblia alapvető információkat tartalmaz, amelyeket tudnia kellene, mielőtt a Földet elhagyjuk

A BIBLE Bibliát jelentő angol szó, de egy mozaikszó is, jelentése: információbázis életünk végéig.⁶ Ez az a rövidítés, amit ha ismerünk, biztosan megjegyzünk. Az embereknek megpróbálom elmagyarázni, hogy semmi jelentősége nincs annak, kik vagyunk, legyünk bár Michael Jordan⁷ vagy az elnök, egy napon mindnyájunknak el kell hagynunk a Földet. Akinek pontos és helyes információi vannak az örökkévalóságról, és azok szerint is jár el, az a helyes célba fog beérkezni; akinek viszont téves információi vannak, az a téves, rossz célba érkezik.

6 BIBLE angol szó rövidítése: Basic Information Before Leaving Earth. Fordítása: alapvető információk mielőtt a Földet elhagynánk (szerk. megj.)

7 Michael Jeffrey Jordan (1963, Brooklyn, New York) egykori híres, amerikai kosárlabdázó. 1984 és 2003 között megszakításokkal az NBA profiligában játszott. A világ legnépszerűbb játékosai közé tartozik. (Wikipedia)

Figyelmeztess az embereket a Biblia jelentésére és főleg a jelentőségére, hogy már itt a Földön megszerezhesék a helyes és pontos információkat az örökkévalóságra nézve.

„Számomra nagyon fontos, hogy hol fogja ön az örökkévalóságot eltölteni.”

Ha valakinek a szemébe nézel, és úgy jelented ezt ki neki, és ezt így is gondolod, akkor ennek a kijelentésnek óriási hatása lesz.

A jelenvaló világban sok ember gondoskodik másokról, de hogy az örökkévalóságban mi lesz, csak nagyon keveseket foglalkoztat. Ha azt mutatod az embereknek, hogy aggódsz az örökkévalóságban rájuk váró sors miatt, készségesen meg fognak hallgatni, ha a szellemi igazságokról beszélsz.

Egyik alkalommal Charlestonban (Dél-Karolina) előadást tartottam egy katonai kollégiumban. Az előadás után néhány kadéttal kimentem a város kocsmamegyedébe bizonyosságot tenni. Az egyik kadét megállt, hogy egy férfival beszélgessem, aki az egyik kocsmá előtt ült. Beszélgetés közben a férfi megkérdezte a kadéttól:

– Mit csinál ön itt tulajdonképpen?

– Én egyszerűen azért vagyok itt – felelte a kadét –, hogy megismerjem az embereket és beszélgessek velük.

– Nem, mit csinál ön itt *valójában*? – erősködött a férfi.

– Én hiszek az Úr Jézus Krisztusban – válaszolta a kadét –, és mivel szeretem Istent, önt is szeretem, és nem mindegy számomra, hol fogja az örökkévalóságot eltölteni. És szeretném önt egy napon a mennyben viszontlátni.

Ez annyira meghatotta a férfit, hogy felállt, a kadéthoz lépett (egy nagy növésű, szép szál legény volt egyenruhában), és átölelte. Húsz perccel később a férfi megtört, bevallotta bűneit Isten előtt, és átadta életét az univerzum Urának.

Egyik barátomat, Dougot, felhívtam születésnapja alkalmából. Doug sok mindenben átment fiatalember, aki gyakran halászott a zavarosban is.

De azok közé az emberek közé tartozott, akiket igazán szeretek, és egyszer a mennyben szeretném látni. Miután feltettem neki néhány kérdést, amelyek ebben a könyvben is szerepelnek, azt mondtam neki:

- Azért mondom mindezt neked, mert számomra rendkívül fontos, hol fogod az örökkévalóságot eltölteni. Remélem, ez jelent neked valamit, Doug.

- Igen, sokat jelent - mondta érezhetően meghatódva.

Ha az emberek észreveszik, hogy aggódunk miattuk, meghallgatnak, ha valamit mondunk nekik.

Nyerj meg egy barátot, legyél barát, vezess egy barátot Krisztushoz!

A kutatások kimutatták, hogy a Jézushoz vezetett emberek 87 százaléka barátok vezették az Úrhoz. Így tehát fő feladatunk barátokat szerezni, akik még nem ismerik Őt; nem azért, hogy eltávolítsanak Jézustól, hanem azért, hogy az Úr használni tudjon bennünket a megnyerésükben.

Nekem személyesen nincs időm múlt barátságokra (azaz csak elütni az időt olyan emberekkel, akik nem ismerik az Urat). Van ugyan sok átmeneti barátságom, de ezek azt a célt szolgálják, hogy örökkévaló barátsággá váljanak. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a nap 24 órájában csak Jézusról beszélek velük. Noha szívesen tenném, mégsem teszem, mivel így elriasztanám őket. Ők azért a barátaim, mert kifejezett szándékom, hogy úgy szeressem őket, amint Jézus is szereti őket, és hogy Jézusról beszéljek nekik, amikor arra alkalom nyílik, és mert az örökkévalóságban magam mellett akarom látni őket.

Különbösen az Efezus 4,15 figyelmeztet bennünket, hogy szeretetben éljünk. Amikor bizonyosságot teszel, és a veled szembenállónak meg akarod a hitedet tanítani, azt tanácsolom, ne tedd, tartsd meg inkább a hitedet magadnak! Senkinek sem kell *megtanítanunk* a hitet, hanem szeretettel kell *rávezetnünk* őket arra.

A legjobban a keresztyéneknek kell ezen a Földön szeretniük. Bibliánk kijelenti: „Isten szeretet” (1Jn 4,8), mi pedig kapcsolatban állunk Ővele. Ne hagyd, hogy bárki is megfosszon ettől a szeretettől, hanem engedd, hogy Isten szeretete általad is kiáradjon.

A Budweiser egyik sörreklámja így hangzik: „Egy igaz barát nem hagyja a barátját részegen autót vezet-

Ha barátaidat a mennyben akarod látni, hívd meg őket oda. Ha nem akarod őket a mennyben látni, ne hívd meg őket.”

ni.” Én pedig azt mondom, *egy igaz barát nem hagyja a barátját a pokolra jutni. Egy igaz barát beszél a barátjának Jézusról!*

Nagyon egyszerű: Ha barátaidat a mennyben akarod látni, hívd meg őket oda! Ha nem akarod őket a mennyben látni, ne hívd meg őket!

Gondolj arra, a *mi* felelősségünk az, hogy másokat meghívjunk a mennybe, az *ő* felelősségük pedig az, hogy elfogadják a meghívást. A meghívót bedobhatják a szemétkosárba, vagy elfogadhatják, a *mi* feladatunk az, hogy a meghívót továbbítsuk.

A kosárlabda életem nagy részét jelentette. Amint már említettem, négy évig az Auburn Egyetemen a SEC-ben (Southeastern Conference – dél-keleti liga) játszottam. Ebben az időben Charles Barkley⁸ is itt játszott három évig. Meglehetősen jó barátok voltunk, utazások alkalmával egy szobában aludtunk. Még sok évig tartottuk a kapcsolatot, és közben sok szórakoztunk.

Egyszer meglátogattam Birminghamben (Alabama), és egy hat fős csoporttal enni mentünk. Amikor az étteremben ültünk, felvettem egy szellemi témájú kérdést.

Pár perc múlva az egész csoport örökkévaló dolgokról beszélt.

Charles az asztal másik végén ült, rám mutatott és azt mondta: „Márk az egyetlen barátom, aki valóban komolyan gondol mindent, ami Istennel és a vallási dolgokkal kapcsolatos.”

Honnan tudta Charles, hogy én eziránt érdeklődöm? Onnan, hogy beszéltem róla. Nem állandóan, de gyakran szóba hoztam. Miért? Mert szeretném viszontlátni Charlest a mennyben. És ezért meg kellett őt hívnom.

Charles nagy, izmos férfi volt, bármikor leüthetett volna. Egyszer valóban elkapott, és átdobott a vállá fölött, noha én sem vagyok kis növésű.

De ő értékelte azt, hogy én vallási témákról beszélek vele, mivel tudta, sok bátorság kell ahhoz, hogy az ember erről nyíltan beszéljen.

Azt mondta, én vagyok az *egyedüli* barátja, aki a vallást komolyan veszi. Megtörténhet, hogy te is egyedüli hívő barátja vagy valakinek, aki a kárhozat felé tart, és Isten téged állított meghatározott stratégiai céllal az életébe. A kérdés ez: Mit fogsz ebből a helyzetből kihozni? Azért vagy ott, hogy magot hints el ennek a személynek az életében, tehát kezd el! Nem fogod megbánni! Soha nem bánom meg, ha felhozom Isten témáját. Csak azt bánom meg, ha nem teszem.

8 Charles Wade Barkley (1963, Leeds, Alabama) a történelem legjobb kosarasai közé tartozik. (Wikipedia)

Amikor később azon a napon Charles és én golfoztunk, ismét örök dolgokról beszélgettünk. Egy idő után megjegyeztem:

- Őszintén szólva, úgy látom, most vagy a legnyitottabb Jézus Krisztussal és Istennel kapcsolatos témák iránt.

- Márk, amikor az ember már egy kicsit idősebb – felelte –, és a karrier is hanyatlófélben van, elkezdünk ezekről a dolgokról gondolkodni.

Gondolj arra, ha Isten azt szeretné, hogy egy személynek bizonyosságot tégy, éppen az a megfelelő időpont, amikor beszélgetsz vele.

Charles anyjához tértünk vissza, és öccsével, Darryllal a konyhában ültünk le. Amikor Charles átment a szobába, Darryl így szólt hozzám:

- Néhány hónapja szívinfarktusom volt, és láttam valamit.

Valószínűleg hallottál már a halál utáni élményekről, amikor az emberek a klinikai halál állapotában állítólag egy alagutat és a végén erős fényt láttak. De vannak, akik egészen mást látnak, és Darrylnek sem hagyományos halál utáni élménye volt. Arról beszélt, hogy a szelleme elhagyta a testét, amikor megállt a szíve, és látta a saját testét a műtőasztalon. Ezután a szelleme utazást tett. Hirtelen égő fákat látott, a fák körül hullámzott a talaj, és előtte egy tűzzel teli tó jelent meg.

- Mi volt, amit láttál? – kérdeztem tőle.

- A poklot láttam.

- A poklot láttad? Darryl, ha meghaltál volna, hova jutottál volna?

- Én a pokolba jutottam volna – felelte meggyőződéssel.

- A pokolba szeretnél menni?

- Semmi esetre sem!

- A mennybe szeretnél kerülni?

- Természetesen – felelte.

- Darryl – folytattam gyorsan –, tudod, mit kell tenned, hogy a mennybe juss?

- Igen, tudom.

- Nos, mit kell tenned?

- Át kell adnom a szívem és az életem az Úr Jézusnak.

- Darryl, most hogy tudod, hogyha meghalnál, a pokolba kerülnél, kész vagy-e szíved átadni az Úr Jézusnak?

Mit gondolsz, mit felelt?

A válasza így hangzott:

- Nem!

- Miért nem? – kérdeztem tőle.

Azt felelte, amit a legtöbb ember:

– Jobban szeretem a világ dolgait, mint Isten dolgait.

Inkább bűnben akar élni, mint az univerzum Istenéért.

Megpróbáltam döntésének komolyságát megkérdőjelezni, és megkérdeztem:

– Tudatában vagy-e annak, hogy nem lesz bocsánat, amikor az ítélet napján Isten előtt fogsz állni?

– Igen, tudom – mondta.

Ez volt a legszomorúbb beszélgetés, amelyet valaha is folytattam. Darryl tudja, mit kell tennie, hogy az örökkévalóságot ne a pokolban töltsse, de pillanatnyilag a világ dolgai fontosabbak számára.⁹

Elmondta, hogy amit látott, nem álom, hanem a legvalóságosabb és legigazibb dolog volt, amit valaha is látott. Sokkal valóságosabb, mint ez a könyv, amit most olvasol, vagy a szék, amelyen ülsz.

Amikor Darryl ezt az élményét elmesélte, pupillái kitágultak a döbbenettől, ahogy újra átélte a látottakat. Hidd el, az ő története csak egy a sokból, amelyben az alagút és a fény helyett a poklot látták. Egyesek arról is beszéltek, hogy embereket láttak a tűz tavában, akiknek a bőruk a testükre olvadt, majd újra meggyógyult, és megint megolvadt. Ezek a történetek hihetetlennek tűnnek, de Bibliánk beszél a tűz taváról, amely azok számára van fenntartva, akik megélik majd a második halált.

Meg szeretném kérdezni tőled, ha ma valamelyik barátod meghalna, a tűz tavába kerülne-e. Ha olyan vagy, mint a legtöbb ember, akkor a feleleted, igen. Nos, a kérdés az, mit fogsz most tenni? Hagyod-e, hogy barátaid meghaljanak, és örökre a pokolba menjenek? Nem szabad hagynod, hogy odamenjenek! Jézus 2000 évvel ezelőtt elvégezte a megváltás művét, most rajtad a sor, hogy a feladatod teljesítsd. Beszélj a barátaiddal, írd nekik levelet, és – te, Isten és ők is – mindnyájan örülni fogtok, hogy megtetted.

⁹ Darryl Barkley 2009-ben, 42 éves korában halt meg (a szerk. megj.)

Michael Jordan lelke

Amikor Phoenixben (Arizona), ahol Charles lakott, előadást tartottam, felhívtam, hogy nem találkozhatnánk-e. Azt kérdezte, lenne-e kedvem aznap este velük összejönni. Tudtam, hogy Charles sokáig szokott eszténként a városban maradni, nekem pedig még este és másnap reggel is előadásom volt. De mielőtt döntöttem volna, megkérdeztem:

- Veletek? Kikről van szó?

- Michael Jordan itt van – felelte.

Gondolkodtam: *Biztos vagyok benne, hogy ez valahogy sikerülni fog.* Velük megyek, mivel néha-néha könnyelmű vagyok, és mert ez egy olyan pillanat volt. Mit számít, ha holnap egy kicsit fáradt leszek? Nem akartam az alkalmat elszalasztani. Az esti előadás után találkoztam velük egy kocsmában. Charles és barátai a hátsó részben ültek testőröktől körülvéve, hogy senki ne zavarja őket.

Ahogy ott ültem, az volt a benyomásom, az Úr azt akarja, hogy a mellettem ülő férfinek bizonyosságot tegyek. De mivel nem a prominensek közül való volt, arra gondoltam: *Én nem vele, hanem Michael Jordannal akarok beszélni!* De Isten nem hagyott nyugtot. A mellettem ülő emberrel kellett beszélnem. Amikor néhány nappal később imádkoztam, Isten ismét nem hagyott nyugton. Nem szeretem, ha ezt teszi, de Ő azért teszi, mert szeret bennünket, és olyan emberré akar formálni, amilyenek megtervezett. Így a szívemre helyezte: Márk, azt gondolod, hogy az a lélek melletted, számomra nem volt olyan értékes, mint Michael Jordan lelke?

Jézus 2000 évvel ezelőtt elvégezte a megváltás művét, most rajtad a sor, hogy a feladatot teljesítsd.

Ó, Istenem! Rájöttem, hogy csak azért jöttem el, hogy legyen egy jó sztorim. Ugyanis a konferencia alatt azt mondtam a résztvevőknek, hogy ma este bizonyosságot teszek hitemről Michael Jordannek. Ez lesz a harmadik alkalom, hogy együtt lehetek velük, de eddig nem voltam elég bátor, hogy Jézusról beszéljek Michaelnek. Mindig más dolgokról beszélgettünk, és nem az örökkévalóságról.

Milyen szomorú a gondolat, hogy én azon az estén nem azért mentem el, hogy Isten használni tudjon, hanem azért, hogy legyen mit mesélnem! Nem csodálatos, hogy olyan Istenünk van, aki ad egy másodi esélyt

is? Tudd meg, Isten számára *minden* lélek fontos! Szent Fia minden egyes lélekért megfizette az árat!

Amikor e mellett a férfi mellett ültem, váltottam vele pár szót, aztán áttértem az örök dolgokra. Nagyszerű beszélgetés volt. Öt hónappal azelőtt lett hívő, és most keresztyén életútja felívelőben volt. Nagyon érdekes kérdést intézett hozzám:

– Te szerinted mit gondol Isten arról, hogy mi egy ilyen helyen tartózkodunk, mint ez?

Ezen a helyen az emberek ittak, dohányoztak, táncoltak. Nem az a hely volt, ami tetszene Istennek.

Azt válaszoltam, hogy Istennek egy fontos: az ok, amiért ott vagyunk.

– Ha csak azért jöttünk, hogy néhány híres emberrel találkozzunk – mondtam –, akkor csak az esténket vesztegettük el. Én egy pontosan meghatározott ok miatt vagyok itt: van valaki ebben a bárban, akivel Jézusról szeretnék beszélgetni. Mi másért lennének a Sátánnak bárjai? Ezekben a bárokban elkárhozó emberek jönnek össze, és itt bizonyoságot tehetünk nekik hitünkéről.

Tehát egy nagyon bátorító, építő beszélgetést folytattunk.

Amikor éjjel egykor a fények kialudtak a bárban, Charles megjegyezte, hogy hamarosan záróra. Mivel szeretett éjjel fennmaradni, nem tudtam elképzelni, miért itt él, ahol minden klub korán zár. Phoenix sok jó golfpályával rendelkezett, és Charles szeretett golfozni! De ekkor a tulaj odajött, és azt mondta, hogy Charles és barátai maradhatnak, ha a többiek elmennek.

Ekkor kezdődött csak a parti. A pultos odahozott egy rekesz sört, mert Charles állandóan ivott, Michael Jordan pedig a pulthoz ment, és bedobott pár Tequilát. Meggyőződhattünk arról, hogy amit a tévé a celebekről mutat, nem mindig felel meg a valóságnak. A reklámszövegek ezt harsogják: „Légy te is olyan, mint Mike!” Ezért fontos, hogy egyáltalán *ne* olyanok legyünk, mint Mike, hanem mindenben, amit teszünk, olyanok legyünk, mint Jézus!

Michael odajött hozzánk, és egy jókora adag Tequilát öntött Charlesnak. Ő megrázta a fejét, mintha nem akarná meginni. Én ránéztem, és intettem neki: „Ne tedd!” De Michael biztatta, hogy csak igya meg. Így aztán megitta. Arckifejezése elárulta, hogy jobb lett volna, ha nem teszi. Megdöbentő, hogy büszkeségünk nem engedi, hogy a helyes utat válasszuk.

Ezután a bárpincér a mellettem ülő lánynak adott egy pohárával. Megitta, de az ő arckifejezése is arról árulkodott, jobb lett volna, ha nem teszi. Majd a pincér nekem is öntött egy pohárával. Ez számomra nem jelentett kísértést. Régen én is ittam, de ha teljesen átadod magad Istennek, akkor tökéletesen megszabadít, megszünteti a vágyadat az alkohol után. Így elutasító kézmozdulattal azt mondtam, hogy én nem iszom. Charles hirtelen felemelte a kezét, és odakiáltott a pincérnek:

– Hé, ő valóban nem iszik!

Barátaim, ha már egyszer elhagytátok az ivást, a drogokat, az erkölcs-telen szexet stb. – ne visszakozzatok! Ne térjete vissza! Ha pedig nehéz helyzetbe kerültök, gyakran a hitetlenek állnak ki mellettetek, hamarabb megteszik, mint a hívők. Ők tisztelik a te állásfoglalásodat, még ha nem is mindig mondják.

Ne térj vissza tehát az elhagyott, káros szenvedélyekhez! Határozd el, hogy végleg felhagysz velük, és tarts ki elhatározásod mellett!

A pincér elvette a poharat, és ő itta meg. Őrült egy éjszaka volt!

Majd Michael jelt adott, itt az idő, hogy menjünk. Amikor autóinkhoz mentünk, Michael csak egy pár lépésre volt tőlem. Kértem Istent, indítsa arra, hogy megforduljon, akkor tudnék vele beszélni. Hisz ezért jöttem el tulajdonképpen velük. Így fohászkodtam: *Istenem, mit kellene tennem? Kopogtassam meg a koponyáját, és mondjam neki, fordulj már meg!?*

És abban a pillanatban, amikor Michael az autóját elérte, megfordult! Elhatároztam, hogy odamegyek hozzá. Mit gondolsz, ideges voltam? De még mennyire! Ha a hitünkről beszélünk, lehet, hogy idegesek vagyunk, de ennek nem szabad visszatartania bennünket. Mi tudjuk az egyedüli helyes választ az örökkévalóság kérdésére, és azt nem szabad magunknak megtartanunk. Beszélünk kell a világnak Jézusról!

Amikor odaléptem Michaelhoz, Charles is odajött, és azt mondta:

– Michael, ne felejtse el, Márk az egyik legjobb barátom az egyetemről!

Olyan ideges voltam, hogy akkor nem értettem, miért mondja ezt. Csak később, amikor utánagondoltam, vált világossá, hogy Charles tudta, én az evangéliumról akarok Michaelnak beszélni. Ez tehát a cimborák zsargonjában azt jelentette, hogy Michaelnak komolyan kell vennie, mert Charles barátja vagyok. Amikor kezet ráztam vele, megállapítottam, hogy egyforma magasak vagyunk. És ez a mondat jutott eszembe: *„Egyforma magasak vagyunk, de te magasabbat tudsz ugrani, mint én.”*

Majd észbe kaptam, és így szóltam magamnak: „*Hagyd ezt, bizonyáságot kell tenned!*”

Tehát így folytattam:

– Michael, én előadó vagyok itt egy konferencián, és szeretnék feltenni neked egy kérdést.

– Oké! – felelte.

– Michael, mit gondolsz, mi vár rád a másik oldalon, ha meghalsz? Mit gondolsz, van-e odaát, ha innen elmegyünk?

Komoly arckifejezéssel bólogatott és gondolkodott. Tíz másodpercig csendben maradt – hosszú idő egy beszélgetésben (én örökkévalóság plusznak nevezem). De ha az emberek hallgatnak, és gondolkodnak, nem szabad közbeszólni, hagyni kell, hogy az Úr munkálkodjon bennük.

– Úgy gondolom, ha meghalunk, ott vannak azok a gyöngykapuk – mondta végül.

Tudtam, nincs sok időm, így megkérdeztem:

– Michael, átadtad-e valamikor szívedet és életedet Jézus Krisztusnak? (Azt kívántam, bár mást kérdeztem volna, de van ez így néha.)

És gyorsabban, mint ahogy kosárra dobott, válaszolt is:

– Igen, átadtam.

És még gyorsabban hozzátette:

– Beszéltél erről már Charlesnak?

– Igen, pár hónappal ezelőtt beszéltünk erről – feleltem.

Michael megrázta a fejét, és továbbment. Még egy traktátust adtam neki, és ez volt minden.

Mivel Charles a parkszervizt vette igénybe, én meg az olcsó parkolóhelyen álltam, el akart még vinni a kocsimhoz. Amikor kocsija hátsó ülésére beprézeltem magam, egyik oldalamon Quinn Bruckner¹⁰, aki az Indiana Egyetemen kosarazott, és korábban a Dallas Mavericks edzője volt, a mások oldalamon Alex Rodriguez¹¹ ült, aki „shortstop”¹² volt a Seattle Mariners csapatánál, és most a Texas Rangershez tartozott.

Noha nem a legjobban sikerült, mégis bizonyóságot tettem Michael Jordannek. Boldog voltam, hogy megtettem. Így megkérdeztem Alexet is:

10 William Quinn Buckner (1954, Phoenix, Illinois) régebbi amerikai kosaras, edző. (Wikipedia)

11 Alexander Emmanuel Rodriguez (1975, New York City) nemzedékének egyik legjobb amerikai kosarasa. (Wikipedia)

12 „Shortstop”: fontos támadó pozíció a kosárlabdában. (Wikipedia)

– Kérdezhetek tőled valamit?

Ami ezután következett, el tudod képzelni. Alexszel és Quinnel az örökkévalóságról beszélgettem! Amikor megérkeztünk az én autómhoz, adtam még nekik egy pár traktátust, és kiugrottam az autóból. Charles elkísért a kocsimhoz, és meghívott másnap estére vacsorára, mielőtt tovább utaznék következő előadásom színhelyére, Tucsonba.

Amikor másnap este megérkeztem Charles házához, meglepetés várt. Kit láttam ott? Michael Jordant! Odaléptem hozzá. Rám pillantott, majd elnézett, mintha nem akarna észrevenni. El tudom ezt fogadni? Igen, persze. Az egyetlen, amit Michael rólam tud, hogy én nagyon szeretem Jézust, és megpróbálok vele Jézusról beszélni. Azonban nem tudott mit kezdeni egy Istennel kapcsolatos beszélgetéssel.

Néha amiatt aggódunk, hogy az emberek nem fognak szeretni bennünket, ha Jézusról beszélünk nekik. De teljesen lényegtelen, hogy szeretnek-e vagy sem. Egyedül az számít, hogy olyan életet éljünk, amely az Úrnak tetszik. Jézus tökéletes volt, minden embert tökéletesen szeretett, és mégis keresztre feszítették!

Ezért odamentem Michaelhez, köszöntem neki, és megkérdeztem, milyen volt a napja a golfpályán.

Később az este folyamán Charles, Michael és pár barátjuk a konyhaasztalnál ültek, söröztek, dohányoztak és kártyáztak. Csak szórakozásból játszottak kis pénzösszegekkel. Az egyik leosztásnál Charles 4000 dollárt veszített! (Amikor előadásokat kezdtem tartani, ez volt az éves bevétel!)

A heverőn ülve megjegyeztem:

– Charles, ez egy halom pénz, amit most veszítettél!

– Semmi gond – felelte –, tegnap 5000 dollárt nyertem.

Előző este Michael magángépén már játszottak, miközben Houstonból iderepültek. Ezeknek az embereknek nem sokat jelentett a pénz.

Ahogy figyeltem őket, észrevettem, hogy olyan üres a tekintetük. A pénz, a cigaretta, a sör nem adhatott nekik megelégedést. Semmi nem adhat elégedettséget ebben az életben, csak az, ha teljes szívvel az Úr Jézusért élünk.

Amint a heverőn ültem, elhatároztam, hogy váltok néhány szót azzal a nővel, aki nem messze ült tőlem. Megtudtam, hogy öt hónappal ezelőtt

De teljesen lényegtelen, hogy szeretnek-e vagy sem. Egyedül az számít, hogy olyan életet éljünk, amely az Úrnak tetszik. Jézus tökéletes volt, minden embert tökéletesen szeretett, és mégis keresztre feszítették!

átadta életét Jézusnak. Nagyon szilárdnak tűnt az elhatározása. Elmondtam neki, hogy előző este megpróbáltam egy szellemi témájú beszélgetést folytatni, de Michael nem sok érdeklődést mutatott. „Mióta Michael apja meghalt – magyarázta –, kerüli a Jézusról folytatott beszélgetéseket.”

Mit gondolsz, mire gondolhat Michael? Lehetséges, hogy apja halála miatt haragszik Istenre, vagy megkeseredett. Ez teljesen érthető. A lány azt is mondta, hogy Michael gyakran beszélgetett vallási témákról Horace Granttal¹³ a Chicago Bullstól, de nem sokat foglalkozik különben a témával. Örülök, hogy azon az estén bizonytságot tettem Michael Jordannek. Még többet imádkozom érte, mint azelőtt. Ha elkezded bizonytságot tenni hitedről, megváltozik imaéleted is. Imádkozni fogsz azokért a hitetlen emberekért, akikkel nem találkoztál volna, ha nem indulsz el bizonysgtevő utadon.

A halál végérvényessége

Amikor egy keresztyén iskola 9. és 10. osztályában tanítottam, minden reggel elolvastam az újságot, hogy naprakész legyek az eseményekkel, és bónuszkérdéseket gyűjtsek tesztjeim számára. Így a tanítványaimat is arra ösztönöztem, hogy olvassák az újságot, hogy tájékozódni tudjanak a világ dolgaiban.

Egyik reggel már épp végeztem a főcikkel és a gazdasági rovattal, és rátértem a sportrovatra. (Mindig a végére hagyom a sportrovatot, mert az a hab a tortán!) A sport után következett a halálesetek rovata, és valamilyen oknál fogva ma úgy döntöttem, hogy azt is elolvasom. A legtöbb hirdetés idős emberekről szólt, de akadt köztük néhány fiatal is.

Ebben a pillanatban éreztem, hogy az Úr a szívemhez szól. Jóllehet hangot nem hallottam, de szellemi téren ez a hang épp olyan érthető volt, mint annál a „Győzni – győzni – győzni” koncepciónál, amit Isten mutatott nekem. Isten a szívemre helyezte: „Ezek az emberek mind meghaltak tegnap. Márk, már nem tehetsz értük semmit. Már nem hinhetsz közöttük egyetlen magot sem. Már nem beszélgethatsz velük. Mindegyik vagy a pokolban vagy a mennyországban van, és örökre ott is marad.” Szinte belekábultam. Az a végérvényesség, amit ebben a halálról szóló rovatban olvastam, soha nem talált még annyira szívem, mint ebben a pillanatban.

13 Horace Junior Grant (1965) egykori amerikai kosárlabdázó a Chicago Bullsnál. (Wikipedia)

A szívem hevesen vert, amint elkészültem, és az iskolába indultam. Első órám azon a napon egy biblia-kurzus volt a 9. osztályban. Elmeséltem a tanulóknak, mit éltem át reggel, és erről beszélgettünk. Megállapítottuk: Ha egy barátunk nevét olvassuk a halottak rovatában, vagy ha egy barátunk temetésén vagyunk, már mindenről lekéstünk. Túl késő, hogy a legfontosabb információt megtudjuk róla: vajon ismerte-e az Úr Jézust, mint személyes Megváltóját? Az a mottó jutott eszünkbe, amelyhez az életemet szabtam: „Amíg az emberek lélegeznek, szükségük van Jézusra!”

Gondolkozz el ezen! Minden személynek, aki még lélegzik, és akivel találkozol, szüksége van Jézusra. Ha hívők, már tudják, mennyire szükségük van az Úrra életük során. Ha még hitetlenek, mindenképpen szükségük van Jézusra mind földi életük hátralévő részében, mind az örökkévalóságban. Tehát minden embernek, aki még lélegzik, szüksége van Jézusra, és mivel te személyesen ismered Őt, mindenkinek, akivel találkozol, beszélj Jézusról, Isten Fiáról mindaddig, míg te magad is utolsó lélegzel!

Különben tudatában vagy annak, hogy az univerzum Ura szó szerint a te lélegzetedet is a kezében tartja? Dániel ír erről az Istenről: „Akinek kezében van a te lelked, és előtte minden te utad” (Dán 5,23). Miért nem adsz tehát hálát Istennek azért a lélegzetért, amivel ma is megajándékozott, hogy élhess? És aztán használd ezt a lélegzetet, hogy hirdesd az Ő országát ezen a Földön, amíg az Úr Jézus vissza nem jön.

Használd ezt a lélegzetet, amelyet Ő adott neked, hogy hirdesd az Ő országát ezen a Földön, amíg az Úr Jézus vissza nem jön.

HETEDIK FEJEZET

MIT KELL MONDANOM?

„Ha a bűnösök egykor elkárhoznak, a mi testünkön át kerülnek a pokolba. És amikor meghalnak, úgy kellene elmenniük, hogy mi térdüket átkarolva könyörgünk nekik, maradjanak. Ha a pokol megtelik, az csak a mi ellenállásunk dacára lehet, és csak akkor, ha intettünk, óvtunk és imádkoztunk, hogy meg ne történjék.”

CHARLES HADDON SPURGEON

A visszautasítástól való félelem a leggyakoribb oka annak, hogy az emberek nem tesznek bizonyosságot hitükről. Ezt a kifogást a Szentírás is megcáfolja – ugyanis tudjuk, hogy minden alkalommal, amikor hitükről bizonyosságot teszünk, „győzünk.” A következő fontos ok, hogy nem valljuk meg hitünket, hogy nem tudjuk, mit kell mondanunk.

Ha valaki téged Krisztushoz vezetett, akkor tudnod kell, hogyan vezess te is másokat az Úrhoz. Most, hogy az akadályokat leküzdötted, és elhatározad, hitedről bizonyosságot teszel az emberek előtt, lehet, már sikerült is valakit rávenned, hogy gondolkodjék el az örökkévalóságról. Hogy vezetted most tovább az evangéliumhoz?

Szeretnék kitérni néhány kérdésre, amelyeket feltehetsz az embereknek, hogy valamit megtudj az „ő hitükről”.

Egy beszélgetést el lehet kezdeni úgy is, hogy egyszerűen megkérdezed: „Mit ünnepel ön húsvétkor (vagy karácsonykor)?”

Vagy érdeklődj az út után. A benzinkútnál (de máshol is) gyakran megkérdezem:

– Egy bizonyos utat keresek, tudna nekem segíteni?

Az emberek készségesek és azt felelik:

– Persze, hova szeretne menni?

– Megpróbálok a mennybe eljutni – válaszolom –, tudja, hogy mehetek oda?

Ha a személy igennel válaszol, kérdezd meg, hogyan. Ha azt mondja, hogy nem, azt kérdezd meg, szeretné-e tudni az odavezető utat, vagy kérdezd azt, mit gondol, mi történik, amikor meghal. Ez a kérdés legtöbbször döntő reakciót vált ki. Figyeld a személy arckifejezését, amikor a mennybe vezető útról kérdezed!

Egy másik jó lehetőség, szellemi témára áttérve a következő kérdés: „Feltehetek önnek egy érdekes kérdést?” Vagy: „Feltehetek önnek egy nehéz kérdést?” Ez felkelti az emberek kíváncsiságát, és gondolkodásra ösztönzi őket, mielőtt a fő kérdést feltennéd, hogy megtudj valamit szellemi életükről, meggyőződésükről. A következő kérdéseket javaslom:

„Mi történik jelenleg szellemi téren az ön életében?”

Mindenki valamilyen szellemi utazáson vesz részt élete során, a kérdés csak az, hol van ennek az utazásnak a végcélja. Carl Sagan, ismert ateista is, most, hogy már halott, száz százalékig meggyőződhetett arról, ami odaát van, csakhogy már túl késő valamin is változtatni. Mi azt szeretnénk elérni, hogy az emberek tudják, még mielőtt ezt a bolygót elhagyják, mi várja őket.

Egyik alkalommal, amikor Los Angelesből Atlantába repültem, egy gondozatlan hajú, nagydarab férfi ült le mellém. Általában nagyon barátságos vagyok, ezért nem is tudom, miért nem szóltam hozzá. Hamarosan el is aludt. Sok embernek vallást teszek hitemről, de egy alvó emberrel nem lehet kommunikálni.

Én is nagyon fáradt voltam, mert éppen visszatértem egy kínai miszteriós útról Hongkongból. Ezért aztán körbesétáltam az utastérben, hogy ébren maradjak.

Tudtam, hogy a mellettem ülő emberrel beszélnem kellene, ezért imádkoztam: *Uram, ha szeretnéd, hogy én ezzel az emberrel beszéljek, akkor fel kell ébresztened.* Nem telt el öt perc, hogy újra leültem, és már olyan éber volt a szomszédom, mintha két csésze kávé megivott volna.

Amint beszélgetni kezdtünk, azonnal észrevettem, hogy nagyon érdekes ember. Operatőr volt, az MTV-nél dolgozott, azelőtt a VH1-nél, a

Super Bowl-nál stb.¹⁴ Tehát a szakterületén nagyon jó lehetett. Különben mindig mondj egy hitetlennek valami kedveset, amint alkalmad nyílik rá. A Biblia kijelenti, hogy a hívőknek bátorításra van szükségük. Az 1Tesszalónica 5,11-ben ezt olvassuk: „Bátorítsátok egymást, és építse egyik a másikat.” Ha tehát a hívőknek szükségük van bátorításra, mennyivel inkább a hitetleneknek!

Éltem az alkalommal, és bátorítottam útítársam, majd megkérdeztem:

- Feltehetek önnek egy érdekes kérdést? Mi történik szellemi téren az ön életében?

- Nos, egyáltalán semmi - felelte.

Azt mondtam magamban: *Ettől több információt kell adnod magadról.* És folytattam:

- Nem vagyunk-e mindnyájan egy szellemi utazáson?

- Nos, amikor anyámat New Yorkban meglátogatom - válaszolta -, minden vasárnap magával visz a templomba.

Bingó! Ez volt számomra a jel! A repülőút hátralévő részében szellemi dolgokról beszélgettünk, Istenről és Jézusról. Látod, ezért jó ez a kérdés.

E kérdés további előnye, hogy nem szerepel benne Jézus neve. A „Jézus” erőteljes név, ha túl hamar megemlíted a beszélgetésben, az emberek visszariadhatnak. Fontos, hogy a beszélgetés kezdetén bizalom és barátság alakuljon ki.

„Meg van-e ön arról győződve, hogy ha ma éjjel meghalna, a mennybe jutna?”

Azt hallottam, hogy Ausztráliában egy férfi odament az emberekhez, és ezt a kérdést tette fel nekik. Ezután adott egy traktátust a megszólítottaknak. Ez volt minden, amit mondott. Naponta megpróbált tíz embert így megszólítani, és ezt 40 évig tette. Ez az igazi hűség. Ez alatt a 40 év alatt szolgálatának egyetlen gyümölcseről sem halott. Amikor az egyik lelkipásztor kapcsolatba került néhány emberrel, akiket e férfi által elhintett mag vezetett hitre, kutatni kezdett, és megtudta, hogy a megváltottak száma tízezrekre tehető.

14 MTV: Music Television - magán zenés tévéadó. VH1 (Video Hits One) az MTV egyik adója. A Super Bowl az American Football Profiligá döntője. (Wikipedia)

Ez mutatja, milyen erőteljes ez a kérdés. Az elevenbe vág, szükségképpen elgondolkodtatja az embereket.

Megtörténhet, hogy azok az emberek, akikkel beszélsz, még ma meghalnak? Igen, megtörténhet. A legfontosabb kérdés, hogy hova kerülnek. Egyik alkalommal az irodámban egy diákkal beszélgettem. Több időt akartam a tanítására fordítani, és megkérdeztem tőle, eljönne-e velem a jövő héten egy nap ebédelni. Így felelt: „Nagyon szívesen, Cahill úr.”

Akkor nem tudhattam, hogy hat órával később egy megtöltött pisztolyt tart a fejéhez, és meghúzza a ravaszt. Nem egy hét, csak hat órámmal lett volna erre a diákra.

Többen is elmondták nekem, hogy Isten a szívükre helyezte, hogy tegyenek valakinek bizonyosságot hitükről, de ők nem tették. És az a személy még aznap meghalt. Nekem nem volt olyan érzésem, hogy annak a hallgatónak még aznap bizonyosságot kellene tennem. Már régebben beszéltem vele a megváltásáról. De gyakran kérdezem magamtól, vajon elszalasztottam Isten tervét, mert a sajátomat követtem? Hallgass az Úr nyugodt, csendes szavára, hogy az ítélszék előtt ne kelljen semmit megbánnod!

Egy jó módszer, hogy beszélgetést kezdeményezz egy idegennel, ha „közvélemény-kutatást” végzel. Ennek kissé negatív a kicsengése, ezért inkább „projektnek” nevezem. Összeállíthatod egy ilyen projekt keretében a kérdéseidet, aztán az ifjúsági csoportot vagy a bibliakurzus hallgatóit minden héten kiküldheted, hogy bizonyos számú járóelőt megszólítsanak.

A válaszok feljegyzésére egy kis jegyzetömböt használok, nem egy nagy csiptetős táblát, ami az embereket visszariaszthatná. E módszer arra is lehetőséget nyújt, hogy egy könyvet ajánljak nekik, melyet a témában elolvashatnak. Vannak hívők, akik ilyen esetben kis kártyákat használnak vagy spirálblokkot.

Meg van-e ön győződve, hogyha ma éjjel meghalna, a mennybe jutna? Ez jó kérdés egy ilyen körkérdésnél, mert erre az emberek válaszolnak. Egyik alkalommal egy bevásárlóközpontban odaléptem egy úrhoz, és megkérdeztem tőle:

– Tudna nekem segíteni? Egy projekten dolgozom.

Egy szót sem szólt. De én folytattam.

– Erre a kérdésre szeretnék választ kapni: „Meg van-e ön arról győződve, hogyha ma meghalna, a mennybe jutna?”

Erre a férfi így válaszolt:

- Ezt a kérdést nem a megfelelő személyhez intézte.

Így a beszélgetés nem mehetett tovább, tehát meg kellett kérdeznem:

- Miért?

- Azért - válaszolta -, mert én ateista vagyok. Ha meghalunk, meghalunk, és azzal annyit.

Azonban háromnegyed óra múlva még mindig beszélgettünk! Az ateistákkal könnyű Istenről beszélgetni. Nincs lehetőségük álláspontjuk megvédésére. Nem tudják bebizonyítani, hogy nincs Isten. A férfi elmesélte, hogy legjobb barátja néhány évvel ezelőtt átadta életét Jézusnak, és két héttel később autóbalesetben meghalt! Nagyszerű beszélgetést folytattunk. Végül megkérdezte, hogy a körkérdés csak arra szolgált, hogy Jézusról beszélhessek vele?

- Az adatokat felhasználom az előadásomhoz - válaszoltam. - De igen, alapján véve arra szolgál.

- Ez igazán jó ötlet - felelte.

A hitetlen emberek már megerősítették, hogy a körkérdéses módszer jó ötlet.

Különben, azok az emberek, akik hisznek Jézusban, száz százalékig biztosak lehetnek-e abban, hogyha ma meghalnak, a mennybe jutnak? Csodálkozom, milyen sok ember gondolja, hogy ezt nem lehet tudni. De még meglepőbb, hogy sok elkárhozó ember azt vallja, ő a pokolba fog jutni, ha ma meghal.

Ha az elkárhozó emberek így tudják, a hívők vajon miért nem tudják biztosan, hogy a mennybe jutnak a haláluk után? Nézzük meg, mit mond erről a Biblia!

- „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz, annak örök élete van” (Jn 6,47).
- „Ha tehát száddal Űrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz” (Róm 10,9).

A Biblia nem azt mondja, hogy üdvözülhetsz, hanem azt, hogy üdvözülsz!

- „Aki segítségül hívja az Űr nevét, üdvözül” (Róm 10,13).
- „Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van” (1Jn 5,12-13).

Mi tudhatjuk, hol töltjük el az örökkévalóságot. Ez nagyon fontos, amikor bizonyóságot teszünk. Ha tudjuk, hogy halálunk után a mennybe jutunk, számít-e az, mit mond egy hitetlen neked, amikor bizonyóságot teszel a hitedről? Nem, nem számít! Ezt soha ne felejtsd el, amikor Jézusról beszélsz!

Pál írja a Filippi 1,21-ben: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!” Pál tudta, úgy kell élnie, ahogy az Jézusnak tetszik, ha pedig meghal, és a mennybe jut, az sokkal jobb lesz, mint a földi élete. Ezért bátran elment minden városba, bármilyen szörnyűségek is történtek vele, nem jelentett számára semmit, hisz meg volt győződve, hogy az örökkévalóságot Jézus karjaiban fogja eltölteni. Rendelkezel-e te is ezzel a bizonyossággal?

Ha igen, életed csupa öröm. Maradj Jézushoz közel, hogy a földi életed utolsó leheletéig használni tudjon!

„Ha ma éjjel meg kellene halnia, Isten előtt állva mit felelné neki, ha megkérdezné: »Miért kellene téged a mennybe befogadnom?«”

Ez kitűnő kérdés, amit az előző után lehet feltenni. Mivel ez nem eldönthető kérdés, tehát nem lehet rá igennel vagy nemmel válaszolni, a megkérdezett kénytelen bizonyos információkat közölni, amelyek irányt adhatnak a további beszélgetéshez. Azért is jó kérdés, mert mindnyájan tudjuk, hogy erre egy napon felelnünk kell. Tudjuk jól, ha megfutottuk földi pályánkat, számot kell adnunk az életünkről.

Annak a 15 embernek a Columbine High School-ból vajon meg kellett-e válaszolnia? Igen, válaszolniuk kellett rá. Ketten nem gondoltak bele ennek a kérdésnek a jelentőségébe, ha megtették volna, nem teszik azt, amit megtettek.

Frank Sinatra-nak, a híres énekesnek válaszolnia kellett volna e kérdésre? Minden bizonnyal! Híres dala: „Én a magam módján teszem”. Ő hamar megtudta, hogy aki Isten elé kerül, azon nem segít, ha a maga módján élte az életét.

Pál meg volt győződve, hogy az örökkévalóságot Jézus karjaiban fogja eltölteni. Rendelkezel-e te is ezzel a bizonyossággal?

Te Isten szerint élsz? Az egyedüli helyes életmód az, amely az univerzum Istenének tetszésére van.

Az emberek rendszerint úgy válaszolnak erre a kérdésre, hogy ők megfelelnek a mennybejutás követelményeinek. De a Biblia azt mondja: „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék” (Ef 2, 8-9). Isten a megváltást ajándékként adta nekünk, és a mi döntésünk, hogy elfogadjuk-e. Ha cselekedeteink által kerülnénk a mennybe, és nem az által, amit Jézus értünk tett, akkor a magunk érdemének tulajdoníthatnánk, és nem annak, aki engedte kezét és lábát átszegezni.

Az Ézsaiás 64,5 írja: „Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.” Ne feledd: a szent és igaz Isten előtt minden jó cselekedetünk olyan, mint a „szennyes ruha”. És ha azok a tettek, amelyeket jónak és igazságosnak tartunk, tisztátalanok Isten előtt, akkor milyen gonoszak és fertelmesek lehetnek a bűneink!? Azok utálatosak a szent Isten előtt! Láthatod tehát, hogy a jó cselekedeteink nem jogosítanak fel arra, hogy a mindenható Isten országába jussunk.

És ha azok a tettek, amelyeket jónak és igazságosnak tartunk, tisztátalanok Isten előtt, akkor milyen gonoszak és fertelmesek lehetnek a bűneink!?

Egyik nap korán reggel kopogtak az ajtómon. Rendes körülmények között ez nem jó jel. A szomszédom az emeletről volt az: „Volt már az autójánál?” Ilyesmit nem szívesen hallunk. Amikor az autóhoz értem, láttam, hogy valakinek nagyon kellett a tízlemezes CD lejátszóm. A tolvaj betörte a szélvédőt, és elvitte a lejátszót. Benne volt CD-n a Biblia! Csak azt reméltem, hogy ha a tolvaj bekapcsolja, ezt fogja hallani: „Ne lopj!” A gondolat megmosolyogtatott.

Felhívtam a rendőrséget, hogy bejelentsem az esetet. Elkezdett esni, ahogy a rendőrség megérkezett, ezért az én nagy esernyőm alatt álltunk. Mivel egyre jobban esett, a rendőr kénytelen volt mellettem maradni, így mindjárt elkezdtem neki bizonyoságot tenni. Felvillantottam a lehetőséget, hogy még az éjjel meghalhat, és Isten elé kerülhet. Megkérdeztem tőle, mit válaszolna Isten kérdésére, ha azt kérdezné, miért is fogadja be a mennybe. Erre a rendőr arról beszélt, hogy milyen rendes gyerek ő, és hogy az ítélet napján is minden rendben lenne.

Ezután így szóltam hozzá:

- Szeretnék önnek egy elgondolkodtató példát mondani. Tegyük fel, hogy az ön nagyanyja a születésnapjára egy vadonatúj Nike Air Jordan cipőt ad ajándékba, amelynek értéke 120 dollár. Ön örül az ajándéknak, és előveszi a pénztárcáját, hogy kifizesse a nagyanyjának a cipő árát. Mit gondol, mit szólna a nagyanyja?

- Biztosan megsértődne.

- Pontosan - folytattam -, ő megpróbálta önt megajándékozni, ön pedig ki akarja az ajándékot fizetni. Az ajándékkal egy dolgot lehet tenni, elfogadni azt. És éppen ez az, amit Isten megpróbál önért tenni. Ő ajándékként nyújtja önnek bűnei bocsánatát Jézus kereszten kifolyt vére által, és ön megpróbálja ezt az ajándékot kifizetni. Ezt nem tudja megtenni, ez megfizethetetlen. Ezt az ajándékot csak elfogadhatja.

A rendőr bólintott, és azt mondta:

- Ez a legjobb példa, amit valaha hallottam.

Ezt a példát a Nike cipővel mindenki megérti. Próbáld ki egyszer!

Az egyik barátom a következő példát használja, amikor arról beszél nekik az emberek, hogy ők elég jók a menny számára: „Ha ön egy megégetett süteményt fehér cukormázzal von be, milyen lesz az? Világos, hogy *jól* fog kinézni. De ha beleharap, milyen lesz az íze? Biztos kapott már olyan süteményt, amely részben égett volt. Ízlett is, míg el nem jutott az égett részig, de az már szörnyű rossz volt. Így van ez a jó cselekedetekkel is. Megpróbálunk külsőleg jól kinézni, de a benső már gonosz, romlott - halott a bűneinkben (Ef 2,1). Egyszerűen nem tudjuk elfedezni a bűneinket, el kell hagynunk, meg kell szabadulnunk tőlük. A változásnak belülről kell történnie.”

A 8. fejezetben írok arról, milyen kitűnő feleletet adhatsz, amikor az emberek azt mondják, ők elég jók a menny számára. Ez a válasz a Római levélből származik, és szó szerint megváltoztatja bizonyásgtételed módját.

Van-e egyáltalán megfelelő válasz, amikor Krisztus ítélőszéke előtt állunk? Igen, van, mert tiszták vagyunk Krisztus vére által! Az 1János 1,7-ben ezt olvassuk: „Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan Ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” Ha tanulmányozod a különböző vallásokat, látni fogod, hogy csak egyetlen dolog létezik, ami a bűneinktől megszabadít: Krisztus megtisztító vére.

Hogy nyerheted el ezt? Az 1János 1,9-ben ezt olvassuk: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól.” Ha téged is megtisztított minden bűnödől, adj érte hálát még ma!

„Mit gondol, ha meghal, mi várja a másik oldalon? Véleménye szerint mi lesz odaát, ha innen elmegyünk?”

Ez az én kedvenc kérdésem a közvélemény-kutatásokhoz vagy a beszélgetések alkalmával. Szeretem ezt a kérdést, mert mindig vezet valamilyen eredményre. Nem támaszt semmilyen előfeltételt. Sokan mondták már, hogy ez jó kérdés. Megdöbentő, mennyi ember szereti ezt a kérdést anélkül, hogy a helyes választ tudná! De lássuk, mi is erre a helyes válasz!

Ha felteszed ezt a kérdést, sokféle feleletet kapsz: „Menny és pokol; menny pokol nélkül, egyáltalán semmi, reinkarnáció; bizonytalanság; valami energiaforrás ott kint: fehér fény” stb. Nemrég néhány egyetemistától ezt a választ kaptam: „Földön kívüliek”. (Nem tudom, mit tanítanak nekik az egyetemen, de ez nem valami jól hangzik.) Beszélj egy ideig az emberekkel hitbéli elképzeléseikről, hogy képet alkoss arról, miben hisznek. Engedd, hogy vezessen az Úr a beszélgetés során, így eljuthatsz az örökkévaló dolgokhoz és Jézushoz.

Amikor egyik alkalommal az Emory Egyetemen (Atlanta) a közvélemény-kutatás módszerét alkalmaztam, hogy beszélgetést kezdeményezzek egy diáklánnyal, ezt a kérdést tettem fel neki. Azt válaszolta, hogy ő a reinkarnációban hisz.

– Honnan vannak információi a reinkarnációról? – kérdeztem tőle.

Ez a kérdés egy félórás beszélgetést tett lehetővé a hitéről. A buddhizmus egyik különös formája iránt érdeklődött, már Franciaországban is volt, hogy egy ottani buddhista tanítónál tanuljon.

Amikor alkalmasnak láttam áttérni az igazságra, még egy félórát beszélünk a Biblia igazságairól, Jézusról, a bűnről stb. A beszélgetés végén adtam neki egy traktátust és egy könyvet. (Ha az emberek valóban keresik az igazságot, gyakran adok nekik egy jó könyvet ebben a témában.)

– Meg szeretném önnek köszönni – mondta a lány –, az én hitbéli fel fogásom valóban különös. Már a barátaim is mondták. Ezt a beszélgetést nagyon kellemesnek találtam, ezért igazán hálás vagyok önnek.

Igaza volt, hitbéli felfogása valóban különös volt. De nekünk az a feladatunk, hogy a hitről folytatott beszélgetést úgy vezessük, hogy az kellemes legyen az embereknek. Akkor meg is hallgatnak bennünket, ha áttérünk az evangéliumra.

Mivel időt szántam arra, hogy kapcsolatot teremtsék velem, a lány szívesen meghallgatott, amikor az örök igazságokról beszéltem neki. Ha jól odafigyelsz, megtudhatsz valamit a másik ember hitéről, és arról is, hol és hogyan leplezheted le a hazugságokat, amelyekkel a Sátán félrevezette őket.

„Miért viseli ezt a keresztet?”

Egy egyszerű módszer beszélgetést kezdeményezni az emberekkel, ha megkérdezed tőlük, miért viselnek egy bizonyos pólót, ékszert vagy tetoválást. De valami mást is felhasználhatsz a környezetedből, ami az örökkel való dolgokra tereli a beszélgetést – egy képet, a természet szépségét, egy aktuális eseményt stb. Ha megkérdezel valakit, miért visel keresztet, legtöbbször azt a választ kapod: „Mert jól néz ki.” Ennek nem sok köze van a helyes válaszhoz. Ezért szokás szerint megkérdezem:

– Tudja ön, hogy valaki régen meghalt egy ilyen keresztben?

Gyakran válaszolják azt, hogy nem tudják.

Majd folytatom:

– És azt tudta, hogy a kereszt kivégzőeszköz volt?

A válasz ismét tagadó. Van, hogy megkérdezem:

– Egy villamosszéket hordana-e a nyakában?

Ez már elgondolkodtatja őket. A kereszt a 2000 év előtti villamosszék. A Sátán a világtörténelem legjelentősebb és legcsodálatosabb tettét egy egyszerű ékszerre redukálta. Nem hinném, hogy Megváltónk ezzel a gondolattal függött a keresztben: *A jövőben ez a kereszt talán egy csinos ékszer lesz.*

Ez a kérdezési módszer alkalmas a tartalmas beszélgetés megkezdésére. Átéltém azt is, hogy emberek, a nyakukban hordott keresztből beszélgetve átadták életüket Jézusnak.

Egyik nap a joghurtboltban észrevettem, hogy a pult mögött álló fiú a nyaklancán a „Nr. 1” medált hordja. Megkérdeztem tőle:

– Dárius, tulajdonképpen ki az 1. Szám?

- Én vagyok - mondta büszkén -, mit gondol, miért hordom ezt a láncot?

Egészen fellelkesült a gondolattól. 15 éves volt, és azt hitte, körülötte forog a világ.

Elmenőben még megkérdeztem tőle:

- Dárius, mit gondolsz, ki lesz a Nr. 1, amikor meghalsz?

Nem tudott válaszolni, de biztosan elgondolkodott a kérdésen.

Másik alkalommal egy bevásárlóközpontban észrevettem egy alakot hosszú, sötét esőkabátban, aki egy láncon valódi koponyát viselt a nyakában. Odaléptem hozzá, rámutattam a láncára, és megkérdeztem: „Mi a világ csudája akar ez lenni?”

Azt mondta, hogy az egy pénzmapocok koponyája - és ő azzal járkált az emberek között. Filozófiát és vallást hallgatott a Georgia State Egyetemen. Azonban az örökkévalósággal kapcsolatban nem tudta a helyes választ, és én a láncát használtam, hogy szóba álljak vele. Fél óráig sikerült erről elbeszélgetnünk.

Az egyik barátom egyszer reggel hét órára vett nekem repülőjegyet. (Egy igazi barát tehet ilyet?) Korán megérkeztem a reptérre, és azzal voltam elfoglalva, hogy ébren maradjak, amikor úgy 20 üléssel arrébb észrevettem egy fiút, aki egyetemista korú lehetett. Egy szivárványszínű szalag volt az ingén, és még egy a hátizsákjára kötve. A szivárványszínű szalag a homoszexuális mozgalom jele. A kezembe hajtottam a fejem, és azt gondoltam: *Istenem, túl korán van még a bizonyágtételre.* (Nem vagyok a korai felkelés barátja.) De világos volt, hogy ezzel a fiúval beszélnem kell, ezért odamentem, és leültem mellé.

- Szép szalag - jegyeztem meg -, mire való?

Válaszaink fogósak, miért ne lennének a kérdéseink is azok?

Valaki egyszer megkérdezte: „Nem beugratós kérdés ez?” De, természetesen, ez egy beugratós kérdés. *Válaszaink fogósak, miért ne lennének a kérdéseink is azok?*

Az egyetemista elmondta, hogy a szalag a sokféle-ség jelképe. Megkérdeztem, miért hordja. Azt felelte, hogy a katolikus egyetemen, ahova jár, éppen a „Sokféle-ség hete” rendezvényen vett részt.

- Azon a véleményen vagyok - mondta -, hogy az embereket egyszerűen hagynunk kellene, higgyék azt, amit hinni *szeretnének*, és fel kellene már hagyni azzal, hogy mi akarjuk megmondani nekik, mit *kell* hinniük.

- Feltehetek egy személyes kérdést? – folytattam a társalgást. – Te homoszexuális vagy?

- Nem – felelte.

- Akkor miért hordod ezt a szalagot?

Erre csak azt ismételte, hogy az embereket hagyni kell, higgyék azt, amit hinni szeretnének.

Ez tökéletes bevezető volt az abszolút igazság kontra relatív igazság témához. (Ezt a 10. fejezetben tárgyaljuk.) Amikor 20 perc múlva a hangosbemondó felszólított a beszállásra, így búcsúzott tőlem:

- Nagyon köszönöm ezt a beszélgetést az abszolút igazság kontra relatív igazság témáról.

Adtam neki egy könyvecskét búcsúzóul.

Ez ismét nagyszerű alkalom volt Isten igazságait továbbadni, és az alkalmat az szolgálhatta, amit a személy magán viselt.

Amikor Miami-ban voltam, egyik kollégámmal elmentem egy bárba. A pult mögött egy fiatal lány állt. Néhány tetoválás volt a nyakán, és én megkérdeztem tőle, mit jelentenek. Elmondta, hogy ezek egyiptomi szimbólumok, az egyik a Földet, a másik az örökkévalóságot szimbolizálja.

Ez jó kezdet volt egy tízperces beszélgetéshez. A lány arról beszélt, hogy életének azon a pontján van, amikor valóban keres. Azt szerettem volna, hogy elolvasson egy bizonyos könyvet, ezért adtam neki 10 dollárt, hogy meg tudja venni, majd elkészöntem tőle. Amikor a barátommal kint voltunk, megkérdezte tőlem:

- Márk, láttad a szemét, ahogy utánad nézett?

- Bruce, megfordultam, *nem* láttam semmit.

- A csodálkozástól óriási szemekkel nézett utánad.

Valószínűleg nem tudta elhinni, hogy egy vendég azzal tölti az idejét, hogy az evangéliumról beszéljen vele, sőt, még 10 dollárt is ad neki, hogy egy könyvet megvegyen. A pénzzel azt tehetett, amit akart. Ám az a fontos, hogy a szavakat tettek kövessék, ha hitről van szó.

„Szeretne a mennybe jutni?”

Ez nagyszerű kérdés, mert mindenki igennel felel rá, vagy azt mondja:

- Létezik egyáltalán a menny?

Aztán kérdezhetsz tovább:

- Tudja, hogyan juthat oda? Megmutathatom önnek az odavezető utat?

E kérdések után már beszélhetsz is az evangéliumról.

Amikor egy norvég férfival beszélgettem, megkérdeztem tőle:

- Szeretne ön a mennybe jutni?

- Természetesen - felelte.

- Tudja-e, hogy juthat oda?

- Fogalmam sincs - volt a felelet.

És azt tudja, hogyan jut vissza Norvégiába?

- Igen, beülök egy autóba, elmegyek a reptérre, felszállok egy gépre, Norvégiába repülök, aztán beszállok az autómba, és hazahajtok.

- Ez tehát rendben van, de azt nem tudja, hogyan mehet a mennybe?

- Nem.

- Szerencsés napja van, mert én tudom, hogy juthat oda.

*Indulj el hitben,
és mutass rá valakinek az egyedüli útra, amely a mennybe vezet: Jézusra!
Ez egy imára adott válasz is lehet.*

Tulajdonképpen én nem hiszek a szerencsében. Én a mindenható Isten vezető kezében hiszek. Azonban nem lehetséges, hogy a mai nap egy szerencsés nap valaki számára, aki egy bevásárlóközpontba vagy a munkába akar menni, de akihez az univerzum Istene elküldött téged, hogy információkat adj neki az örökkévalóságról, amelyekre sürgősen szüksége van?

Indulj el hitben, és mutass rá valakinek az egyedüli útra, amely a mennybe vezet: Jézusra! Ez egy imára adott válasz is lehet.

„Mi a legfontosabb ezen a világon az ön számára? Mit gondol, halála napján mi lesz a legfontosabb?”

Ez egy másik fantasztikus kérdés a körkérdeses módszerben. Megmutatja, mi a fontos az embereknek az életben. Az első kérdésre általában ilyen válaszokat kapsz: a pénz, a család, az egészség stb. Megdöbbenő, hogy a második kérdésre is gyakran ugyanazt a választ adják, mint az elsőre.

Az egyik reptéren egy férfi mellett ültem, és megkérdeztem tőle, segítségemre lenne-e egy projektben. Barátságosan beleegyezett. Ekkor feltettem neki a kérdést:

- Mi a legfontosabb az ön számára ezen a világon?

Nagyon általános feleletet adott:

- A családom.

Ezután folytattam:

– Halála napján mi lesz a legfontosabb?

A válasz ugyanaz volt:

– A családom.

Ekkor megkérdeztem tőle, hogy gondolja ezt.

– Remélem, elég pénzt hagyok hátra a családomnak – magyarázta –, amiből megélhetnek, ha én már nem leszek itt.

– Nem az lenne a legfontosabb kérdés – válaszoltam –, hogy hova megy ön és a családja, amikor ezt a világot elhagyják?

– Erről még nem gondolkodtam – felelte.

Nagyszerű beszélgetést folytattunk, mert ez a kérdés alkalmat adott az örökkévaló dolgok bemutatására.

Használj szimbólumokat, hasonlatokat a szemléltetéshez!

Ha hitetlenekkel beszélgetsz, hasznos lehet a szellemi fogalmakról úgy beszélni, hogy képeket használsz a szemléltetéshez. Amikor valakivel a bűnről, a bűnvallásról, Jézus véréről beszélgetek, ezt a következő szituációval illusztrálom:

– Képzeld el, hogy egy biztonsági címke van a nadrágján, és elhagyja az áruházat. Mi történik?

Ha a személy azt válaszolja, hogy megszólal a riasztó, így folytathatom:

– Pontosan. Most képzeld el azt, hogy a mennybe akar bemenni. A menny kapuin megszólalnak a riasztók. Mit gondolsz, mi indítja be a szenzorokat?

– A bűneim.

– Így van, amikor ön a Földet elhagyja, a bűnei megszólaltatják a riasztót. És ha Krisztus vére megtisztítja önt minden bűnétől, be tud menni ezen a kapun?

A megkérdezett ilyen esetben mindig igennel felel egy széles mosoly kíséretében. Ugyanis legtöbbször átéltek már olyan esetet, amikor az áruházban megszólalt a riasztó, és senki sem vállalta, hogy ő az, aki beindította.

Természetesen, az örökkévalóságban senki sem akarja ezt átélni. Az emberek jól megértik ezt a hasonlatot.

Amikor egy bevásárlóközpontban egy fiatalnak bizonyítást tettem, az volt a benyomásom, hogy a kereszt semmit sem mond neki. Az egyik kirakatban megláttam egy hirdetést, amely a kiárusításra hívta fel a figyelmet. Megkérdeztem a fiútól:

- Ha kedvenc áruházad kiárusítást tartana, és minden ruhadarabot 50%-os kedvezménnyel adna, vásárolnál valamit?

- Még szép! - felelte.

- És ha a kedvezmény 99%-os lenne?

- Akkor nemcsak magamnak, hanem a barátaimnak is vásárolnék. (Azt elhiszem, mert akkor minden kb. 50 centbe kerülne.)

- Ha a 99%-os kedvezményt olyan örömmel elfogadnád, akkor miért nem fogadod el bűneid 100%-os elengedését, múltbeli, mostani és jövőbeli bűneidét, Jézus Krisztus megtisztító vére által?

Láttam, hogy végre felfogta.

Ez szó szerint a legjobb ajánlat az egész univerzumban. Mutasd ezt be ily módon az embereknek. Mindenkinek van egy kedvenc üzlete. Jézus megváltói műve a legjobb, ami az univerzum történetében valaha is végbement. Gondoskodj arról, hogy az emberek ezt megtudják!

A következő fejezetben arról lesz szó, milyen módon lehet az evangéliumot úgy bemutatni, hogy a hitetlenek megértsék. Imádkozó szívvel olvasd a következő fejezetet, és gondold végig, hogyan tegyél a hitedről vallást!

NYOLCADIK FEJEZET

„VÉTKES!”

„Köszönjük meg Istennek, ha a törvény úgy működik, hogy a bűnös önbizalmát elveszi. Ha a leprás eljut arra a felismerésre, hogy gyógyíthatatlan, óriási lépést tett az isteni Megmentő felé, mert egyedül Ő képes meggyógyítani. Ez a törvény célja azoknak az embereknek az életében, akiket Isten meg akar menteni.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Ez a fejezet rendkívül fontos tanácsadó, ha tovább akarsz adni hitedet. Az itt olvasható információk segítenek a hitetlenekkel megértetni, hogy szükségük van a Megváltóra.

Ha bizonyosságot teszel hitedről, három dologra kell figyelned, amelyeket minden beszélgetésben meg kell említened. Ezek a bűn, a megbocsátás és a kereszt. Ha nem magyarázod el, mi a bűn, az emberek nem fogják megérteni, hogy megmentőre van szükségük. Ha csak Jézusról beszélsz anélkül, hogy a bűn fogalmát is tisztáznád, Jézus csak olyan valósi személyiségként tűnik fel, mint Mohamed vagy Buddha, így az emberek nem fogják megérteni, miért Jézus az egyedüli válasz, és miért van szükségük Őrá.

A legtöbb hívő a Róma 3,23-at idézi, amikor a bűnről beszél: Mert „mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének.” Ahhoz, hogy a hitetlenek megértsék ezt az igeverset, meg kell nekik magyarázni a „vétkezett”, a „vétek” fogalmát. A *vétek vagy bűn* fogalmát jelölő görög szó eredetileg a nyilazással kapcsolatos, és jelentése: „elvéteni a célt”. Van egy bizonyos norma, mérték, amit elvétettél. Képzeld el egy céltábla fekete középpontját. Ha egy nyíllal célba veszed ezt a pontot, és elvéted, eltévesztetted a célt: ez a vétek!

Hogy érthetőbben fogalmazzunk: A hitetleneknek ismerniük kell a célt ahhoz, hogy tudják, eltalálták-e, vagy elvétették. Az egyik legjobb módszer a bibliai fogalmak megértésében, ha a Bibliát magával a Bibliával magyarázzuk. A magyarázat ott van a Bibliában, nincs szükségünk valaki más véleményére. Ezért ismernünk kell a mindenható Isten Szavát minden másnál jobban. Így a Róma 3,23 megértéséhez egyszerűen el kell olvasnunk az előző verseket. Ott megtaláljuk a választ.

A Róma 3,19-20-ban ezt olvassuk: „Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azt a törvény alatt élőknek mondja, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világot Isten ítélje meg. Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem Őelőtte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.”

A törvény rendkívül fontos: Nemcsak elnémítja minden ember száját (visszatartja az embereket attól, hogy önmagukat igazolják), hanem azt is megmutatja, hogy Isten előtt bűnösök. A törvény vezet a bűn felismerésére. Tehát ahhoz, hogy megértsük, mi a bűn, tudnunk kell, mi ez a törvény.

A Zsoltárok 19,8 ezt írja: „Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti (vagy helyreállítja) a lelket. Az ÚR intó szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt.” A törvény tehát tökéletes, és megújítja a lelket. Mi hát a törvény?

Az 1János 3,4-ben ez áll: „Aki bűnt cselekszik, törvénszegést követ el, mert a bűn törvénszegés.” Tehát a törvénszegés bűn. A megfajtás döntő kulcsa a Róma 7,7-ben található: „Mit mondjunk tehát? A törvény bűn? Szó sincs róla! Viszont a bűnt nem ismerném, ha nem ismertem volna meg a törvényt által, és a kívánságot sem ismerném, ha a törvény nem mondaná: »Ne kívánd!«”

A törvény azt mondja: „Ne kívánd!” Tulajdonképpen miféle törvény ez? Ez a Tízparancsolat utolsó parancsolata. Ahhoz, hogy tudjuk, mi a bűn, tudnunk kell, mi a Tízparancsolat.

A Tízparancsolat

A Tízparancsolatot megtaláljuk a 2Mózes 20-ban, valamint az 5Mózes 5-ben. Nagy a jelentősége, ha Isten kétszer is említi a Szentírásban. Vessünk egy pillantást ezekre a parancsolatokra (2Móz 20,3-10).

1. „Ne legyen más istened rajtam kívül!” (3. v.)

Ez azt jelenti, hogy minden érdeklődésed, vonzalmad középpontjában Istennek kell állnia. A gazdag ifjú Istene a pénz volt. A te

vonzalmad, rokonszenved tárgya ki vagy mi? Kire vagy mire gondolsz napközben, és ha lefekszel?

2. *„Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a Földön, vagy a föld alatt a vízben vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, feltűn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiaikat is harmad- és negyedézig, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezerézig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat” (4-6. v.)*
A Biblia klasszikus faragott képe, az „istenszobor”, az aranyborjú, jóllehet egy bálvány nem mindig kézzelfogható tárgy. Az emberek akkor is bálványt készítenek, amikor olyan istent képzelnek el, aki nekik megfelel. Nemrég beszéltem egy fiatal lánnyal, aki azt állította, hogy ő keresztyén. Azt mondta, az az isten, akiben ő hisz, nem teremtett poklot. De ez nem a Biblia Istene. Az ő istene nem létezik. Sok ember olyan istent kíván magának, aki nem adott törvényeket. De ilyen isten sem létezik.
3. *„Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!” (7. v.)*
Nem hihetetlen, hogy a Sátán az univerzum legszentebb nevét olyan névvé változtatta, amelyet könnyelműen, sőt néha átkozódva használnak?
4. *„Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt!” (8. v.)*
Amit ezen értesz – „a sabbath megszentelését” –, megszegted te is, éppen úgy, mint annyian mások.
5. *„Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!” (12. v.)*
Ez egy feltétel nélküli kijelentés. Nem azt jelenti, hogy a szüleidet csak akkor kell tisztelned, ha megengedik, hogy azt tedd, amit akarsz, vagy ha azt gondolod, hogy érdemesek rá.
A szülőket azért kell tisztelni, mert ők a szülők. Ennek a parancsolatnak semmi köze az érdemhez, egyszerűen a gyerekek engedelmességét írja elő a szülőkkel szemben.

6. „*Ne ölj!*” (13. v.)
Héberül ennek jelentése „gyilkolni”, és nem „ölni”. Isten nagyon egyszerűen fogalmazta meg ezt a parancsolatot. Az abortuszt szeretjük „kiútnak” tekinteni, noha gyilkolás. Ártatlan életet vesznek el általa. Jézus a *Hegyi beszédben* azt mondja: „Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! – méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! – méltó a gyehezza tüzére” (Mt 5,21-22).
7. „*Ne paráználkodj!*” (14. v.)
A *Hegyi beszédben* Jézus azt mondja, hogy aki asszonyra tekint gonosz kívánsággal, már paráználkodott azzal a szívében (Mt 5,27-28). Isten a szándékot is komolyan veszi, ha mi nem is tekintjük annak.
8. „*Ne lopj!*” (15. v.)
A lopás, az lopás! Függetlenül az eltulajdonított értéktől. Hogy egy kis dolgot vagy valami nagyot lopsz el, Isten szemében ugyanúgy lopásnak számít. Ha tesztírás közben egy helyes választ másolsz le a melletted ülő dolgozatáról, vagy a munkaadód idejét lopod, ugyanúgy lopásnak számít.
9. „*Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!*” (16. v.)
Isten szemében a hazugság bűn. Ő mondta: „Megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket” (Jn 8,32). Kis hazugság, nagy hazugság, kegyes hazugság, Isten szemében egyformán hazugság.
10. „*Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!*” (17. v.)
Előbb megkívánjuk, aztán ellopjuk. A megkívánást követi a házasságtörés. A kívánság nyitja meg a bűn előtt a zsilipet.

Miután áttekintettük a Tízparancsolatot, talán arra gondolunk, hogy nem vagyunk mi azért olyan rosszak, ha néhányat közülük megszegünk. Lehet, most elvétettük a célt, de legközelebb majd jobban igyekszünk. A Biblia ellenben kijelenti: „Mert aki valamennyi törvényt megtartja, de akár csak egy ellen is vét, az valamennyi ellen vétkezett” (Jak 2,10).

Ha csak egy parancsolat ellen is vétkeztünk, olyan, mintha mind ellen vétettünk volna. Ez nagyon magas mérce, amelynek meg kellene felelnünk.

Ehhez mérten Adolf Hitler, Jack the Ripper, Osama bin Laden, Billy Graham, Teréz anya, te és én, mind egyformán vétkesek vagyunk. Így mindnyájan az örök kínok helyére kerülnénk, ha Isten nem talált volna egy utat arra, hogy minden bűnünk eltöröltessék.

A 4Mózes 32,23 figyelmeztet bennünket: „De ha nem így cselekesztek, vétkeztek az ÚR ellen. Tudjátok meg, hogy utolér benneteket vétkeitek büntetése.” Megpróbáljuk néha bűneinket jó cselekedetekkel palástolni, de nem kerülhetjük el vétkeink büntetését azon a napon, amikor a mindenható Isten trónja előtt állunk.

Van-e valamilyen kiút ebből a vigasztalan valóságból, vagy e törvény alapján elkárhozunk? Igen, van remény! Ez a remény Isten Fián és az Ő vérén nyugszik.

Miután áttekintettük a Tízparancsolatot, talán arra gondolunk, hogy nem vagyunk mi azért olyan rosszak, ha néhányat közülük megszegünk.

A nevelőnk

A Galata 3,24 elmagyarázza, hogy „a törvény nevelőnk volt Krisztusig, hogy hit által igazuljunk meg”. Ez tehát a törvény célja: közvetlenül Jézushoz visz bennünket. Az emberek megpróbálnak cselekedeteik által igazulni, de a törvény Jézushoz vezet, úgyhogy csak hit által igazulhatunk meg, nem cselekedetek által.

A görög nyelv nagyon szemléletes. A Galata 3,24-ben olvasható „nevelő” szó olyan valakit jelent, aki a gyermeket elkíséri az iskolába, hogy biztos legyen benne, valóban megérkezett-e. Látod, hogy működik a törvény? Közvetlenül elkísér a kereszthez, és éppen oda akarunk jutni abban a beszélgetésben, amelyben bizonyosságot teszünk.

Amikor egy lelkész prédikációját hallgattam, aki a reklámszakmában dolgozott, egy kijelentés különösen felkeltette figyelmemet:

„A gazdasági életben – magyarázta – a reklámszakemberek soha nem beszélnek arról, hogy az ő termékük miért jobb, mint a konkurenciáé. Ehelyett igyekeznek úgy felkelteni termékük iránt az érdeklődést, hogy az emberek azt *akarják* megvenni. Miért állítanak az autó mellé egy vonzó nőt? Megpróbálják kívánságot felkelteni a termékük iránt, hogy azt vásárolj meg.”

Világossá vált számomra, hogy ez valami hasonlót fejez ki ahhoz, amit Isten törvénye, a Tízparancsolat egy bűnössel tesz. Amikor a törvény segít a bűnösnek személyes vétkét a szent és igazságos Isten előtt beismerni, kívánságot ébreszt bennük valami után, ami bűneiktől megszabadíthatja őket. Így vágyakoznak Jézus és az Ő megtisztító vére után.

A Róma 2,15-16 olyan emberekről beszél, akiknek „a törvény cselekedete be van írva a szívükbe. Erről lelkiismeretük és egymást vádló vagy éppen védő gondolataik együtt tanúskodnak majd azon a napon, amelyen megítéli Isten az emberek rejtett gondolatait az én evangéliumom szerint Krisztus Jézus által”.

Itt világosan az áll, hogy Isten az Ő törvényét az emberek szívébe írta, erről lelkiismeretük tanúskodik. A lelkiismeret tulajdonképpen a „lélek ismeretét, megismerő képességét” jelenti, amit Isten minden ember tudatába behelyezett, így a hitetlen ember is tudatában van bűneinek.

Ha mi hívő emberek bizonyoságot teszünk hitünkéről, és közben beszédpartnerünkkel átvesszük a Tízparancsolatot, segíthetünk lelkiismeretük felébresztésében, és akkor felismerik, hogy szükségük van a keresztre.

Egyik alkalommal egy keresztyén egyetemen szolgáltam, és arra vártam, hogy sorra kerüljek az előadásommal. Még az egyetem egyik misszionáriusának videóját nézték, aki Pápua Új-Guineában dolgozott. A misszionárius arról beszélt, hogy ott az emberek nem ismerik az írást, mindent szóban adnak tovább. Érdekes módon volt egy magatartás kódexük, ami szerint éltek. Egyik szabályuk az volt, hogy nem érinthették meg felebarátjuk feleségét.

Ez a hetedik parancsolatnak felelt meg. Egy másik szabály megtiltotta a másik tulajdonának elsajátítását. Ez a nyolcadik parancsolat, amelyik megtiltja a lopást. Aztán olyan szabályuk is volt, amelyik megtiltotta a gyilkosságot, és azt, hogy másokról hamis dolgot állítsanak. Írni nem tudtak, de Isten törvénye a szívükbe volt írva, és különbséget tudtak tenni a jó és a rossz között.

Gyakorlati tanácsok

Mindazt, amit a bűnről tudunk, hogyan alkalmazhatjuk egy gyakorlati beszélgetésben? Tulajdonképpen nagyon egyszerűen. Az egyik vasárnap reggel, amikor Hilton Head (Dél-Karolina) egyik templomában prédikáltam, azt a feladatot adtam, hogy mindenki beszéljen hitéről valakivel, mielőtt este visszajön az istentiszteletre.¹⁵ Ha én egy feladatot adok, magam is elvégzem azt. Szállásomra hajtva észrevettem egy gördeszkás férfit. Szívesen beszélgetek gördeszkásokkal, ritkán akad köztük keresztyén, és nyitottak a beszélgetésre. Mindig azzal kezdem, hogy megkérem, mutassa be legjobb gördeszkás trükkjét. Ezt szívesen megteszik, így kialakul egy barátságos kapcsolat, mielőtt a beszélgetést elkezdenénk.

Ez a 18 éves fiatalember főiskolás volt. Miután pár percig beszélgettünk, megkérdeztem tőle:

- Feltehetek neked egy érdekes kérdést?
- Csak nyugodtan – felelte.
- Meg vagy-e arról győződve, hogy a mennybe jutnál, ha ma éjjel meghalnál?
- Igen – felelte azonnal.
- Honnan tudod?
- Én egy meglehetősen rendes gyerek vagyok.
- Isten adott nekünk egy mércét, hogy megállapíthassuk, milyen jók vagyunk – magyaráztam. – Ez a *Tízparancsolat*. Hallottál róla?
- Igen.
- Jó, akkor lássuk, hogy felelsz meg neki. Hazudtál már?
- Igen.
- Akkor mi vagy?
- Hazug – válaszolta.
- Úgy van. Loptál-e már valamit?
- Igen.
- Akkor mi lett belőled?
- Tolvaj.
- Megkívántál-e már valakit a szívedben?
- Természetesen.

¹⁵ Sok amerikai templomban este is vannak istentiszteletek. (A szerk. megj.)

– Jézus azt mondta, hogy az paráznság. Nos, te magad ismerted be, hogy hazug, tolvaj, parázna vagy. Ez pedig már nem hangzik olyan jól, ahogy pár perce magadról állítottad.

Szótlanul lehajtotta a fejét. Isten mércéje szerint már egyáltalán nem volt olyan jó. Senki sem az. Amikor aztán a keresztről beszéltem neki, annak jelentősége hirtelen értelmet nyert számára.

Az egyik legnagyobb hazugság, amivel a Sátán megtéveszti az embereket, hogy az ítélet napján Isten elég jóknak találja majd őket.

Az egyik legnagyobb hazugság, amivel a Sátán megtéveszti az embereket, hogy az ítélet napján Isten elég jóknak találja majd őket. Ha átsegítenek egy időt asszonyt az utcán, egy pár eurót dobnak a perselybe, a leggondozottabb kertjük van a környéken stb., már azt hiszik, hogy minden rendben lesz Isten ítélőszéke előtt. Felismered, hogyan működik a törvény, hogy éppen ezeket a hazugságokat leleplezze?

Nemrég megnéztem a *Ryan közlegény megmentése* című film egy részét. A film végén Ryan, aki átélte a második világháború csatáit, már idősebb férfi. Mivel teljesítette egy haladkló katonának adott ígéretét, igazolva akarta látni, hogy ő jó ember, és a feleségét kérte ennek megerősítésére: „Mondd, hogy jó életem volt! Mondd, hogy jó ember vagyok!”

A probléma csak az, hogy a feleségétől kért igazolást. A másik ember nem tudja megítélni, hogy elég jók vagyunk-e.

A Biblia nyomatékosan kijelenti, hogy Isten elé kell állnunk, nem valaki más elé, amikor meghalunk (Róm 2,16; 2Kor 5,10; Jel 20,11-15). Csak Isten ítélete számít, az Ő mércéje szerint mindnyájan nagy bajban vagyunk, és kétségbeesett helyzetünkben sürgősen Megváltóra van szükségünk. Milyen csodálatos tudni, hogy Isten adott egy Megváltót, aki mindenki számára elérhető, ha valóban akarja!

Egy „Kérdezz–felelek!” játék

Egyik nap Coloradóból repültem vissza Atlantába. Előző nap mindig imádkozom azért a személyért, aki mellettem fog ülni a gépen. Ezért már tudom, hogy egy Isten által rendelt találkozás lesz. Minden, amit ezután tennem kell, csak annyi, hogy felteszek néhány kérdést, hogy lássam, miért ültette Isten azt a személyt mellém. Voltak emberek, akik elmondták, hogy átjelentkeztek erre az útra, hogy ezen a helyen ülhessenek.

Egy nő ült egy széssel arrébb, az üres széken közöttünk a dolgai voltak. Átpillantottam rá, és észrevettem egy DMB plakátot sok autogrammal. A DMB egy fiatalok körében népszerű együttes nevének a betűjele: „Dave Matthews Band”. Megkérdeztem a nőtől, miről szól a plakát, erre elmondta, hogy előző este az együttes koncertjén volt Denverben. 70 000 ember vett részt a koncerten. Micsoda tömeg! Imádkozz egy olyan napért, amikor 70 000 ember jön össze egy istentiszteletre – és nemcsak akkor, ha Billy Graham¹⁶ érkezik a városba!

Amikor megkérdeztem, hogy jutott az autogramokhoz, azt válaszolta:

– Én disc-jockey vagyok Baltimore egyik rock-klubjában, így bemehettem a színpad mögé.

Látszott, hogy nagyon büszke a szerzeményére. Miután egy ideig beszélgettünk, megkérdeztem tőle:

– Feltehetek önnek egy érdekes kérdést?

– Természetesen – felelte.

– Mit gondol, mit talál a másik oldalon, amikor meghal?

– Szeretem ezt a kérdést – válaszolta. – Lutheránusként nőttem fel, ezért hiszem, hogy létezik a mennyország és a pokol, de nemrég a reinkarnációval foglalkoztam.

Így aztán beszélgettünk egy kicsit a reinkarnációról.

– A Biblia tehát, ami igaz, azt közli velünk, hogy létezik a menny és a pokol – állapítottam meg aztán. – Hova kerülne ön, ha meghalna?

– Ó, én feltétlenül a mennybe jutok – válaszolta magabiztosan.

– Honnan tudja ilyen biztosan?

– Onnan, hogy én jó ember vagyok – hangzott a válasz.

Megdöbentő, mennyi gonoszság van a világon, pedig minden ember, akivel találkozom, olyan „jó ember”.

– Isten adott nekünk egy mértéket – folytattam –, amely megmutatja, milyen jók vagyunk. Ez a mérték a Tízparancsolat. Nézzük meg, ön hogy felel meg ennek a mértéknek.

Izgatottan beleegyezett. Olyan volt, mint egy „Kérdezz-felelek!” játék, kíváncsi volt, tud-e a kérdésekre válaszolni.

– Hazudott-e már? – tettem fel az első kérdést.

– Igen.

– Akkor ön mi?

¹⁶ Billy Graham (1918, Észak-Karolina), amerikai lelkész, ébredés-prédikátor (szerk. megj.).

- Bűnös – felelte kissé arrogánsan, mintha büszke lenne rá.
- Nem – mondtam –, pontosabban mivé tette ez önt?
- Hirtelen lehajtotta a fejét, nem akart rám nézni. A reakciója azt bizonyította, hogy Isten törvénye a szívünkbe van írva. Lehajtott fejjel mondta:
 - Én nem akarom megmondani.
 - Nyugodtan megmondhatja – biztattam –, én is megtettem.
 - Hazuggá – felelte aztán.
 - Lopott már? – kérdeztem tovább.
 - Igen – válaszolta újra felemelt fejjel.
 - Eszerint mi ön?
 - Tolvaj.
 - Megkívánt-e már valakit a szívében?
 - Igen.
 - Jézus azt mondta, az is paráznaságnak számít.
 - Kiejtette már az Úr nevét hiába?
 - Igen.
 - Az istenkáromlás.
 - Haragudott-e már valakire?
 - Természetesen.
 - Jézus azt mondta, az olyan, mintha megölt volna valakit. Tehát elismerte, hogy hazug, tolvaj, parázna, istenkáromló és gyilkos. Az ítélet napján tehát vétkesnek találtatik-e vagy sem?

Figyeld meg, én nem mondtam neki, hogy ő vétkes. Ő maga ismerte be a vétkeket. Így nem kerülök abba a helyzetbe, hogy az embereket megsértsem, amikor a Tízparancsolatot használom a bizonyásgtételnél. A hitetlenek csak azt mondják ki, amit a szívük mélyén már régen tudnak.

- Vétkes lennék – válaszolta a lány.
- Eszerint ön hova kerülne? A mennybe vagy a pokolba?
- A pokolba.

Öt perc alatt a „jó emberből” olyan valaki lett, aki a pokolba kerül. De folytattam:

- Ha az ítélet napján nem azt az ítéletet hallaná, hogy „vétkes”, hanem azt, hogy „nem vétkes”, az nem jó hír lenne-e az ön számára?
- De, igen!

Ha az emberek ezen a ponton beismerik bűneiket, alig várják, hogy az örömhírről halljanak.

Így időt szakítottam arra, hogy beszéljek veled a bűnről, a keresztről és arról, hogy mit jelenthet Jézus vére az ő számára. Nagyon érdekelt, amikor a kereszttelentőségéről beszéltem, mert más felismerte, milyen szükségben van. Ebben nincs rizikó! Sokszor, amikor megvalljuk hitünket, azonnal a válasszal akarjuk kezdeni (Jézussal), noha az emberek még a kérdést sem ismerik. Figyelj arra, hogy csak *azután* beszélj Jézusról, amikor az emberek felismerik, hogy sürgősen szükségük van Őrá. Csak azután értik meg, mit jelent Jézus kiontott vére. Ha én körbeszaladnék, és azt kiabálnám, hogy négy, négy, négy, azt hinnéd, megbolondultam. De ha előbb felteszem a kérdést, mennyi kettő meg kettő, azonnal értelmet nyer a négy. Előbb magyarázd el a problémát, aztán add meg a választ!

Az út végén elkérte a postai és az e-mail címem, hogy kapcsolatban maradhassunk. Amikor Atlantában kiszálltunk a gépből, szüksége volt útbaigazításra a következő géphez, segítettem neki. Búcsúzaskor megkérdezte:

– Megölelhetem?

Kezdetben idegenek, most már ismerősök! Én szeretettel elmondtam neki az igazságot anélkül, hogy a bűnt elhallgattam volna. Ő olyan hálás volt, és olyan jól érezte magát, hogy búcsúzól meg akart ölelni. Indulj el hitben, őszintén tégy bizonyosságot, úgy járj el, mint Jézus, akkor Isten nagyobb dolgokat mutat neked, mint amelyet valaha is el tudsz képzelni!

Valóban működik

Szívesen evangelizálok a városok kocsmanegyedeiben, különösen nyáron. Az ilyen helyeken nyüzsögnek az emberek, egyik bárból a másikba mennek, és készek a beszélgetésre. Atlanta bárnegyedében egyik vasárnap este a közvélemény-kutatási módszeremet alkalmaztam, hogy beszélgetést kezdjek egy 20 év körüli párral. Miután a lány válaszolt a kérdésekre, a fiú így szólt:

– Létezik a menny és a pokol, ha meghalok, én a mennybe jutok, mert betartom a Tízparancsolatot.

Nem tartott sokáig, míg a lényegre tértünk.

– Rendben – kezdtem –, lássuk akkor, milyen eredményt érsz el. Hazudtál már?

– Neem – volt a felelet.

Azt gondoltam: *Mi mindnyájan hazudtunk már, te pedig ezzel a válaszdal is hazudtál.* Ezért megkérdeztem:

- Hogy értsem ezt a „neem”-et?
- Csak megnyújtottam az igazságot.

Azt hitte, megfogott, de én tovább kérdeztem:

- Meddig kellett az igazságot nyújtanod, míg hazugság lett belőle?

Elvigyorodott, és beismerte:

- Rendben, már hazudtam.
- Mi lettél így? - kérdeztem.
- Hazug - jött a válasz.
- Loptál már?
- Igen.
- Tehát mi lettél?
- Tolvaj.
- Megkívántál már egy lányt a szívedben?
- Nem - felelte.

De a barátnője rámutatott, és azt mondta:

- Engem már megkívántál!

Ekkor ideges lett és szitkozódott, visszaélt az Úr nevével.

- Egy pillanat - mondtam -, most szegtél meg egy másik parancsolatot. Tehát az állás: 0:4, és még csak négy parancsolatot vizsgáltunk meg. Az ítélet napján tehát vétkes leszel, vagy nem?

Beismerte, hogy bűnös, így elképzelheted, hogyan folyt tovább a beszélgetés. A Tízparancsolatot használni valóban nagyon hatásos!

Egyik alkalommal Kansasben prédikáltam, és az istentisztelet végén előrejöttek emberek, hogy bizonyosságot tegyenek. Az egyik asszony azt mondta, hogy már 26 éve jár templomba, de most jelentheti ki először, hogy megtisztult bűneitől, és az Úr Jézust elfogadta.

A prédikációban arról beszéltem, hogyan lehet bizonyágtétel alkalomával a Tízparancsolatot felhasználni. Az asszony azt mondta, hogy eddig is tudott Jézusról, csak nem értette meg, miért van szüksége rá. A Tízparancsolat felismertette vele, hogy Isten előtt vétkes, és a kereszthez vezette.

Egy másik alkalommal a Keresztyén Atléták Egyesületének összejövételén beszéltem a Clemson Egyetemen. Itt mindig nagy öröm előadást tartani, mivel ez egy dinamikus csapat legalább 800 egyetemistával.

Amikor a Tízparancsolatról tartottam előadást, minden egyes parancsolatnál elmagyaráztam, miről is van szó, és kijelenttem, hogy mi mindnyájan megszegtünk minden egyes parancsolatot. Aztán rámutattam arra, hogyan kell a Tízparancsolatot a bizonyágtétel alkalmával használni. Az előadás után odajöttek hozzám az egyetemisták, és kérdéseket tettek fel.

Beszélgetés közben észrevettem, hogy egy fiatalember is odajött, de egy kicsit távolabb megállt. Arckifejezése azt mutatta, hogy beszélni szeretne velem. Amint tudtam, odamentem hozzá, és megkérdeztem, miben lehetek segítségére.

– Én nem vagyok tisztában Istennel – tört ki belőle.

Megkérdeztem, mire gondol.

– Itt vagyok az egyetemi kollégiumban, és semmi mást nem csinálok, csak iszom. Elegem van ebből. Amikor múlt héten a klubban voltam, akkor is annyit ittam, hogy a padlón feküdtem. Akkor Istenhez fordultam, és azt mondtam neki: „Istenem, én nem vagyok veled tisztában. Ha ma meghalok, a pokolba jutok, és azt nem akarom.”

Nos, ezután pár nappal eljött az én előadásomra, ez volt az első keresztyén rendezvény, amelyen részt vett.

– Szeretnéd megismerni Istent? – kérdeztem tőle.

– Igen, azt szeretném.

– Hazudtál-e már? – tettem fel a kérdést.

– Igen, és tudom, hogy ez nem tetszik Istennek.

Ekkor átvettem vele a Tízparancsolatot, ahogy különben szoktam, és teljesen megfeledeztem arról, hogy azelőtt 50 perccel már beszéltem róla. Beszéltünk a kereszt szerepéről, megkérdeztem, akar-e változtatni életstílusán, akar-e bűnvallást tenni, és el akarja-e Jézust fogadni személyes Megváltójának?

– Igen, azt akarom – ismételte meg minden kérdésemre.

Ha valaki kész átadni életét Jézusnak, mondd neki, hogy imádkozzék. Azoknak az embereknek, akik készek bűneiket megvallani, és Jézushoz menni, nincs arra szükségük, hogy utánad mondják az imát. Isten működik már a szívében. Ha pedig nem, akkor nem segít rajtuk, ha utánad elisméltik az ima szavait. Inkább ártana nekik. Hagyd őket egyszerűen imádkozni!

Az ima után beszélgettünk az üdvbizonyosságról. Megkérdeztem, van-e Bibliája, hogy elkezdhesse olvasni. Még nem volt neki. Így oda-

Azoknak az embereknek, akik készek bűneiket megvallani, és Jézushoz menni, nincs arra szükségük, hogy utánad mondják az imát. Isten működik már a szívükben.

szólítottam valakit az egyesülettől, és megkértem, segítsen a fiúnak Bibliát szerezni, és egy bibliatanulmányozó körhöz csatlakozni.

Néhány hónappal később megtudtam, hogy ez a fiatalember már az egész Újszövetséget elolvasta! Nagyon fontos megmutatni az embereknek, hogy elveszettek, hogy így elfogadják a megváltást.

Ha a Tízparancsolat által éred el, hogy az emberek bűnvallást tegyenek Isten előtt, akkor megragadják Jézust, és nem engedik el! És éppen ez a cél!

Az igazság bizonyítása

Egy Minnesotában tartott előadás után hazafelé utaztam. A gépen mellettem ülő férfi zenét hallgatott a CD-lejátszóján. Amikor felszálláshoz készülődtünk, kikapcsolta a lejátszót. Éltem az alkalommal, hogy beszédbe elegyedjek vele.

Megtudtam, hogy Atlantában lakik, hogy meleg, és a partnerét látogatta meg itt Minnesotában, egy egyetemi tanárt. Örültem, hogy bizonygot tehetek neki.

Miután néhány szót váltottunk, megkérdeztem tőle:

- Megengedi, hogy feltegyek egy érdekes kérdést?

- Persze.

- Mit gondol, amikor meghal, mit fog a másik oldalon találni? Véleménye szerint mi lehet a túlvilágon?

- Jó kérdés - felelte. - Nem vagyok benne biztos, de úgy gondolom, hogy semmi.

- És miből gondolja ezt?

Semmivel nem tudta ezt a véleményt alátámasztani.

- Honnan van ez az információja, hogy odaát semmi sincs?

Nem tudott semmire hivatkozni, vagy egy könyvet megemlíteni, de ez egészen tipikus probléma.

- De ön mit gondol? - kérdezett vissza.

Egy beszélgetésben ez vissza nem térő alkalom! De az emberek nem arra kíváncsiak, hogy *mit* hiszel, hanem arra, hogy *miért* hiszed azt! Hogy jutottál erre a hitre? Milyen bizonyíték alapján jutottál erre a döntésre? Ők is ilyen bizonyítékot keresnek.

Vallást tettem hitemről, hogy az igaz Isten létezik, van menny és van pokol, és ennek bizonyítékait én nagyon érdekesnek találom. Azután világos magyarázattal soroltam a bizonyítékokat Isten létezésére és a Biblia igaz voltára.

- Ön jó ügyvéd lenne - jegyezte meg -, olyan jól érvel.

Nem vitatkoztam vele, egyszerűen helyesen és logikusan bizonyítottam az elmondottak igazát. És ezt értékelte. Korábban ügyvéd volt, és élvezte, ha valaki logikus okfejtéssel magyarázott és érvelt, hogy meggyőzze, vagy legalábbis elgondolkodtassa őt. Miután bebizonyítottam a Biblia igaz voltát, azután beszéltem arról, hogy a Biblia kijelenti a menny és a pokol létezését. Ezután kérdeztem meg tőle, ő hova szeretne menni.

- Természetesen a mennybe - válaszolta.

- És tudja-e, mi szükséges ahhoz, hogy odajusson? - kérdeztem tőle.

- Valószínűleg jó embernek kell lennem.

- Isten adott nekünk egy mércét, amely megmutatja, hogy jók vagyunk-e. Nézzük meg tehát, hogy eszerint ön jó ember-e. Hazudott már?

- Igen.

Miután néhány percig a Tízparancsolatról beszélgettünk, megállapítottam:

- Nos, tehát ön tolvaj, hazug, parázna, istenkáromló, gyilkos, vajon az ítélet napján vétkesnek találtatna-e?

- Vétkesnek.

- Na, és ez a poklot jelenti, vagy a mennyországot?

- Úgy vélem, a poklot.

- Ha a „vétkes” ítéletet azon a napon „nem vétkes”-re változtathatná, örülne-e neki?

A szeme tágra nyílt, amint mondta:

- Tudom, hova akar kilyukadni!

- Nos, hova akarok kilyukadni?

Csodálkozva megismételte:

- Pontosan tudom, hova akar kilyukadni!

- Nos, hova? - kérdeztem én is újra.

- Van valami köze a J. K. monogramhoz?

Elmosolyodtam, és azt mondtam:

- Nehezebbre esik kimondani Jézus nevét?

A férfi egy baptista közösségben nőtt fel, ezért ismerte a Galata 3,24-ben megfogalmazott igazságot, hogy a törvény Jézushoz vezet. Felismer-

te, miért van szüksége Jézusra: hogy bűneiből megszabadítsa. Tudott ő Jézusról, de most értette meg, miért jött Jézus 2000 évvel ezelőtt a Földre.

A repülőút végén így szólt hozzám:

– Ön gondoskodott arról, hogy gyorsan elteljen az idő, köszönöm a nagyszerű beszélgetést.

Jelenleg túlságosan is szerette a bűneit ahhoz, hogy változtatni tudott volna, de a magot elhintettem az életében. Imádkozom, hogy egy nap viszontlássam a mennyben, vagy találkozzam vele még itt e Földön, hogy a magot megöntözhessem.

Isten Szava nem tér vissza üresen

Amikor az egyik szünidőben egy bizonyos felekezet felkínálta a lehetőséget, hogy előadást tartsak náluk, éltem az alkalommal, noha az a hír járta felőlük, hogy túlságosan liberálisak. Szombaton, a vasárnapi nagy rendezvény előtt 300 tinédzsernek tartottam előadást.

Alapvető ismereteket mondtam el a Tízparancsolatról, és arról beszéltem, hogyan alkalmazhatják a bizonyágtételben. Alighogy elmondtam a tíz parancsot, odajött hozzám egy férfi, és arra kért, engedjem, hogy a fiatalok felálljanak és kinyújtózkodjanak (a kemény padlón ültek). Majd hozzáfűzte: „Még tíz perce van.” Az órára néztem, és láttam, hogy 25 perccel kevesebbet mondott, mint amennyit eredetileg megszabtak. Most értettem meg, egyszerűen ledobtak a színpadról! Elképesztő volt látni, hogyan hatott a Tízparancsolat ezekre az emberekre.

Később megtudtam, hogy az egyik lelkész az azt mondta egy barátomnak: „Beszélned kell ezzel az alakkal. Amikor holnap rá kerül a sor, nem szabad megemlítenie a homoszexualitást. Itt vannak gyerekek, akik a két leszbikus anyjukkal együtt jöttek ide.” Az érdekes az volt, hogy én egyáltalán nem említettem a homoszexualitást, csak azt mondtam, hogy a szívben támadt kívánság már paráznaságot jelent. Ha ismertetjük Isten szent normáit, a Szent Szellem megszólítja a lelkiismeretet, úgyhogy az emberek maguk ismerik fel bűneiket.

Nem szükséges hangsúlyoznom, hogy ez nem a legjobb hétvége volt az életemben. Az előadás nem sokakat szólított meg. De „mi hitben járunk, nem látásban” (2Kor 5,7). Nem láthatunk mindent, ami szellemi területen lejátszódik. Egy hónappal később kaptam egy e-mailt az egyik ifjúsági pásztortól, aki meglátogatta a szünidei táborát. A csoportjában

volt egy fiatal, aki nehéz esetnek bizonyult; két év alatt, amit a csoportjában töltött, nem tudott hatni rá. Megkérdezte ezt a fiút, mi a véleménye az ifjúsági táborról. Azt válaszolta, hogy élete egyik legszebb élménye marad. A pásztor megkérdezte tőle:

– És mit szölsz ehhez a Mark Cahillhoz?

A fiú arca felderült, és így válaszolt:

– Ha valamire emlékszem ebből a táborból, akkor az az ő előadása. Ez volt a legjobb előadás, amit valaha is hallottam.

Ez a hétvége engem meglehetősen elcsüggesztett, de Isten működött ennek a fiúnak az életében, és el tudta őt érni. Két héttel később levelet kaptam egy lánytól, aki szintén ott volt a táborban. Ezt írta: „Kétszer halottam életemben Istent hozzám beszélni. Egyszer hetedikes koromban, és itt a táborban az ön előadása alatt.”

Gondolj arra, hogy amit látsz, az nem minden. Élj hitben, és bízzál az Úrban. Csak Őrá hallgass, senki másra! Az Úr azt ígérte, ha hűségesen továbbadod Szavát, nem tér az vissza dolgavégezetlen (Ézs 55,10-11).

A legsürgősebb tennivaló

Nézzük meg most, hogy néhány kiemelkedő személyiség, akik bátran hirdették Isten Igéjét, mit mondanak Isten törvényének, a Tízparancsolatnak az erejéről a bizonyágtétel alkalmával.

Ha pedig a Biblia íróinak és ezeknek a nagy prédikátoroknak fontos volt a törvényről prédikálni, mennyivel inkább fontos az a mi számunkra!

Dr. John Gresham Machen: „A törvény új és erőteljes hirdetése minden bizonytal korunk legsürgetőbb szükségyszerűsége. Az embereknek kevesebb problémájuk lenne az evangéliummal, ha a törvény leckéjét megtanulták volna.”

Charles Finney: „Nagyon fontos, hogy a bűnös érezze bűnét, és ne az legyen a benyomása, hogy ő sajnálatra méltó. Ne rettenj vissza attól, hogy elé tárd az isteni törvény terjedelmét, jelentőségét és alapelveinek hatalmas szigorát. Gondoskodj arról, hogy felismerje, hogyan kárhóztatja a törvény az életét, a gondolatait. Jó, ha egy bűnös Isten törvénye által elítélendő bűnösnek érzi magát – megállapítom, hogy a törvény az a norma, az egyedül igazságos norma, amely szerint lemérhető a vétkes bűne.

Az ember lelkiismeretét őszintén megkérdezve felismerheti, hogy a saját intuitív érzései igazolják, miszerint a lelkiismeret szava igaz.”

„Mivel Isten tökéletes Isten, egy tökéletes törvényt kellett adnia. A törvény nem arra való, hogy az embereket megmentse, hanem arra, hogy megítélje őket. Szeretném, hogy egész pontosan megértsd, mert azt hiszem, hogy százak és ezrek ennél a pontnál botlanak meg. Megpróbálják saját magukat megmenteni, miközben a törvényt is megpróbálják betartani. De az ember a törvény által nem tudja saját magát megmenteni. Kérdezd meg Pált, miért adatott a törvény. Ő ezt mondja: »...hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék« (Róm 3,19). A törvény befogja minden ember száját. Egy embert, aki közel áll Isten országához, arról lehet felismerni, hogy hallgat, nem akar másnak mutatkozni, mint ami.”

John MacArthur: „Minden meg nem váltott ember, akár zsidó, akár pogány, Isten törvénye alatt áll, és felelős Istennek. Végső soron a meg nem váltott embernek nincs semmilyen védekezési lehetősége, és minden vádpontban bűnös. A védekezésnek úgymond várnia kell, míg lehetősége adódik valamit mondani, mivel a mindentudó és bölcs Isten tévedhetetlenül rámutatott, hogy lehetetlen bármiféle indokot is találni a felmentésre. A hallgatás az egyetlen megfelelő válasz.”

John Wesley: „A törvény elsődleges célja a világot a bűnből kivezetni. A törvény által ismerheti fel önmagát a bűnös. A fügefalevelek lehullanak róla, és meglátja, hogy nyomorúságos, szegény, vak és meztelen. A törvény minden ponton átvezet. Felismeri, hogy semmi más, csak egy bűnös ember. Nincs semmije, amivel fizethetne. A szája 'be van fogva', és ő 'vétkesként' áll Isten előtt.

Isten szokásos módszere, hogy a törvény által ébressze rá az embereket bűnös voltukra.

Tehát a törvény legfontosabb célja az embereket a bűnből kivezetni; felkelteni azokat, akik még mindig a szakadék szélén alszanak. Isten szokásos módszere, hogy a törvény által ébressze rá az embereket bűnös voltukra.”

John Bunyan: „Az az ember, aki nem ismeri a törvény lényegét, nem ismerheti fel a bűn lényegét sem.”

Martyn Lloyd-Jones: „Azokkal az emberekkel, akik nem keresik a Megmentőt és a megmenekülést, az a problé-

ma, hogy nem értik a bűn lényegét. A törvény különleges feladata, hogy olyan értelmet és belátást adjon az embereknek, hogy felismerjék a bűnt. Ez az oka annak, hogy nagy evangelizáló prédikátorok (300 évvel ezelőtt a puritánok korában, majd 200 évvel ezelőtt Whitefield korában) mindig azzal foglalkoztak, amit ők a törvény előkészítő hatásának neveztek.”

Én örökre hálás vagyok Ray Comfortnak a *Living Waters Publications*-tól, hogy felnyitotta a szemem a Tízparancsolat helyes használatára. Ez volt az, ami a bizonyásgtételnél számomra hiányzott. Szükségem volt rá, és az Úr elküldte nekem a megfelelő időben. Ray hangfelvétele – *A pokol legjobbban őrzött titka* – valamint a könyve: *Az ébredés aranykulcsa* csodálatos források. (Megrendelheted a www.livingwaters.com címen angol nyelven.)

„Tégy bűnvallást! Térj meg!”

Ha a bűnről beszélünk, feltétlenül kell beszélünk a bűnvallásról is. Ez olyan szó, amit nem nagyon használunk bizonyásgtételkor, ez az a szó, amelyet egyes emberek egyáltalán nem is akarnak használni. Közben a Biblia több mint százszor használja a bűnvallás vagy a vele rokon értelmű szavakat. Tehát ez nagyon fontos szó, amit jól meg kell értenünk.

Keresztelő János így prédikált a pusztában: „Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3,2) Jézus ugyancsak a megtérés, a bűnbánat, a bűnvallás üzenetét hirdette. A Márk 1,14-15 arról számol be, hogy Jézus Galileába ment, ahol így beszélt az emberekhez: „Betelt az idő, elközelített Istennek országa, térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”

A Márk 6,12-ben Jézus a 12 tanítványt kettesével kiküldte az emberek közé: „A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg.”

Jézus is kiküldte tanítványait, hogy prédikálják a bűnbánatot és a megtérést, nekünk is ez a feladatunk.

A bűnvallást, bűnbánatot jelentő görög szó jelentése: „gondold újra”, vagy „gondold meg”. Dr. Spiros Zodhiates *The Complete Word Study New Testament* (Teljes újszövetségi szótanulmány) című műve szerint a „bűnbánatot tartani, bűnvallást tenni” szavakra a görög legtöbbször a *metanoéo* szót használja. Ennek jelentése:

„...megbánással bűnvallást tenni, amelyet a szív Istenhez való őszinte odafordulása követ... A gondolkodás irányváltását jelenti a visszatekintés következményeként, megbánást fejez ki az addig bejárt út miatt, és bölcsebb látásmódot ad a múltat és a jövőt illetően. Nagyon fontos megkülönböztetni ezt a szót a 'metaméllomai' szótól, ez ugyanis azt jelenti, hogy valaki tetteit a következmények miatt bánja meg.”

Tehát láthatod, a bűnvallás nem azt jelenti, hogy rosszul érezzük magunkat, mert rajtakaptak, hogy valami rosszat tettünk. Az igazi bűnvallás azt jelenti, hogy megváltoztatjuk a bűnről alkotott felfogásunkat, és már nem ugyanazt tesszük, mint eddig.

A különbséget Pál magyarázza meg a 2Korintus 7,10-ben: „Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez.”

Nemrég hallottam valakit, aki egy keresztyén televízióban az ősi héber nyelvről beszélt. Azt mondta, hogy a héberben a „megtérni” szó szerint azt jelenti, hogy „leégetni a házat és sóval behinteni a földet”. Ha sőt szórsz a földre, ott nem terem semmi. Tehát, ha leég a ház és sőt hintesz a földre, hova térhetsz vissza? Sehova. Milyen szép képe ez a megtérésnek! Isten erejével úgy meg kell utálnunk a világ dolgait, mintha mindent felégetnénk, mindent hátrahagynánk. Aztán új teremtésként egy új életben járunk, szolgálva Urunkat és Megváltónkat, Jézus Krisztust.

Amikor a hitetlen embereknek bizonytságot teszek, akkor a bűnről, a bűnvallásról és a keresztről beszélek. Ha az emberek nem akarják bűneiket bevallani, vajon tényleg át akarják-e életüket adni Jézusnak? Én egyáltalán nem azt akarom mondani, hogy ha valaki keresztyén lesz, akkor már másnap tökéletes is lesz, és úgy fog tudni prédikálni, mint Billy Graham. Én azt mondom, hogy ha valakinek nem születik meg a vágy a szívében, hogy elhagyja a bűneit, akkor nem is adta át igazán a szívet a Megváltójának. A János 6,44-ben Jézus ezt mondja: „Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem.” Ha Isten valakit *Krisztushoz vonz*, akkor *Ő távol is tartja* azt a személyt a *bűneitől*.

Egyik este egy fiatalemberrel beszélgettem, akivel egy táborban találkoztam. Beszélt az életéről, és elmondta, hogy az utóbbi 30 napban kokaint használt. Miután háromnegyed órát beszélgettünk, megkérdezte:

- Nem ez a pont az, amikor ön beszélni akar velem Jézusról?
- Nem - válaszoltam.
- Nem? - nézett rám döbbenet.

Elmagyaráztam neki, hogy ő még nem készült fel Jézus befogadására, és ez nem az ő megváltásának a napja. Nem gyűlölte eléggé a bűneit ahhoz, hogy bűnvallást akarjon tenni, és nem volt kész elhagyni azokat. A világi életet túlságosan szerette. Érdekes volt, hogy ezt egyáltalán nem cáfolta. Ő nem akart ezen a napon megtérni. Még mindig drogozni akart. Keresztyén középiskolába járt, így minden helyes választ pontosan ismert. Csak a bűnvallással volt gond; nem akart megtérni.

Ha bizonyosságot teszel az emberek előtt, szánj arra időt, hogy elmagyarázd nekik, hogyan nyerhetik el a megváltást. Ez a legfontosabb döntés, amit valaha is hozhatnak, ezért ezt pontosan meg kell érteniük. Egy autót sem vásárolhatsz, iskolát sem választhatsz két perc alatt.

Amikor előadást tartok a bűnvallásról, azok sem kétperces felhívások. Ha nem mutattam meg a megváltáshoz vezető utat, akkor fel sem szólítok megtérésre. Ha viszont valaki előre jön, és a megváltásról szeretne beszélni, szívesen veszem. Ilyenkor elmagyarázom, hogy nem lehet sörözni, drogozni, házasságon kívül nemi életet élni, a szülőket semmibe venni, a teszteknél a másikéről puskázni, és aztán megváltásban részesülni, majd továbbra is az előbbieket cselekedni. A Biblia nem erről beszél. Ha egy személy újjászületik, megváltozik az élete. Elnyeri a megváltást, de ez még nem jelenti azt, hogy tökéletes lesz. Viszont megkezdődik egy megszentelődési folyamat, amely során növekedünk a hitben, hogy Krisztushoz váljunk hasonlókká. De mindenképpen szükséges, hogy a változás utáni *vágy* ott éljen a szívünkben, különben nem is történik meg a változás.

Ann Landry, aki szüntelenül imádkozott értem, az egyik e-mailben ezt írta nekem: „Ha mi, emberek Jézusra hivatkozunk, de a keresztről nem szólunk, olyan evangéliumot prédikálunk, amely nem szabadítja meg őket bűneiktől. Isten szüntelenül azt hangsúlyozza, hogy az Ő népe elkülönült, szent, jelentősen különbözik a világtól.

Ha valaki beismeri a bűneit, és azt mondja, megtért, de életstílusán nem változtat, az olyan bűnvallás, amely által nem nyeri el az örök életet. Ha Krisztus belép valaki életébe, annak az élete megváltozik! A Szent Szellem szent, és az embereket a szentség elérésére serkenti. Kérlek, kérlek, szólítsd fel az embereket bűneik bevallására!”

*Ha valaki
beismeri bűneit,
megtér,
de életstílusán
nem változtat,
az olyan
bűnvallás,
amely által nem
nyeri el az örök
életet.*

A bűnös élete alapvetően megváltozik, ha Isten Szelleme jelen van az életében. Iskolatársaim látják az életemet, és megjegyzik: „Cahill, te más lettél!”

Kissé olyan ez, mint azok az „előtte-utána” képek a fogyókúra képeken, de szellemi értelemben. Ők a régi Mark Cahillt ismerik, és a változásokat azonnal felfedezik az új életben.

Egy városi ünnepen két fiatallal beszélgettem. Miután csevegtünk egy keveset, átvettem velük a Tízparancsolatot, és elérkeztünk a *bűnvallás* témájához. Mindketten azt mondták: „Igen, én szeretnék ettől az élettől szabadulni. Elhagyom azt az életet, amelyet eddig éltem.”

Csodálkozni fogsz, milyen gyakran mondják ezt az emberek. Ezek a fiatalok ittak, drogoztak, és 17 évesen felismerték, hogy ez az élet zsákutcába vezet.

Életünk átadása

Kérlek, jól jegyezd meg, az emberek nem lesznek attól keresztyének, ha megkérik Jézust, „költözzön a szívükbe”, vagy aláírnak egy döntésről szóló lapot. Jézus jelentette ki, hogy újjá kell születnünk (Jn 3,3). A János 3,16 is világosan beszél arról, hogy hinnünk kell az Úr Jézusban. De a hit sokkal több, mint a tények elismerése. Ez egy olyan meggyőződés, amely által tökéletesen megbízunk valamiben. Sokkal több, mint csak a szánk jártatása, a szívünknek is részt kell ebben vennie.

A Róma 10,9-ben ezt olvassuk: „Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz.”

Nem elég csak kijelenteni, hogy mi nem a pokolba, hanem a mennybe szeretnénk menni. Azt kell megvallanunk, hogy Jézus az Úr! Isten lényünk teljes odaadását kéri. Én szeretem megkérdezni az emberektől, hogy átadják-e életüket Jézusnak, és ezen azt értem, hogy elismerik életük felett az Ő feltétel nélküli uralmát.

Te mit gondolsz Jézusról? Hiszel benne? Megbízol Őbenne feltétel nélkül? Higgy és bízz az Úrban teljes szíveddel, teljes értelmekkel! Jézus azt szeretné, hogy lényünk minden tulajdonságával szolgáljuk Őt, nem csak egy bizonyos neki szánt résszel. Mondhatunk bizonyágtévő szavakat, az Úr úgyszólván látja, mi van valójában mögöttük.

A 2Korintus 5,17-ben ez áll: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” Tehát nem régi éned új, nemesített kiadása vagy, hanem új teremtés Istenben! Isten nem valami ráadás az életedben. Ő tölti ki az életedet, Ő alakítja át a bűnöst, váltja meg bűneiből. Jézus nem valami bűnusz, amely az embereket a pokoltól megmenti. Ő a világ Megváltója, aki azt szeretné, ha mi elismernénk uralmát. Ő életünk minden területét tökéletesen át szeretné alakítani. Ha beismerjük bűneinket, átadjuk életünk Jézusnak, Őt tesszük életünk Urának, akkor teljesen megváltozik az életünk.

*Tehát nem
rég éned új,
nemesített
kiadása vagy,
hanem új
teremtés
Istenben!*

Kérlek, gondold meg, hogy ez valami csodálatos! Én ezt az életemet semmiért nem változtatnám meg. Én éltem a kerítés mindkét oldalán, a bűn fertőjében, és megtapasztaltam az Istennel való életet is. Mindennap látom a kettő közötti különbséget, és hálát adok Istennek, hogy a régítől megszabadított. Bűnvallást tenni teljes irányváltást jelent, a bűnös étellel való teljes leszámolást. Ezt láthatod sok keresztyén életében.

Az igazi keresztyén éhezik Isten dolgai után – a bizonyágtétel, az imádság, a Biblia tanulmányozása után. Te is hűségesen hirdeted környezetben Jézust? Felkeresed Isten ábrázatát mindennap imádságban? Olvasod mindennap az Ő Igéjét? Dwight Moody írta: „A Biblia távol tart a bűntől, de a bűn a Bibliától tart távol!”

A Józsué 1,8-ból megtudjuk, hogyan érhetünk el sikereket a keresztyén életben: „Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.”

Az Úrról folytatott beszélgetésedhez segítséget találsz a következő fejezetben, hogy kérdéseiket megválaszolhasd, és sikeres légy a bizonyágtételben.

KILENCEDIK FEJEZET

NÉGY TELITALÁLATOS KÉRDÉS

„Ha csak egyetlen férfi vagy nő létezne, aki az Úr Jézust nem szeretné, és ez a személy Szibéria legeldugottabb csücskében élne, és ahhoz, hogy megtérjen és Jézushoz jöjjön, a Föld minden hívőjének oda kellene utaznia, hogy meggyőzze ezt a személyt, és megismertesse vele az evangéliumot – minden fáradságot, munkát, költséget megérne! Ha évről évre ezrek előtt prédikálnánk, és csak egyetlen lélek térne meg, és nyerne el az üdvösséget, akkor ez az egy lélek tökéletes fizetség lenne minden munkánkért, mert egy léleknek megfizethetetlen az értéke.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Ha valakinek bizonyosságot teszünk, nagyon fontos, hogy kérdéseket tegyünk fel neki. A keresztyének gyakran elkövetik azt a hibát, hogy azonnal az evangélium bemutatásával kezdik, mielőtt még ismerkedő beszélgetést folytattak volna a megszólítottal.

Ahhoz, hogy megfelelő légkört teremtsünk a bizonyosságtételhez, fontos megtudni, *miben* hisznek az emberek, és *miért* hiszik azt, amit hisznek. Arra gondolj, hogy egy beszélgetésben nem kell mindent bebizonyítanod. Kérdezd meg a megszólított embert, mi a véleménye az örökkévalóságról és Istenről.

Az egyik eszköz, melyet hatékonyan alkalmazhatunk hitünk továbbadásában, a „négy telitalálatos kérdés” módszere. Ezek a kérdések nagyon jók. Jóllehet egyszerűek, mégis mindig gondolkodásra serkentenek.

Ezek a kérdések segítenek az embereknek felismerni, hogy saját álláspontjukat nem tudják megvédeni. Végezetül pedig szeretetteljesen közölhetjük velük a mi álláspontunkat. Figyelj arra, hogy ezeket a kérdéseket ne fegyverként használd. Ezek esetleg nevetségessé is tehetik az embereket,

ami biztosan nem fog segíteni abban, hogy elfogadják a te üzenetedet. Ezek a kérdések segítségként szolgálnak, hogy több információt szerezz. Nagyszerű lehetőséget kínálnak a tanulóknak is tanáraikkal szemben. Ha ezeket a kérdéseket óvatosan, barátságosan, szeretetteljesen tesszük fel, nagyon hatásosak, és elősegítik a megszólítottat álláspontjának bemutatásában. Vizsgáljuk meg ezért ezeket a telitalálatos kérdéseket közelebbről.

1. „Mit ért ezalatt?”

Ezzel a kérdéssel arra ösztönözöd az embereket, hogy magyarázzák meg pontosabban, amit mondtak. Minél több információd van egy ember gondolkodásmódjáról, annál jobban tudod a beszélgetést irányítani. Beszédpartnerem gyakran jelenti ki, hogy ő keresztyén. Akkor megkérdezem tőle: „Mit ért ön azon, hogy keresztyén?”

Erre a legtöbben azt válaszolják, hogy templomba járnak. A templomba járás különben már keresztyénné tesz? Természetesen, nem. Autó leszel, ha a garázsba mész? Egy keresztyénnek valóban hívő közösségbe kell járnia, de csak azáltal, nem lesz keresztyén.

A Georgia Institute of Technology-n egyik alkalommal egy fiatalemberrel beszélgettem, aki azt mondta, hogy ő keresztyén. Megkérdeztem tőle, mit ért azon, hogy keresztyén, és így válaszolt:

– Jézus Krisztus vére által eltöröltettek a bűneim, és meg vagyok váltva.

– Rendben van, fiatalember – mondtam neki. Ő tudta, mit hisz, amint nekünk, mindnyájunknak is tudnunk kellene.

Amikor valaki arról beszél, hogy ő a New Age mozgalomhoz tartozik, megkérdezem tőle: „Mit jelent ez tulajdonképpen?”

A New Age nagyon sok dolgot jelenthet: kezdve a reinkarnációtól egészen a kristályerőig és a Wicca-kultuszig. Ez a kérdés segít megtudni, hogy valójában mire gondol.

Ha valaki azt mondja, ő agnosztikus, szintén megkérdezem tőle: „Mit ért ön az agnosztikus fogalma alatt?” Egyesek ateistára gondolnak, és agnosztikust mondanak, vagy fordítva. (Az ateista tagadja, hogy van Isten, az agnosztikus nem zárja ki annak lehetőségét, hogy van Isten, de azt hiszi, hogy létezését nem lehet felismerni.) Tudd meg, mit ért a személy a fogalom alatt, akkor annak megfelelően irányíthatod a beszélgetést.

2. „Honnan tudja, hogy ez igaz?”

Az egyik leghasznosabb kérdés, amelyet feltehetsz annak, aki nézeteit kifejti, ha megkérdezed, honnan tudja, hogy a magyarázata helyes. Milyen bizonyítéka van, hogy álláspontját alátámassza?

Valaki nekem egyszer azt magyarázta, hogy Máté evangéliumának 18 szerzője van. Megkérdeztem tőle: „Honnan tudja, hogy ez így van?”

Volt valamilyen bizonyítéka, hogy álláspontját alátámassza? Egyetlenegy sem. Természetesen, Máté volt az, aki Máté evangéliumát írta, de vannak túl liberális vallásfanatikusok, akik valótlan dolgokat tanítanak a Biblia szerzőit illetően.

Amikor az emberek azt mondják, ők száz százalékgig biztosak abban, hogy a mennybe jutnak, ha ma meghalnak, megkérdezem tőlük: „Honnan tudja, hogy ez így van?”

Néhány érdekes választ fogsz kapni Jézustól elkezdve addig, hogy ők jó emberek. Ilyenkor egyszerűen vedd át velük a Tízparancsolatot.

Egy férfi, akivel beszélgetem, azt állította, hogy Jézus nem támadt fel a halottak közül. Megkérdeztem tőle, honnan tudja, hogy ez így van. A legkisebb bizonyítékot sem tudta felhozni, hogy álláspontját alátámassza. Semmit nem tudott azokról a bizonyítékokról, amelyeket aztán én soroltam fel, amelyek egyértelműen bizonyítják, hogy Jézus *valóban* a halottak közül támadt fel!

Amikor az evolúció kerül szóba, az emberek gyakran a Föld korát hozzák fel, azt mondják, hogy a Föld több milliárd éves. Akkor megkérdezem, honnan tudják ezt. Elhíheted, hogy semmilyen valódi bizonyítékuk nincs. Az egyik barátom, aki bejárta az országot, és a „teremtés kontra evolúció” témában folytatott beszélgetéseket, előadásokat, rámutatott arra, hogy a legtöbb kormeghatározási módszer a Föld nagyon fiatal korát bizonyította. Az evolucionisták különben *azt a* kormeghatározási módszert választják, amely az ő álláspontjuknak megfelel. Ez azonban nem tudományos. A kérdés: „Honnan tudja, hogy ez így van?” – segít az embereknek az igazság mélyebb vizsgálatában.

Egyik nap észrevettem három fiatalot, akik a bevásárlóközpont étkezdéjében ültek. Amikor odamentem hozzájuk, kihúztam egy széket, és leültem az asztalukhoz. Úgy néztek rám, mint egy őrültre.

– Valószínűleg még soha nem történt meg veletek, hogy egy teljesen idegen ember leül hozzátok a bevásárlóközpontban – mondtam nekik.

- Nem - válaszolták.
 - Nagyszerű, akkor most megtörtént.
 - Rendben - mondták, és beszélgetni kezdtünk. Kis idő múlva az egyik megkérdezte:
 - Ön keresztyén, ugye?
 - Igen, az vagyok.
 - És ön hisz abban, hogy a Biblia igaz?
 - Igen, hiszek benne.
 - Nem hiheti komolyan, hogy az a könyv igaz! - mondta a fiú. - Az a könyv semmi esetre sem lehet igaz! Hiszen 1611-ben Jakab király¹⁷ írta. Tehát nem lehet igaz.

Figyeld meg, azt mondta, hogy a Bibliát 1611-ben írták. Ez igaz? A legkevésbé sem! Jakab király csak lefordíttatta a Bibliát görögből és héberből angolra. A Bibliát akkor tehát csak lefordították, de megírni Kr. e. 2000 és Kr. u 100 között írták! Így megkérdeztem tőle:

- Biztos vagy abban, hogy ezt akartad mondani?

Aztán bebizonyítottam nekik, hogy amit hisznek, nem tényeken alapszik. Így komolyan figyeltek rám, és meghallgatták mindazt, amit ezután mondtam nekik.

Aztán bebizonyítottam nekik, hogy amit hisznek, nem tényeken alapszik. Így komolyan figyeltek rám, és meghallgatták mindazt, amit ezután mondtam nekik.

3. „Honnan vette az információit?”

Ezzel a kérdéssel tudomást szerzel a személy hitét megalapozó információk forrásáról. Gyakran azt tapasztalod, hogy nincs is ilyen forrás. A személy örök életét olyan valamire építette, amit nem is vizsgált meg igazán. Egy fiú arról beszélt, hogy ő a reinkarnációban hisz. Így megkérdeztem tőle, honnan vette információit a reinkarnációról.

- A szívemben úgy hiszem, hogy ez az igaz - volt a felelet.

- Előfordult már, hogy olyasmit hittél a szívedben, amiről később kiderült, hogy nem igaz?

- Igen, előfordult.

- Hát igen - mondtam -, ez meg szokott történni.

¹⁷ I. Jakab angol királyra utal. Az ő megbízásából fordították le a Bibliát először angolra, ezt Jakab király (King James) Bibliájának is nevezik. Mindmáig a legbefolyásosabb angol nyelvű fordítás (szerk. megj.).

Harminc másodpercen belül beismerte, hogy hite a reinkarnációban hamis lehet.

Ha az emberek azt mondják neked, elég jók ahhoz, hogy a mennybe jussanak, kérdezd meg őket, honnan van ez az információjuk. Sokan azt állítják, hogy az a Bibliában áll. Ekkor azt kérem tőlük, mutassák meg azt az igehelyet, amely erről szól, amit persze nem tudnak megtenni. Ekkor vedd át velük a Tízparancsolatot, hogy megmutasd nekik, mit mond a Biblia Isten mércéje szerint arról, hogy ki a jó.

4. „Mi van, ha ön téved?”

Az egyik repülőutam során úgy alakult, hogy a mellettem lévő szék üres volt, az azt követő széken pedig egy férfi ült. Előadásra készülve egy vázlatot készítettem, de néha-néha odapillantottam a férfirra, hogy mit csinál. Jegyzeteket készített egy cikkhez, amelyet olvasott: „Spiritualitás a szomszédságban” címmel. Kíváncsi voltam, miről van benne szó. A cikkben többször is előfordult a Buddha-szobor. Tudtam, nagyon érdekes lenne, ha beszédbe elegyednénk.

Azután szundított egyet, és amikor újra éber volt, beszélgetni kezdtünk. Elmondta, hogy az „Unitárius Univerzalista” közösség pásztorja, és a gyülekezetében vannak zsidók, keresztyének, buddhisták, ateisták stb. Minden vallás képviselője jelen volt az egyházában. Megkérdeztem tőle:

- Mit gondol, mi várja a túloldalom, amikor meghal?
- Valójában nem tudom - válaszolta.

Nagyszerű pásztorja lehet nyájának, ha még erre a kérdésre sem tud felelni!

Azt mondta, reménykedik a reinkarnációban, de végül is mindenki azt hihet, amit akar. Az ő egyháza a társadalmi igazságosság mellett száll síkra, közben pedig jót tesznek másokkal. Ezért úgy gondolják, bármi is legyen a túlvilág, az csak jó lehet.

De tovább folytattam a kérdezést:

- Megtörténhet-e, hogy valaki elképzeli valamit a túlvilágról, de amikor odakerül, meg kell állapítania, hogy egyáltalán nem azt találta?

- Természetesen - felelte.

- Ez így van - mondtam -, valaki azt hiszi, hogy a halállal mindennek vége, aztán tapasztalnia kell, hogy egyáltalán nem úgy van. És rájön, hogy teljesen hamis volt az elképzelése. Igaz?

Rám nézett, és csuklott, tudta, hogy most megfogtam.

- Jól mondja - válaszolta.

- Igen, és lennie kell egy helyes válasznak az örökkévalóságot illetően. Ez azt jelenti, hogy létezik egy örök igazság. És ha ez így van, akkor az öngyülekezetének tagjai nem ismerik a helyes választ az örökkévalósággal kapcsolatban. Mit akar ez ellen tenni?

- Nem szeretem ezeket a fogalmakat, amelyeket most használunk - mondta nem valami barátságos ábrázattal.

Ez nem is lepett meg. Épp abban a kényszerhelyzetben volt, hogy beismerje, helyes és téves válaszok vannak, de ő nem hitt a helyesben vagy tévesben. Ez egy nagyon fontos érv a beszélgetések során. Vagy van valami a halál után, vagy nincs. Nem lehet mindnyájunknak igaza az örökkévalóságról alkotott felfogásunkat illetően. Ha van *téves* válasz az örökkévalóságra nézve, akkor lennie kell egy *helyes*nek is.

A helyes választ nekünk kell megadnunk az embereknek.

Ezt a kérdést jól használhatod egy beszélgetés végén, hogy az emberek elgondolkodjanak döntéseik örökkévalóságot érintő következményeiről. De légy felkészülve: beszédpartnered felteszi neked ugyanazt a kérdést! Te hogy fogsz válaszolni, ha valaki megkérdezi? Te nem foghatsz mellé, ha esetleg a Jézusról mondtak nem igazak? Gondolkodtál már ezen? Láthatod, hogy itt nem lehet mindegyikötöknek igaza. A muszlimok például nem hiszik, hogy Jézus meghalt a kereszten, még kevésbé hiszik, hogy a halottak közül feltámadt, míg a keresztyén hit alapja éppen Krisztus halála és feltámadása. Tehát nem lehet mindenkinek igaza. Mi van, ha *mi* tévedünk?

Erre a kérdésre: „És mi van, ha a halál után semmi sincs?“, sok keresztyén azt felelné, hogy akkor egyszerűen a sírba helyeznék őket - és nem lenne semmi veszteni valójuk. Ez azonban nem lehet a teljes válasz erre a kérdésre. Egy fiatalember egyszer megjegyezte: „Önök a húsvéti nyúlban meg a Jézuskában hittek, én legalább éltem, a végén úgyis mindnyájunkat a sír várja.” Ő egy nagyon fontos aspektust említett: ha a Jézusról szóló történet nem lenne igaz, egész életünket csak eltékozolnánk. Olyan valakihez imádkoznánk, aki nem létezik. Reménységet ébresztenénk az

Nem lehet mindnyájunknak igaza az örökkévalóságról alkotott felfogásunkat illetően. Ha van téves válasz az örökkévalóságra nézve, akkor lennie kell egy helyesnek is.

emberekben az örökkévalóság iránt, ami nem létezne. Pál mondta: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk” (1Kor 15,17-19).

Minden embernél nyomorúságosabbak lennénk, ha Jézus csak erre az életre adott volna reményt, és nem az örökkévalóságra is. Akkor hitünk valóban hiábavaló volna, ha Krisztus nem támadt volna fel a halottak közül.

Én erre a kérdésre úgy válaszolok, hogy először elmondom az embereknek, hogy én a bizodalimat arra az egyedüli hitre helyeztem, amelyet megdönthetetlen bizonyítékok igazolnak. Ha megvizsgálasz más vallásokat, megállapíthatod, hogy ez igaz. Ugyanakkor az életem a Krisztusba vetett hit által teljesen megváltozott. Én ott voltam a kerítés mindkét oldalán: éltem bűnben is, és Jézust is szolgáltam. Ezt a mostani életemet mindennél jobban értékelem. És végül, ha a hitem téves lenne, egyszerűen meghalnék, és azzal mindennek vége lenne.

Ekkor visszaadhatod a kérdést: „Ha pedig nem önnök van igaza, akkor a poklot választja az örökkévalóság eltöltésére. Biztos abban, hogy ezt akarja?”

Természetesen a felelet az, hogy nem.

Rá kell bírunk az embereket arra, hogy elgondolkodjanak földi cselekedeteik és döntéseik következményein. Az Újszövetség kétszer annyit beszél a poklóról, mint a mennyről, ezért nem kell vonakodnunk attól, hogy a poklóról beszéljünk az emberekkel. Sőt, szeretetünkről teszünk bizonyosságot, ha törődünk azzal, hogy barátaink, vagy az idegenek, akikkel találkozunk, hova jutnak haláluk után, és nem akarjuk, hogy a pokolba jussanak.

Látod, milyen értékes ez a „négy telitalálatos kérdés”? Tedd fel gyakran, ha a hitről beszélsz az emberekkel!

TIZEDIK FEJEZET

JÓ FELELET!

„Szükséged van érvekre, hogy lelkeket nyerj meg? Nézz fel az égre, és tedd fel magadnak a kérdést, hogyan hallhatják a bűnösök majd a hárfák zenéjét és a mennyei dicsőítés hangját, ha nincs senki, aki Jézusról beszélne nekik, hisz egyedül neki van hatalma megmenteni őket. És a legjobb érv, ami létezik, Jézus sebeit felmutatni. Te vágysz arra, hogy hódolj neki, hogy koronával ékesítsd fejét, és ezt akkor teszed a legjobban, ha sok lelket nyersz meg az Ő számára. Ez az az adomány, amire vágyik, ezek azok a trófeák, melyekért harcolt, és a legszebb drágakövek is, amelyek koronáját ékesíthetik.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Egykori tanítványaim a Kolossé 4,2-6-ot a „bizonyágtétel fejezetének” nevezték. Ott ezt olvashatjuk: „Az imádkozásban legyetek kitartóak, és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni. Imádkozzatok együttal értünk is, hogy Isten nyissa meg előttünk az Ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, amely miatt most fogoly is vagyok, hogy azt hirdethessem. Bölcsen viselkedjete a kívülállók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel. Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.”

Ebben a fejezetben azzal foglalkozunk, hogyan kell mindenkinek helyesen felelnünk, hogyan magyarázzuk meg a hitetleneknek szeretettel, barátságosan, hogy mit hiszünk, és miért hisszük, amit hiszünk.

Egy férfi, akinek bizonyóságot tettem, ezekkel a szavakkal kommentálta válaszat, amit a kérdéseire adtam:

– Ön aztán alaposan utánagondolt ezeknek a dolgoknak!

– Természetesen – mondtam –, hiszen az én örök életem az Istenbe vetett hiten és bizalmon nyugszik.

A férfi arra gondolt, hogy ő sok emberrel találkozott, akik azt vallották, hogy hisznek Istenben, de nem tudták elmagyarázni, min alapszik a hitük. Olyan hívőknek kell lennünk, akik tájékozottak.

Az 1Péter 3,15-16 ad útmutatást: „Ellenben az Urat, a Krisztust tartások szentnek szívetekben, és legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységét. Ezt pedig szelíden és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyétek, hogy amivel rágalmaznak titeket, abban megszegyenüljenek azok, akik gyalázzák a ti Krisztusban való jó magatartásokat.”

Ha bizonyóságot teszel, és minden kérdésre tudod a feleletet, még nem jelenti azt, hogy az a személy azon a napon már megváltott lesz. Ne érezd úgy, hogy minden kérdésre tudnod kell a feleletet. A Szent Szellem segítségével érsz el eredményt, Ő vonzza a hitetleneket, formálja a szívüket, mi csak a magot hintjük. Azonban jegyezd meg, minél többet tudunk, és minél szilárdabb a hitünk, annál jobban tudunk segíteni a hitetleneknek, amikor az igazságot keresik. Ezért szeretnénk megvizsgálni néhány alapvető kérdést és érvet, amelyekkel a bizonyoságtétel alkalmával találkozhatasz.

„Nincs abszolút igazság.”

Gondolj arra, hogy az igazság meghatározásakor a sok lehetséges válasz közül egy a helyes. Például $2+2=4$ esetében ez az egyetlen helyes válasz, és nem az 5 vagy a 11. Csak egy személy van, aki jelenleg az Egyesült Államok elnöke – egy helyes válasz van, a többi téves lenne. Amikor az örökkévalóságról van szó, akkor is *egy* helyes válasz létezik, és több téves. Ugyanígy csak *egy* igazság van, és az a Bibliában található. Arra kell törekednünk, hogy az embereket Isten Szavának örök igazságához vezessük.

Egy fontos kijelentés, amely mind a hívőkhöz, mind a hitetlenekhez szól, így hangzik: „Nem az a fontos, hogy te mit hiszel, hanem az, hogy mi az igazság.” Az embereknek sokkal többet kell az igazságról gondolkodniuk, mint a hitről. Lehet, én azt hiszem, hogy a Föld korong alakú, de nem ez az igazság. Azt hiszem esetleg, hogy átutalsz nekem 1000 dollárt, de sajnós, nem ez az igazság. Segítenünk kell az embereknek, hogy felismerjék a különbséget aközött, amit hisznek, és ami a valóság.

Az egyik osztálytalálkozónkon készítettünk egy csoportképet. Én majdnem két méter magas vagyok, ezért a képeken mindig a hátsó sorban kell állnom.

Ez alkalommal nemcsak az utolsó sorban álltam, hanem még egy székre is fel kellett állnom, hogy a képen jól látható legyek. Ha bizonyosságot akarsz tenni, használd ki, ha a hallgatóság nem tud elmenekülni. Most Jim állt mellettem, így alkalmam nyílt, hogy beszélgessek vele.

A főiskolán népszerű futballista volt. Rolex órája és nagy aranygyűrűje arra engedett következtetni, hogy valóban sikeres. Megkérdeztem tőle, mi a helyzet szellemi élete terén.

Szellemi síkon elég érdekes felfogást képviselt. Kifejtette, hogy amit ő a szívében igaznak hisz, az igaz is. Bizonyosságtételeid során gyakran találkozol majd az abszolút igazság kontra relatív igazság koncepciójával – valaki úgy gondolja, hogy az igazság mindig az adott helyzettől függ. Ezzel szemben az egyik érv, amit használok, ez:

– Adolf Hitler Isten választott népéből hatmillió embert ölt meg. Ez a tette tehát helyes volt, mert ő a szívében meg volt győződve a helyességéről, Jim?

E ponton Jim szorítóba került. Csak három emberrel találok eddig, akik erre a kérdésre igennel válaszoltak.

Egyesek kifogynak érveikből, de nem akarják beismerni, hogy tévedtek.

– Lennie kell valamilyen abszolút igazságnak – felelte Jim. Majd megfordult, és elnézett.

Soha ne engedd, hogy egy Jézusról folytatott beszélgetés negatív benyomással érjen véget! Ő sokkal fontosabb annál.

Ezért hozzáfűztem:

– Jim, ha abszolút igazságot akarsz találni, akkor a Bibliában keresd!

Láttam a szemén, hogy a jó magot elhintettem.

Egyik este a bizonyosságtételeim után megnéztem a „Politikailag inkorrekt” című adást. A műsornak az a célja, hogy lehetőséget adjon vendégeinek véleményük kifejtésére. Ezen az estén egy nagyon konzervatív hölgy volt a vendég, és egyedülálló módon mindenkit kihozott a béketűrésből. Egyik kérdése így hangzott: „Milyen körülmények között fogadható el a nemi erőszak?” A többi vendég csak ült ott.

Gondolj bele! El tudsz képzelni egy olyan helyzetet, amikor a nemi erőszak elfogadható? Ha tehát a nemi erőszak minden ember számára minden körülmények között és minden időben megengedhetetlen, akkor

ez a kijelentés, hogy a nemi erőszak megengedhetetlen, abszolút igazság. És ha van *egy* abszolút igazság, akkor nem lehet kettő, három vagy több. Ez jó érv arra, hogy segíts az embereknek elgondolkodni, és arra a következtetésre jutni, hogy kell lennie abszolút igazságnak. Akkor a legjobb úton vagy ahhoz, hogy Isten és a Biblia igazságával kapcsolatban kifejtsd bizonyítékaidat.

„Be tudod bizonyítani, hogy van Isten?”

Ezt a kérdést rendszeresen olyan emberek teszik fel, akik abból indulnak ki, hogy a mi hitünk vakhit, és az értelem az ő oldalukon áll. Vagyis azt akarják mondani, hogy a *mi* hitünk vak, míg *az ő* hitük megalapozott. Természetesen, visszautasítom a vakhit fogalmát, hisz Isten soha nem kérte tőlünk, hogy vakon higgyünk, és soha nem is fogja kérni. A vakhit szektákba viszi az embereket. Életünk során döntéseinkhez nyomon követhető, érthető hitre van szükségünk, az ilyen hit segít az örökkévalóságra vonatkozó döntéseink meghozatalában is.

Nem nehéz bebizonyítani a hitetlen embereknek, hogy létezik Isten, annál is inkább, mert a Róma 1,19 kijelenti: „Mert ami megismerhető az Istenből, az nyilvánvaló előttük, mivel Isten nyilvánvalóvá tette számukra.” Az egyik alapvető bizonyíték Isten létezésére négy pontból áll:

1. Teremtés.
2. Tervezés (design).
3. Művészet.
4. Rend.

Egyik nap a Louisianai Állami Egyetemen, Baton Rouge-ban voltam, és a színjátszás tanárral beszélgettem.

- Be tudja bizonyítani, hogy létezik Isten? - kérdezte.

- Persze, hogy be tudom - válaszoltam. (Nagyon hatásos egy ateistának vagy agnosztikusnak a következő kérdés.)

- Ön milyen bizonyítékot talált arra, hogy nincs Isten?

Az ateisták nem tudnak erre felelni, és beismerik, hogy nincs bizonyíték a hitük megalapozására. Csupán vakhitük van. Amit ők tévesen szemünkre vetnek, éppen azt alkalmazzák saját örök rendeltetésük megalapozásánál.

Amint továbbmentünk, így magyaráztam a tanárnak:

- Minden alkalommal, amikor elővesz egy inget (vegyél valamilyen konkrét dolgot a környezetéből), tudja, hogy azt valaki előállította, megvarrta. Ha lát egy órát, tudja, hogy annak bizonyos formája, designja van. Amikor egy művészi alkotást szemlél (mutass rá valamilyen műre a környezetéből), tudja, hogy egy művész készítette. Amikor rendet tapasztal, például 20 kólásüveget egy sorban, tudja, hogy azt valaki elrendezte.

Ha az univerzumra tekint, mit lát? Teremtést, tervezést, művészetet, rendet lát. Ha a legegyszerűbb dolognak is van megalkotója, tervezője, művésze, rendet rakója, miért nem gondol arra, hogy az univerzum mögött is egy teremtő, tervező, művész és rendteremtő áll?

Ahogy továbbmentünk, hallgatott egy ideig, hisz azt, ami nyilvánvaló volt, nem tudta megcáfolni. Majd tovább beszélgettünk. Tíz perccel később, amint megérkeztünk az osztályteremhez, azt mondta:

- Még mindig ezen a teremtő, tervező, művész és rendrakó dolgon gondolkodok.

Ez olyan egyszerű, logikus volt, hogy megérintette a szívét.

A Róma 1,20-ban ezt olvassuk: „Ami ugyanis nem látható belőle: az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható. Ennélfogva nincs mentségük.” Az embereknek nincs Isten előtt mentségük, amikor azt állítják, hogy nincs elegendő bizonyíték a létezésére, mert a teremtett világ tesz bizonyosságot Teremtőjéről. Honnan tudjuk, hogy minden épületnek meg van a maga tervezője? Onnan, hogy látjuk, kézzelfoghatóan tapasztaljuk. Az épület bizonyíték a tervező létezésére. Az Univerzum pedig bizonyíték arra, hogy a Teremtő Isten létezik. Punktum.

„Honnan tudja, hogy a Biblia igaz?”

Talán ez a leggyakrabban hallott kérdés. Az emberek is tudni akarják, mint egykor Pilátus: „Mi az igazság?” (Jn 18,38). A János 17,17-ben mondja Jézus Isten Szaváról: „...a Te Igéd igazság.” Mindenesetre a Biblia minden belső információja arra utal, hogy ez Isten igaz Szava.

Ha a dolgokat ilyen módon indokolod, sokan azt vetik a szemedre, hogy körkörös érvelést, „circulus vitiosus”-t használsz. Sok keresztyén azt feleli, hogy ők úgy hiszik, ez az igaz. De gondolj arra, hogy ez nem érv, az nem döntő, amit te hiszel. Az a döntő, ami az igazság. Tehát létezik-e a Biblián kívül is bizonyíték arra, hogy a Biblia igaz? Igen, létezik.

Szeretnék itt öt pontban bizonyítékokat felsorolni arra, hogy a Biblia igaz. Miután ezeket az információkat egy csendeshéten a hallgatóság elé tártam, azt mondták, hogy ezek a legértékesebb tudnivalók közé tartoznak, melyeket valaha is hallottak.

1. *A Biblia az a könyv, amelyből a legtöbbet adnak el a világon*

Ez persze még nem jelenti azt, hogy a Biblia igaz, de mivel ebből adtak el a legtöbbet a történelem folyamán, meg kell vizsgálnunk közelebbről. Évente kb. 150 millió Bibliát nyomtatnak! Egyetlen más könyv sem ér el ekkora példányszámot. Ha az emberek időt szánnak arra, hogy Shakespeare-t vagy John Grisham-et olvassanak, miért ne olvassák a világ legnépszerűbb könyvét is? Bátorítsd őket, hogy vegyék kezükbe a Bibliát, és biztosítsd őket arról, hogy mindenképpen fognak benne igazságokat találni, ha olvassák.

2. *A Biblia az az egyedüli könyv, amely azt állítja magáról, hogy Isten írta*

Ez egy rendkívül fontos szempont. A hitetlen világ ugyanis azt tartja, hogy a Bibliát az emberek írták. De a Biblia azt állítja, hogy a szerzője maga Isten:

- „A teljes Írás Istentől ihletett...” (2Tim 3,16)
- „...mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szent Szellemtől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek” (2Pt 1,21).

Ez azt jelenti, hogy Isten a szerzője csak, mert a Biblia azt állítja? Nem, ez még valóban nem azt jelenti. Írhatnék neked egy levelet mindenféle utasítással, hogy mit kell tenned, és aláírhatnám, hogy sok szeretettel, Isten. De ez még nem jelentené azt, hogy a levelet Isten írta.

Több bizonyítékra van szükségünk. Az egyik lekipásztör elmondta, hogy a Bibliában ez a mondat: „Így szól az Úr...” – több mint 3000-szer fordul elő. A Biblia teljes bizonyossággal jelenti ki, hogy szerzője Isten, és nem ember.

Ez a két szempont felkeltheti az emberek érdeklődését. A következő három pont tartalmazza azokat a megdönthetetlen bizonyítékokat, amelyeket az emberek keresnek.

3. Történelmi bizonyítékok támasztják alá a Bibliát

Eddig még senki sem tudott egyetlen történelmi hibát sem felfedezni a Bibliában. Már ez csodálatraméltó. Ha emberek írták volna, minden bizonytalansággal felfedeznék benne történelmi pontatlanságokat, eltéréseket – de ilyenek nem találhatók benne. Hogy erről többet is megtudj, és a következő két szempontról is, ezeket a rendkívül jó, alapos könyveket ajánlom neked:

- *Bizonyítékok a keresztyén hit mellett* (Josh MacDowell, Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány);
- *A Jézus dosszié* (Lee Strobel, Harmat Kiadó);
- *A Biblia miért Isten beszéde* (Roger Brind, Evangéliumi Kiadó).

Mindhárom könyv erőteljes bizonyítékokat sorol fel arra, hogy a Biblia nem emberektől származik, hanem a mindenható Istentől. Gyakran megveszem ezeket a könyveket olyan embereknek, akik igazán keresnek.

4. A régészeti leletek a Biblia mellett szólnak

Mind a mai napig nem találtak olyan régészeti leletet Közel-Keleten, amely a Biblia ellen szólt volna. Sőt, minden újabb lelet a Biblia helyességét bizonyítja. Több mint 25 000 régészeti lelet tartanak nyilván, amelyek a Biblia személyeihez, helységeihez, eseményeihez kötődnek, és ezek közül egyik sem mond ellent a Szentírásnak. Megdöbbentő bizonyítékai ezek a Biblia hitelességének. Az említett könyvek sok idézetet és értékes információt tartalmaznak a régészeti bizonyítékokról, melyeket nem szeretnék itt megismételni.

Miután felsorolok néhány régészeti bizonyítékot, gyakran megkérdem az emberektől: „Ha hinni tud a Biblia történelmi és régészeti bizonyítékaiban, miért nem ad hitelt a szellemi részének is?” Ezen aztán sokszor elgondolkodnak.

*Több mint
25 000
régészeti leletet
tartanak nyilván,
amelyek a Biblia
személyeihez,
helységeihez,
eseményeihez
kötődnek, és
ezek közül
egyik sem
mond ellent a
Szentírásnak.*

5. *A beteljesedett próféciák a Bibliát igazolják*

Ha nincs elegendő idő a beszélgetésre, akkor ugord át az előző négy pontot, és kezd mindjárt ezzel az ötödikkel! A beteljesedett próféciák nemcsak azt bizonyítják, hogy a Biblia igaz, hanem ezek Isten létezésének is megdönthetetlen bizonyítékai.

Gyakran megkérdézem az emberektől: „Melyik az az egyetlen könyv a világon, amely több száz nagyon részletes próféciát tartalmaz?” A helyes válasz: a Biblia. És nem a mormonok könyve, de a Korán sem, a muszlimok szent könyve, és a Bhagavad Gita sem, a hinduk szent könyve.

„Ha egy könyv olyan próféciákat tartalmaz, amelyek nem teljesedtek be, mit mondhatunk arról a könyvről?” – kérdezem sokszor. A felett persze az, hogy az a könyv hamis. És úgy is van. Valaki, akivel egyszer erről beszélgettem, azt mondta, hogy azt a könyvet a zúzdába kell küldeni. Hisz az olyan könyv, amely be nem teljesedett próféciákat tartalmaz, szavahihetetlen, félrevezető.

A beszélgetések során különösen arra mutatok rá, hogy a Biblia tartalmának 25%-a leírásának idején jövőbeli eseményeket jövendölt meg. És ezeknek a próféciáknak mindegyike a legapróbb részletekig beteljesedett, kivéve azokat, amelyek Krisztus visszajövetelére vonatkoznak. Statisztikailag lehetetlen, hogy az emberek a jövőt száz százalékos pontossággal megjövendöljék. Ekkor felteszem a kérdést: „Ki az egyetlen, aki erre képes?”

Egyszer egy ateistának tettem fel ezt a kérdést, és így válaszolt: „Isten.” Pedig ő tagadta Isten létezését. De azt beismerte, hogy a jövőt egyedül Isten ismerheti!

Ha az emberek egyszer ezt beismerik, már nem térhetnek ki az igazság elől. Ekkor elmagyarázhatod, hogy a Biblia szerint – ami ugyanis igaz – létezik a menny és a pokol. Kérdezd meg, hova akarnak majd egykor menni. Végezetül vedd át velük a Tízparancsolatot, beszélj a bűnbánatról és a kereszt jelentőségéről, hogy felismerjék, szükségük van a Megváltóra.

Néha megkérdézi a személy, akinek bizonyosságot teszek, hogy meg tudnék-e néhány ilyen próféciát nevezni. Rendszerint ezt a hármat szoktam megemlíteni:

- Lukács 2,4-7: Leírja Jézus születésének körülményeit, amelyeket pontos részletességgel Mikeás, az ószövetségi próféta jövendölt (Mik 5,1). Mégpedig, hogy a Messiás Betlehemben fog meg-

születni, és nem Jeruzsálemben, sem Atlantában vagy New Yorkban. És valóban, Jézus Betlehemben született meg.

- A Zakariás 11,12-13 beszámol arról, hogy a Messiást 30 ezüstpénzért elárulják. És Júdás valóban 30 ezüstöt kapott árulásáért (Mt 26,15).
- A 22. zsoltár megjövendöli, hogy a Messiás kezét és lábát átszegezik. Ez a prófécia nagyon meggyőző, hisz 800 évvel azelőtt írták le, hogy a keresztre feszítés, mint kivégző módszer, létezett volna. És valóban átszegezték Jézus kezét és lábát (Mt 27,35).

Ezen a ponton sokan megjegyzik: „Ez igaz. Ön valóban kiismeri magát a témában.”

Keresztyének, tudjátok, mi a helyzet? Nekünk valóban ki *kellene* ismernünk magunkat a témában! Mert ha ez a helyzet, a hitetlenek elismeréssel tekintenek ránk. Ők olyan embereket keresnek, akik a Jézusba vetett hitre alapos megfontolás és meggyőződés útján jutottak, nem az ún. vakhit jellemzi őket. A Biblia igaz. Be tudod bizonyítani. Tehát ne félj ettől a kérdéstől!

Az nem körkörös érvelés, „circulus vitiosus”, ha beteljesedett prófécia-akat idézel, vagy olyanokat, amelyek napjainkban teljeseznek be (pl. Mt 24; 2Tim 3). A Biblia nem egyetlen könyv, hanem egy 66 könyvből álló gyűjtemény, amelyet kb. 40 személy jegyzett le legalább 1500 év alatt. A Biblia egyedülálló belső egysége, valamint a beteljesedett próféciaák isteni ihletettségét bizonyítják.

„Az evolúció elmélete¹⁸ nem azt mutatja-e, hogy a Bibliának nincs igaza?”

A tudományos evolúcióelmélet sok embert akadályoz abban, hogy higgyen Istenben. De ha pontosabban megvizsgáljuk, éppen a tudomány segíthet abban, hogy felismerjük, az evolúció tévút, és Isten a mindenség Teremtője. Minél többet tudsz erről a témáról, annál jobb. Én a következő érveket használom, hogy az evolúcióelméletet megkérdőjelezem:

18 Az evolúció elmélete a kozmosz, az élet, az életformák eredetét a természetes fejlődési folyamattal magyarázza.

1. Valószínűség

Képzeld el, hogy van egy poharad 20 kockával, amelyeken az ábécé egy-egy betűje áll (A, B, C stb.). Aztán dobsz, és elvárod, hogy a kockák ábécé sorrendben álljanak egymás mellett. Ennek valószínűsége $1 : 2,4 \times 10^{18}!$ És közben csak 20 kockáról van szó, amelyeknek egy bizonyos sorrendben kellene követniük egymást. Az emberi test több mint 200 csonttal rendelkezik, meddig tartana, hogy ezek a megfelelő sorrendben rendeződjenek el? Annak valószínűsége, hogy 200 dolog meghatározott sorrendben rendeződjék el, $1 : 10^{375}$. A matematikusok azt mondják, minden, ami meghaladja a 10^{50} értéket, gyakorlatilag lehetetlen.

Annak matematikai valószínűsége, hogy komplex folyamatok, mint az élet keletkezése és az élet kialakulása „a véletlen és szükségszerűség” által következzen be, gyakorlatilag nulla.

2. Fossziliák

Hogy az életformák egyetlen közös eredetből származnak, azt a fossziliáknak kellene bizonyítaniuk. Ám ilyenek nem léteznek. Átmeneti formák a különböző törzsek, osztályok és rendek között szintén nem léteznek. Ezek hiányát a „missing links” (hiányzó láncszem) problémájának nevezték. Ez vonatkozik az ember fejlődésére is. Találtak emberfossziliákat és majomfossziliákat, de mind máig nem találták meg a köztes forma, a „majomember” fossziliáját.

Amikor bizonyóságot teszek, erről részletesen beszélek. Egyszer egy olyan egyetemista lánnyal beszélgettem, aki azt állította, hogy nincs Isten, mert az evolúcióelmélet igaz. Amikor átvettem vele ezeket az érveket, tudományos szemszögből semmit nem tudott ellenük felhozni, jöllehet a főszakja az antropológia¹⁹ volt. Az evolúcióelméletet tanulmányozta, de ezeket a pontokat nem tudta megcáfolni.

Az a könyv, amely ezen a területen a legnagyobb segítségem volt, az dr. Scott Huse könyve, a címe: *The Collapse of Evolution (Az evolúció összeomlása)*²⁰. Ebből a könyvből vettem a leírt érveket is. Jegyezd meg, a tudomány hozzájárulhat ahhoz, hogy Isten nagyságát bemutasd. Ha a Bibliá-

¹⁹ Embertan.

²⁰ Csak angolul kapható. (Magyarul az evolúció témájában több könyv kapható az Evangéliumi Kiadónál.)

ból indulsz ki a tudományos adatok vizsgálatához, felfedezed, hogy azok összességükben a teremtés mellett szólnak, és nem az evolúció mellett:

- „Nem minden test egyforma, hanem más az embereké, más az állatoké, más a madaraké, és más a halaké” (1Kor 15,39).
- „Megalkotta Isten a különféle fajta földi állatokat, a különféle fajta barmokat, meg a föld mindenféle csúszómászóját. És látta Isten, hogy ez jó” (1Móz 1,25).

„Hogyhogyan Jézus az egyedüli út Istenhez? Nincs más lehetőség, hogy a mennybe jussunk?”

Társadalmunk egyre inkább pluralistává válik, az emberek azt gondolják, hogy minden hit egyenértékű, és végső soron mindenki azt hisz, amit akar. Oprah Winfrey²¹ az egyik műsorában személyes meggyőződéséről beszélt. Ő Istent egy hegy csúcsán képzelte el, és abban hisz, hogy sok út vezet hozzá a hegycsúcsra. Mehetünk a keresztyén úton, a muszlim úton, a hindu úton, a jó cselekedetek útján stb.

Ha valaki ilyen kijelentéssel áll elő, így válaszolok neki: „Ha több út lenne, hogy Istenhez jussunk, Krisztusnak, Isten Fiának meg kellett volna halnia a világ bűneieréért?” A felelet természetesen: „Nem.” Ha az emberek a zsidó úton vagy a jó cselekedetek útján maradnának és mégis a mennybe jutnának Istenhez, Jézusnak nem kellett volna a kínhalált elszenvednie a kereszten bűneinkért váltságdíjúl. Miért kellett volna meghalnia, ha arra nem lett volna szükség?

A Biblia azt mondja, hogy Jézus önként vállalta a kereszthalált. Ha Ő anélkül döntött volna úgy, hogy feláldozza életét bűneinkért, hogy arra szükség lett volna, akkor ez a tette a világtörténelem legértelmetlenebb cselekedete lett volna. Vizsgálj meg Jézus földi életét, és meglátod, hogy semmi értelmetlen vagy hiábavaló dolgot nem cselekedett. Ő büntelen, és minden, amit tett, tökéletes volt. Miért kellett volna az emberiség történelmének egyedül tökéletes életét élnie, hogy aztán az évezred legértelmetlenebb tettét vigye véghez? Az egyedüli magyarázat az, amit Ő adott: Ő az egyetlen út, amelyen a mennybe juthatunk. Ha valaki megkérdezi, miért vagy ebben olyan biztos, visszakérdezhetsz: „És ön miért olyan biztos

21 Oprah Gail Winfrey (1954. január 29., Kosciusko, Mississippi, USA) tv-bemondónő, színésznő és vállalkozó. (Wikipedia)

abban, hogy nem így van? Hagyd, hogy bizonyítsa be a nézetét. Hamar rájössz, hogy sok elkárhozó ember vakhitre épít.

Aztán elmagyarázhatod, hogy mi „újjászületünk”, amikor megvalljuk bűneinket, és befogadjuk Jézust az életünkbe. Akkor Ő a Szent Szellem által bennünk lakozik, és azzal az abszolút bizonyossággal ajándékozik meg, hogy örök életünk van.

Beszélj a Tízparancsolatról, a bűnvallásról, a keresztség jelentőségéről és arról, mit tehet értük Jézus kiontott vére. A következő igeversek segíthetnek ebben:

- „Rám figyeljetelek a Föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!” (Ézs 45,22)
- „Jézus így válaszolt: »Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam«” (Jn 14,6).
- „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2,5).
- „...és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk” (Csel 4,12).

„Én nem hiszek a pokolban, tehát nem is létezhet.”

Emlékezz vissza, mit mondtunk: nem az a fontos, hogy mi *mit hiszünk*, az a fontos, hogy *mi az igazság*. A hitelenség semmit nem változtat a valóságon. Hihetjük azt, hogy a méreg nem halálos, de attól az nagyon is halálos. Hihetjük, hogy a Föld korong alakú, de attól még nem az a valóság. Ezért mindig figyelmeztessz az embereket, hogy az igazságot keressék, és ne valami olyat, amiben hisznek.

A Biblia szerint a pokol nagyon is valóságos hely. Meg kell győznünk az embereket a pokol realitásáról, és óvni kell őket attól, hogy odajussanak.

A Biblia szerint a pokol nagyon is valóságos hely, Jézus 33-szor említi, és szörnyűségét nagyon szemléletes részletekkel ecseteli. A pokol az örök, tudatosan átélt kínok helye. Meg kell győznünk az embereket a pokol realitásáról, és óvni kell őket attól, hogy odajussanak.

„A Biblia beszél a halál utáni reinkarnációról.”

Sokan hisznek ma a reinkarnációban, mert az megfelel a korszellemnek. Ki ne akarna egy esélyt, hogy még egyszer mindent előlről kezdjen! A hinduizmusban azonban, ahonnan ered, a reinkarnáció nem valami jó dolog, hanem átok. Az embernek muszáj mindaddig a Földre visszatérnie, míg mindent helyesen nem cselekszik. A Biblia egyáltalán nem támasztja alá a reinkarnáció gondolatát. Amikor Jézus arról beszélt, hogy szükség nekünk újonnan születnünk, akkor *szellemi* újjászületésről beszélt, és nem *fizikai*ról.

Aki bizodalommal Krisztusba veti, az Isten családjába születik újjá. Mindenki, aki meghal, a két lehetséges rendeltetési hely egyikére kerül: vagy a mennyországba, vagy a pokolba. Nem fogunk visszatérni egy másik életformában a Földre. A Biblia kijelenti:

- „Mert ez a néhány esztendő eltelik, és én nem térek vissza az ösvényről, amelyen elmegyek’ (Jób 16,22).
- „És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik’ (Zsid 9,27).

„Tud-e Isten egy olyan nehéz követ teremteni, amelyet aztán maga sem bír felemelni?”

Meg tudja-e Isten az univerzum legnagyobb követ teremteni? Igen, hisz mindent Ő teremtett. Fel tudja Isten az univerzum legnagyobb követ emelni? Igen, mivel Ő mindenható. Mi tehát ennek a kérdésnek a lényege? A valóságban nincs is lényege. Ez egyszerűen olyan beugratós kérdés, amit a hitetlenek gyakran tesznek fel a hívőknek, hogy sarokba szorítsák őket.

Erre a kérdésre azt kell válaszolni, hogy nem. Egyeseket bosszanthatja, ha azt mondjuk, hogy Isten nem tud valamit megtenni. Pedig valóban vannak dolgok, amelyeket Isten nem tud megtenni. Például nem tud négyzetű kört teremteni, vagy kör alakú négyzetet. Nem tud hazudni, nem tud vétkezni, nem tudja megtenni, hogy valakit ne szeressen, de ez még nem jelenti azt, hogy nem mindenható. Egyszerűen azt jelenti, hogy bizonyos dolgok nem tartoznak az Ő lényegéhez.

„Ha majd öreg leszek, rendezem dolgaimat Istennel.”

Ha a Sátán az oka minden bűnnek, és abból következik a halál, miért kellene bűnnel vádolnunk és ujjal mutogatnunk valakire, amikor meghal?

Amikor az emberek ezt mondják, mindig figyelmeztetem őket saját felelősségükre, és megkérdem tőlük:

„Tudja-e garantálni, hogy holnap reggel is felébred?” A válasz természetesen: „Nem”.

„Ne hajtsa álomra a fejét addig, amíg nem biztos abban, hol fogja az örökkévalóságot tölteni!” – figyelmeztetem ilyenkor őket.

Az egyik fiatalokkal foglalkozó lelkipásztor mondta egyszer: „Hogy öreg vagy-e, vagy fiatal, nem a korod határozza meg, hanem az, hogy mikor halsz meg.” Érdekes kijelentés. Ha egy 17 éves ember még él 70 éves

koráig, és akkor hal meg, kijelenthetjük, hogy ő most fiatal ember. Ha viszont két hét múlva meghal, akkor most már öreg ember.

Az öreg emberek fogalmához képzeletünkben hozzátartozik a bot és a kerekesszék, de az öregség nem jár feltétlenül együtt ezekkel. És ami nagyon fontos, szellemi téren nem tudod, milyen idősök az emberek, ezért mindig szánj időt arra, hogy közöld velük mindazt, amit utolsó lélegzetvételükig meg kell tudniuk.

A Biblia kijelenti:

- „Tehát akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk; azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életeitek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik” (Jak 4,13-14).
- „Mert Ő mondja: »A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!«” (2Kor 6,2)
- „Hatalmas tömeg van az ítélet völgyében, mert közel van az ÚR napja az ítélet völgyében!” (Jóel 4,14)

„Hogy létezhet Isten, amikor annyi gonoszság és szenvedés van a Földön?”

A gonosz jelenléte nem bizonyítja, hogy nincs Isten. Csak azt bizonyítja, hogy van gonosz. Egyesek úgy érvelnek, hogy a szerető Isten nem engedné meg a gonosz létezését, ezért vagy nem létezik Isten, vagy nem szeret bennünket, esetleg nem elég hatalmas ahhoz, hogy megakadályozza a gonosz működését.

A szeretetet általában döntés előzi meg. Eldönthetjük, hogy szeretjük szüleinket, gyermekeinket, házastársunkat. Ugyanúgy dönthetünk arról, hogy szeretjük Istent, vagy nem szeretjük. A gonosz, amelyet magunk körül a világban látunk, áltálal jön létre, hogy az emberek úgy döntenek, hogy nem szeretik Istent, és nem engedelmeskednek neki. Ha elhinnénk azt, hogy az ember Isten képmására teremtett, akkor nem követnénk el embertársaink ellen mindazt, amit elkövetünk.

Indulj ki abból, hogy az a személy, aki így beszél a gonoszról, biztosan valamilyen rossz tapasztalat alapján teszi. Ez lehet az oka annak is, ha valaki neheztel Istenre vagy a keresztyénségre. Az ilyen személy valamilyen módon sérült. Próbáld megtudni, milyen esemény volt az oka, persze, csak ha el akarja mondani. Azután pedig vedd gondozásba, törődj vele, adj szeretetet, hisz biztosan arra van szüksége. Ő ugyanis Isten szeretetét vonta kétségbe, tégy arról tanúbizonyságot!

Egy fiatal hölgy, akivel beszélgettem, megkérdezte: „Milyen Isten az, aki elvette az apámat, amikor 19 éves voltam?”

Haragja Isten ellen érthető volt. A Biblia azt mondja, hogy a halál a bűn által jött a világba, a bűn pedig Ádám által. Az emberiség bűne volt az, ami az apját elvette tőle.

Ádámot tenni ezért felelőssé valójában jogos, azonban rajtunk ez nem segít. Ő már évezredekkel ezelőtt meghalt. De téves módon Istent hibáztatni ezért, messze visz bennünket a halál problémájának megoldásától, azaz az örök élettől, amit Isten a Jézus Krisztusba vetett hit által felajánlott nekünk. Hiszen halál nem létezett addig, ameddig a bűn meg nem jelent az Édenkertben. Hála a szeretet Istenének, a mennyben nem létezik halál, mert ott bűn sincs. Add tovább Isten igazságát szeretettel, akkor az emberek meghallgatják.

„Mi történik azzal, aki Afrikában él, és nem hallott az evangéliumról? Elkárhozik, a pokolba kerül?”

Ha valaki felteszi nekem ezt a kérdést, így válaszolok neki: „Ha neked az az afrikaiak olyan fontosak, miért nem ismered be a bűneidet, miért nem adod át életed Jézusnak, és indulsz el Afrikába, hogy hirdesd neki az evangéliumot?”

Azonnal látni fogod, hogy ennek a személynek teljesen mindegy, mi van az afrikaiakkal, egyszerűen csak sarokba akart szorítani.

Magyarázd el neki, hogy az emberek nem azért jutnak a pokolba, mert nem hallottak Jézusról, hanem mert megszegték Isten törvényét, és az bűn (1Jn 3,4).

A Titusz 2,11 – nagyon figyelemreméltó igevers – a következőt mondja: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” Isten mindenkit el akar érni, és mindenki számára elérhetővé teszi Önmagát.

A Róma 1,20 arra tanít, hogy Isten láthatatlan tulajdonságai a természetben láthatóak: „Ami ugyanis nem látható belőle: az Ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható. Ennélfogva nincs mentségük.” Mivel Isten kegyelme minden embernek megjelent, de mégis vannak emberek, akik a pokolba jutnak, levonható a következtetés: az emberek elutasítják Istent, és önző módon saját életüket akarják élni. Ez a kérdés arra jó, hogy eltérítse a bizonyásgtevőt. Az a személy, aki ezt a kérdést felteszi, megpróbál eltéríteni az igazságtól, amelyről beszélsz.

Miután ezt a kérdést megtárgyaltad, egyszerűen mondhatod a következőt: „Ha az a személy majd Jézus előtt fog állni, mondhatja neki, hogy soha nem hallott róla. De te, ha majd ott állsz, mondhatod-e, hogy soha nem hallottál az Úrról? Ő tudja, ki mond igazat!”

Az egyik kocsmá előtt megkérdeztem ezt egy férfitől, és ő így felelt: „Nem, mert ön most beszélt nekem Jézusról.” Tehát egyszerűen kérdezz vissza!

„A templom tele van képmutatókkal.”

Valamelyik nap egy fiatalemberrel beszélgettem az egyik bevásárlóközpontban. Ő nem hitt Istenben, de a szülei hívők voltak, odaadó életet éltek Jézusban. A fiú a képmutatókat tette felelőssé azért, hogy nem járt templomba.

– Ha én egy sörrel a kezemben és egy cigarettát szíva léptem volna hozzád, és Jézusról kezdtem volna beszélni neked, mit gondoltál volna rólam? – kérdeztem tőle.

– Hogy ön is egyike azoknak a nevetséges alakoknak.

– És tökéletesen igazad lenne – mondtam. – Ez a fellépés engem száz százalékgig hiteltelenné tenne, de engem, és nem Istent!

Megpróbáltam elmagyarázni neki a hívők (vagy vélhetően hívők) cselekedetei és az Isten jelleme közti különbséget. Majd hozzáfűztem:

– Itt a bevásárlóközpontban is vannak képmutatók, de ez nem tartott téged vissza attól, hogy ide gyere. Képmutatók ülnek az éttermekben is, ha majd ebédelni mész a barátnóddal, de ez nem tart vissza téged, hogy oda menj. Akkor miért tartanak vissza a templomban ülő képmutatók attól, hogy az egyedül igaz Istenről szóló üzenetet meghallgasd, aki téged feltétel nélkül szeret, és meg akarja bűneidet bocsátani?

Ez a felelet annyira tetszett neki, hogy amikor megérkezett a barátnője, teljes egészében meg kellett ismételnem.

„Olyan sok vallás van, honnan tudjam, hogy melyik az igazi?”

Ha időt szentelsz arra, hogy bebizonyítsd a Biblia igaz voltát, akkor már kézenfekvő, hogy a keresztyén hit az egyedüli igaz hit. Használd a törvényt, a Tízparancsolatot, hogy rámutass az emberek bűneire, mert az a kereszthez vezeti őket. Így látni fogják, hogy egyedül Jézus szabadíthatja meg őket bűneikből. Ezen a ponton belátják, hogy sem Mohamed, sem Buddha, Krisna, vagy valaki más nem segíthet rajtuk.

Ezenkívül mindig beszélj Jézus *feltámadásáról* is, arról a történelmi eseményről, amely Őt minden más vallás képviselőjétől megkülönbözteti. Amikor egy művészeti fesztiválon két 25 éves nőnek az evangéliumról beszéltem, elmondtam nekik, hogy Jézus jelentette ki magáról, hogy Ő az egyedüli út, amelyen a mennybe juthatunk (Jn 14,6). Az egyik nő megjegyezte:

– Ez szörnyen arrogáns kijelentés!

Első látásra ez valóban arrogáns kijelentés, természetesen csak addig, amíg nem lehet bebizonyítani.

Ezután részletesen beszéltem Jézus életéről, haláláról és feltámadásáról. Amikor befejeztem, igazat adott:

- Ha ez az ember feltámadt a halottak közül, akkor elmondhatja, hogy Ő az egyedüli mennybe vezető út.

A feltámadás megerősítette Krisztus szavait. A feltámadás szemtanúi nagyon meggyőző bizonyítékok, amelyekről beszélnünk kell a hitetleneknek.

Csupán néhány kérdést soroltam fel, amelyekkel találkozhat sz bizonyágtételed közben. A feleletek, amelyeket javasoltam, nem tökéletesek, de tanulmányozd szorgalmasan a Bibliádat, és kérd az Urat, hogy a helyes válaszokat adja neked. Csak úgy tudhatod meg, milyen kérdéseik vannak a hitetleneknek, ha szóba állsz velük. Légy bátor, menj közéjük, és szólítsd meg őket!

TIZENEGYEDIK FEJEZET

A BELÉPŐJEGYEKEL TELI TÁSKA

„Ha soha nem voltak álmatlan éjszakáitok, ha soha nem hullottak könnyeitek, szívetek nem csordult túl soha, akkor ne várjátok, hogy buzgóknak nevezzenek benneteket. Akkor nem ismeritek az igazi buzgóságot, mert a keresztyén buzgóság mozgatórugója a szívben van. A szívnek el kell nehezednie a bánattól, ugyanakkor szent tűzben kell lángolnia. A szívet heves vágynak kell eltöltenie, hogy állandóan Isten dicsőségéért küzdjön, különben nem jutunk el az igazi buzgóság megismerésére, pedig Isten ezt szeretné a legjobban.”

CHARLS HADDON SPURGEON

Mután már rendelkezel a szükséges eszközökkel, hogy minden emberrel beszélni tudj Jézusról, a következő történetek forgácsok szíved tüzéhez, hogy az Úrért lobogó tüzed soha ki ne aludjon.

Most van itt az idő

Ha biztosan tudnád, hogy öt éven belül meghalsz, mit kezdenél ezzel az öt évvel? Sok ember azt mondja, hogy utazna, otthagyná az iskolát, valami izgalmas dologba kezdene stb.

Nos, képzeld azt el, hogy 24 órán belül meg fogsz halni. Mit tennél ezekben az utolsó órákban? Sokan azt válaszolják, hogy nem aludnának, megölelnék a szüleiket, megoldanának egy problémát, amely egy másik személlyel merült fel, megmondanák egy bizonyos személynek, hogy szeretik, továbbbadnák hitüket stb.

Most jön a nehezebb kérdés: Talán ez a nap az utolsó 24 órád ezen a földön? Nem tudhatod, igaz? Lehetne ez a nap a barátaid számára is az

utolsó 24 óra, akiknek bizonyosságot kellett volna tenned? Igen, minden bizonnal. Tehát, amit ebben a 24 órában akarnál tenni – tedd meg most! Ne halj úgy meg, hogy valamit meg kelljen bánnod, vagy hogy egy fontos dolgot nem intéztél el. Élj úgy mindennap, mintha az lenne az utolsó napod. Mert eljön az a nap, amely valóban az utolsó lesz!

Egy hívő testvér így szólt hozzám egyik alkalommal: „Több időt kell adnom Istennek...” Nem jól mondta! Ez Isten ideje, mi pedig más dolgokra pazaroljuk. A Zsoltárok 90,12-ben ezt olvassuk: „Taníts úgy számolni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” Az idő drága, ezért bölcsen használd fel az Úr érdekében!

Gyakran mondom az embereknek, hogy Isten nem egy év múlva akarja használni őket, hanem még ma. A mi Istenünk „most-rögtön” Isten. A tény azonban az, hogy nem Isten használ bennünket, hanem mi használjuk Őt. Ő szeretne bennünket most rögtön használni. Fel tud-e téged most rögtön használni, hogy országát építse? Ha nem, kérd Őt erre! Isten minden hívőt használni szeretne, hogy ezt a világot Fia számára megnyerje. A Márk 16,15-ben Jézus ezt mondja nekünk: „Menjetek el szerte az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Tehát menj! Ne várj! Ez azt jelenti, hogy csukd be ezt a könyvet, állj fel, és vidd a jó hírt Jézusról minden embernek, akit csak találsz ebben a kárhozatra ítélt, haldokló világban!

Egyik mottóm így hangzik: „Ha valami nem fontos a halálod napján, akkor az ma sem fontos.” Halálod napján vajon fontos-e, hogy egymillió eurót keresel, hogy két házad van, hogy te vagy az Egyesült Államok elnöke stb.? Nem. Fontos lesz-e halálod napján, hogy jobban ismerted a Bibliát, mint a napisajtót? Igen! Fontos lesz-e azon a napon, hogy többet imádkoztál, mint tévét néztél? Igen! Halálod napján fontos lesz-e, hogy bizonyosságot tettél hitedről az elkárhozó bűnösök előtt? De még mennyire! Hívökként olyan életet kell élnünk, amely értékrendjét az örökkévalósághoz igazítja, nem a jelenvaló, mulandó világhoz.

Jézus a Máté 6,19-21-ben ezt mondja:

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a Földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el. Mert ahol a kincséd van, ott lesz a szíved is.”

Ha tudjuk, hol van a szívünk, azt is fogjuk tudni, hol van a kincsünk. És ha tudjuk, hol van a mi kincsünk, világossá válik, hol a mi szívünk.

Jézus a Lukács 6,45-ben kijelenti:

„A jó ember szíve jó kincsből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”

Arról beszélünk, amivel csordultig van a szívünk. Miért van olyan sok ember, aki azt állítja magáról, hogy keresztyén, és egy olyan esetről sem tud beszámolni, amikor az evangéliumot továbbadta?

Miért beszélnek a keresztyének minden másról, csak az Úr dolgairól nem? Azt hiszem, a válasz egyszerű: a szívük nincs tele Jézussal. Ha azt szeretnéd, hogy bizonyágtételeid szívből jövő legyen, szeresd jobban az Urat! Sokkal jobban, meggyőzőbben tudsz az Úrról beszélni, ha csordultig van a szíved Vele!

Miért beszélnek a keresztyének minden másról, csak az Úr dolgairól nem?

Valaki egyszer megjegyezte: „Úgy tűnik, hogy senki sem beszél senkinek arról a Valakiról, aki mindenkit megmenthet.”

Figyelj, nehogy ilyen senki légy, hanem az a valaki, aki a kárhozatba rohanó világnak Jézusról beszél, az Egyetlenről, aki megmentheti azt!

Belépőjegyek a mennybe

Ha egy olyan születésnap ünnepséget rendeznék számodra, ahol minden vendég 100 000 eurót és egy Mercedes Cabriot kapna, és 50 belépőjegyet osztanék szét, hány ember jönne el az ünnepségre? Kétségtől mind az 50. Ha az ünnepségre tartva észrevennéd, hogy még maradt egy belépőjegy, és meglátnál az utcán egy hajléktalant, ezt a jegyet odaadnád neki. Vajon nem olyan ez, mint amit Isten értünk tett? Ránk bízott egy nagy táskát tele belépőjegyekkel, és a mi feladatunk szétosztani ezeket. Ezek ugyanis lehetővé teszik a mennybe való bejutást. Kérlek, ne felejtse el, amit most mondok – bárhol tartottam előadást az országban, az emberek még évek múlva is emlékeztek arra, amiről ott beszéltem.

El tudod képzelni, hány olyan keresztyén hal meg, aki belépőjegyekkel teli táskával jelenik meg Isten előtt? Neked is voltak ilyen mennybe bebocsátó jegyeid, továbbadhattad volna tetszésed szerint, de halálos

óráján, sajnos, még tele volt a táskád. Az én célom az, hogy a rám bízott utolsó belépőjegyet egy rendőrnek, egy betegápolónak vagy egy mentő-orvosnak adjam, aztán utolsót leheljek, és meghaljak. Akkor, ha megjelenek Isten trónja előtt, a táskám üres lesz, egyetlen jegy sem lesz benne.

Az Úr Jézus a Jelenések 2,10-ben ezt mondja: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Hű leszel te is haláloedig, utolsó lehetedig, és a rád bízott mennybe vivő belépőjegyeket mind továbbadod? Kérlek, tedd ezt a Jézus iránti szeretetből!

Auburnben az egyetem diákszövetsége nagyon érdekes rendezvényt szervezett. A szervezet minden tagja kapott egy jegyet, amellyel részt vehetett a sorsoláson. Az este folyamán végig tartott a sorshúzás, az utolsó jegyet éjfélkor szándékozták kihúzni. Akié ez az utolsó jegy, az kap két repülőjegyet a Bahamákra. Nagyon izgalmas parti volt. Ahogy közeledett az éjfél, úgy nőtt az izgalom. Volt, aki megvette a jegyet másoktól, hogy nagyobb legyen a nyerési esélye. A probléma csak az volt, hogy az utolsó jegyet a gép indulása előtt 30 perccel húzták ki (és a repülőteret épp hogy el lehet érni 30 perc alatt). Ezért mindenki már csomagokkal érkezett a partira, és bőröndjeiket a fal mentén állították fel. Akié az utolsó jegy, az azonnal a bőröndökhöz rohan, remélhetőleg a sajátját kapja fel, és rohan a reptérre.

Az Ámós 4,12-ben ezt olvassuk: „...készülj Istened elé...!”

Te kész vagy-e az Istennel való találkozásra? Készen áll-e a bőröndöd a nagy utazásra, amely az örökkévalóságba visz? A keresztyéneknek belépőjegyük van a mennybe. Azonban gyakran elfelejtjük, hogy a mennyben olyan nap is lesz, amikor a hívők jutalmat kapnak.

Sajnos, sok keresztyén nem él tökéletesen odaadó életet Jézusért, ezért a jutalmuk sem lesz akkora, mint amilyen lehetne. De képzelj el, vannak barátaid, akikről tudod, hogy üres bőrönddel érkeznek az örökkévalóságba. Azt nem engednéd, hogy a Bahamákra üres bőrönddel utazzanak, akkor miért hagynád, hogy úgy menjenek az örökkévalóságba, hogy a legfontosabbat nem viszik magukkal? – Jézust! – az Egyetlen, akire szükségük lesz.

Egyszer megkérdeztem az egyik fiútól:

– Ha egy lány állna melletted az út szélén, és ki akarna szaladni az útra az autók közé, te mit tennél?

– Megragadnám, és visszahúznám, nehogy elüsse egy autó.

A Júdás 23 felszólít bennünket: „Mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljétek, de félelemmel...” Ha valakit földi körülmények között kimentünk a veszélyzónából, miért nem tesszük ugyanazt, amikor az örökkévalóságról van szó, hogy megmentsük az embereket a pokoltól?

A Róma 13,11-12-ben ezt olvassuk: „De mindezt valóban tegyétek is, mert tudjátok az időt, hogy itt van már az óra, amikor fel kell ébrednetek az álomból. Hiszen most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívökké lettünk: az éjszaka múlik, a nappal pedig már egészen közel van. Tegyük le tehát a sötétség cselekedeteit, és öltük fel a világosság feyvereit.”

Az idő nagyon drága. Mindennap 150 000 lélek hal meg, és lép be az örökkévalóságba. Bölcsen kell kihasználnunk a rendelkezésünkre álló időt.

John Wesley mondta egyszer: „Semmi mást nem kell tenned, csak lelkeket menteni. Erre törekedj, és ezt a munkát támogasd.” Salamon, a legbölcsebb ember, aki valaha élt, mondta: „...a bölcs lelkeket nyer meg” (Péld 11,30b). Azok az emberek, akik lelkeket nyernek meg, bölcs emberek. A Biblia arra szólít fel, hogy kérjünk bölcsességet, Isten azt ígéri, megadja, hogy elérjük az Ő számára a kárhozatra ítélt embereket. Légy bölcs!

Kövessd Jézust!

Steve Farrar a *Finishing Strong* című könyvében James Crookot idézi: „Az a férfi, aki egy zenekart akar vezényelni, hátat fordít a tömegnek.” A karmesterek hátat fordítanak a tömegnek, és végzik feladatukat, nem törődve azzal, mit gondol a tömeg. Ha életedet Jézusért éled, állj ellen a kísértésnek, hogy a tömegnek akarj tetszeni. Fordulj Jézus felé, és arra törekedj, hogy neki tetsszél minden megnyilvánulásoddal. Ezt tették azok a hú tanúk is, akiknek neveit a krónikák feljegyezték:

„Mindent feladtam. Megértettem, hogy ez az egyedüli út, hogy Krisztust valóban megismerjem, és azt a hatalmas erőt megtapasztaljam, amely Őt az életbe visszahozta, és hogy megértsem, mit jelent vele szenvedni és meghalni. Ezét azokhoz akarok tartozni, akik új életben járnak, akik

halottaikból feltámadtak, kerüljön, amibe kerül.” (Cassie Bernall, 17 éves mártír²²)

„Már nincsenek barátaim az iskolában. De tudod, mit? Én nem fogok azért bocsánatot kérni, mert Jézus nevében beszélek. Nem fogom hitemet előttük igazolni, és nem rejtem el azt a fényt, amit Isten bennem felgyújtott. Még ha mindent fel is kell áldoznom, akkor is ezt teszem. El fogok mindent viselni. Ha a barátaim ellenségeimmé válnak, mert én a legjobb barátom, Jézus mellett maradok, ám legyen, nem sajnálom.” (Rachel Scott, 17 éves mártír)

„Vedd életem, Atyám, ha akarod, igen, a vérem is, és emészd meg a Te mindent átfogó tüzeddel. Nem fogom védelmezni, mert nem az enyém. A Tied legyen az, Uram, minden a Tied. Áldozd fel életemet a viláგért, Atyám. A vérnek csak akkor van értéke, ha a Te oltárod előtt ontatik ki.” (Jim Elliot, mártír, 21 éves korában írta)

Amikor nemrég Máté evangéliumát olvastam, feltűnt valami új. A Máté 4,19-ben Jézus így szól: „Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket.” Az első dolog, amit Jézus megtanított követőinek az volt, hogy hirdessék a valaha létező legjobb üzenetet az elkárhozó embereknek. Azt nem ígérte meg, hogy közben sok pénzt fogunk keresni, vagy nagy gyülekezetünk lesz, csak azt, hogy lelkeket nyerünk meg Isten országa számára. Egy barátommal beszélgettem erről, és elmondta, mit hallott egyszer: „Gondolj arra, ha nem mész halászni, nem vagy Jézus követője!”

Jézus, amikor kiküldte a tanítványait, nem bízta szabad akaratukra, hogy hirdetik-e az evangéliumot, vagy nem.

Micsoda megállapítás! Sokan közülünk Jézus követőjének nevezik magukat, de semmit nem tesznek azért, hogy a hitetleneket az Úrhoz vezessék.

Ha a Máté 10-et elolvasod, látni fogod, hogy Jézus, amikor kiküldte a tanítványait, nem bízta szabad akaratukra, hogy hirdetik-e az evangéliumot, vagy nem.

Az volt a feladatuk, hogy bizonyosságot tegyenek az Úrról. Úgy tűnik, hogy a mai keresztyénségben a bizonyágtételt a hit tetszőleges részének tekintik. Ez egyáltalán nem biblikus. A keresztyén lét egyik valódi csúcspontja elvinni az evangélium üzenetét a hitetlenekhez.

²² Lassie Bernall és Rachel Scott meghaltak a Columbine Gimnáziumban (Columbine város, Colorado államban, USA) történt mészárlásban 1999-ben.

Az 1Királyok 18,21-ben ezt olvassuk: „Illés pedig odalépett az egész nép elé, és így szólt: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az ÚR az Isten, kövessétek Őt, ha pedig a Baal, akkor őt kövessétek! De a nép nem felelt egy szót sem.”

Kit akarsz követni? Jézust vagy a Sátánt? Jézus azt szeretné, ha mindent elhagynál, és követnéd Őt. Ne tégy úgy, mint a nép – nem válaszoltak egy szóval sem. Ez azt jelentené, hogy nem vagy kész az Urat követni. Kérlek, légy Jézus követője, és tartsd szem előtt, hogy a követők embereket halásznak!

Szíved vágya

Az 1Korintus 9,16-ban Pál ezt mondja: „Mert ha az evangéliumot hirdetem, azzal nincs mit dicsekednem, mivel kényszer nehezedik rám. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!”

Pál látta a mindenható Isten csodáját. Átadta neki életét. Ő tudta, hogy Jézus az egyedüli válasz a jelenvaló és a jövőbeli életre is. Jaj annak, aki ezt a jó hírt nem adja tovább másoknak is! Jaj nekünk, mindnyájunknak, ha tudjuk, hogy Jézus az egyedüli válasz a barátaink és az idegenek életére is, és mégsem mondjuk el nekik ezt az örömet!

Amikor egy keresztyén iskolában tanítottam, megpróbáltam a tanulóknak elmagyarázni, mennyire fontos, hogy az iskolaépületen kívül is látható legyen az egyedül Jézusért és Jézussal folytatott élet. Az egyik nap az iskola előtt rabok irtották a gyomot, amikor a tanulók megérkeztek. Az első óra bibliaóra volt a 9. osztályban, és a tanulók megkérdezték, nem mehetnének-e ki a raboknak bizonyoságot tenni.

– Miért ne – válaszoltam –, mi másért küldte volna ide őket Isten?

Kimentem, hogy az őrrrel beszéljek, és megkérdezzem, lehetséges lenne-e a rabokkal beszélni. Nagy volt a forróság, ezért összegyűjtöttünk annyi pénz, hogy minden férfinak tudjunk egy kólát venni.

Azt mondtam a tanulóknak, hogy minden fogvatartottnak egy traktátust és egy kólát adjanak, miután beszéltem velük. Azt is mondtam, hogy bátorító módon fogjanak kezét azzal a rabbal, akihez odalépnak, és barátságosan veregessék meg a vállukat. A találkozás jól zajlott le. A foglyok és az őrk is nagyon meghatódtak.

Amikor újra az osztályban voltunk, megkérdeztem a tanulókat:

– Nos, most hogy egy fogolynak bizonyoságot tudtatok tenni, meg tudjátok-e ugyanezt tenni a legjobb barátotoknak például a futballcsapatban?

Az egyik lány felemelte a kezét, és így szólt:

- Mr. Cahill, sokkal egyszerűbb egy teljesen idegennek bizonytságot tenni, mint a legjobb barátunknak.

- Ha Isten két személyt hozna hozzád - válaszoltam neki -, az egyik a legjobb barátnőd lenne, aki nem ismeri Jézust, a másik egy teljesen idegen ember, és azt mondaná Isten, hogy csak az egyiket viheted magaddal a mennybe, melyiket választanád?

- Természetesen, a barátnőmet.

- Menj, és tégy ezért valamit, még most - válaszoltam.

Isten azzal a céllal ad nekünk hitetlen barátokat, hogy segítsünk nekik a Megváltót megtalálni. Ne hidd, hogy könnyebb egy idegennel beszélni! Nem könnyebb!

A 2Péter 3,9-ben ezt olvassuk: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.” Isten nem akarja, hogy egyetlen lélek is a pokolba kerüljön. Te is ezt szeretnéd? Kérd Istent, hogy olyan szívet adjon, amely minden földi emberért dobog!

A Róma 10,1-ben Pál kijelenti: „Testvéreim, én szívemből kívánom, és könyörgök értük Istenhez, hogy üdvözüljenek.” Legyen ez a te vágyad is, hogy a barátaid és az országod megtérjenek Jézushoz.

A Róma 9,1-5-ben az apostol nagy szomorúságról és szünni nem akaró szívbeli fájdalomról beszél az elkárhozó emberek miatt. Figyeld meg, mit akart Pál feladni, hogy barátait megmentse: „Igazat mondok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem tanúskodik mellettem a Szent Szellem által, hogy nagy az én szomorúságom, és szüntelen fájdalom gyötri a szívemet. Mert azt kívánom, hogy inkább én magam legyek átok alatt, Krisztustól elszakítva, testvéreim, az én test szerinti rokonaim helyett” (1-3. v.).

Világos számodra, mit mond itt Pál? Ha megtehetné, még a Jézus Krisztushoz fűződő viszonyát is feladná, ha azzal zsidó barátait Jézushoz vezethetné.

Ez csodálatraméltó kijelentés! Miután Pál megtért (Csel 9), csak Jézusért élt! Hogy jöhetett arra a gondolatra, hogy feladja kapcsolatát Urával? Pál annyira szerette a barátait, hogy mindent megtett volna, hogy Krisztushoz vezesse őket, és így a mennybe jussanak.

Te szereted-e úgy a barátaidat, hogy mindent megtennél megmen-tésükért? Mi mindent tennél ennek érdekében? Beszélnél velük? Adnál hetente 10 eurót? Lenulláznád a bankszámládát?

A Lukács 14,33-ban ezt olvassuk: „Így tehát, aki közületek nem mond le minden vagyonáról, nem lehet az én tanítványom.” Kész vagy-e Jézusért mindent feladni? Mi az, amit még nem adott oda neki?

Kit szeretsz?

A Máté 7,20-ban ezt mondja Jézus: „Tehát gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” Cselekedeteid mutatják, ismered-e Jézust. A Titusz 1,16-ban ez áll: „Azt vallják, hogy ismerik Istent, de cselekedeteikkel tagadják, mert utálatosak és engedetlenek, és minden jó cselekedetre teljesen alkalmatlanok.” Hogy Jézust vagy a Sátánt szereted-e, kiderül abból, hogyan osztozol az idődet, és hogyan élsz lehetséges eszközeiddel. A péntek és szombat estéid mit mutatnak, Jézushoz vagy a Sátánhoz mész-e? Cselekedeteid mutatják, kit szeretsz.

Az emberek miért költik pénzüket a gyerekeikre? Nagyon egyszerű – mert szeretik őket. Pénzed egy részét Isten dolgaira áldozod-e? Ha igen, biztosan azért teszed, mert szereted Őt. Ha nem teszed meg, azt jelentheti, hogy félannyira sem szereted Őt, mint ahogy gondold. Ha rápillantasz kiadásaidra, azonnal láthatod, kit szeretsz jobban. Ne felejtse el, Isten a mi első gyümölcsseinket akarja, nem az utolsókat.

Az 1Korintus 3,11-15 arról beszél, hogy cselekedeteink tűzben próbáltatnak meg. Az arany, az ezüst és a drágakő a tűzpróbában még fénylőbb, még értékesebb lesz. A fa, a széna, a szalma megemésződik, hamu lesz belőlük.

Leonard Ravenhill²³ az egyik evangélistának ezt a tanácsot adta: „Gondoskodj arról, hogy halálod napján ne kelljen térdig hamuban állnod!” Más szavakkal: Gondoskodj arról, hogy cselekedeteid kiállják a tűzpróbát, és az örökkévalóságban is fennmaradjanak.

A te tetteid csak időleges, vagy örökkévaló értéket képviselnek? Gondoskodj arról, hogy az Úrért végzett tevékenységed az örökkévalóságban is megállja a helyét.

Steve Farrar a *Finishing Strong (Erős befejezés)* című könyvében írta:

²³ Utcai evangélista Nagy-Britanniában, a 20. században, később az USA-ban.

„Ez a látásmód (az örökkévalóság szem előtt tartása) képessé tesz naponta erre koncentrálni.

Arra is képessé fog tenni, hogy mindennap hű maradj.

Képessé tesz arra, hogy csak Jézusra irányítsd tekinteted.

Ha egy időgéppel visszamehetnél az Újszövetség korába, talán helyes perspektívából látnád a dolgokat. Ha a jeruzsálemi templom közelében leülnél egy piacon, érdekes benyomásokat gyűjthetnél.

Állj meg egy pillanatra, és képzeld el, mi lenne, ha Jeruzsálem polgárait a korai egyház idejében megkérdezhetnéd. Kérdéseket tennél fel azoknak, akikkel éppen találkozol, akik napi munkájuk után sietnek. Csak néhány kérdést kellene feltenned:

– Mit gondol, nemzedékének melyik személyiségére fognak még 2000 év múlva is emlékezni?

Véleményem szerint a Római Birodalom polgárai valószínűleg Cézárt vagy Nérót említенék.

– De mi a helyzet ezekkel az emberekkel, akik magukat keresztyéneknek nevezik? Gondolja, hogy közülük valakire, vagy vezetőjükre emlékezni fog valaki?

– Miről beszél, az a rakás senki? Azoknak nincs semmilyen befolyásuk, teljesen jelentéktelenek.

– Létezik, hogy ön még nem hallott Pálról vagy Péterről? Nem gondolja, hogy rájuk emlékezni fognak? Vagy mi van Máriával és Mártával? Nem az ő testvériükkel történt csoda?

– Én azt mondom magának, hogy ezek az emberek jelentéktelenek. Amit a vezetőikről tudok, annyi, hogy állandóan a börtönben ülnek. Higgye el, 2000 év múlva senki nem fog rájuk egyetlen gondolatot sem pazarolni.

És itt vagyunk, 2000 év után. Milyen figyelemre méltó, hogy gyermekeinket Péternek és Pálnak, Máriának és Mártának nevezzük!

A kutyáinkat pedig Cézárnak és Nérónak.

Barátom, te nagyon jelentőségteljes dolgot cselekszel.

És az Úr látja ezt.

Nem csoda tehát, ha utadat erő és áldás kíséri.”

Ha bizonyosságot teszel, olyan dolgot viszel véghez, amelynek az örökkévalóságban is értéke lesz. Mennyei Atyád látja azt. Ne hagyd ezt a munkát abba, míg hozzá nem kerülsz!

TIZENKETTEDIK FEJEZET

NINCS ERRE OKUNK?!

„Ha egy férfi szívét egyszer betölti az elkárhozó bűnösök és a Mestere iránti szeretet, a lelkek megmentése szenvedélyévé válik, amely minden más elhomályosít. Ez úgy magával ragadja, hogy mások megmentése közben szinte megfedkezik önmagáról. Olyan lesz, mint a bátor tűzoltó, akit nem rettentenek vissza a lángok attól, hogy megmentse a szegény teremtet, akit igaz emberséggel a szívén hordoz.”

CHARLES HADDON SPURGEON

Salamon király így imádkozott: „Ezek a szavak pedig, amelyekkel könnyörögtem az ÚR színe előtt, legyenek éjjel-nappal Istenünk, az ÚR előtt, hogy pártolja szolgája ügyét és népének, Izráelnek az ügyét szüntelen” (1Kir 8,59). Mi lehetett ez az ügy? „Hadd tudja meg a föld minden népe, hogy az ÚR az Isten, nincs más” (60. v.).

Micsoda nagyszerű, felemelő ügy ez! Különben a mi számunkra is létezik egy olyan ügy, amelynek egész életünket odaszentelhetjük. És ez Jézus ügye.

Ha átadjuk életünket Jézusnak, akkor az olyan odaadó buzgóságot ébreszt szívünkben Urunk és az elkárhozó embertársaink iránt, amelyet szóval nem lehet leírni.

Nem olyan ügy ez, amelyért érdemes meghalni? Olyannak kellene lennie! Pál mondja az 1Korintus 15,31-ben: „Naponként a halállal nézünk szembe, oly igaz ez, testvéreim, mint a veletek való dicsekvésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” Pál a szó legszorosabb értelmében naponta meg akart halni (saját emberi kívánságai számára), hogy egyedül Krisztus éljen általa. Így vált képessé arra, hogy később vállalja a halált Jézusért. Kövesd a példáját! Ha egy ügy nem éri meg, hogy érte éljünk, arra sem méltó, hogy meghaljunk érte. És ha egy ügy nem éri meg, hogy meghaljunk érte, akkor azért nem érdemes élni.

John Wesley mondta: „Fogadj két kézzel minden belső és külső nyomorúságot, csalódást, fájdalmat, próbát, sötétséget, kétségbeesést, mint áldásos alkalmat arra, hogy éned meghaljon, és tökéletes közömböséget válalhass szenvedő Megváltóddal, aki Önmagát tagadta meg.”

Szeretet által hajtva

Mire gondolunk, amikor a tragédia szót halljuk? Földrengésre, autóbalesetre, háborúra vagy szeptember 11-re? Tragédia az, ha tudjuk, hogy valaki meghal, örökre a pokolba kerül, és ennek ellenére közömbösek maradunk, semmit sem teszünk ellene.

Tragédia az, ha tudjuk, hogy valaki meghal, örökre a pokolba kerül, és ennek ellenére közömbösek maradunk, semmit sem teszünk ellene.

Egyik nap, amit az autóval mentem, egy nő előttem szaladt át az úttestem. A barátnői integettek neki a túloldalon, hogy siessen, még eléri a buszt. De épp az utca közepén elkapta egy autó. Lehúzódtam az útszélre, hogy lássam, segíthetek-e. Mások is ott voltak, hogy segítsenek. Rátettem a kezem és imádkoztam, hogy ne haljon meg, ha még nem ismeri Jézust. Valaki felhívta a mentőket, meg is érkeztek hamar.

Ahogy továbbhajtottam, eszembe jutott, hogy a sebesült nőhöz odaszaladtak férfiak és nők, feketék és fehérek. Más nem volt fontos, egyedül az, hogy valaki megsebesült, és talán a halálán van. Odaszaladtak, hátha segíthetnek.

Te is ismersz embereket, akik meg fognak halni, akik egyenesen az örök tűz felé, az örök kárhozatba tartanak. Nem kellene odarohannod, hogy lásd, mit tehetsz értük? Azt tudod, hogy meg fognak halni, de azt nem, hogy mikor. Rohanj hozzájuk, és beszélj velük – még most!

A 2Korintus 5,14-15-ben ezt olvassuk: „Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.”

Szorogat-e Krisztus szeretete téged is, hogy megszentelt életet élj? Hogy nyíltan megvalld hitedet? Mire ösztönöz téged Krisztus szeretete, mi az, amit megtehetnél Őerte?

Jeremiás próféta leírta belső küzdelmét, amikor az Úr nevében beszélt:

„Ahányszor csak megszólalok, kiáltanom kell és hirdetnem, hogy erőszak és elnyomás uralkodik. Az ÚR Igéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem egész nap. Azt gondoltam: nem törődöm vele, nem szólok többé az Ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam” (Jer 20,8-9).

Ég-e szívedben a Krisztus iránti szeretet, amely arra sarkall, hogy még ma bizonyosságot tégy róla valakinek?

John Wesley ilyen bátor tanúként imádkozott: „Adjatok száz prédikátort, akik semmi mástól nem félnek, csak a bűntől, és semmi másra nem vágnak, csak Istenre, azzal nem törődöm, hogy papok-e vagy laikusok, mert csak az ilyen prédikátorok reszketetik meg a pokol kapuit, és teremtik meg Isten országát itt a Földön.”

Wesley gyakran mondta diákjainak a missziós iskolában, hogy az emberek vagy bosszankodnak, vagy megtérnek, amikor ők prédikálnak. Az ő üzenete nem így szól: „Jézus szeret téged!” Ő a bibliai üzenetet hirdette a bűnről, az igazságosságról, a törvényről, az ítéletről, a pokolról. Tudta, hogy ez az üzenet viszi az embereket a keresztség alá, a Megváltóhoz.

Különbömi az emberek reakciója a beszédedet hallva? Azt mondják-e: „Micsoda nagyszerű szónok!”

Vagy így szólak: „Milyen csodálatos a mi Megváltónk!”

Sok nyomorúságon át

A Cselekedetek 14,21-22-ben Lukács így szól hozzánk: „Miután hirdették az evangéliumot ebben a városban, és sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhába. Erősítették a tanítványok lelkét, és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben, mivel sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába.”

A hívőket, akik bátran kiállnak Jézus mellett, gyakran éri nyomorúság, próbák sorozata.

Egyik nap felszólítottak, hagyjam el a bevásárlóközpontot, mert az embereknek Jézusról beszéltem. Ez egyáltalán nem jellemző Amerikára, vagy mégis? Így aztán felkerestem egy keresztyén ügyvédi irodát, hogy segítsenek jogaim érvényesítésben. Az ügy bíróság elé jutott. Az alperesnek 100.000 dollárjába került, hogy a keresztyéneket távol akarta tartani

a bevásárlóközponttól. Nem megdöbbenő, hogy a bevásárlóközpontok a pénzünket akarják, de a mi Jézusunkat nem?

Néhány diákom, aki elkísért ezen a bizonyágtevő utamon, az eset kapcsán eskü megtételére kényszerült. Néhány héttel később én is ilyen nyilatkozatot tettem a bíróság előtt. Az egyik szünetben a jegyzőkönyvvezető hölgynek kezdtem bizonyágot tenni. Ő jegyzett le mindent, ami a tárgyaláson elhangzott. Azt mondta, szinte felfoghatatlan számára a diákjaim bátorsága és szeretete. Egyikőjük az ellenfél ügyvédjével egy evangelizációs szerepjátékot is készített. A jegyzőkönyvvezető nő elmondta, hogy az ügyvéd megpróbált az emberekre hatást gyakorolni, de a fiatalok szeretetteljes magatartása megghiúsította ezt, és azt sem tudta elérni, hogy vitahelyzetbe hozza őket. A fiatalok nagyszerű viselkedését példaként hozta fel a vasárnapi iskolában!

Ez a bírósági tárgyalás nekem semmibe sem került. Az ügyvédi iroda, amely engem képviselt, adományokból tartja fenn magát. Magukat „a törvény misszionáriusainak” nevezik, és az evangélium előtt nyitva akarják az ajtókat tartani, hogy a keresztyének minél több hitetlen embert érjenek el.

A 2Timóteus 3,12 az üldöztetést is kilátásba helyezi: „De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják.” Tapasztaltál-e már üldöztetést Jézus nevéért? Ha nem, akkor miért nem? Talán az a helyzet, hogy nem Isten szerint és nem az Úr Jézusért élsz? A Krisztus melletti nyílt kiállítás velejárója az üldöztetés. Gondolj arra, hogy Jézus akkor is melletted fog állni, amikor az üldöztetés ideje következik. „Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: »Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban«” (Csel 18,9-10).

Jusson eszedbe, hogy ennek az univerzumnak az Istene minden időben meg fog védeni, különösen akkor, ha Óróra teszel bizonyágot. Gondolj a 91. zsoltárra ezzel kapcsoltban!

Egy fiatal lelkipásztor Atlantában megkérdezte tőlem:

– Márk, miért van az, hogy a gyülekezeti alkalmakon, az imádság idején Isten olyan nagy, a Sátán meg olyan kicsi; bizonyágtételkor pedig a Sátán tűnik nagy, és Isten kicsinek?

Erre nem találtam feleletet.

– Isten megváltozott? – kérdezett tovább.

– Garantáltan nem!

- Akkor rendben. Isten nem változott, ahogyan mi Istent észleljük, az változott meg.

Ez nagyszerű igazság: Isten nagy, te bárhol is legyél. Tehetsz bizonyoságot egy város bárnegyedében, egy zenei fesztiválon, vagy egy Spring-Break²⁴ partin, soha ne feledd, milyen nagy a te Istened!

A mi mennyei Atyánk megígérte: „Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogy Mózsessel is veled voltam. Nem maradok el tőled, nem hagyalak el” (Józs 1,5).

A Józsué 1,9-ben az Úr ezt mondja: „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.” Bizzál az Úrban! Amikor bizonyoságot teszel, és mellette foglalsz állást, olyan csodálatos módon őriz téged, hogy el sem tudod képzelni.

Az Ézsaiás 30,20-21-ben ezt olvassuk: „És bár szűkösen adott kenyeret, és kímélte a vizet az Úr, nem állítják többé félre tanítódát, hanem saját szemekkel láthatod tanítódát. Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra ne térjetelek le!”

Imádkozz, amikor bizonyoságot teszel, hogy Isten vezessen. Ő oda-visz, ahol látni akar, neked pedig nem kell az ellenség miatt aggódnod, hisz Isten mindent a kezében tart.

A második világháború idején az egyik csata kapcsán Douglas MacArthur tábornok kijelentette: „Az ellenség előttünk, az ellenség mögöttünk, az ellenség a bal oldalunkon és a jobb oldalunkon is! Ez alkalommal nem menekülhetnek előlünk!”

Neked is ilyen legyen a hozzáállásod!

Vagy, ahogy Steve Farrar a *Finishing Strongban* írta: „Senki sem kap úgy feladatot Istentől, hogy a végrehajtásához szükséges eszközöket is ne kapná meg.” Neked is van Istentől rendelt feladatod, és Ő ellát a szükséges eszközökkel, hogy azt el tudd végezni.

Neked is van Istentől rendelt feladatod, és Ő ellát a szükséges eszközökkel, hogy azt el tudd végezni.

24 Spring Break - Tavasz szünet Amerikában (és Európában), amikor különböző helyeken fesztiválokat és kiadós partikat rendeznek (a szerk. megj.).

A hitetlenek világos tájékoztatása

Amikor bizonyóságot teszek, az emberek gyakran megjegyzik, hogy már korábban is beszélgettek Jézusról, de ez volt a legérdekesebb és legmélyrehatóbb, amit valaha ebben a témában folytattak. Az emberek az örök igazságról komoly, megalapozott beszélgetést várnak.

Még ma keress alkalmat egy ilyen beszélgetésre!

Az Emory Egyetemen már egy fél órája beszélgettem az egyik lánnyal, amikor megkérdezte, mennyi az idő. Amikor megmondtam, hány óra, megkérdezte:

– Nem késel el az előadásodról?

Ő ugyanis már elkésett, ezért bocsánatot kértem, de ő így szólt:

– Semmi baj, ez úgylis sokkal tanulságosabb volt.

Ha szeretettel adjuk tovább az örök igazságot, nagyon tanulságos lehet a hitetlenek számára. Gondolj arra, hogy legyen elég idő a magyarázatokra!

Miközben bizonyóságot tettem két férfinak egy rock-fesztiválon, az egyik az órájára nézett, és megjegyezte, hogy kedvenc együttese már 25 perce játszik.

– Te nem is tudod, mennyire szeretem ezt az együttest – mondta a társának –, miatta jöttem el ma este. De amit ön mond – fordult hozzám –, sokkal fontosabb, mint az együttes a színpadon.

Még hozzáfűzte, hogy ez Isten által elrendelt találkozás lehetett.

– Ön a szemembe néz, miközben beszél – mondta –, ezt szeretem. Ez világossá teszi, hogy ön meg van arról győződve, amit mond.

Nézz az emberek szemébe, ha bizonyóságot teszel. Sok mindent kiolvashatsz a szemükből, és ha ők a szemedbe néznek, látni fogják, hogy valóban hiszed azt, amiről beszélsz.

Amikor egy férfinak bizonyóságot tettem, minden kérdésre jól válaszolt, de valahogy mégsem volt minden rendben. Ezért alaposabban belementem a bűn témájába, és arról beszéltem, mit jelent Isten parancsolatait megszegni. Ekkor hirtelen bevallotta, hogy nemrég a történelem egyik legnagyobb drograzziája során ő is horogra akadt, és letartóztatták.

Amikor bizonyóságot teszel, figyeld az embereket, miközben beszélsz. Arckifejezésük, szemük, testbeszédük sok mindent elárulhat arról, mi megy végbe bennük.

Amikor a beszélgetést folytattuk, kiderült, hogy a helyes válaszokat azért adta, mert egy gyülekezetben nőtt fel, csak még nem adta át az életét Jézusnak.

Ne felejtsd el, hogy bizonyágtétel közben alkalomadtán keresztyénekkal beszélgetsz. Ez korántsem rossz. Egyeseket ez frusztrál, mert csak hitetlenekkel akarnak beszélni. Ám biztosan jó oka van annak, hogy Isten éppen őhöz küldött. Vedd át ezzel a személlyel a Tízparancsolatot. Sokszor tapasztaltam, hogy az embereknek, noha azt állították, hogy keresztyének, be kellett ismerniük, hogy hazugok, tolvajok, istenkáromlók, paráznák, gyilkosok. Amikor megkérdem, hogy az ítélet napján a vétkes vagy a nem vétkes ítéletet kapják-e, beismerik, hogy a vétkes bélyeg az övék. Ha aztán megkérdem, hogy a mennybe vagy a pokolba jutnak-e, azt válaszolják, hogy a pokolba. Innen láthatod, hogy mégsem keresztyénnel beszélgetsz. Ezek a megváltás alapigazságai, de ők nincsenek tisztában velük.

Abban az esetben, ha az emberek tudják, hogy Jézus vére adhat megváltást, kérdezz tovább: „Megéled a hitedet?”

Sokan azt felelik, hogy nem. Tudd meg, mivel küszködnek, és segíts nekik. Tovább kérdezhetsz: „Megvallod hitedet?” Amikor ezt a kérdést valakinek telefonon tettem fel, pár másodperc szünetet következett. Egyáltalán nem is akart válaszolni.

Kérdezd meg az emberektől, vannak-e olyan barátaik, akik haláluk után a pokolba jutnak? Mindig igennel felelnek. Akkor kérdezz tovább: „Mit tesz ön ez ellen?” Beszélj a lelkükre. Az embereket bánthatja, ha a barátaik a pokolba jutnak, és talán megpróbálnak ellene valamit tenni.

Gyakran megkérdem: „Mit tehetnék, amivel bátoríthatlak a bizonyágtételre?” Sokan azt válaszolják, hogy már a találkozás is sok bátorságot öntött beléjük. A te merészséged másokat is merésszé tesz, lehet, megkérdnek, imádkozz értük, hogy az Úr jobb tanúi lehessenek. Tedd meg azonnal, ott helyben! Ez mindig sokat jelent. A zenei fesztiválon több bátorságért imádkoztam együtt keresztyénekkal, és láthattam, hogy ragyogott a szemük.

Láttam az egyik diákomat egy pogány zenei fesztiválon. Már két órája várt barátaira, akik elkeveredtek a tömegben. Így szólt hozzám:

– Cahill úr, tulajdonképpen nem tudom, miért vagyok itt.

Az a hely valóban olyan volt, mint *Sin City*²⁵

- Igazad van, Lukás - mondtam neki -, te hiszel Jézus Krisztusban, ezért nem ide tartozol. Itt semmi nincs, ami az Ő dicsőségére lenne. Lukás, neked csak egyetlen okból kellene itt lenned.

- Ha kiállnék, és bizonyosságot tennék hitemről Jézus Krisztusban.

- Pontosan - mondtam. - Miért töltöd az idődet ott, ahol az Urat nem dicsőítik? De ha már itt vagy, tégy bizonyosságot hitedről az embereknek!

Isteni találkozás

A népünnepélyek jó alkalmak a bizonyoságtételre. Egyik este egy fiatal emberrel beszélgettem. Elmondta, hogy előző éjjel öngyilkos akart lenni. Felhívott egy lányt, hogy beszéljen vele, és elmondta neki, hogy öngyilkos akar lenni. A lány azt mondta, hogy nem hiszi, még beszéltek egy keveset, aztán letették a telefont.

Röviddel ezután az éjjeliszekrényből elővette a megtöltött 357-es Magnumot, és meghúzta a ravaszt. De a revolver nem sült el. A lövedék befulladt. A lány, akivel beszélt, ekkor rontott be a szobába, és kivette a fegyvert a kezéből.

Miközben mesélte, újra átélte a történeteket. Éppen egy nehéz időszakon volt túl.

- Mit tett Isten valamikor is értem? - kérdezte keserűen.

- Mit tett érted Isten? - kérdeztem megütöközve. - Épp tegnap este lépett közbe érted. Mi lett volna, ha a fegyver működik? Azután 24 óra múlva úgy rendezte, hogy találkoz velem, és megtudod, mi vár rád a halálod után. Hát ezt tette érted!

Ezen komolyan elgondolkodott.

Isten a nehézségek által működik sok ember életében, de legtöbbször ezt nem veszik észre. Úgy hiszem, azért vezet hozzánk embereket, hogy megmutassuk nekik, hogyan avatkozik be az életükbe.

Miközben az egyik zenei fesztiválon bizonyosságot tettem, néhány fiatal lánnyal beszélgettem. Amikor a kereszt jelentőségét elmagyaráztam, és arról beszéltem, mit tett értük Jézus, elmondtam, hogy Jézus vére tisztára mossa őket, és olyan fehérek lesznek, mint a hó (Zsolt 51,9). Aztán arról beszéltem, hogy az emberek a mennyben az igazságosság szép, fehér

²⁵ Utalás a *Sin City* (A bűn városa) című filmre.

ruháját viselik, ami azt mutatja, milyen tiszta az, amit Jézus értük tett (Jel 6,11). Láttam, hogyan ragyog fel az egyik lány szeme.

- Nemrég azt álmodtam, hogy a mennyben vagyok, láttam az embereket, amint gyönyörű szép ruhákban járkáltak.

- Milyen színű volt a ruhájuk? - kérdeztem.

- Fehér - felelte könnybe lábadt szemmel.

Nem értette, mit jelentenek az álmában látott fehér ruhák. Egy pár nappal később egy zenei fesztiválon kapta meg a felvilágosítást. Isten így működik sokak szívében. Gyakran használja a te hangod, vagy egy traktátust, hogy addigi munkáját megerősítse.

Atlanta egyik bevásárlóközpontjában szóba elegyedtem egy egyetemistával, aki mobiltelefonokat árult. Miután úgy 40 percig beszélgettünk, megkérdezte tőlem, milyen értékesítő képzésre jártam.

- Egyikre sem - mondtam.

- Ne, komolyan, melyik kurzust végezte el? - kérdezősködött tovább.

- Én valóban nem végeztem semmilyen képzést - erősítettem meg.

- Ön minden eladási technikában járatos, amelyeket én használok - mondta csodálkozva -, ezekkel el tudom adni a telefont, ha a vevő egy kicsit is érdeklődik az áru iránt.

Én csak az evangéliumról és a bűnről szóló örök igazságot mutattam be neki. Majd kiegészítettem:

- Á, igen, ön telefont szeretne eladni, az én termékem azonban sokkal jobb mindattól, amit ön kínál.

Nevetett.

Több információt is akart a Biblia igazságairól. Hazamentem, hogy hozzak egy könyvet, és odaadtam neki.

Tégy meg az emberkért külön mérföldeket, erre válaszolni fognak, hisz látják teljes odaadásodat Isten iránt.

Két évvel később egy másik bevásárlóközpontban beszélgettem valakivel, röviddel a zárás előtt. Lenéztem a csarnokba, és észrevettem egy férfit, aki felfelé nézett, és rám bámult. Amikor beszélgetésemet úgy 15 perc után befejeztem, még mindig ott volt. Odamentem hozzá.

„Emlékszik rám?” - kérdezte. A telefonárus volt, akivel két évvel azelőtt beszélgettem. Folytattuk beszélgetésünket. Nagyszerűen szót értettünk. Isten lehetővé teszi a rendkívüli találkozásokat is. Imádkozz értük!

Mivel a modern technológia bizonyos dolgokat nagyon megkönnyít, úgy döntöttem, hogy interneten keresztül vásárolok valamit. De nem mű-

ködött valami jól. Ezért felhívtam a weblapon lévő számot (vajon nem ezt kellett volna azonnal tennem?). Miután az ügyeletes hölgy segített, megkérdeztem:

- Feltehetek egy érdekes kérdést?

- Persze.

- Mit gondol, halála után mi várja a másik oldalon?

Elmondta, hogy katolikus családban nevelkedett, de valójában igazi hite nincs. A barátja buddhista, néhány barátja nemrég meghalt stb. Erika és én háromnegyed órán át beszélgettünk. Végül így szólt:

- Néhány ember már megpróbálta elmagyarázni nekem az evangéliumot. De csak ön mondta el, hogy ha meghalok, a pokolba jutok, ha nem fogadom el Jézust. Ön mondta el pontosan, miért van Jézusra szükségem. Ez volt a legérdekesebb és legvilágosabb beszélgetés, amit ebben a témában eddig folytattam.

Nem fejezhettem be az internetes rendelést, mert időpontom volt a fogorvoshoz. A fogorvos után úgy döntöttem, hogy újra megpróbálom nyélbe tütni az internetes vásárlásomat. De ismét nem boldogultam. (Én vagyok az egyedüli tökfilkó, gondoltam, de aztán kiderült, hogy az oldallal van a baj.) Ismét ránéztem a telefonszámra a képernyőn. „Uram, Te akarod, hogy újra felhívjam ezt a számot?”

Borzalmasan fáj a fogam, nem kívántam senkivel sem beszélni, de mivel a vásárlást el akartam intézni, felhívtam a számot. Most egy másik hölgy volt a telefonnál, neki is feltettem a kérdést:

- Mit gondol, halála után mi várja a másik oldalon?

- Érdekes, hogy ezt kérdezi - mondta. - Katolikus vagyok, de a szobatársam a kollégiumban baptista. Elmentem a gyülekezetükbe. Tegnap különös vonzást éreztem a szívemben, előre mentem, és átadtam életem Jézusnak. Gondolja, hogy meg kellett tennem?

Isten sokszor túlságosan is jó hozzánk. Amikor a beszélgetés végére értünk, megkérdezte:

- Lehetségesnek tartja, hogy Isten arra indította önt, hívjon fel ma este, hogy beszélgethessünk egymással?

Mit gondolsz, mit válaszoltam? Mi mindnyájan egy hatalmas Istent szolgálunk. Szolgálj tovább te is buzgósággal!

Amikor szüleim szomszédságában kivágtak néhány fát, beszédbe elegyedtem a munkásokkal. Az egyik 17 éves fiú ezt mondta: „A múlt évben Floridában voltam a barátnómmal szabadságon. Az életünk nem

volt valami jó, ezért elkezdtem imádkozni. Azt mondtam: »Isten, ha vagy, mutasd meg magad nekem!« Otthagytam a hotelt, és elmentem a közeli templomba.”

Aztán elmondta, hogy Istentől adott jelnek tekintette, amikor két mormon misszionárius megállt mellette a biciklijével. Majd megjegyezte: „Én csak az igazságot keresem.” A következő két napon nagyszerű beszélgetéseket folytattunk.

Az emberek körülöttünk az igazságot keresik. Miért nem mész közéjük, és beszélj nekik róla?

Amikor a barátommal az egyik vendéglőben ebédeltünk, elbeszélgettünk a pincérnővel, aki sokat mesélt magáról. New Yorkban nőtt fel nehéz családi körülmények között. Az apja katolikus neveltetésű volt, de csak pár éve lett igazán keresztyén.

Megkérdeztem tőle, milyen a kapcsolata az apjával, amióta komoly keresztyén lett. Jill nevetett: „Olyan lett, mintha egy új személy vált volna belőle.”

Az apja teljesen megváltozott, és Jill valóban szereti őt. Így aztán beszéltünk a bűnről, a bűnbánatról és Jézusról.

Aztán megkérdeztem tőle, hány keresztyén jött ide hozzá az alatt a három év alatt, míg pincérnőként dolgozott, hogy az Úr Jézusról beszéljen vele. Mit gondolsz, mit válaszolt? Szomorúan mondta: „Egy sem.” Ez meglehetősen ijesztő, ha meggondoljuk, milyen sok keresztyént szolgált ki ez alatt az idő alatt.

Ez gyakran előfordul az életben. Keresztyénségünket életünk bizonyos idejére korlátozzuk ahelyett, hogy a nap minden pillanatát ez hatná át. Így szóltam Jillhez:

– Mi meghívunk téged a mennybe. Te rajtad múlik, mit kezdesz ezzel a meghívóval. A szemétkébe is dobhatod, de igénybe is veheted, hogy bejuss arra a helyre, amelyet mennyországnak hívnak.

Adtam neki valami pénzt, és arra kértem, vegyen meg egy bizonyos könyvet. Aztán nagylelkű borralóval megtoldva a számlánkat, utunkra indultunk. Még a parkolóban voltunk, amikor kinyílt a vendéglő ajtaja, és Jill szaladt hozzánk.

– Márk, én ezt a meghívót elfogadom – mondta ragyogó arccal –, viszont fogsz látni engem majd egy nap a mennyben.

Mi meghívunk téged a mennybe. Te rajtad múlik, mit kezdesz ezzel a meghívóval.

Azzal megfordult, és visszament a vendéglőbe. Mindenütt várnak rád találkozóások. Indulj el hitben, és engedd, hogy Isten megmutassa azokat neked.

Egyik alkalommal egy zenei fesztiválon egy házaspárral beszélgettem. Az evangélium üzenetét adtam át, beszélünk a bűnről és a bűnbánatról, és mindketten átadták életüket Jézusnak. Már volt Bibliájuk, és egy gyülekezet szomszédságában laktak, amit most már látogathattak. A fiatal férj így szólt hozzám: „Pár nappal ezelőtt imádkoztam, azt kérdeztem Istentől, hogy mindez, amit a Bibliában olvasok, igaz-e. Arra kértem, küldjön valakit, aki mindezt meggyőzően elmagyarázza. Két nap múlva önt küldte Isten az életembe.”

Ha valóban arra törekszel, hogy bizonyóságot tegyél a hitedről, Isten használni tud, és elküldhet válaszként egy elhangzott imádságra.

A Máté 9,37-38-ban Jézus így szólt tanítványaihoz: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” Ne feledd, ez az Ő *aratása*! Imádkozol azért, hogy minél több legyen az aratómunkás, minél többen induljanak el bizonyóságot tenni? Gondoltál-e arra, hogy talán érted is imádkozik valaki, hogy indulj el az aratásba, és tégy bizonyóságot hitedről minél több embernek. A. W. Pink mondta egyszer: „Az igaz, hogy sokan imádkoznak egy világméretű ébredésért. De idősezerűbb lenne az aratás Urához azért imádkozni, hogy az aratómunkásoknak adjon ébredést, és küldje ki őket, hogy félelem nélkül és hűséggel prédikálják azokat az igazságokat, amelyek alkalmasak az ébredést elindítani.”

Egy potenciális Pál

Egy város kocsmamegyede mindig érdekes embereket vonz. Egyik alkalommal Denver kocsmamegyedében jártam, ahol három személyt szólítottam meg. Az egyik férfi, aki egy lánnyal volt, arra kért, menjek be velük a kocsmába, és fizessenek nekik egy fröccsöt. Ezt nem tettem meg, ezért tovább álltak, másik balekot keresni. A másik férfi ott maradt, hogy beszélgessem velem. Beszélgetés közben megkérdeztem tőle, hogy vétkezett-e már.

- Igen - felelte. De aztán megkérdezte: - Mire gondol ön a vétek említésekor?

- Például a Tízparancsolatra.

- Ó, azt én mind megszegtem.
- Talán már embert is ölt? – kérdeztem.
- Igen – válaszolta hanyagul.
- Tíz személyt is?
- Nem tudom, hányat.

Elmesélte, hogy egy bandában nőtt fel Long Beachben, Kaliforniában, és tényleg nem tudja, hány embert ölt meg. Amikor 14 éves volt, az udvaron kosárlabdáztak, hirtelen néhány bandatag odahajtott, és lelőtték a barátnőjét. A karjaiban vérzett el.

- Tudtam, hogy majd őt fogom feleségül venni, és gyerekeink lesznek. De a karjaiban halt meg.

El tudod képzelni, hogy valakinek 14 éves korában ilyesmit kelljen átélnie?

Beszélgetés közben kifejtettem, hogy létezik egy igaz Isten, és hogy a Biblia igaz. A szemébe néztem, és az volt az érzésem, hogy mindebből semmi sem jutott el a tudatáig. Ezért egy könyvet ajánlottam neki, és pénzt is adtam rá, hogy megvegye.

Búcsúzóul ezt mondta:

- Ön jól elgondolkodtatott engem ma este.

Ez meglepett, mert nekem nem ez volt a benyomásom. Majd hozzáfűzte:

- Meg fogom venni a könyvet, amit ajánlott. És ha olyan sok bizonyíték van, ahogy mondja, akkor át fogom adni az életemet Jézusnak. És ha ezt megteszem, akkor az ön példáját fogom követni: kimegyek az emberek közé, és mesélek nekik Őróla.

Te nem ismered Isten tervét azzal az emberrel, akivel beszélsz. Beszélhetsz éppen egy Saullal is, akit Isten Pállá akar változtatni. Menj, és találj meg a potenciális Pált!

Dallasban néhány fiatal biznyságot akart tenni, így elmentünk a Galleria nevű óriási bevásárlóközpontba. Egy órán át kísértek, hogy lássák, én miként járok el, azután elbocsátottam őket, próbálkozzanak egyedül. Néhány traktátust adtam nekik, és papírt, amire írjanak. Pár óra múlva találkoztunk az ebédnél. Ebéd közben megtudtam, hogy a 17 éves Robby egy bibliakört vezet a középiskolában, ahol érettségi vizsgára készül. Ez a kedves fiatalember görögül tanult, hogy az Újszövetséget megértse azon a nyelven, amelyen írták. Meggyőzően tudott beszélni:

Mikor beszéltél utoljára hitetlen emberekkel? Akkor fogod igazán tapasztalni, mit birtokolsz Jézus Krisztus személyében.

„Tarthatsz bármennyi bibliaórát, tanulhatsz görögül, de amikor hitedről bizonytságot teszel egy hitetlen ember előtt, akkor veszed észre, hogy miről is van szó. Akkor válik tudatosná, mit birtokolsz valójában Jézus Krisztusban.”

Te mikor vetted észre legutóbb, hogy miről is van szó? Mikor beszéltél utoljára hitetlen emberekkel? Akkor fogod igazán tapasztalni, mit birtokolsz Jézus Krisztus személyében. Gondoskodj arról, hogy sok

nyomot hagyj magad után, mielőtt a mennyei kapun belépsz.

Különben, mit birtoklunk mi Jézusban? A Zsoltárok 31,20-ban ezt olvassuk: „Milyen nagy a Te jószágod, melyet a Téged féltőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára.”

A zsoltáros egy nagyon fontos kérdést tesz fel: „Mit fizessek az Úrnak a sok jóért, amit velem tett?” (Zsolt 116,12) Mit adhatnánk mi az Úrnak mindazért a csodálatos dologért, amit velünk tett?

Miért nem vagyunk egyszerűen engedelmesek? Az engedelmesség vezet el az elkárhozók világába, hogy megadhasd nekik azt, ami után vágnak: Jézust! Ha valóban meg akarod tanulni, hogyan szeretheted a hitetleneket, egyszerűen több időt kell velük töltened. Minél többet vagy velük, annál jobban megérted, miért halt meg értük Jézus.

Te mit látsz?

A Phipps Plaza Atlantában nagyon exkluzív hely. Ott minden olyan drága, hogy még egy rágógumit sem engedhetek meg magamnak. Szívesen megyek oda bizonytságot tenni, mert ott a legtöbb ember istene a pénz.

Egy nap, rövidebb karácsony előtt egy padon ültem egy 24 éves fiatal emberrel, aki épp befejezte egyetemi tanulmányait a Georgia Egyetemen. Amint Colbyval beszélgettünk, kijöttek szülei az üzletből, és leültek mögé.

„Most mi lesz?” – gondoltam. A fiú nem hitt Jézusban, de jó úton voltunk, hogy többet is megtudjon a megváltás csodájáról. Úgy döntöttem, hogy tovább folytatjuk.

Ahogy a szülők is figyelték, jelezték egyetértésüket. Az édesanyja elkezdett imádkozni. Evangéliumi keresztyének voltak, és nagyon örültek, hogy a fiukkal valaki Jézusról beszélt.

- Ahogy itt körülnézek - jegyezte meg Colby -, rendes, becsületes embereket látok, akik bevásárolnak, és az ünnepekre készülnek.

- Colby, ha én itt körülnézek - válaszoltam -, olyan embereket látok, akik meghalnak, és haláluk napján a pokolba kerülnek. És ha te nem adod át életed Jézusnak, és ha Ő nem húzza el a leplet a szemed elől, akkor nem láthatod őket másként, csak ahogyan most.

Amikor egy fesztiválon három férfivel beszélgettem, megkérdezték tőlem:

- Mi a véleménye ezekről az emberekről?

- Én olyan embereket látok - feleltem -, akiket Isten szeret, csak ők még nem tudják.

Észrevettem, hogy ez a megállapítás jelentett számukra valamit. Az embereknek néha az a benyomásuk, hogy Isten gyűlöli őket. Isten azt akarja, hogy minden ember bánja meg a bűneit, és bízva életét Jézusra, de mindenekelőtt szereti őket.

Ha már e témánál vagyunk, *te* milyen szemszögből látod az embereket? Hisz mindegyik meg fog halni, és vagy a pokolba vagy a mennybe kerül. Ez a bibliai igazság. Mire használod ezt a tudást? Szeretnéd-e befolyásolni egy lélek örök rendeltetési helyét? Isten bolygónk minden emberét meg szeretné menteni, és ebben téged szeretne használni.

„Ha örökölnél valakitől 15 millió eurót, elmondanád valakinek?” Amikor ezt a kérdést felteszem, az emberek általában azt felelik, hogy a szüleiknek elmondanák, de olyan is van, aki azt mondja, hogy le-fel szaladgálna az utcán, és kikiáltaná országnak-világnak. Tudod mit? Én óriási örökséget kaptam. Jézus vérének köszönhetően széttéphettem a pokolba szóló belépőjegyemet! Óriási örökséget kaptam. Noha jobban megérdemlem a poklot, mint azok, akik e könyvet olvassák, de ha meghalok, még a közelébe sem fogok kerülni, mégpedig annak alapján, amit Jézus értem tett. Kaptál te is ilyen örökséget? Ha igen, akkor azon legyél, hogy fennhangon hirdesd szerte a világon!

TIZENHARMADIK FEJEZET

HALÁLLISTA

„Nem tudod megakadályozni, hogy meghaljanak; azonban segítsen Isten téged, hogy visszatartsd őket a kárhozattól! Nem tudod megakadályozni, hogy utolsó lélegzetük is elhagyja testüket; az evangélium óvja meg lelkeiket a kárhozatba vezető úttól!”

CHARLES HADDON SPURGEON

Ez a fejezet olyan igazságokat tartalmaz, amelyek nagyon megérintették a szívemet. Ezek a bölcsesség gyöngyszemei – történetek, bizonyosságtételek, versek, amelyek elgondolkodtatnak, és cselekvésre ösztönöznek. Remélem, örömeire szolgálhatnak, és talán buzdítást is jelentenek számodra.

Egy hűséges tanú

A Zsoltárok 89,38-ban ezt olvassuk: „...megmarad örökre, mint a Hold, a fellegek közt lakó igaz tanú.” Erről a versről el kellett gondolkodnom. A Hold hű tanú az égen. Mit csinál a Hold? Noha befolyásolja a tengerjárást a bolygón, a legtöbb ember számára csak egy óriási kő, amely visszaveri a napfényt. Ez minden. Vannak napok, amikor fog, máskor éppen teljes, de a rendeltetése az, hogy visszaverje a napfényt. A Hold megalkotása azt mutatja, hogy léteznie kell egy hatalmas Teremtőnek.

A zsoltáros igaz tanúnak nevezi a Holdat, jóllehet ez a tanú még beszélni sem tud. Hogy lehet ez? Hogy lehet az, hogy a Hold nagyobb tanú Isten számára, mint amilyen én vagyok, amikor én hirdetni tudom az Ő csodálatos dolgait? Aztán tudatosult bennem, hogy olyannak kell lennem, amilyen a Hold. Egész életemmel egyetlen dolgot kell tennem: tükröz-

nöm kell a Nap fényét. Milyen világosság lehetne a világban, ha a keresztyének azt tartanák feladatuknak, hogy Isten Fiának fényét tükrözzék! Nekünk nem holdsarlóknak kell lennünk ebben a sötét világban, hanem ragyogó teliholdaknak. Ez azt jelenti, hogy a Fiúhoz a megfelelő szögben kell állnunk.

Az Efezus 5,16 arra bátorít, hogy „kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak”, hirdessük az evangéliumot. Az idő nagyon drága, hamar elmúlik. Mivel a napok egyre gonoszabbak, most kell világítanunk fényünkkel – Krisztus igazságával. Hogyan tehetjük ezt?

Képzeld el, hogy veszel egy zseblámpát, és a déli verőfényben bekapcsolod. Mennyire fog látszani a fénye? Alig. Most képzeld el, hogy egy barlang mélyére mész a lámpáddal, és ott kapcsolod be. A fénye messze bevilágítaná a barlangot. Fényed annál jobban ragyog, minél nagyobb a sötétség. Fényed világíthat a gyülekezetben is, de sokkal fényesebbnek látszik a munkahelyen, az iskolában, a bevásárlóközpontban, a strandon vagy a kocsmákban. Miért? Mert ezek a helyek szellemi téren nagyon sötétek. Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12). Indulj el fényeddel, amelyet Jézustól kaptál, és ragyogd be a sötétséget, ahol csak tudod, visszatükrözve a mindenható Isten erőteljes fényét.

Az egyik legsötétebb hely, ahol fényeddel világíthatasz, a börtön. A börtönszolgálat sok örömet jelent – ki kellene próbálnod. Első alkalommal, amikor a *Bill Glass Prison Ministries* segítségével a börtönbe mentem, nagyon ideges voltam, a szívem majd kiugrott a helyéről. De egy fél óra elteltével Isten megdöbbenő dolgokat mutatott. Amikor egyszer a houstoni börtönben voltam, hárman bementünk a magánzárkák területére. Itt a rabok 23 órán át egyedül vannak a cellájukban, csak egy órájuk van zuhanyzásra, felfrissülésre. Ezek a foglyok olyanok itt, mint a ketreche zárt vadállatok. A magánzárkákban a legelvetemültebb gonosztevők raboskodtak – gyilkosok, bandavezérek stb.

Beszélgetést kezdeményeztem az egyik rabbal, aki a mexikói maffia tagja volt (az egyik legkegyetlenebb utcai banda). Elárulta nekem, hogy elhatározta, kilép a mexikói maffiából. Ha valaki megpróbál egy ilyen bandából kilépni, a büntetése halál. Ezek megölik azokat az embereket, akik elhagyják a bandát. Ő azért volt magánzárkában, mert veszélyben forgott az élete. Ezért megkérdeztem tőle:

– Valaki itt meg akar ölni?

– Igen – és néhány cellára mutatott, amelyek lakói meg akarták ölni. Majd a szájára tette a kezét, jelezve, hogy maradjak csendben, és azt súgta, hogy a szomszédos cella lakója meg akarja őt ölni.

– A mellettünk lévő cella lakója meg akar téged ölni? – kérdeztem vissza suttogva.

Bólintott, hogy igen. Felfoghatatlan volt számomra, hova kerültem. De azt láttam, hogy ennek az embernek Jézusra van szüksége, és hamarosan meg is halhat, ezért elkezdtem bizonytságot tenni neki. Megdöbbenő módon ez a 20 év körüli rab, aki tetőtől talpig tetovált volt, minden kérdésemre tudta a választ. Biztosan egy gyülekezetben nőtt fel, csak a romlásba vezető utat választotta.

Ne számíts arra, hogy gyülekezeted fiataljai odaadón szolgálni fogják az Urat, ha majd felnőnek. A Sátán nagyon igyekszik behálózni őket. Kérlek, szánj minél több időt rájuk, és imádkozz értük, igazán megéri!

Miután ezzel a fogollyal beszéltem, meg akartam látogatni a szomszédos cellában lakó bérgyilkost is. Azelőtt még soha nem találkoztam bérgyilkossal, ezért úgy gondoltam, érdekes lehet. Ebben a cellában Juan lakott, egy 21 éves, szőke, kefefrizurás fiatalember, akit bármelyik amerikai kollégiumba oda lehetett képzelni. Megkérdeztem tőle:

– Juan, mi a legszörnyűbb, amit életedben elkövettél? Nem muszáj elmondanod, ha nem akarsz.

Ezt azért kérdezem meg, mert sok ember úgy gondolja, hogy amit ő elkövetett, azt már Isten nem bocsáthatja meg. Ez hazugság! Mégpedig közvetlenül a hazugság atyjától.

– Nem muszáj elmondanom önnek? – kérdezte Juan.

– Nem, ha nem akarsz.

– Éppen azon gondolkodom, hogy olyan rosszat tegyek, amelyet eddig még nem tettem.

Valószínűleg arra utalt, hogy a szomszéd cella lakóját meg akarja ölni. Egy evangéliumi szemléltető táblát használtam, hogy a raboknak elmagyarázzam az evangéliumot. (Amikor traktátusokat vagy más evangéliumi segédeszközt használsz, szánj arra időt, hogy a bűnt a Tízparancsolat alapján elmagyarázd. Figyelj arra, hogy az emberek saját romlott mivoltukat a szent, mindentudó Isten előtt valóban felismerjék.) Amikor végére értünk a szemléltető táblának, megkérdeztem Juant, át akarja-e adni az életét Jézusnak. Igennel válaszolt.

Néha előfordul, hogy megpróbálom lebeszélni az embereket egy ilyen lépésről. Tudom, hogy különösen hangzik, de biztosra szeretnék menni, hogy nem én beszéltem rá erre a döntésre, hanem a Szent Szellem ösztönzi őket ennek megtételére. Juan esetében nem voltam biztos, hogy valóban akarja-e. Ezért összehajtogattam a szemléltető táblát, és azt mondtam:

– Juan, és nem vagyok biztos abban, hogy te valóban kész vagy egész életedet Jézus Krisztusnak átadni, és Őt követni.

– Szeretnék önnek valamit mondani – válaszolta. – Nekem már nagyon elegendő van az életből, belefáradtam. Az egyetlen, aki az én életemen változtatni tud, az Jézus Krisztus. Ezért most azonnal el akarom Őt fogadni életem Urának.

Ezért újra felállítottam a szemléltető táblát, mert rájöttem: ha egy gyilkos el akarja Krisztust fogadni, akkor hagynom kell, hogy elfogadja Őt. Imádkoztunk, és Juan átadta életét Jézusnak.

Amikor Juan beszélni kezdett, félbeszakítottam:

– Juan, várj egy pillanatra, ez a Róma 8!

Amikor folytatta, felkiáltottam:

– Ez meg a Jakab 2! Honnan ismered ezeket a bibliaverseket?

– Én nem tudom – felelte –, csak úgy jönnek.

Ez volt a legmegdöbbentőbb tapasztalatom, amit valaha is átéltem.

Juan aztán így szólt:

– Nem fogja elhinni, mi van itt a cellámban. Egy halállista.

– Mit értesz azon, hogy *halállista*?

– Egy lista olyan emberekről, akiket a mexikói maffia meg akar ölni.

– Juan, te most újjászületted, hiszel Jézus Krisztusban, már nincs szükséged arra a halállistára, miért nem adod ide nekem?

Ideadott egy listát több mint 70 névvel és címmel, olyan embereket, akiket a mexikói maffia halálra keresett. Valaki azt jutatta eszembe, hogy küldjek mindegyiküknek egy traktátust. Megtörténhet, hogy hamarosan meg fognak halni, így azonnal szükségük van az evangéliumra. Mivel senki sem válaszolt, nem vagyok biztos benne, hogy nem történt-e valami szörnyű ezekkel az emberekkel.

Amikor pár nappal később imádkoztam, Isten szólt hozzám. Úgy tűnt, mintha kérdezné: „Márk, te rajta vagy-e a Sátán halállistáján? Életed teljes mértékben Fiamért, Jézusért éled-e, imádságaid olyan buzgóké-e, bi-

zonyságtételel olyan erős-e, hogy felkerültél miattuk a Sátán halállistájára? Mennyire elgondolkoztatott ez a kérdés!

Ezt kérdezem tőled is. Rajta vagy a Sátán halállistáján? Úgy életed-e az életed Jézusért, hogy a Sátán már nem győzi kivárni, hogy elhagyd ezt a bolygót? A te ifjúsági csoportod is rajta van ezen a listán? Vagy azok közé a csoportok közé tartozik, amelyeket jobban érdekel a pizza, meg a szórakozás, mint az a kérdés, hogy az iskolájuk Jézust szolgálja-e? Hát a gyülekezeted rajta van-e a Sátán gyilkos listáján? Vagy azok közé a gyülekezetek közé tartozik, amelyek inkább azzal törődnek, hogyan néz ki az épület, vagy mi áll a következő gyülekezeti nap programjában, mint azzal, hogyan ismerhetnék meg városuk hitetlen polgárai Jézust?

Célul tűztem magam elé, és remélem, te is így teszel, hogy felkerüljek a Sátán halállistájára. Ha te is így teszel, garantálhatom, nem lesz nyugalmas életed, de halálod napján elnyered méltó jutalmadat a mennyben. Egy fiatalember ezt írta nekem: „Én nemcsak felkerülök a Sátán halállistájára, hanem a nevem külön alá is húzza.” Ez a fiatalember olyan buzgón akarta Jézust szolgálni, és a Sátán orra alá annyi borsot akart törni, hogy az a listáján külön kiemelje a nevét.

Úgy élsz-e te is, hogy a Sátán dühöng, mert megint felkeltél, mert csapatából elhódítottál embereket, és örökre Isten csapatába vezetted őket?

Egyik nap megnéztem a tévében az X-Games²⁶ közvetítését. Egyveleg volt ez a legextrémebb sportokból: gördeszkázás, motocross stb. Megfigyeltem az egyik versenyszámban, hogy azok a résztvevők, akik 60 másodpercet kibírtak, még 15-öt kaptak. Az érdekes az volt, hogy ezt a 15 másodperces időt a „dicsőség idejének” nevezték. A résztvevők ekkor mutatták be legjobb trükkjeiket. Szeretnélek figyelmeztetni, hogy az örökkévalóság tekintetében számunkra, keresztyének számára már itt a „dicsőség ideje”. Az idő letelik, és itt az ideje, hogy legjobb tudásunkat a mi Urunk szolgálatába állítsuk. Ő hamarosan visszajön, készen kell fogadnunk, és azon kell fáradoznunk, hogy a világ is készen várja Őt.

Ezért tégy bizonyosságot: Isten ezt szereti, a Sátán viszont gyűlöli! Vigyázz, nehogy a Sátán kedvében járj!

26 Extrém sportok rendezvénye. (Wikipedia)

Magot hinteni

Ha egy virágcserepbe földet teszel, megtrágyázod, megöntözöd, és imádkozol, hogy napraforgó keljen ki – ki fog kelni? Nem, természetesen nem, hisz nem tettél bele magot. Csak ha beleteszed a napraforgómagot, várhatod el, hogy a növény kikeljen. Noha Isten csodát tehetne, hogy mag nélkül is kikeljen az a növény, de Ő megszabta mind a vetés, mind az aratás idejét. Az 1Korintus 3,6-7-ben Pál arra emlékeztet, hogy milyen fontos a mag. Valakinek el kell azt vetnie, mielőtt Isten növekedést adna. Isten meghallgatja imánkat, ha egy barátért imádkozunk, hogy ő is ismerje meg az Úr Jézust. De én úgy gondolom, Isten azt szeretné, ha kimennénk az emberek közé, és odamennénk a barátunkhoz, hogy személyesen vessük el életében a magot. Ha az emberekkel vagy a barátunkkal Jézusról beszélünk, és először imádkozunk értük, akkor Isten végtelen kegyelmében növekedést ad ennek az elvetett magnak.

A köszönetnyilvánítás fogadása

Tudod-e, hogy minden ember, akinek bizonyrágot teszel, egy napon megköszöni azt neked? Gondolj ebbe bele! Azok az emberek, akik a te bizonyrágtételeid után nem fogadták el Jézust, a pokolba jutnak. Vajon köszönetet mondanak ezért neked? Amikor a pokolban lesznek, és fel-fogják, hogy az örökkévalóságot ott kell eltölteniük, úgy hiszem, így fognak szólni: „Legalább az a személy, aki a bevásárlóközpontban vagy az iskolában azon a bizonyos napon bizonyrágot tett nekem, törődött velem és azzal, hol kell az örökkévalóságot eltöltenem, bár megköszöntem volna neki!”

Most gondolj azokra az emberekre, akik a mennybe jutnak. Képzeld el, valaki szembejön veled a mennyben, és így szól: „Emlékszel rám? Együtt dolgoztunk, vagy együtt jártunk iskolába, és te egyszer bizonyrágot tettél nekem. Tudom, úgy látszott, hogy nem figyelek eléggé, de három évvel később átadtam életem Jézusnak, és azóta érte életem. Meg szeretném neked köszönni, hogy időt szántál rám, és beszéltél nekem Jézusról.”

Ha valaki ezt mondja neked a mennyben, mit gondolsz, milyen érzés lesz az? Ugye, hogy nagy örömet jelentene számodra?

Ne fecsérelj az életed olcsó élvezetekre, izgalmakra, mint például a hullámvasút, vagy felemelt kezekkel örjöngeni egy gól láttán a futballmeccsen. Inkább minden igyekezetteddel azon légy, hogy az emberek megköszönjék segítségedet, amellyel beléphettek az örökkévalóságba vezető mennyei kapun. Arra törekedj, hogy a mennyben sokan megköszönhessék neked bátor hitvallásodat, bizonyoságtételeidet Jézus mellett, amely az örök hazába segítette őket.

A legnagyobb bűn

Egyik este arra készültem, hogy újra elinduljak bizonyosságot tenni. Előtte olvastam a Bibliából és imádkoztam. Újra világossá vált előttem, hogy minden elkárhozó embernek Jézusra van szüksége, és néha mégsem akarok velük az Úrról beszélni. Önző dolog, ha nem adjuk tovább a hitünket. A Biblia kétféle bűnről beszél: bűn az, ha valami gonosz cselekszel, és az is bűn, ha valami hasznosat, fontosat nem cselekszel meg, elmulasztod a helyes feladat elvégzését. Vannak bűnök, melyeket elkövetünk, és vannak dolgok, melyeket meg kellene tennünk, de nem tesszük meg. A Jakab 4,17-ben ezt olvassuk: „Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.”

Valami izgalmat éreztem a bensőmben. Ha minden bűnt az önzésre lehet visszavezetni (az „én” első helyre állítása ahelyett, hogy Istent helyeznénk életünkben az első helyre), és ha önzés a hitünket nem továbbadni, akkor hívőként milyen nagyobb bűnt követhetnék el, mint azt, hogy az elkárhozó embereknek nem beszélek Jézusról? Arra gondolunk, hogy a házasságtörés vagy a gyilkosság nagy bűn, és ezek a mindenható Isten Szava szerint is nagy bűnök. Én azonban azt gondolom, hogy az egyik legnagyobb bűn, amit a hívők elkövethetnek az, ha azoknak az embereknek, akikre a kárhozat vár, nem beszélnek a megmenekülés útjáról – Jézusról. Jézus a János 8,11-ben a házasságtörésen kapott asszonynak ezt mondta: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Hívőként tudod, mennyire gyűlöli Isten a bűnt, ezért „menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz” azáltal, hogy akivel találkozol, nem beszélsz neki Jézusról.

Tedd még ma!

Egy péntek este az egyik bevásárlóközpontban bizonyoságot tettem, majd hazamentem, és lefeküdtem. Éjfélkor olyan érzéssel ébredtem, hogy nem tettem elegendő bizonyoságot. Ezért felkeltem, és kimentem a város bárnegyedébe, hogy embereket szólítsak meg. Észrevettem egy fiút az egyik kőfalon ülve, és leültem mellé. Jót beszélgettünk. Elmesélte, hogy a szülei tagjai a „Navigátorok” (egy erős keresztyén csoport) közösségének, de ő egyáltalán nem hisz Istenben. Ennek a tanulónak volt néhány jó kérdése, és én minden kérdést megválaszoltam.

Miután egy óra hosszat beszélgettünk, megjegyezte: „Én a FarmHouse Testvériséghez tartozom itt Auburnben. Már négy éve vagyok tagja ennek a testvériségnek. A tagok között vannak evangéliumi keresztyének is, de még soha nem vették a fáradságot, hogy Jézusról beszéljenek nekem. Nem felháborító?” De, szerintem is az volt.

Gondolj bele, lehetnek a környezetedben hitetlen emberek, akik csodálkoznak azon, hogy nem állsz velük szóba, és nem beszélsz nekik Isten igazságairól. Tégy róla, hogy ne kelljen sokáig csodálkozniuk ezen. Beszélj még ma velük!

Dobj még egy forgácsot a tűzre!

Vettél-e már részt olyan keresztyén táborban, ahol érezted a „tábor szellemét”, és mindent megtettél volna Istenért? Ám egy-két hónappal azután úgy érezted, hogy visszazökkentél a hétköznapokba, és levert voltál? Kérem én, miért történik ez meg olyan gyakran? Amikor egyik nap erről gondolkodtam, és imádkoztam, egy kép ötlött fel az emlékezetemben. Úgy gondolom, az Úr küldte. Egyszerű kép volt egy tábortűzről. Ha már nem dobsz fát a tűzre, mi történik a tűzzel? Kialszik. De ha raksz rá fát, tovább ég. Jakab így tanít a Jakab 1,22-ben: „Legyetek az Igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.” A Jakab 2,20-ban aztán kijelenti: „...a hit cselekedetek nélkül meddő.”

Találkozom olyan emberekkel, akik állandóan Jézusért égnek, ők azok, akik az Úrért dolgoznak. Tevékenykednek a hajléktalan szállókon, bizonyoságot tesznek a hitetlenek előtt, keresztyén ismertetőket írnak az

Találkozom olyan emberekkel, akik állandóan Jézusért égnek, ők azok, akik az Úrért dolgoznak.

iskolai újságokba, meglátogatják a rabokat stb. Ők tesznek fát a tűzükre. És ha így cselekszel, a tüzed nemhogy nem alszik ki, hanem egyre nagyobb lánggal fog égni.

Isten nem szeretné, ha csupán „tábortüzek” maradnánk. Azt szeretné, ha világító szövetnekek, jelzőtüzek lennénk az Ő számára. Cselekedd Isten dolgait, akkor az iránta való odaadás erős marad a szívedben egész életed során!

Steve Farrar írta egyszer: „Ha nem Krisztusban növekedsz fel, kiöregedsz Krisztus szolgálatából.”

Pál írja a Filemon 6-ban: „...és imádkozom azért, hogy a hitünkben való közösséged eljuttasson téged mindannak a jónak a megismerésére, amely Krisztusért van bennünk.”

Ha tökéletes akarsz lenni mindabban, amit Jézus rád bízott, menj, és add tovább hitedet!

Tedd vonzóvá Jézusra!

„Mi két okból vagyunk itt: hogy megismertessük a világgal Jézust, és fényt vetítsünk Őrá.”

Az egyik prédikátor kijelentését soha nem fogom elfelejteni: „Mi két okból vagyunk itt: hogy megismertessük a világgal Jézust, és vonzóvá tegyük Őt.” Ez a kijelentés összefoglalja az egész keresztyénséget. Azért vagyunk itt, hogy beszéljünk az embereknek Jézusról az egész világon. Hogy vonzóvá tegyük Őt, nekünk is úgy kell élnünk, ahogy Ő élt. Gondolod, hogy ez a két dolog számítani fog az ítélet napján? Minden bizonnyal! Arra

használd az életed, hogy Jézust mindenkivel megismerteted, akivel csak teheted, és az Ő dicsőséges személyét vonzóvá tedd, akkor beteljesedett életed lesz.

Egyik este Myrtle Beachben voltam, Dél-Karolinában, és két tengerésznek tettem bizonyosságot. Az egyik kész volt beszélgetni, de a másik türelmetlenkedett, és 10 perc után már menni akart, hogy elszívjon egy füves cigarettát. Társa azt mondta:

– Én beszélni akarok ezzel a fickóval, hagyj most békén.

Mivel útban voltak a szállásukra, azt ajánlottam, hogy menjünk együtt. Amint mentünk, az a tengerész, aki szívni akart, figyelmeztette a társát, hogy én rendőr is lehetek. De az így szólt:

– A fickó nem rendőr, ő Jézusról beszél az emberekkel.

Valóban mulatságos volt.

Amikor a szobájukhoz értünk, a barátságos tengerész így szólt hozzám:

- A társam meg szeretné önt motozni, hogy megtudja, van-e lehallgatója, vagy valami hasonló.

Ezért aztán átkutattak, hogy van-e nálam mikrofon vagy esetleg pisztoly.

- Túl sokat nézik a tévét, fiúk - viccelődtem.

Beléptünk a szobába, ahol hűtött sör várta őket, és természetesen, a füves cigaretta. Ahogy beszélgettünk, a barátságos megjegyezte, az tetszik neki, hogy úgy vagyok felöltözve, mint ők. Fekete farmert és pólót viseltem.

- Ha egy háromrészes öltönyben és egy kétkilós Bibliával a hónom alatt jövök, mit csináltak volna? - kérdeztem tőlük

- Akkor szóba sem álltunk volna önnel.

Ha bizonyoságot teszel, ne viselj alkalomhoz nem illő öltözet, úgy öltözz fel, hogy megfeleljen annak a helynek, ahova mész. A tekinteted és a Jézus és az elveszettek iránti szereteted vonzza hozzád az embereket, ne az öltözeted! Ne viselj tehát keresztényen pólót vagy ékszert. Ez azt is eredményezheti, hogy az emberek nem állnak veled szóba, mert pontosan tudják, honnan jöttél. Jézus nem viselt semmilyen különleges dolgot, amikor az embereknek az evangéliumról beszélt. Nem szabad olyan dolgot viselnünk, ami visszatáratja az embereket a beszélgetéstől, vagy rossz fényt vethet Urunkra.

Érdekes volt hallgatnom, amit a barátságtalanabb tengerész a barátnőjével beszélt telefonon, és így mesélt neki:

- A mai nap nem volt valami jó. A reggel is szörnyű volt, délután sem történt semmi jó, este meg Jézus van a hotelszobámban.

- Nem, nem Jézus - szóltam oda.

De aztán eszembe jutott: ha az emberek nem láthatják benned és bennem Jézust, akkor kiben láthatnák? Nekünk kell Őt megismertetnünk a világgal, hogy felragyogtassuk az Ő személyét mindenütt, ahol járunk. A tengerészeknek traktátusokat adtam. Az egyik elkérte a telefonszámom is, hogy kapcsolatban maradjon velem. Hatalmas Istent szolgálunk! Szolgáljál Öt továbbra is!

Légy forradalmár!

A forradalom hirtelen jövő, radikális (mélyreható) változást jelent. Lehet a célja egy kormány vagy egy uralkodó megbuktatása, és egy mással való helyettesítése. Nincs itt az ideje a jelenlegi kormányt megbuktatni? És most nem Washington D. C.-re gondolok. A János 12,31 kijelenti: „Most megy végbe az ítélet e világ felett, most vettetik ki e világ fejedelme.” A világ fejedelmét, a Sátánt meg kell buktatni. Ez imádsággal történhet a keresztyének által, akik bátran kiállnak az igazság mellett, bárhol is járjanak.

Egy forradalomhoz általában forradalmárok is szükségesek, akik kiállnak az ügyért, bármibe is kerüljön. A forradalmárral rokon értelmű a radikális beállítottságú ember – olyan valaki, aki mindenét feláldozza az ügyért, aki csak Istennek akar tetszeni, és csak Őérte él. Mielőtt a világban végbemenne egy forradalom (gyökeres változás), azelőtt bennem kell annak megtörténnie. Neked kell arról döntened, hogy átadod életed Istennek. Vállalnád-e, hogy forradalmat indíts a világban? A forradalomnak először az emberben kell Jézus szeretete által végbemennie, ez lehet a kezdete környezete forradalmának is. Légy forradalmár – harcolj a bűn ellen Jézusért!

Erős befejezés

A 2Timóteus 4,7-ben Pál kijelenti: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” Te hogy fogod befejezni földi pályafutásodat? Nem az a fontos, hogyan startolsz, a fontos az, hogyan végezd be futásodat.

A nagy távolugró és sprinter, Carl Lewis, aki 9 olimpiai aranyérmet nyert, megdöbbentő teljesítményt nyújtott a 100 m sprinten. A startlövés elhangzásakor mindig az utolsók között volt, nem volt jó startoló. Kb. 50 méternél a középmezőnybe került, de a táv végére majdnem mindig ő ért elsőként a célba. A versenyzők elmondták, hogy a 60 méteres jelzőnél Carl Lewis olyan lendületről tett bizonyosságot, amivel egyik futó sem rendelkezett. Olyan volt, mintha egy rakéta indult volna be Carlban, ami által mindenkit megelőzött. Tehát az aranyérmet nem a startnál nyered, hanem a célnál!

Te hogyan akarod életed futását a mindenható Istenért befejezni? Gyakran mondom az embereknek: „Vagy nagyszerűen fejezed be futá-

sod, vagy elvéted azt!” Erről beszél Pál is ebben a versben: ő megőrizte hitét egész pályafutása alatt. Tedd te is ezt!

Egyik alkalommal egy idősebb úr mellett ültem egy bevásárlóközpontban, és beszédbe elegyedtem vele. Elmondta, hogy ő is olyan volt, mint én, de már nem akar olyan lenni. Kilenc évig a Krisztus Tanítványai nevű közösség pásztora volt.

„Én is azt hittem, amit ön hisz, de aztán tovább képeztem magam” – mondta. Már öt diploma is van a zsebében, és éppen most fejezett be egy cikket az *American Atheist* (Amerikai Ateista) Magazin részére.

Ez a férfi élete futását nagyon elhibázta, a végét nagyon eltévesztette. Arra figyelj, hogy amikor egy napon Jézus elé kerülsz, a célvonalra, a menny kapujára függeszd tekinteted, és kitarva a végsőig, végezd be győztes futásod!

Ujjhegygel kapaszkodva

Egy Nashville-i zenefesztiválon, Tennessee-ben egy 19 éves detroiti kőművessel beszélgettem. Nagyon későn érkezett, ezért megkérdeztem, hol töltötte az éjszakát.

– Azon az épületen fenn, túloldalt – válaszolta.

– Mi az ön hobbija? – kérdeztem tőle.

– Épületugró vagyok – válaszolta.

– És ez mit jelent? – kérdeztem.

– A tévében lehet látni, hogy az emberek egyik épületről a másikra ugranak – magyarázta –, ez nagyon izgalmas.

Hát azt elhiszem! Mivel szeretek az embereknek kérdéseket feltenni, megkérdeztem:

– Előfordult már, hogy elvétette a célt?

– Igen, egyszer – mondta –, amikor az egyik épületről a másikra ugrottam át, és a levegőben vettem észre, hogy nem érek el odáig. De mégis sikerült ujjhegygel megkapaszkodnom a tető szélében, a testem az épületnek verődött. Ott maradtam egy pár pillanatig lógva. De még volt anynyi energiám, hogy felhúzódkodtam az épületre.

– Félt?

– Nagyon.

Gondoltál-e már arra, hogy olyan emberekkel beszélgethatsz, akik ujjhegygel kapaszkodnak, mielőtt az örökkévalóságba zuhannának? Lehet,

hogy már nem sokáig bírják tartani magukat. Ha tudnák, mi várja őket Jézus nélkül, nagyon félnének.

Az 1Sámuel 20,3-ban így szól Dávid: „De az élő ÚRra és a te életedre mondom, hogy csak egy lépés választ el a haláltól.” Mindenki eljut arra a pontra, amikor egy lépés választja el a haláltól és az örökkévalóságtól. És mindnyájan eljutunk arra a pontra, amikor saját erőnkől nem szabadulhatunk szorult helyzetünkéből. Mondd el az embereknek, akik csak ujjhegyükkel kapaszkodnak a mélység felett, hogy van egy átszegezett kéz, amely kinyúl értük, és magához vonja őket az örökkévalóságba!

Fújj riadót!

Az Ezékiel 33,1-11-ben Isten szól Ezékiel profétához:

„Így szólt hozzám az ÚR Igéje: Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi, az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet, akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, úgy a vére a saját fejére száll. Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: a vére saját magára száll, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét. Ha ellenben az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de vérét az őrállótól kérem számon.

Emberfia! Téged ilyen őrállóvá tettek Izráel házában. Ha Igét hallasz tőlem, figyelmeztesd őket az én nevemben! Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de vérét tőled kérem számon. De ha te figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet.

Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házában: Ti így beszéltek: Ránk nehezedenek bűneink és vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben? Ezt mondd nekik: Életemre mondom – így szól az én

Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen újáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza?”

A régi időkben őrállók álltak a város falain. A feladatuk az volt, hogy a közeledő hadakat figyeljék. Ha ellenséget láttak közeledni, meg kellett fújniuk a trombitájukat, hogy figyelmeztessék a város lakóit. Az ő feladatuk nem az volt, hogy felkészítsék a lakosokat a menekülésre, a menekülésre felkészülni már a lakosok felelőssége volt. Az őrálló feladata abból állt, hogy riadót fújjon.

Isten hívőket hagyott itt a Földön, hogy riadót fújjanak, figyelmeztessék az istentelenekeket, hogy itt és az örökkévalóságban is meg fogják bántani, ha nem térnek meg törvénytelen útjaikról, és nem jönnek Jézushoz.

Habár jól tudjuk, hogy a törvénytelenek haláluk után a pokolba jutnak, és mégsem figyelmeztetjük őket erre, akkor az Úr a vérüket tőlünk kéri számon. Éppen elég vér tapadt a kezemhez, amikor elveszett voltam, már többet nem akarok! Beszelnünk kell a kárhozatba rohanó embereknek Jézusról! Isten nem örül a hitetlen halálának, ugyanígy mi sem lelhetjük abban tetszésünket. Imádkozz értük, tégy előttük hitvallást, hogy egykor velünk lehessenek a mennyben!

Korábban az Úr már így szólt Ezékielhez: „Menj oda fogságban élő néped fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... – akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele” (Ez 3,11). Gondolj arra, a mi felelősségünk az igazságról beszélni, akár meghallgatják azt, akár nem.

Habár jól tudjuk, hogy a törvénytelenek haláluk után a pokolba jutnak, és mégsem figyelmeztetjük őket erre, akkor az Úr a vérüket tőlünk kéri számon.

Légy az, aki a világot megváltoztatja!

A tesszalónikabeli zsidók panaszkodtak Pálra és Szilászra: „Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek” (Csel 17,6). Nem nagyszerű lenne, ha olyan hírnevünk lenne, hogy az egész világot felforgattuk? Mindenkinek van valamilyen hírneve. Neked milyen van? Kérdezd meg az embereket, akiket ismersz, szerintük milyen hírneved van. Kérdezd meg, szerintük mi a legfontosabb a te életedben. Érdekes ezt a kérdést feltenni az embereknek, mert ők tudják – bármi legyen is az –, hogy mi

a legfontosabb a te életedben. Ha Jézust látják, azt elismerik az emberek. Isten olyan embereket keres, akiket felhasználhat, hogy az Ő Fiáért felforgassák a világot. De Jézus legyen a legfontosabb az életedben, ha világmegváltoztató hírnévre akarsz szert tenni.

A nagy hithősökről így ír a Zsidók 11,37-40:

„Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorogva, gyötörődve, sínylődve azok, akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban. És mindezekben, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát, nem teljesült be az ígélet, mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.”

Nagyon egyszerű kérdést teszek fel: Hozzád méltó-e a világ? Arra törekedj, hogy az Úrert olyan szent életet élj, és olyan bátran hirdesd az Ő igazságait a hitetleneknek, hogy ez a világ soha ne váljék méltóvá hozzád! A Biblia egyik legerőteljesebb igehelye a Máté 10,28-39. Fogadd meg, amit Jézus mond, és aszerint cselekedj!

„Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában. Ugye, a verébnnek párja egy fillér, és egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudtán kívül? Nektek pedig még a hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljete tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok. Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a Földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot. Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyet anyósával, és így az embernek ellensége lesz a háza népe.

Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám; és aki nem veszi fel keresztjét, és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki megtalálja életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti életét értertem, az megtalálja azt.”

Közösség azokkal, akik nem szégyellik az evangéliumot

Egy afrikai mártír utolsó szavai:

Tagja vagyok annak a közösségnek, amely „nem szégyelli az evangéliumot”. A kocka el van vetve. Átmentem a vonalon. A döntés megszületett. Jézus Krisztus tanítványa vagyok.

Nem fogok visszatekinteni, feladni, lelassulni, megállni vagy visszafordulni. A múltam hiábavaló, jelenemnek van értelme, és biztos a jövőm.

Feladtam a nyomorúságos életmódot, amelyben a láthatókra tekintettem, amely nem állt másból, mint kicsinyes tervekből, színtelen álmokból, ködös látomásokból, banális kijelentésekből, olcsó adományokból, elpazarolt időből. Mindezt végleg lezártam.

Lépteim szilárdak, járásom biztos, a célom a menny, utam a keskeny út, amelyen kevesen követnek. Vezérem megbízható, küldetésem világos.

Nem fogom feladni, nem hátrálok meg, nem hallgatok el, amíg nem prédikáltam, imádkoztam Krisztus ügyéért... Mennem kell, míg Ő visszajön, adnom kell, míg megtehetem, prédikálnom kell, hogy mindenki tudjon Jézusról, és dolgoznom kitartással, amíg Ő visszajön.

És amikor eljön, hogy magához vegye az övéit, azonnal fel fog engem ismerni. A hovatartozásom nem kétséges.

„Mert nem szégyellem az evangéliumot...” (Róm 1,16)

Légy tagja te is azok „közösségének, akik nem szégyellik az evangéliumot”. Ez az egyedüli út, hogy ezt az életet értelmesen élhesd. Ahhoz, hogy misszionárius légy, nem szükséges az óceánon átkelned, csak a keresztet kell mindig szem előtt tartanod!

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

Sátán vagy Isten?

„Elkárhozók, elkárhozók, elkárhozók! Inkább az egész világ boruljon lángba, minthogy egy lélek elveszen! Inkább hunyjon ki minden csillag az égen általános káoszt létrehozva, minthogy egy lélek kárhozatra jusson!”

CHARLES HADDON SPURGEON

A Földön csak kétféle ember létezik: elkárhozók és megváltottak. Te is e két csoport valamelyikébe tartozol. Melyikbe? Az egyetlen, ami az örökkévalóságban számít, hogy elfogadtad vagy elutasítottad Isten megmentő kegyelmét, amelyet Jézus Krisztusban kínált fel. Isten nem kényszerít arra, hogy elfogadd Krisztust. Ő vonzhat téged szeretetével, de eljön az a pillanat, amikor neked kell döntened, és átadnod életed Neki.

A Tízparancsolat – a mindenható Isten törvénye – mindnyájunkat bűnösnek nyilvánít Isten előtt, mivel megszegtek ezt a törvényt. Tehát, tedd fel magadnak a kérdést: akarsz-e bűnbánatot tartani, elfordulsz-e bűneid-től, és átadod-e életed Jézusnak?

Olvasd el a következő imádságokat, és dönts el, melyik lesz a tiéd! Miután elolvastad, eldöntheted, kihez fordulsz ezekkel a szavakkal. Istenhez vagy a Sátánhoz? A kérdés tehát ez: Kit fogsz szolgálalni?

* * * * *

Sátán, a Biblia azt mondja, hogy te a világ ura vagy. Te vagy a hazugság atyja. Te vezeted félre a nemzeteket, és homályosítod el a hitetlenek értelmét. De Isten arra figyelmeztet, hogy akkor léphetek be az Ő országába, ha elhiszem, hogy Jézus meghalt, és megfizetett a bűneimért.

Én hazudtam, loptam, paráználkodtam. Hagytam, hogy a gyűlölet uralkodjon a szívemen, és a Biblia azt mondja, hogy ez egyenlő az em-

beröléssel. Káromoltam Istent, és elutasítottam Őt, megkívántam mások vagyonát, nem tiszteltem a szüleimet, és még a bálványimádás vétkébe is belestem – olyan istent alkottam magamnak, amelyik nekem tetszett. Mindezt lelkiismeretem ellenére tettem, mert tudom, hogy Isten az, aki az életet adta. Láttam a naplementét, hallottam a természet hangjait, hihetetlenül sok örömben volt részem, amelyek mind Isten jóságos kezéből származtak. Tudom, ha bűneimben halok meg, soha nem részesülök örökökben. Mégsem akarom ma a bűneimet bevallani, és elhagyni azokat. Az ítéletnapon, amikor a pokolba dobnak, senkit nem hibáztathatok, csak saját magam. Nem Isten akarata, hogy a kárhozatra jussak. Ő megmutatta szeretetét Fia halála által, aki azért jött, hogy nekem életem legyen.

Sátán, te azért jöttél, hogy ölj, rabolj és romlásba dönts. Ha téged választalak, te leszel a szellemi atyám, akkor téged szolgállok, és a te akaratodat cselekszem, mert szeretem a sötétséget, és gyűlölöm a világgosságot. Hacsak nem térek észre, örökké téged foglak szolgálni...

* * * * *

Istenem, vétkeztem ellened azáltal, hogy megszegtem parancsolataidat. A lelkiismeret ellenére, amit nekem adtál, kívánsággal tekintettem arra, akire nem lett volna szabad, és így paráznaságot követtem el a szívemben. Loptam, kudarcot vallottam a Te irántad való odaadó szeretetben, a felebaráti szeretetben, és elmulasztottam a nyugalom napjának megszentelését. Kapzsi voltam, gyűlöletet tápláltam a szívemben – ami a Te szemedben felér a gyilkossággal. Szent nevedet hiába vettem a számra, olyan istent képzeltem el magamnak, amelyet szerettem volna, és nem tiszteltem a szüleimet. Amikor az ítélet napján megemésztő szentséged előtt fogok állni, minden titkos bűnöm, amelyet elkövettem, minden hazszontalan szó, amit kiejtettem, bizonyítékként állnak az ellened elkövetett bűneim mellett, és így bűnösnek és a pokolra méltónak találtatom.

De kimondhatatlanul hálás vagyok, hogy Jézus vállalta értem az ítéletet, és a kereszten kínhalált halt az én bűneimért is. Ő megfizetett az én bűneimért is, így az ítélt alól felmentést nyerhetek. Ő nyilvánította ki, mennyire szeretsz engem. Hiszem, hogy feltámadt a halottak közül, az Írások szerint. Most tehát beismerem bűneimet, elfordulok azoktól, és ezentúl Jézussal járok, aki az én Uram és Megváltóm. Ezentúl nem magamnak szeretnék élni, átadom neked testem, lelkem, szellemem, mint élő áldozatot, hogy Téged szolgáljon, és a Te országodat hirdesse. Szeret-

ném minden nap a Te Igédet olvasni, és az olvasottakat betartani. Csak a golgotai kereszt által lehetséges, hogy örök életem legyen. Örökre a Tied vagyok. Jézus nevében imádkozom. Amen.

* * * * *

Jézus kijelenti: „Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak” (Mt 6,24). Te melyik urat választod, hogy egész életedben és az örökkévalóságban is szolgálj?

A Józsué 24,15-ben ezt olvassuk: „De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriai isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!”

Te kit akarsz szolgálni? Az a reménységem, és azért imádkozom, hogy az univerzum Istenét szolgálj minden erőddel és képességeddel! Abban reménykedem, hogy egy napon találkozom veled a mennyben!

Ha hiszel az Úr Jézusban, akkor reményeim szerint tetszett neked ez a könyv. De még inkább azt remélem, hogy miután letetted ezt a könyvet, elindulsz, és beszélsz valakinek Jézusról, aki még nem ismeri Őt. Ha újjászületett hívő vagy, találkozni fogunk majd a mennyben. És azt szeretném, ha nem egyedül jönnél, hanem sok ember követne, akiknek bizonyosságot tettél!

Áldott időt és alkalmat kívánok neked a Jézus Krisztusról szóló örömezenet hirdetéséhez!

Az a reménységem, és azért imádkozom, hogy az univerzum Istenét szolgálj minden erőddel és képességeddel!

„Amikor pedig ezek elkezdődnek,
egyenesedjete fel,
és emeljéte fel a fejeteke,
mert közeledik a megváltásotok”
(Lk 21,28).

* * *

Mark Cahill gazdasági végzettséget szerzett az Auburn Egyetemen, ahol válogatott kosárlabdázóként vált ismertté. Miután néhány évet

eltöltött az üzleti életben, átadta szívét Jézusnak, és arra kérte Istent, olyan helyre küldje, ahol minél több embert elérhet az evangéliummal. Noha azt tervezte, hogy egy keresztyén iskolában fog tanítani, mégsem maradt sokáig a katedrán, mert Isten arra indította, hogy evangelizálni induljon. Egy évig végzett teljes idejű evangelizálást. Aztán megkezdte előadói tevékenységét. Ezek előtt prédikált templomokban, gyülekezetekben, konferenciákon, táborokban. Hirdette a megváltot-

tak kötelességét, hogy kimenjenek a hitetlenek közé, és személyesen adják át az evangélium üzenetét. Közreműködött sok rádió- és tévéadásban is. Egyik tanítványa így nyilatkozott róla: „Mark még mindig tanít, csak egy sokkal nagyobb osztályban.” Az ő nagy elhívása a bizonyoságtétel – bevásárlóközpontokban, zenei vagy művészeti fesztiválokon, a strandon, sportrendezvényeken, bálnegyedekben – mindenütt, ahol elkárhozó emberekkel lehet találkozni.

Mark Stone Mountainben él, Georgiában.

Ingyenes segédanyagokat, könyveket a www.markcahill.org honlapon lehet találni angol nyelven.

* * *

AZ EVANGÉLIUMI KIADÓ 2011-BEN MEGJELENT KÖNYVEI

Roy Krisztina:	Egy napsugár gyermek
Ulrich, H.:	Nyomok az ezüstös nyírfák völgyében
Lutzer, E. W.	...és hol volt Isten?
De Koning Ger:	Az angyalokról
Moody, D. L.:	Az imádkozás kiváltsága
dr. Tapolyai Mihály:	Dr. Kiss Ferenc orvosprofesszor
Schaude, O.:	Pedagógiai felfedezések a Bibliában
Bennett, John:	Napról napra végig a Biblián – Isten nevei és címei
Thieme, R. B. Jr.:	Huszonharmadik zsoltár
Schmidt-Schell, E.:	Világosság a hosszú sötétség után
Fett, A.:	Igen, Atyám, mert így láttad jónak!
H. D.:	Hová menjek, ha bajban vagyok...?
Boyd, John:	Az Ószövetség áldozati rendszere
Gooding, D.:	Hogyan használja az Újszövetség az Ószövetséget?
Bremicker, E. A.:	Keresztyénként a világ erőterében
Langenberg, H.:	A Tituszhoz írt levél magyarázata A prófétai összkép
Tapernoux, M.:	Bevezetés a bibliai próféciák tanulmányozásába
Ungár Aladár:	Lehet láb nélkül...
Langenberg, H.:	Jézus tanítványi iskolája Az élő maradandó Ige
Kettschau, B.:	Kaland a Coats-szigeten
Kroeker, J. Ö.:	Ámosz és Hóseás próféták magyarázata

AZ EVANGÉLIUMI KIADÓ 2012-BEN MEGJELENT KÖNYVEI

Az én Pásztorom

Immig, R.:	Ninive – Egy nagyváros története
Ironside, H. A.:	Megszentelődés – Torzkép és valóság
Wuest, S. K.:	Aranyrögök a görög Újszövetségben
Ronsdorf, H. J.:	És mégis élnek a halottak
Müller, P.:	Még utam ködbe vész, Te látod már...
– Áhítatok betegeknek
Fölsch, H.:	Mikor jön el a Messiás?
Briem, Chr.:	A halál – legyőzött ellenség
Mücher, W.:	Áldozatok a 3Mózes 1–7. fejezetei alapján
Steinmeister, A.:	Mikeás próféta könyvének magyarázata
Cor Bruins:	Józsue könyvének magyarázata
Mücher, W.:	Amiknek gyorsan egymás után meg kell történniük
Marcinkovszkij–
Schumacher, N.:	Vlagyimir F. Marcinkovszkij élete
von Stein, A.:	Creatio – bibliai teremtéstan
Kovács Géza:	Zsidóság és keresztyénség a Bibliában,
a történelemben, a jelenben és a jövőben
Curcubet Gabriella:	A Nádas utca fényei
Naujokat, G.:	Szemben az árral
– Krisztus-hívők kihívásai
Harrison, F. H.:	John Bunyan élete
Steidl, G.:	Konfliktus – A keresztyén élet küzdelmei
Ruffin, R.:	Fanny Crosby, a vak énekszöveg-szerző élete

AZ EVANGÉLIUMI KIADÓ 2013-BAN MEGJELENT KÖNYVEI

Kettschhau, B.:	Az amerikai katona kincse
Ungár Aladár:	Krisztus beszéde lakozzék bennetek gazdagon
Steinbach, M.:	Időskori depresszió
Eareckson Tada, Joni:	Igazságtalan szenvedés
Spurgeon, C. H.:	A hit nemes harca
Kroeker, J.:	Világhatalom és Isten országa +
Prof. Dr. Kiss Ferenc:	Állam, egyház, bibliai gyülekezet
Remmers, A.:	Az Ószövetség áttekintése
Bühne, W.:	Jézus imaélete
Fölsch, H.:	Penuél és Jákób szorongattatásának ideje
Bühne, W.:	Haláltánc a mélység szélén
Salyámosy Éva:	Ugyan, ki szeretne engem?!
Eareckson Tada, Joni:	Amikor Isten könnyezik
Gaál Éva:	Figyelem, Isten szól! – áhítatok fiataloknak
Taschi, Léon:	Ha mindez igaz...

AZ EVANGÉLIUMI KIADÓ 2014-BEN MEGJELENT KÖNYVEI

Bühne, W.:	Az elveszettek boldogsága
Yildiz, Yasmin – Gitt, W.:	Ami minden fáradságot megér
Remmers, A.:	Jézus – a fájdalmak férfja
Sparks, T. Austin:	Jézus Krisztus Iskolája
Remmers, A.:	Az Újszövetség áttekintése
Fayard, S.:	Gyűjtsd össze könnyeimet!
Short, Tom:	5 döntő kérdés a keresztyénségről
Strauch, A.:	Szeretve vezetni
Gaebelein, A. C.:	Újszövetségi kommentár
Kettschau, B.:	Árulás az Orkney-szigeteken
dr. Baranyi I.:	Vissza a teremtéshez? Vissza a teremtőhöz!
Strauch, A.:	Ha egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok...
Spurgeon, C. H.:	Láttuk Jézus Krisztus dicsőségét
White, Paul:	Maszáj – Az evangélium sorsfordító ereje egy afrikai törzs életében
Bühne, W.:	Ezékiás – A férfi, aki bízott Istenben

